

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/12

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 7. veljače 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/12*65-20-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o strancima***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. veljače 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova, te Tereziju Gras i Žarka Katića, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 840

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-01/98

Urbroj: 50301-29/24-20-9

Zagreb, 6. veljače 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/12*50-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, 100 SV. MARKA 6

Primljeno:	07-02-2020
Klasifikacija u skladu s:	65
022-03/20-01/12	
Uredbeni broj	50-20-01
	1 CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o strancima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o strancima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova, te Tereziju Gras i Žarka Katića, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA

Zagreb, veljača 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Područje ulaska, boravka i rada stranaca u Republici Hrvatskoj sada je uređeno važećim Zakonom o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) koji se primjenjuje od 1. siječnja 2012. godine.

Zakon o strancima sadrži odredbe vezane za ulazak stranaca, vize, reguliranje radno-pravnog statusa, odredbe vezane za spajanje obitelji, srednjoškolsko obrazovanje i studiranje, istraživanje, odobrenje EU plave karte visokokvalificiranih stranaca te reguliranje statusa stranaca koji imaju odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici Europskog gospodarskog prostora. Također, važeći Zakon sadrži i odredbe koje se primjenjuju na državljane Europskog gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji.

Važeći Zakon usklađen je s ukupno 23 direktive, preporuke, odluke i rezolucije europske pravne stečevine. Dakle, velik broj odredaba važećeg Zakona usklađivale su se s pravnom stečevinom Europske unije. Prijedlog Zakona više ne sadrži odredbe koje se odnose na državljane Europskog gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji čiji status je sada reguliran Zakonom o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (Narodne novine, broj 66/19).

Ovim Prijedlogom zakona na jasniji način propisuju se odredbe vezane za ulazak, boravak i rad stranaca. Ujedno, predložene su odredbe koje, za razliku od važećeg Zakona o strancima, na drugačiji način reguliraju njihovo zapošljavanje. Budući da se više neće utvrđivati godišnja kvota dozvola za zapošljavanje stranaca, poslodavci će se moći za pronalaženje radne snage obratiti Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, koji će im izdati mišljenje za zapošljavanje stranaca.

Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Prijedlogom zakona o strancima uredit će se:

- propisivanje dugotrajne vize (D) kao odobrenja za boravak na području Republike Hrvatske koji je dulji od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana
- propisivanje odredbi za ulazak i boravak stranaca
- preciznije su propisane odredbe u dijelu odobravanja privremenog boravka u humanitarne svrhe

- propisivanje novih odredbi u dijelu zapošljavanja
- propisivanje uvjeta koje mora ispunjavati poslodavac radi dobivanja mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje
- povoljnije stjecanje stalnog boravka za članove obitelji hrvatskog državljanina na način da ne trebaju ispunjavati uvjet od pet godina zakonitog boravka, već samo 4 godine, te ne trebaju dokazivati sredstva za uzdržavanje niti polagati ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma
- povoljnije stjecanje stalnog boravka za pripadnike hrvatskog naroda na način da ne trebaju ispunjavati uvjet od pet godina zakonitog boravka, već samo tri godine, te ne trebaju dokazivati sredstva za uzdržavanje niti polagati ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma
- dorađene su odredbe vezane za odobrenje dugotrajnog boravišta
- propisivanje ponovnog stjecanja dugotrajnog boravišta pod povoljnijim uvjetima osobama kojima je iz određenih razloga prestalo dugotrajno boravište te
- ažuriranje prekršajnih odredbi.

Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona omogućuje se reguliranje privremenog boravka iz humanitarnih razloga za pripadnike hrvatskog naroda koji imaju strano državljanstvo, propisuju se povoljnije odredbe za stjecanje stalnog boravka u Republici Hrvatskoj za članove obitelji hrvatskih državljana i pripadnike hrvatskog naroda koji imaju strano državljanstvo. Kao najvažnija novina u odnosu na važeći Zakon je propisivanje novog modela reguliranja zapošljavanja stranaca. Prijedlogom zakona propisano je da se u postupku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvola za boravak i rad prilaže pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, budući da Vlada Republike Hrvatske više neće propisivati godišnju kvotu dozvola za zapošljavanje stranaca. Također, propisuju se kategorije poslova za koje Ministarstvo unutarnjih poslova, putem nadležne policijske uprave odnosno postaje, izdaje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje primjerice za EU plavu kartu, investitore, pružatelje usluga. Ujedno je, zbog novog načina zapošljavanja, propisana veća povezanost državnih tijela i institucija (policijske uprave/postaje, porezna uprava, mirovinsko i zdravstveno osiguranje te druga inspekcijska tijela iz svoje nadležnosti) u dijelu provođenja kontrole kao i zaštita radnika i njihovih prava.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja (u daljnjem tekstu: državljani trećih zemalja) te uvjeti rada i prava upućenih radnika u Republici Hrvatskoj.
- (2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na boravak i rad državljanina trećih zemalja ne primjenjuju se na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda, članove misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, zaposlenike institucija Europske unije, članove misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članove njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva, kojima ministarstvo nadležno za vanjske poslove izdaje posebne osobne iskaznice.
- (3) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na državljane treće zemlje članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti dok plovi izvan granica Republike Hrvatske.
- (4) Državljanini treće zemlje na privremenom, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku, dužni su regulirati obvezno zdravstveno osiguranje sukladno propisima koji uređuju obvezno zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu stranaca u Republici Hrvatskoj, ako tim propisima nije drugačije određeno.
- (5) Osobe koje imaju utvrđen status Hrvata bez hrvatskog državljanstva ne smatraju se strancima u smislu ovoga Zakona te ostvaruju status i prava sukladno posebnom propisu o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.

Članak 2.

- (1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:
 - Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljanina trećih zemalja (SL C 304, 14. 10. 1996.)
 - Direktiva 96/71/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21. 1. 1997.)
 - Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16. 12. 1997.)
 - Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o protjerivanju državljanina trećih država (SL L 149, 2. 6. 2001.)
 - Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10. 7. 2001.)
 - Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.)
 - Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (2002/946/PUP) (SL L 328, 5. 12. 2002.)
 - Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3. 10. 2003.)
 - Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6. 12. 2003.)

- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.)
- Odluka Vijeća od 23. veljače 2004. o utvrđivanju kriterija i praktičnih rješenja za nadoknadu zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja (2004/7191/EZ) (SL L 60, 27. 2. 2004.)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Odluka Vijeća od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje, s državnog područja dviju ili više država članica, državljana trećih zemalja protiv kojih su doneseni pojedinačni nalozi za udaljavanje (2004/573/EZ) (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24. 12. 2008.)
- Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30. 6. 2009.)
- Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (Tekst značajan za EGP) (SL L 132, 19. 5. 2011.)
- Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20. 12. 2011.)
- Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23. 12. 2011.)
- Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)
- Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.)
- Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28. 5. 2014.)
- Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21. 5. 2016.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

- Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2017/1370 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 198, 28.07.2017.)
- Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23. 2. 2002.)
- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. kojom se uspostavlja Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) 8SL L 77, 23.3.2016.)
- Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85/1, 31.03.2010.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) 8SL L 77, 23.3.2016.)
- Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)
- Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17. 11. 2016.)
- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28.11.2018.)
- Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135 od 22.5.2019).

Pojmovnik

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

- 1) *osoba bez državljanstva* je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom
- 2) *državljanin države članice Europskoga gospodarskog prostora* (u daljnjem tekstu: EGP-a) je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a
- 3) *državljanin treće zemlje* je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, a ima državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva
- 4) *treća zemlja* je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija
- 5) *stranac* je osoba koja nema hrvatsko državljanstvo
- 6) *putna isprava* je strana putna isprava i putna isprava za državljanina treće zemlje
- 7) *strana putna isprava* je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili drugim osobama za putovanje u inozemstvo
- 8) *putna isprava za državljanina treće zemlje* je putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva,

putna isprava za azilanta izdana sukladno propisu kojim se uređuje izdavanje isprava azilantima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora

9) *biometrijska dozvola boravka* je isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi

10) *poslodavac* je pravna ili fizička osoba koja je sa strancem zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom

11) *podizvođač* je poslodavac – pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je sa strancem zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom

12) *sezonski radnik* je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj

13) *djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba* je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje, a djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo

14) *premještaj unutar društva* je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a

15) *povezana društva* su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine:

- trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala

- trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama

- trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva

16) *kvalifikacija razine visokog obrazovanja* je kvalifikacija koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

17) *visokokvalificirani radnik* je državljanin treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen sukladno posebnim propisima kojima se uređuju radno-pravni odnosi u Republici Hrvatskoj, za taj rad je plaćen i ima potrebnu, odnosno odgovarajuću i posebnu stručnost koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

18) *dugotrajno boravište* je zakoniti boravak kojeg državljanin treće zemlje stječe, ako do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj, ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu

19) *stalni boravak* je zakoniti boravak koji se odobrava određenim kategorijama državljana trećih zemlje koji borave u Republici Hrvatskoj u trajanju kraćem od pet godina

20) *osoba s dugotrajnim boravištem* je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravištu

- 21) *osoba sa stalnim boravkom* je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na stalnom boravku
- 22) *opasnost za javno zdravlje* je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske
- 23) *povratak* je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju
- 24) *maloljetnik bez pratnje* je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske
- 25) *prijevoznik* je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba
- 26) *agencija za privremeno zapošljavanje* koja je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za rad, je poslodavac koji zapošljava radnike radi ustupanja korisniku i koja pod uvjetima propisanim općim propisom o radu i ovim Zakonom može zasnivati radni odnos s državljaninom treće zemlje te ga ustupiti drugom poslodavcu (korisniku) na temelju ugovora o ustupanju radnika, za privremeno obavljanje poslova
- 27) *istraživač* je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti
- 28) *student* je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvata kako bi, redovito studirao te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje
- 29) *učenik* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s propisom kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje
- 30) *pripravnik* je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvata za sudjelovanjem u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju
- 31) *volonter* je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu
- 32) *volonterski program* je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na propisu kojim se uređuje volontiranje ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac
- 33) *istraživanje* je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu
- 34) *istraživačka organizacija* je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje
- 35) *obrazovna ustanova* je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno propisu kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s propisom kojim se uređuje obrazovanje, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu
- 36) *obrazovni projekt* je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja

37) *visoko učilište* je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja

38) *subjekt domaćin* je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnik

39) *programi Unije ili multilateralni programi* koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima

40) *međunarodna zaštita* je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita

41) *pomorac* je svaka osoba koja je zaposlena, uzeta u službu ili koja radi u bilo kojem svojstvu na brodu u pomorskoj plovidbi ili brodu koji plovi u međunarodnim unutarnjim vodama.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Služenje stranom putnom ispravom i izdavanje posebnih osobnih iskaznica

Članak 4.

(1) Državljanin treće zemlje koji ima višestruko državljanstvo dužan je za vrijeme boravka služiti se i izaći iz Republike Hrvatske s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku.

(2) Državljanin treće zemlje dužan je u pravnom prometu u Republici Hrvatskoj služiti se putnom ispravom kako je utvrđeno stavkom 1. ovoga članka.

(3) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove nadležno je za izdavanje posebnih osobnih iskaznica članovima diplomatskih misija odnosno konzularnih ureda, članovima misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, zaposlenicima institucija Europske unije, članovima misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članovima njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva i osoblja iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) O vrsti, uvjetima i načinu izdavanja, obrascima posebnih osobnih iskaznica i obrascima zahtjeva za njezino izdavanje te o načinu vođenja evidencije o zaprimljenim zahtjevima i izdanim posebnim osobnim iskaznicama ministar nadležan za vanjske poslove, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, donosi pravilnik.

Provođenje sigurnosne provjere za državljanina treće zemlje i pridržavanje pozitivnih propisa u Republici Hrvatskoj

Članak 5.

(1) Sigurnosnu provjeru za državljanina treće zemlje u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti provodi Sigurnosno-obavještajna agencija sukladno propisu kojim se uređuje provođenje sigurnosnih provjera.

(2) U odlukama koje se donose sukladno odredbama ovoga Zakona, na temelju sigurnosne provjere u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti, navest će se zakonska odredba te oni podaci čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti.

(3) Državljanin treće zemlje dužan je za vrijeme kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj pridržavati se zakona i propisa te odluka državnih tijela Republike Hrvatske.

(4) Državljanin treće zemlje kojemu je bilateralnim međunarodnim ugovorom ograničeno kretanje na određenom području u određenom vremenu, smije se kretati samo na tom području i u vremenu koje je određeno.

II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA

Vrste putnih isprava za državljane trećih zemalja

Članak 6.

(1) Putne isprave za državljane trećih zemalja u smislu odredbi ovoga Zakona su:

1. putni list za državljanina treće zemlje
2. posebna putna isprava za državljanina treće zemlje
3. putna isprava za osobe bez državljanstva
4. isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora.

(2) Putni list za državljanina treće zemlje izdaje se s rokom važenja do 30 dana.

(3) Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

(4) Putna isprava za osobe bez državljanstva izdaje se s rokom važenja do pet godina.

(5) Isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora izdaju se pod uvjetima utvrđenima tim međunarodnim ugovorima.

(6) Ministar nadležan za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom, kojim se uređuju boravci i rad državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, propisuje dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje putne isprave za državljanina treće zemlje te izgled i sadržaj obrazaca iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar, pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka, propisuje cijene putnih isprava iz stavka 1. ovoga članka.

Izdavanje putnog lista za državljanina treće zemlje

Članak 7.

(1) Putni list izdaje se državljaninu treće zemlje koji nema stranu putnu ispravu.

(2) Zahtjev za izdavanje putnog lista podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(3) Putni list za odlazak u inozemstvo izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje, ako:

1. je državljaninu treće zemlje prestalo hrvatsko državljanstvo
2. država čiji je državljanin nema svoju diplomatsku misiju odnosno konzularni ured u Republici Hrvatskoj niti njezine interese zastupa druga država ili
3. za to postoje drugi opravdani razlozi.

(4) Putni list za povratak u Republiku Hrvatsku izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, uz prethodnu suglasnost Ministarstva, ako:

1. je državljanin treće zemlje u inozemstvu izgubio putnu ispravu za azilanta, posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje ili putnu ispravu za osobe bez državljanstva koju je izdalo Ministarstvo ili

2. za to postoje drugi opravdani razlozi.

(5) Putni list za državljanina treće zemlje može se izdati za:

1. jedan izlazak iz Republike Hrvatske
2. jedan ulazak u Republiku Hrvatsku
3. jedan izlazak i ulazak u Republiku Hrvatsku.

(6) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 3. ovoga članka i rješenja diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje

Članak 8.

(1) Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje može se izdati državljaninu treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima status supsidijarne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, a koji bez svoje krivnje nije u mogućnosti pribaviti stranu putnu ispravu.

(2) Iznimno, putna isprava iz stavka 1. ovoga članka može se izdati i državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište ili stalni boravak i kojem je istekao rok važenja strane putne isprave, radi odlaska u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured u inozemstvu radi ishođenja nove strane putne isprave ili kojem je prestalo državljanstvo treće zemlje na temelju izdanog zajamčenja za primitak u hrvatsko državljanstvo.

(3) Državljanin treće zemlje po ishođenju valjane strane putne isprave ili koji je primljen u hrvatsko državljanstvo ili kojem je prestala supsidijarna zaštita ili mu je prestao boravak iz stavka 2. ovoga članka dužan je, nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji, vratiti posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje u roku od 30 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.

(4) Zahtjev za izdavanje posebne putne isprave podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje, koja odlučuje o zahtjevu.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Putna isprava za osobe bez državljanstva

Članak 9.

(1) Putna isprava za osobe bez državljanstva može se izdati osobi bez državljanstva pod uvjetima utvrđenim Konvencijom o statusu osoba bez državljanstva od 28.9.1954. godine, ako ima odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište ili stalni boravak.

(2) Zahtjev za izdavanje putne isprave za osobe bez državljanstva podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje.

(3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Državljanin treće zemlje po ishođenju valjane strane putne isprave ili koji je primljen u hrvatsko državljanstvo ili kojem je prestao boravak iz stavka 1. ovoga članka dužan je nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji vratiti putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.

Odbijanje zahtjeva za izdavanja putne isprave za državljanina treće zemlje

Članak 10.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbit će zahtjev za izdavanje putne isprave državljaninu treće zemlje:

1. protiv kojeg se vodi kazneni ili prekršajni postupak, osim ako postoji suglasnost javnogopravnog tijela koje vodi postupak
2. koji je osuđen na kaznu zatvora ili mu je izrečena novčana kazna u prekršajnom ili kaznenom postupku, dok kaznu ne izdrži, odnosno dok ne plati novčanu kaznu
3. koji nije regulirao svoju dospjelu imovinsko-pravnu obvezu za koju postoji ovršni naslov
4. ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(2) Državljaninu treće zemlje koji je u postupku prisilnog udaljenja može se izdati putni list neovisno od postojanja okolnosti iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka.

(3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Oduzimanje putne isprave za državljanina treće zemlje

Članak 11.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može, po službenoj dužnosti, oduzeti putnu ispravu za državljanina treće zemlje ako:

1. postoji neki od razloga iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona
2. se državljanin treće zemlje kreće izvan određenog područja i izvan određenog vremena dozvoljenog međunarodnim ugovorom na temelju kojeg je izdana isprava.

(2) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Putna isprava za državljanina treće zemlje može se na njegov zahtjev, vratiti državljaninu treće zemlje ako su prestali razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

III. VIZE

Viza za kratkotrajni boravak

Članak 12.

(1) Viza za kratkotrajni boravak je odobrenje za:

1. tranzit kroz područje Republike Hrvatske ili boravak na području Republike Hrvatske u najduljem trajanju od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana
2. tranzit kroz međunarodni tranzitni prostor zračne luke.

(2) Na temelju vize za kratkotrajni boravak državljanin treće zemlje ne može raditi na području Republike Hrvatske.

(3) Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, uredbom propisuje vizni sustav Republike Hrvatske u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) 2018/1806 od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28.11.2018.).

(4) Ministarstvo u čijem su djelokrugu vanjski poslovi je središnje tijelo državne uprave za pitanja viza.

Vrste viza za kratkotrajni boravak

Članak 13.

Vrste viza za kratkotrajni boravak su:

1. zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)
2. kratkotrajna viza (viza C).

Zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)

Članak 14.

(1) Državljanin treće zemlje koji za vrijeme međupristajanja u zračnoj luci u Republici Hrvatskoj ili na međunarodnim letovima ne napušta međunarodni tranzitni prostor, ne treba vizu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Vlada može odrediti da državljani određenih država te nositelji putnih isprava koje su izdala nadležna tijela tih država trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu, u skladu s člankom 3. stavkom 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. kojom se uspostavlja Zakonik Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15.09.2009.).

(3) Zrakoplovno-tranzitna viza izdaje se za jedan, dva ili više prolazaka kroz međunarodni tranzitni prostor zračne luke.

(4) Rok valjanosti zrakoplovno-tranzitne vize obuhvaća i dodatno vrijeme od 15 dana.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka dodatno vrijeme neće se odobriti ako to zahtijevaju razlozi javnog poretka.

(6) Višekratna zrakoplovno-tranzitna viza izdaje se s rokom valjanosti do šest mjeseci.

Kratkotrajna viza (viza C)

Članak 15.

(1) Kratkotrajna viza izdaje se u svrhu tranzita kroz Republiku Hrvatsku ili u svrhu boravka na području Republike Hrvatske.

(2) Kratkotrajna viza izdaje se za jedan, dva ili više ulazaka u Republiku Hrvatsku.

(3) Rok valjanosti kratkotrajne vize ne može biti dulji od pet godina.

(4) Kratkotrajna viza za višekratni ulazak izdaje se s rokom valjanosti između šest mjeseci i pet godina ako je državljaniin treće zemlje dokazao:

1. potrebu ili opravdao namjeru da često i/ili redovito putuje, osobito iz poslovnih ili obiteljskih razloga i

2. svoje poštenje i pouzdanost, osobito zakonitim korištenjem prethodno izdanih viza, svojom financijskom situacijom u zemlji podrijetla i stvarnom namjerom da napusti područje Republike Hrvatske prije isteka vize koju je zatražio.

(5) U slučaju tranzita duljina odobrenog boravka odgovara vremenu potrebnom za tranzit.

(6) Rok valjanosti kratkotrajne vize za jedan ulazak obuhvaća i dodatno vrijeme od 15 dana.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka dodatno vrijeme neće se odobriti, ako to zahtijevaju razlozi javnog poretka Republike Hrvatske.

(8) Izdana viza nije jamstvo da će državljaninu treće zemlje biti odobren ulazak u Republiku Hrvatsku.

Suradnja s komercijalnim posrednikom i vanjskim pružateljem usluga

Članak 16.

(1) Komercijalni posrednik i/ili vanjski pružatelj usluga može sudjelovati u prikupljanju zahtjeva za izdavanje vize na način propisan podzakonskim propisom kojim se uređuje izdavanje viza.

(2) Vanjski pružatelj usluga može prikupljati i biometrijske podatke od podnositelja zahtjeva za izdavanje vize na način propisan podzakonskim propisom kojim se uređuje izdavanje viza.

Nadležnost za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 17.

(1) Državljanin treće zemlje kojemu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza, dužan je pribaviti vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

(2) Vizu za kratkotrajni boravak izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, a može je izdati i diplomatska misija odnosno konzularni ured druge države s kojom je Republika Hrvatska sklopila ugovor o zastupanju u izdavanju viza.

(3) Prije izdavanja vize za kratkotrajni boravak diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je, u slučajevima utvrđenim podzakonskim propisima, zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(4) Prije davanja suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je, u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima, zatražiti mišljenja Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.

(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, vizu za kratkotrajni boravak može izdati policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska državne granice, sukladno članku 26. ovoga Zakona.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 18.

(1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak na propisanom obrascu.

(2) Državljanin treće zemlje koji je upisan u putnu ispravu državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak, podnosi na zasebnom obrascu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak podnosi se najranije šest mjeseci, a za pomorce koji obavljaju svoje dužnosti, najranije devet mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 kalendarskih dana prije početka namjeravanoga putovanja, a iznimno, u opravdanim pojedinačnim hitnim slučajevima može se omogućiti podnošenje zahtjeva manje od 15 kalendarskih dana prije početka namjeravanoga putovanja.

(4) Uz zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak prilažu se isprave o svrsi i uvjetima tranzita ili boravka u Republici Hrvatskoj.

(5) Od državljanina treće zemlje koji dolazi u privatni ili poslovni posjet fizičkoj ili pravnoj osobi u Republici Hrvatskoj može se zatražiti da priloži jamstveno pismo i/ili drugi dokaz da

će ta fizička ili pravna osoba snositi troškove njegova boravka u Republici Hrvatskoj, uključujući i troškove smještaja i uzdržavanja te troškove napuštanja Republike Hrvatske.

(6) Postupak naplate troškova iz stavka 5. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(7) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka, isprave iz stavka 4. ovoga članka i jamstveno pismo te druge dokaze iz stavka 5. ovoga članka propisuje, pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza, ministar nadležan za vanjske poslove.

Unošenje vize

Članak 19.

(1) Viza se unosi u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29.05.1995).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka ako to zahtijevaju humanitarni razlozi ili nacionalni interes Republike Hrvatske, a putna isprava se ne priznaje valjanom za prelazak državne granice i unošenje vize, viza za kratkotrajni boravak se unosi u obrazac za unošenje vize, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koja države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, od 23. 02. 2002).

(3) Obrazac iz stavka 2. ovoga članka izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska državne granice.

Putno zdravstveno osiguranje

Članak 20.

(1) Državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize za jedan ili dva ulaska dužan je dokazati da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje za pokriće troškova koji mogu nastati tijekom njegova boravka u Republici Hrvatskoj zbog:

1. hitne medicinske pomoći i/ili hitnog bolničkog liječenja ili
2. povratka u državu stalnog boravka zbog zdravstvenih razloga ili
3. prijevoza u slučaju smrti.

(2) Državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize za višekratni ulazak dužan je dokazati da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje koje pokriva vrijeme njegova prvog namjeravanog posjeta i potpisati izjavu o obvezi posjedovanja putnog zdravstvenog osiguranja za kasnije posjete.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, dokaz o putnom zdravstvenom osiguranju nisu dužni priložiti:

1. nositelji diplomatskih putovnica
2. pomorci i druge profesionalne skupine, koji već imaju putno zdravstveno osiguranje zbog svoje profesionalne djelatnosti.

Hrvatski vizni informacijski sustav

Članak 21.

(1) Zahtjevi za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje i fizičke ili pravne osobe iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona pohranjuju se i

obrađuju u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: HVIS), u skladu s uredbom koja uređuje HVIS i propisima kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) U slučaju da državljaniin treće zemlje odustane od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka prije donošenja odluke o njemu, podaci o obustavi postupka unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

(3) Podaci o izdanim, produljenim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama unose se u HVIS, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

Prikupljanje biometrijskih podataka

Članak 22.

(1) Državljanin treće zemlje koji prvi put podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize mora se osobno javiti u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka:

1. fotografije skenirane ili snimljene u trenutku podnošenja zahtjeva u skladu s pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza i
2. otisaka 10 prstiju koji se uzimaju s ravno položenih prstiju i digitalno pohranjuju, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

(2) Biometrijski podaci iz stavka 1. ovoga članka unose se u HVIS.

(3) Ako su otisci prstiju državljanina treće zemlje, iz stavka 1. ovoga članka, prvi put uneseni u HVIS prije manje od 59 mjeseci od datuma novog zahtjeva, kopiraju se u sljedeći zahtjev, osim ako postoji opravdana sumnja u identitet podnositelja. Ako se u trenutku podnošenja zahtjeva ne može odmah potvrditi da su otisci prstiju uzeti u razdoblju manjem od 59 mjeseci od datuma novog zahtjeva, državljaniin treće zemlje može zahtijevati njihovo uzimanje.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, otisci prstiju ne uzimaju se od:

1. djece mlađe od 12 godina
2. osoba od kojih je uzimanje otisaka prstiju fizički nemoguće, a ako nije moguće uzimanje otisaka svih 10 prstiju, uzima se najveći mogući broj otisaka prstiju, te je u slučaju privremene nemogućnosti državljaniin treće zemlje dužan dati otiske prstiju prilikom podnošenja sljedećeg zahtjeva
3. čelnika države i članova vlade i bračnih drugova u njihovoj pratnji te članova izaslanstava ako ih je Vlada ili međunarodna organizacija pozvala u službeni posjet
4. vladara i drugih visokih članova kraljevske obitelji, ako ih je Vlada ili međunarodna organizacija pozvala u službeni posjet.

Dopuštenost zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 23.

(1) Zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak je dopušten ako:

1. je podnesen u roku iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona
2. je podnesen na obrascu iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona
3. je uz njega predložena putna isprava u skladu s člankom 25. stavkom 1. ovoga Zakona
4. je priložena fotografija
5. su prikupljeni biometrijski podaci
6. je uplaćena propisana upravna pristojba.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev je nedopušten i državljaniinu treće zemlje bez odgode se vraćaju obrazac zahtjeva i sve isprave koje je priložio, uništavaju

se prikupljeni biometrijski podaci i vraća se iznos uplaćene upravne pristojbe te se zahtjev ne razmatra.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, zahtjev koji ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može se smatrati dopuštenim ako postoje humanitarni razlozi, nacionalni interes Republike Hrvatske ili zbog međunarodnih obveza Republike Hrvatske.

Rok za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 24.

(1) O zahtjevu za izdavanje vize za kratkotrajni boravak koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u opravdanim pojedinačnim hitnim slučajevima, o zahtjevu odlučuje se bez odgode.

Putna isprava

Članak 25.

(1) Viza se unosi u putnu ispravu koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. vrijedi još najmanje tri mjeseca nakon namjeravanog datuma odlaska iz Republike Hrvatske ili u slučaju nekoliko posjeta, nakon posljednjeg namjeravanog datuma odlaska iz Republike Hrvatske

2. sadrži najmanje dvije prazne stranice

3. izdana je u posljednjih deset godina.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 1. ovoga članka, u opravdanim slučajevima žurnosti, viza se može unijeti u putnu ispravu čiji je rok valjanosti kraći.

Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 26.

Na graničnom prijelazu kratkotrajna viza može se izdati na zahtjev državljanina treće zemlje:

1. za boravak do 15 dana

2. u svrhu tranzita

3. pomorecu u svrhu tranzita.

Uvjeti izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 27.

Kratkotrajna viza može se izdati na graničnom prijelazu, ako državljanin treće zemlje ispunjava sljedeće uvjete:

1. ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu propisanu za prelazak državne granice

2. opravda svrhu i ima dostatna sredstva za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu

3. njegov je povratak u državu podrijetla ili boravišta ili tranzit ocijenjen sigurnim

4. nema zabranu ulaska i boravka u Republiku Hrvatsku, nije izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: SIS) u svrhu zabrane ulaska i nije obuhvaćen mjerama ograničenja ulaska koje obvezuju Republiku Hrvatsku
5. ne predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske.

Razlozi izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 28.

Viza iz članka 27. ovoga Zakona može se izdati, ako državljaniin treće zemlje nije bio u mogućnosti unaprijed podnijeti zahtjev za izdavanje vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske te je priložio, ako je to potrebno, isprave kojima se dokazuju nepredviđeni i neodložni razlozi za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu pomorcu

Članak 29.

Kratkotrajna viza u svrhu tranzita na graničnom prijelazu izdat će se na zahtjev pomorca ako:

1. je nositelj pomorske knjižice ili druge isprave koja se priznaje kao identifikacijska isprava pomorca sukladno odredbama međunarodnih ugovora
2. ispunjava uvjete iz članka 27. i 28. ovoga Zakona te prelazi državnu granicu zbog ukrcaja, ponovnog ukrcaja ili iskrcaja s plovila na kojem radi, radit će ili je radio u svojstvu pomorca.

Odbijanje izdavanja kratkotrajne vize na graničnom prijelazu

Članak 30.

- (1) Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu odbit će se, ako nisu ispunjeni uvjeti iz članka 27. i 28. ovoga Zakona ili postoje razlozi iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Odluka o odbijanju vize dostavlja se državljaniinu treće zemlje na propisanom obrascu.
- (3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka državljaniin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske, a o žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

Produljenje kratkotrajne vize

Članak 31.

- (1) Kratkotrajnu vizu na zahtjev državljaniina treće zemlje izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Prije produljenja izdane kratkotrajne vize policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti prethodnu suglasnost Ministarstva, koje o zahtjevu odlučuje u roku od sedam dana.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je dužno zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za vanjske poslove i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.

(4) Rok valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanje boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize može se produljiti, ako Ministarstvo smatra da je nositelj kratkotrajne vize dostavio dokaz o:

1. višoj sili ili humanitarnim razlozima koji ga sprječavaju u napuštanju područja Republike Hrvatske prije isteka roka valjanosti ili trajanja boravka odobrenog vizom
2. postojanju ozbiljnih osobnih razloga koji opravdavaju produljenje roka valjanosti ili trajanja boravka.

(5) Zahtjev za produljenje roka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize.

(6) Do donošenja odluke o produljenju kratkotrajne vize državljanin treće zemlje može boraviti na području Republike Hrvatske.

(7) Kratkotrajna viza produljuje se izdavanjem nove naljepnice vize.

(8) Produljenje roka valjanosti izdane kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka odbit će se sukladno odredbi članka 32. stavka 1. točke 1. i/ili 2. ovoga Zakona.

(9) Odluka o odbijanju produljenja roka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(10) Protiv odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka, državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke, putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(11) O žalbi iz stavka 10. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(12) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 9. ovoga članka.

(13) Podaci o produljenoj kratkotrajnoj vizi i/ili trajanju boravka, o odbijenom zahtjevu za produljenje kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka te o odustanku stranke od zahtjeva za produljenje (obustavi postupka), unose se u HVIS u skladu s provedbenim propisom kojim se uređuje HVIS.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 32.

(1) Zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak odbit će se:

1. ako državljanin treće zemlje:

- predloži oštećenu, krivotvorenu ili tuđu putnu ispravu
- ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka
- ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga zrakoplovnoga tranzita
- ne posjeduje dostatna sredstva za uzdržavanje za vrijeme namjeravanog boravka u Republici Hrvatskoj, za povratak u državu njegova podrijetla ili boravišta, ili za tranzit u treću državu koja ga prihvaća, ili nije u mogućnosti zakonito pribaviti ta sredstva
- je već boravio tri mjeseca tijekom tekućeg šestomjesečnog razdoblja u Republici Hrvatskoj na osnovi izdane vize
- ima zabranu ulaska i boravka u Republiku Hrvatsku, izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska ili je obuhvaćen mjerama ograničenja ulaska koje obvezuju Republiku Hrvatsku
- predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske
- ne dokaže da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje, ako je potrebno ili

2. ako postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja, istinitost izjava državljanina treće zemlje ili u njegovu namjeru da će napustiti područje Republike Hrvatske prije isteka roka važenja zatražene vize.

(2) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske, a o žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(4) Žalba iz stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, viza za kratkotrajni boravak se može izdati ako to zahtijevaju humanitarni razlozi, nacionalni interes ili međunarodne obveze Republike Hrvatske.

Ispunjavanje naljepnice vize

Članak 33.

(1) Svi unosi na naljepnicu vize se tiskaju te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(2) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća uslijed više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.

Poništenje i ukidanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 34.

(1) Viza za kratkotrajni boravak će se poništiti ako se naknadno utvrdi da nisu bili ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje ili ako postoje ozbiljni razlozi za sumnju da je ishodena na prijevaran način.

(2) Viza za kratkotrajni boravak će se ukinuti ako se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje.

(3) Vizu za kratkotrajni boravak može poništiti ili ukinuti diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske na temelju odluke Ministarstva donesene putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(4) Odluka o poništenju ili ukidanju vize za kratkotrajni boravak i razlozi na kojima je zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na propisanom obrascu.

(5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(6) O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(7) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 4. ovoga članka.

(8) Viza za kratkotrajni boravak se može ukinuti i na zahtjev državljanina treće zemlje kojemu je viza izdana, u kojem slučaju žalba nije dopuštena.

*Dugotrajna viza (viza D)***Članak 35.**

- (1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana, ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona, odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza.
- (2) Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka.
- (3) Rok valjanosti dugotrajne vize ne može biti dulji od šest mjeseci.
- (4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.
- (5) Dugotrajna viza unosi se u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29.05.1995), a u rubriku „Vrsta vize“ upisuje se slovo D.
- (6) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je pribaviti dugotrajnu vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

*Nadležnost za izdavanje dugotrajne vize***Članak 36.**

- (1) Dugotrajnu vizu izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.
- (2) Prije izdavanja dugotrajne vize diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je u zatražiti mišljenja Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.

*Podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize***Članak 37.**

- (1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je osobno podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.
- (3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije dva mjeseca prije, a najkasnije dva mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.
- (4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je po odobrenju privremenog boravka odnosno izdavanja dozvole za boravak i rad, obavijest o tome dostaviti diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu, u kojem će državljanin treće zemlje podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize.
- (5) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka, propisat će se pravilnikom iz članka 18. stavka 7. ovoga Zakona.

Dopuštenost zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize

Članak 38.

- (1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize dopušten je ako:
1. je podnesen u roku iz članka 37. stavak 3. ovoga Zakona,
 2. je podnesen na propisanom obrascu
 3. je uz njega je predložena putna isprava sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona
 4. je priložena fotografija
 5. državljanin treće zemlje ima odobren privremeni boravak ili izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
 6. je uplaćena propisana upravna pristojba
 7. su prikupljeni biometrijski podaci.
- (2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje dugotrajne vize je nedopušten i državljaninu treće zemlje se vraćaju sve isprave koje je priložio, uništavaju se prikupljeni biometrijski podaci i vraća se iznos uplaćene upravne pristojbe.

Pohrana podataka za izdavanje dugotrajne vize

Članak 39.

- (1) Zahtjevi za izdavanje dugotrajne vize i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje pohranjuju se i obrađuju u skladu s uredbom kojom uređuje HVIS i propisima kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.
- (2) U slučaju da državljanin treće zemlje odustane od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka prije donošenja odluke o njemu, podaci o obustavi postupka unose se u HVIS u skladu s uredbom s kojom se uređuje HVIS.
- (3) Podaci o izdanim, odbijenim, poništenim i ukinutim dugotrajnim vizama unose se u HVIS, u skladu s uredbom kojom uređuje HVIS.

Izdavanje dugotrajne vize

Članak 40.

- (1) Dugotrajna viza može se izdati ako državljanin treće zemlje:
1. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj,
 2. ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje
 3. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize, obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka.

*Odbijanje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize***Članak 41.**

- (1) Diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske odbit će zahtjev za izdavanje dugotrajne vize ako:
- nisu ispunjeni uvjeti iz članka 40. ovoga Zakona
 - je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena.
- (2) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanim pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

*Poništenje i ukidanje dugotrajne vize***Članak 42.**

- (1) Dugotrajna viza poništiti će se ako se naknadno utvrdi:
- da nisu bili ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje
 - ako postoje ozbiljni razlozi za sumnju da je ishodena na prijevaran način
 - je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena.
- (2) Dugotrajna viza ukinut će se ako se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje.
- (3) Dugotrajna viza može se ukinuti i na zahtjev državljanina treće zemlje kojemu je viza izdana, u kojem slučaju žalba nije dopuštena.
- (4) Dugotrajnu vizu može poništiti ili ukinuti diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (5) Odluka o poništenju ili ukidanju vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavlja se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanim pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

*Pravni lijek***Članak 43.**

- (1) Državljanin treće zemlje koji nije ušao u Republiku Hrvatsku može protiv odluke o odbijanju, poništenju ili ukidanju dugotrajne vize izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (2) O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (3) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji je na temelju izdane dugotrajne vize ušao u Republiku Hrvatsku, nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja može poništiti ili ukinuti dugotrajnu vizu.
- (5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE

Ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 44.

Državljanin treće zemlje je ušao u Republiku Hrvatsku kada je prešao državnu granicu.

Nezakoniti ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 45.

Nezakonitim ulaskom u Republiku Hrvatsku smatra se ako državljanin treće zemlje:

1. prijeđe državnu granicu izvan mjesta ili vremena određenog za prelazak državne granice
2. izbjegne graničnu kontrolu
3. uđe prije isteka zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj odnosno u EGP-u
4. uđe na temelju tuđe ili krivotvorene putne ili druge isprave koja služi za prelazak državne granice, odnosno vize ili odobrenja boravka.

Putna isprava državljanina treće zemlje

Članak 46.

Državljanin treće zemlje koji je upisan u putnu ispravu druge osobe može ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske samo s osobom u čiju je putnu ispravu upisan.

Odobrenje ulaska državljaninu treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 47.

Državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama odobrit će se ulazak u Republiku Hrvatsku.

Odobrenje ulaska na temelju posebnih okolnosti

Članak 48.

(1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama može se odobriti ulazak u Republiku Hrvatsku na određenom graničnom prijelazu, ako to zahtijevaju ozbiljni humanitarni razlozi, međunarodne obveze ili interes Republike Hrvatske.

(2) O odobrenju ulaska iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice, donosi rješenje.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se svrha boravka, mjesto i adresa smještaja, vrijeme u kojem može zakonito boraviti u Republici Hrvatskoj, granični prijelaz na kojem mora izaći iz Republike Hrvatske te dužnost predaje rješenja policijskom službeniku koji obavlja graničnu kontrolu prilikom izlaska iz Republike Hrvatske.

- (4) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratinje.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (6) U slučaju iz članka 205. stavka 7. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje ulazak se odobrava na temelju zahtjeva države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije.

Ulazak i izlazak državljanina treće zemlje na temelju odluke Vlade

Članak 49.

- (1) Vlada odlukom može odrediti da državljani pojedinih država mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske i s valjanom osobnom iskaznicom, odnosno drugom ispravom kojom se dokazuje identitet i državljanstvo, ako ispunjavaju uvjete iz članka 47. ovoga Zakona.
- (2) Vlada odlukom može odrediti da, pod određenim uvjetima, državljani trećih zemalja mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske uz posjedovanje:
 - 1. valjane putne isprave i dozvole boravka koju je izdala jedna od država potpisnica Schengenskog provedbenog sporazuma
 - 2. valjane putne isprave u koju je unesena valjana jedinstvena ili dugotrajna viza (viza D) koju je izdala jedna od država potpisnica Schengenskog provedbenog sporazuma
 - 3. valjane putne isprave i dozvole boravka koju je izdala jedna od država članica Europske unije koja još u potpunosti ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu
 - 4. valjane putne isprave u koju je unesena nacionalna viza koju je izdala jedna od država članica Europske unije koja još u potpunosti ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu.

Odbijanje ulaska državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 50.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice, donosi rješenje.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Ako odlazak državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka s graničnog prijelaza u treću zemlju nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, primijenit će se mjere za osiguranje povratka.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje način postupanja prema državljanima trećih zemalja.
- (6) Pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju ulaska i tehničkim uvjetima za boravak na graničnom prijelazu.

Izlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske

Članak 51.

- (1) Državljanin treće zemlje može slobodno izaći iz Republike Hrvatske.
- (2) Državljaninu treće zemlje odbit će se izlazak iz Republike Hrvatske ako:

1. ne posjeduje valjanu putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, osim ako će mu biti odobren ulazak u susjednu državu
2. prilikom izlaska iz Republike Hrvatske upotrijebi tuđu ili krivotvorenu putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice
3. postoji opravdana sumnja da namjerava izbjeći kazneno ili prekršajno gonjenje, uhićenje, privođenje, dovođenje ili izvršenje kazne zatvora
4. to zahtijeva sud.

Obveze prijevoznika

Članak 52.

- (1) Prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz ili u Republiku Hrvatsku ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu, ako mu je potrebna ili odobrenje boravka.
- (2) Ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak prijevoznik iz stavka 1. ovoga članka, koji ga je dovezao dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ukoliko to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i povratka državljanina treće zemlje.
- (3) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje u tranzitu:
 1. ako ga je prijevoznik, koji ga je trebao prevesti u državu odredišta, odbio prevesti ili
 2. ako mu je zabranjen ulazak u državu odredišta.
- (4) Odredbe ovoga članka odnose se i na zapovjednika plovila za šport i razonodu.

Zabrana pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i boravku

Članak 53.

- (1) Zabranjeno je pomaganje i pokušaj pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku državne granice, u tranzitu preko državnog područja ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku te u nezakonitom boravku.
- (2) Ne smatra se pomaganjem u smislu stavka 1. ovoga članka:
 - pomaganje iz članaka 197. i 198. ovoga Zakona
 - pomaganje u nezakonitom prelasku državne granice radi spašavanja života, sprječavanja ozljeđivanja, pružanja hitne medicinske pomoći i pružanja humanitarne pomoći sukladno zakonima kojima se uređuje humanitarna pomoć i zračni promet, uredbi kojom se propisuju uvjeti i način obavljanja potrage i spašavanja zrakoplova te međunarodnim konvencijama o traganju i spašavanju na moru i o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu
 - pomaganje u nezakonitom boravku iz humanitarnih razloga i bez namjere sprječavanja ili odgađanja poduzimanja mjera za osiguranje povratka.

V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE

Vrste boravka

Članak 54.

Državljanin treće zemlje može boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku.

Kratkotrajni boravak

Članak 55.

(1) Kratkotrajni boravak je boravak državljanina treće zemlje određen člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama.

(2) Državljanin treće zemlje nije na kratkotrajnom boravku ako:

1. je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku
2. nema vizu, ako mu je viza potrebna
3. je iskoristio vizu ili je rok važenja vize istekao
4. je u prethodnih 180 dana boravio dulje od 90 dana ili ako je nezakonito boravio
5. je vraćen u Republiku Hrvatsku na temelju readmisijskog ugovora
6. je izručen u Republiku Hrvatsku na temelju međunarodnog ugovora o izručenju
7. je s graničnog prijelaza doveden u prostorije suda radi provođenja kaznenog ili prekršajnog postupka, a nije mu odobren ulazak u Republiku Hrvatsku
8. ima zabranu ulaska i boravka u EGP-u odnosno u Republici Hrvatskoj.

(3) Na državljane trećih zemalja koji su imali odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište odnosno stalni boravak ne odnosi se stavak 2. točka 4. ovoga članka.

Otkaz kratkotrajnog boravka

Članak 56.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će otkazati kratkotrajni boravak državljaninu treće zemlje ako:

1. ne posjeduje valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice
2. ne opravda svrhu i uvjete ulaska i kratkotrajnog boravka
3. ne posjeduje sredstva za uzdržavanje za vrijeme kratkotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću zemlju, a za navedene izdatke ne postoji jamstvo iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona
4. ne podmiri dospelje financijske obveze prema Republici Hrvatskoj
5. postoji opravdana sumnja da kratkotrajni boravak nije koristio u namjeravanu svrhu.

(2) Rješenjem Ministarstva, putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka, određuje se zabrana ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj u trajanju od jednog do tri mjeseca.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Privremeni boravak***Članak 57.**

(1) Privremeni boravak odobrava se državljaninu treće zemlje koji namjerava boraviti ili boravi u Republici Hrvatskoj u svrhu:

1. spajanja obitelji
2. srednjoškolskog obrazovanja
3. studiranja
4. istraživanja
5. humanitarnog razloga
6. životnog partnerstva
7. rada
8. rada upućenog radnika
9. boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a
10. u druge svrhe.

(2) Privremeni boravak u svrhu rada iz stavka 1. točke 7. ovoga članka izdaje se kao dozvola za boravak i rad.

(3) Privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika može se odobriti državljaninu treće zemlje ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ispunjava uvjete za rad upućenog radnika.

(4) Zahtjev za reguliranje privremenog boravka u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe.

(5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak u trajanju do godine dana sukladno članku 69. ovoga Zakona.

(6) Na prijedlog nadležnih državnih tijela iz područja tržišta rada, gospodarstva i demografije, Vlada može donijeti odluku o kriterijima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja.

(7) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

*Podnošenje zahtjeva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak***Članak 58.**

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina
2. je životni ili neformalni životni partner hrvatskog državljanina
3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu u statusu redovitog studenta na preddiplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini
4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju
5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka

6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz humanitarnih razloga iz članka 79. ovoga Zakona

7. je član obitelji nositelja „EU plave karte“.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) Ako je državljaniu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljani treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.

(6) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljani treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku.

(7) Državljanin treće zemlje nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja ili izdavanja dozvole za boravak i rad kao volonter ili pripravnik ako mu je određen rok za dragovoljni odlazak, odobreno produljenje roka za dragovoljni odlazak, određeno prisilno udaljenje ili ako je doneseno rješenje o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka

Članak 59.

(1) Državljaninu treće zemlje odobrit će se privremeni boravak ako:

1. dokaže svrhu privremenog boravka

2. ima valjanu stranu putnu ispravu

3. ima sredstva za uzdržavanje

4. ima zdravstveno osiguranje

5. priloži dokaz o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka, osim ako je upućeni radnik

6. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka odbit će se, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ili ako:

1. je priložena dokumentacija prijeverno stečena, prepravljena ili krivotvorena ili

2. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljani treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka.

(3) Zahtjevu za odobrenje privremenog boravka u svrhu rada na temelju sklopljenog ugovora o radu s poslodavcem u Republici Hrvatskoj ne prilaže se dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(4) Državljanin trećih zemalja koji sudjeluje u programu za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ nisu dužni priložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, osim ako drugačije propisuju programska pravila.

(5) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji za odobrenje privremenog boravka.

Odlučivanje o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka

Članak 60.

- (1) O zahtjevu za odobrenje privremenog boravka odlučuje Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Rok važenja privremenog boravka

Članak 61.

- (1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na rok važenja do godine dana.
- (2) Rok važenja strane putne isprave mora biti tri mjeseca duži od razdoblja valjanosti privremenog boravka.
- (3) Državljaninu treće zemlje koji nema valjanu stranu putnu ispravu, a zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj, izdaje se rješenje o odobrenju privremenog boravka.
- (4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka zahtjevu za produljenje privremenog boravka dužan je priložiti dokaz o stranoj putnoj ispravi.
- (5) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji izdaje se s rokom važenja do godine dana odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji.
- (6) Državljaninu treće zemlje odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

Produljenje privremenog boravka

Članak 62.

- (1) Zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak, u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.
- (2) Državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka prije isteka roka važećeg privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je o zahtjevu za produljenje privremenog boravka odlučiti prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji

Članak 63.

- (1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i koji je član uže obitelji:

1. hrvatskog državljanina
 2. državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište
 3. državljanina treće zemlje koji ima odobren stalni boravak
 4. državljanina treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak
 5. državljanina treće zemlje kojemu je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.
- (2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka članu obitelji državljanina treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi na temelju važeće dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona odobrene na godinu dana, može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji samo ako je državljanin treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj imao najmanje godinu dana odobren privremeni boravak.
- (3) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti članu obitelji državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad, kao pružatelju usluga, upućenom radniku ili kojem je odobren privremeni boravak u druge svrhe.
- (4) Članu obitelji državljanina treće zemlje rješenje o odbijanju zahtjeva za produljenje privremenog boravka kao i rješenje kojom se određuje protjerivanje iz Republike Hrvatske ne smije se temeljiti isključivo iz razloga koji su nastali zbog bolesti ili invalidnosti člana obitelji pretrpljene nakon odobrenja privremenog boravka.

Članovi obitelji

Članak 64.

(1) Član uže obitelji u smislu ovoga Zakona je:

1. bračni drug
 2. izvanbračni drug ako zajednica traje tri godine ili kraće ako se iz drugih okolnosti može utvrditi postojanost trajne veze
 3. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera ili neformalnih životnih partnera te maloljetno dijete svakog od njih, njihovo maloljetno zajednički posvojeno dijete, odnosno maloljetno posvojeno dijete svakog od njih koje nije u braku, kao i maloljetno dijete životnog ili neformalnog životnog partnera ili njegovo maloljetno posvojeno dijete koje nije u braku
 4. roditelj ili posvojitelj maloljetnog djeteta hrvatskog državljanina, državljanina treće zemlje kojem je odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak, azil ili supsidijarna zaštita.
- (2) Članom obitelji hrvatskog državljanina, državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište, stalni boravak, azil ili supsidijarna zaštita može se smatrati i drugi srodnik, ako postoje posebni osobni ili ozbiljni humanitarni razlozi za spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj.
- (3) Prilikom rješavanja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je uzeti u obzir najbolji interes djece iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka.
- (4) U slučaju poligamnog braka, spajanje obitelji na području Republike Hrvatske odobrit će se samo jednom bračnom drugu.
- (5) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako bračni drug ili izvanbračni drug već ima zaključenu bračnu zajednicu ili je u dugotrajnoj vezi s drugom osobom ili ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu.

*Reguliranje privremenog boravka za člana uže
obitelji hrvatskog državljanina*

Članak 65.

- (1) Član uže obitelji hrvatskog državljanina iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora dokazivati osigurana sredstva za uzdržavanje.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka iznimno ne mora dostaviti valjanu stranu putnu ispravu ako je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način.

*Reguliranje privremenog boravka za člana obitelji državljanina treće zemlje
koji ima zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita*

Članak 66.

- (1) Član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju i dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje.
- (2) Članu uže obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji u postupku odobrenja privremenog boravka ne može pružiti dokaz o postojanju određenog obiteljskog odnosa s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se uzeti u obzir i drugi dokazi o postojanju takvog odnosa, koji se procjenjuje sukladno propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

Reguliranje privremenog boravka djece rođene u Republici Hrvatskoj

Članak 67.

- (1) Roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršenih tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete.
- (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju.
- (3) Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na vrijeme na koje je odobren privremeni boravak jednom roditelju ili skrbniku djeteta, odnosno do godine dana ako je jedan od roditelja ili skrbnik državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno stalnom boravku.

Brak iz koristi

Članak 68.

- (1) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako je brak sklopljen iz koristi.
- (2) Brakom iz koristi, u smislu ovoga Zakona, smatra se brak koji je sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje.
- (3) Okolnosti koje mogu ukazivati na zaključenje braka iz koristi su da bračni drugovi:

1. ne održavaju bračnu zajednicu
 2. ne izvršavaju obveze koje proizlaze iz braka
 3. se nisu upoznali prije sklapanja braka
 4. ne pružaju dosljedne osobne podatke
 5. ne govore jezik koji oboje razumiju
 6. su za sklapanje braka dana materijalna sredstva, osim ako se ne radi o sredstvima koja se daju kao miraz, a supružnici dolaze iz zemalja u kojim je davanje miraza običaj
 7. postoje dokazi ranijih brakova iz koristi na strani bilo kojeg bračnog druga u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu.
- (4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na izvanbračnu zajednicu i životno ili neformalno životno partnerstvo, te u postupcima odobrenja dugotrajnog boravišta, stalnog boravka i autonomnog boravka.

Autonomni boravak

Članak 69.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga Zakona.
- (2) Iznimno, državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga Zakona i ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine u slučaju da je osoba na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji umrla.

Reguliranje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva

Članak 70.

- (1) Privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, koji je u životnom ili neformalnom životnom partnerstvu s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište, stalni boravak ili privremeni boravak ili kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.
- (2) Životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina stavka 1. ovoga članka za odobrenje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva, ne mora dokazivati osigurana sredstva za uzdržavanje.
- (3) Na državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva na odgovarajući način primjenjuju se članci 69. i 71. ovoga Zakona.
- (4) Privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva neće se odobriti ako životni ili neformalni životni partner već ima zaključeno životno partnerstvo ili je u neformalnom životnom partnerstvu s drugom osobom odnosno ne žive u stvarnom životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu.

*Prava državljanina treće zemlje na privremenom boravku
u svrhu spajanja obitelji i autonomnog boravka*

Članak 71.

Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili autonomni boravak iz članka 69. ovoga Zakona ostvaruje pravo na obrazovanje, usavršavanje, rad i samozapošljavanje sukladno odredbama ovoga Zakona.

Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja

Članak 72.

(1) Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, ispunjava i sljedeće uvjete:

1. nije stariji od 18 godina života ukoliko upisuje zadnju godinu obrazovanja
2. upisan je u srednjoškolsku ustanovu
3. sudjeluje u priznatom državnom ili regionalnom obrazovnom programu razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za obrazovanje ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova
4. priloži suglasnost roditelja ili zakonskog zastupnika za planirani boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj
5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, osobito glede troškova školovanja i
6. da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima, u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja izdaje se s rokom važenja do godine dana.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona te koji ima suglasnost nadležnog ministarstva za obrazovanje radi pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(4) Zahtjevu za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja iz stavka 3. ovoga članka potrebno je dostaviti suglasnost roditelja ili zakonskog skrbnika kao i podatke o osobi koja se skrbi o maloljetniku za vrijeme pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(5) Na temelju odobrenog privremenog boravka državljaninu treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka ne može se članovima njegove obitelji odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

(6) Ministar nadležan za obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donosi pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika.

(7) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje učenika.

*Privremeni boravak u svrhu studiranja***Članak 73.**

- (1) Privremeni boravak u svrhu studiranja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, studira na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj i ima dovoljna sredstva za povratak.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do godine dana, odnosno do kraja akademske godine.
- (3) Studentu koji je obuhvaćen programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju i više visokih učilišta odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do dvije godine ili na vrijeme trajanja studija, ako je ono kraće.
- (4) Student koji dolazi na praksu do 90 dana putem ovlaštene organizacije ili na temelju programa Unije ili multilateralnih programa koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili međusveučilišnih programa, ne mora regulirati privremeni boravak u svrhu studiranja i može raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, a za obavljanje prakse duže od 90 dana student je dužan regulirati privremeni boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.
- (5) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a i koji je obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, može provesti dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja od najviše 360 dana, bez obveze reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje, a o namjeri boravka student će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.
- (6) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a, a nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, dužan je podnijeti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka kako bi proveo dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj.
- (7) O odobrenju privremenog boravka, produljenju ili odluci na temelju koje je student dužan napustiti Republiku Hrvatsku, obavijestit će se nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj student ima valjano odobrenje boravka sukladno članku 78. ovoga Zakona.
- (8) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak studentu kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak, ako mu je:
- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
 - prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a student je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.
- (9) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje studenta kao i sredstava za povratak.

*Privremeni boravak u svrhu istraživanja***Članak 74.**

- (1) Privremeni boravak u svrhu istraživanja odobrit će se:
1. državljaninu treće zemlje koji ima ugovor o gostovanju i ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona

2. državljaninu treće zemlje koji ima ugovor o gostovanju sklopljen s pravnom osobom koja ima akreditaciju za ugošćavanje istraživača u trajanju od pet godina i ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. i članka 59. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu istraživanja izdaje se s rokom važenja do godine dana, a odobrenje za privremeni boravak za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

(3) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, može radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj na temelju kratkoročne mobilnosti najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka u svrhu istraživanja, dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.

(4) O namjeri boravka istraživač iz stavka 3. ovoga članka obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(5) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u drugoj državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, ako želi radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj dulje od 180 dana na temelju dugoročne mobilnosti, dužan je regulirati privremeni boravak u svrhu istraživanja na temelju dugoročne mobilnosti sukladno stavku 1. ovoga članka i priložiti važeće odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i ugovor o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u Republici Hrvatskoj.

(6) Odobrenje privremenog boravka u svrhu istraživanja na temelju dugoročne mobilnosti izdaje se s rokom važenja do godine dana, odnosno do datuma isteka odobrenja boravka koje je izdala druga država članica EGP-a, ako je isto kraće od godine dana.

(7) Istraživaču je dopušteno provoditi istraživanje u Republici Hrvatskoj do donošenja odluke o odobrenju privremenog boravka iz stavka 5. ovoga članka ako nije proteklo razdoblje do 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana ni važenje odobrenja boravka izdano od druge države članice EGP-a.

(8) Državljaninu treće zemlje odbit će se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ako je odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a isteklo tijekom postupka.

(9) Istraživač kojem je odobren privremeni boravak u svrhu istraživanja i istraživač iz stavaka 3. i 5. ovoga članka može podučavati na istraživačkoj ustanovi koja ga ugošćuje, koja može odrediti maksimalni broj sati ili dana podučavanja.

(10) Član obitelji istraživača iz stavka 1. ovoga članka može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sukladno članku 63. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješavati zahtjev za odobrenje privremenog boravka istraživaču istodobno kada i zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz stavka 10. ovoga članka, ako su navedeni zahtjevi podneseni istodobno.

(12) Član obitelji istraživača iz stavka 3. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može boraviti u pratnji istraživača najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.

(13) O namjeri boravka član obitelji iz stavka 12. ovoga članka obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(14) Član obitelji istraživača iz stavka 5. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja

obitelji za dugoročnu mobilnost sukladno članku 63. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona ako priloži dokaz da je boravio s istraživačem u drugoj državi članici EGP-a.

(15) Ako istraživač ima reguliran privremeni boravak sukladno članku 76. ovoga Zakona, član njegove obitelji može regulirati privremeni boravak u druge svrhe sukladno članku 57. stavku 1. točki 10. ovoga Zakona.

(16) O odobrenju privremenog boravka, produljenju ili odluci na temelju koje je istraživač dužan napustiti Republiku Hrvatsku, obavijestit će se nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj istraživač ima izdanu valjanu dozvolu boravka sukladno članku 78. ovoga Zakona.

(17) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će ponovni ulazak istraživaču kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak kao i članovima njegove obitelji, ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a istraživač je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(18) Ministar nadležan za znanost, uz prethodnu suglasnost ministra, pravilnikom propisuje način sklapanja ugovora o gostovanju.

Prava istraživača, studenata, pripravnika, volontera i učenika

Članak 75.

(1) Istraživači imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

1. radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, kao i sigurnosne zahtjeve na mjestu rada
2. slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i nacionalnoj sigurnosti
3. opće i strukovno obrazovanje
4. priznavanje obrazovnih i stručnih kvalifikacija
5. grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) br. 883/2004
6. porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
7. pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima koji uređuju navedena područja, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske
8. usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.

(2) Istraživači koji se sele u treću zemlju ili njihovi preživjeli uzdržavani članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i na koje se prenose prava tih osoba primaju, glede starosti, invalidnosti i smrti, mirovine na temelju prethodnog zaposlenja tih osoba stečene u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 na temelju istih uvjeta kao i državljani Republike Hrvatske kada se sele u treću zemlju.

(3) Državljanima trećih zemalja koji studiraju u Republici Hrvatskoj prava iz ovoga članka ostvaruju sukladno posebnim propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju prava studenata iz studentskog standarda.

(4) Pripravnici, volonteri i učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti,

sukladno posebnim propisima, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija.

(5) Državljanima trećih zemalja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja.

Privremeni boravak u druge svrhe za istraživače i studente

Članak 76.

(1) Privremeni boravak u druge svrhe radi traženja zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta može se odobriti istraživaču i državljaninu treće zemlje s kvalifikacijom razine visokog obrazovanja koji uz ispunjenje uvjeta iz članka 59. ovoga Zakona priloži i dokaz o završetku istraživačkih aktivnosti u Republici Hrvatskoj odnosno dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Iznimno od članka 57. stavka 4. ovoga Zakona zahtjev za produljenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja privremenog boravka

(3) Privremeni boravak iz stavka 2. ovoga članka može se odobriti na rok do godinu dana i ne može se produljiti.

(4) Iznimno od članka 63. stavka 3. ovoga Zakona, članovima obitelji državljanina trećih zemalja koji su regulirali privremeni boravak u druge svrhe sukladno odredbi ovoga članka, može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

*Ulazak i boravak državljanina treće zemlje s
dozvolom izdanom u drugoj državi članici EGP-a*

Članak 77.

(1) Student i istraživač koji ima valjanu dozvolu koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti Schengensku pravnu stečevinu, kada uđe u Republiku Hrvatsku u okviru mobilnosti, dužan je policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti važeće odobrenje boravka iz druge države članice EGP-a, kao i dokaz da student provodi dio studija u Republici Hrvatskoj u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, a istraživač će dostaviti ugovor o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako te pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u ugovoru o gostovanju, pismo istraživačke organizacije iz druge države članice EGP-a u kojem se navodi trajanje mobilnosti i lokacija istraživačke organizacije u Republici Hrvatskoj.

(2) U slučaju članova obitelji istraživača policijska uprava odnosno policijska postaja će kao dokaz o mobilnosti zatražiti valjano odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i dokaz da su u pratnji istraživača.

(3) Istraživač i student koji imaju dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a, a u Republici Hrvatskoj borave u okviru mobilnosti, dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti.

(4) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kod prelaska granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

*Imenovanje kontaktne točke i dostava statističkih podataka***Članak 78.**

- (1) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija iz članaka 73. i 74. ovoga Zakona elektroničkim putem.
- (2) Kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka obavješćuje druge države članice EGP-a putem njihovih nacionalnih kontaktnih točaka o:
 1. postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članaka 73. i 74. ovoga Zakona
 2. dopuštenosti prihvata studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta
 3. multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dva ili više visokih učilišta.
- (3) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju privremenih boravka za studente, istraživače i članove obitelji istraživača izdanih po prvi put, kao i o broju privremenih boravaka koji su produženi, ukinuti ili poništeni.
- (4) Statistički podaci iz stavka 3. ovoga članka razvrstavaju se prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti privremenog boravka.

*Privremeni boravak iz humanitarnih razloga***Članak 79.**

- (1) Privremeni boravak iz humanitarnih razloga odobrit će se državljaninu treće zemlje u sljedećim slučajevima:
 1. ako je kao žrtva trgovanja ljudima (u daljnjem tekstu: žrtva) prihvatio program pomoći i zaštite
 2. ako je maloljetnik koji je napušten ili je žrtva organiziranog kriminala ili je iz drugih razloga ostao bez roditeljske zaštite, skrbništva ili bez pratnje
 3. pripadnicima hrvatskog naroda sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva koji imaju potvrdu tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske,
 4. državljaninu treće zemlje koji je do dana podnošenja zahtjeva najmanje 10 godina bio u statusu izbjeglice ili koji je obuhvaćen programom obnove ili povratka ili stambenog zbrinjavanja izbjeglica iz Republike Hrvatske, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje
 5. ako surađuje s nadležnim tijelima i njegovo je sudjelovanje neophodno u kaznenom postupku koji se vodi protiv poslodavca koji ga je nezakonito zapošljavao
 6. iz ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode.
- (2) Iznimno od članka 59. stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga Zakona, državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne mora prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje i dokaz o zdravstvenom osiguranju.
- (3) Iznimno, državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 3. ovoga članka može se odobriti privremeni boravak bez prilaganja strane putne isprave, uz suglasnost tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.
- (4) Prije izdavanja odobrenja za privremeni boravak iz stavka 1. točke 6. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti suglasnost Ministarstva.

Žrtva trgovanja ljudima

Članak 80.

- (1) Identifikaciju žrtve obavlja Ministarstvo u suradnji s organizacijama civilnog društva, a kada se radi o maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima, Ministarstvo je dužno surađivati i s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb.
- (2) O žrtvinom prihvaćanju programa pomoći i zaštite Operativni tim Nacionalnog odbora za suzbijanje trgovanja ljudima (u daljnjem tekstu: Operativni tim) obavještava Ministarstvo.
- (3) Program pomoći i zaštite obuhvaća zdravstvenu i psihosocijalnu zaštitu, siguran smještaj, usluge prevođenja i tumačenja, pravnu pomoć te siguran povratak u državu podrijetla.
- (4) Osoba gubi pravo na pomoć i zaštitu, ako je iskaz temeljila na lažnim činjenicama, ako su prestale okolnosti radi kojih je ostvarila pravo na pomoć i zaštitu ili ako se ponaša suprotno pravilima utvrđenim programom pomoći i zaštite, a o gubitku prava na pomoć i zaštitu Operativni tim obavještava Ministarstvo.

Program pomoći i zaštite

Članak 81.

- (1) Državljanin treće zemlje identificiran kao žrtva ima pravo u roku od 60 dana odlučiti o svom sudjelovanju u programu pomoći i zaštite.
- (2) Skrbnik maloljetnika koji je identificiran kao žrtva trgovanja ljudima ima pravo, uz suglasnost centra za socijalnu skrb u roku od 90 dana odlučiti o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite, vodeći računa o najboljem interesu maloljetniku žrtve trgovanja ljudima te uvažavajući mišljenje maloljetnika.
- (3) Rok iz stavka 1. ovoga članka ne mora se poštivati, osim u slučaju kada je riječ o maloljetniku žrtvi trgovanja ljudima, ako se utvrdi da državljani treće zemlje identificiran kao žrtva nije žrtva ili ako je aktivno, dragovoljno i na osobnu inicijativu obnovio kontakte s počiniteljima kaznenih djela ili ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka i nacionalne sigurnosti.

Prava žrtve trgovanja ljudima

Članak 82.

- (1) Žrtva kojoj je odobren privremeni boravak ima pravo na siguran smještaj, zdravstvenu zaštitu, prava iz sustava socijalne skrbi, obrazovanje i rad.
- (2) Sigurnim smještajem smatra se mjesto gdje je žrtva zaštićena od utjecaja osobe osumnjičene za počinjenje kaznenog djela.
- (3) Posebna skrb vodit će se o trudnicama i osobama s invaliditetom kao posebno ranjivim skupinama žrtava.
- (4) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno članku 79. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona ostvaruje prava iz stavka 1. ovoga članka.

*Maloljetna žrtva trgovanja ljudima***Članak 83.**

- (1) Sva tijela uključena u program pomoći i zaštite maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima dužna su voditi računa o najboljem interesu maloljetnika.
- (2) Za maloljetnu žrtvu trgovanja ljudima iz stavka 1. ovoga članka, potrebne mjere za utvrđivanje identiteta, državljanstva te pronalaženja ostalih članova obitelji, provest će Ministarstvo.
- (3) Maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima nadležno tijelo za socijalnu skrb imenovat će skrbnika.

*Povratak žrtve trgovanja ljudima***Članak 84.**

- (1) Siguran povratak državljanina treće zemlje koji ima status žrtve provodi Ministarstvo vodeći računa o njegovim pravima, sigurnosti i dostojanstvu, a povratak po mogućnosti treba biti dragovoljan.
- (2) Maloljetne žrtve trgovanja ljudima neće biti vraćeni ni u jednu državu, ako nakon procjene opasnosti i sigurnosti postoji indicija da takav povratak ne bi bio u najboljem interesu maloljetnika.

*Ukidanje privremenog boravka iz humanitarnog razloga
žrtvi trgovanja ljudima***Članak 85.**

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će privremeni boravak iz humanitarnih razloga žrtvi ako:
 1. je izgubila status žrtve
 2. se utvrdi da zloupotrebljava status žrtve
 3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.
- (2) Prilikom odlučivanja o prestanku privremenog boravka maloljetne žrtve trgovanja ljudima zatražit će se mišljenje nadležnog centra za socijalnu skrb.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Pravo državljanina trećih zemalja kojem je odobren
privremeni boravak iz humanitarnih razloga***Članak 86.**

Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. ovoga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje.

Ukidanje odobrenja privremenog boravka

Članak 87.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će privremeni boravak državljaninu treće zemlje ako:

1. prestanu postojati uvjeti za odobrenje privremenog boravka
2. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
3. u roku od 30 dana nakon odobrenja privremenog boravka ili izdavanja dugotrajne vize ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji
4. odjavi boravište iz Republike Hrvatske na vlastiti zahtjev
5. od dana odobrenja privremenog boravka odobrenog na rok do godine dana boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno
6. od dana odobrenja privremenog boravka odobrenog na rok do dvije godine boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno
7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi odobrenja privremenog boravka
8. bračni ili izvanbračni drug odnosno životni ili neformalni životni partneri ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu ili životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu, a privremeni boravak je odobren u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva.

(2) Iznimno, stavak 1. točke 5. i 6. ovoga članka neće se primijeniti na istraživače i studente, ako borave u drugoj državi članici EGP-a na temelju kratkoročne ili dugoročne mobilnosti kao i za državljanina treće zemlje kojem je odobrena dozvola za boravak i rad, a upućen je na radu u drugu državu članicu EPG-a.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju privremenog boravka, ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Iznimno od stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji jednokratno do 90 dana iz opravdanih razloga izbiva iz Republike Hrvatske neće se ukinuti privremeni boravak, ako o odlasku iz Republike Hrvatske prethodno obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju, a ako nakon odlaska iz Republike Hrvatske nastanu izvanredne okolnosti, državljanin treće zemlje je dužan u roku od 30 dana od nastanka tih okolnosti obavijestiti diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.

VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA

Opće odredbe o dozvoli za boravak i rad

Članak 88.

(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi na temelju izdane dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.

- (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim je zasnovao radni odnos ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (4) Poslodavac može zaposliti državljanina treće zemlje samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.
- (6) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.
- (7) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljanu dozvolu iz stavka 6. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao dozvola iz stavka 6. ovoga članka bio krivotvoren.
- (8) Poslodavac koji zapošljava državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona dužan je u roku od osam dana od dana zasnivanja radnog odnosa ili početka rada državljanina treće zemlje, o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.
- (9) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način se primjenjuju i na podizvođača.
- (10) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na rad državljanina trećih zemalja primjenjuju se na državljane države članice Europske unije koja na rad državljanina Republike Hrvatske i članova njihovih obitelji primjenjuje nacionalne mjere ili mjere koje proizlaze iz dvostranih sporazuma.

*Rad bez dozvole za boravak i rad ili
potvrde o prijavi rada*

Članak 89.

- (1) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren:
1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 2. privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 3. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje kojem je izdana „EU plava karta“
 4. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a
 5. privremeni boravak iz humanitarnih razloga
 6. autonomni boravak
 7. privremeni boravak kao upućeni radnik
 8. privremeni boravak u svrhu istraživanja iz članka 74. ovoga Zakona
 9. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s istraživačem iz članka 74. ovoga Zakona

10. privremeni boravak u svrhu studiranja kao redoviti student kada radi i samozapošljava se najviše 20 sati tjedno
 11. status redovitog učenika kada obavlja poslove posredstvom ovlaštenih posrednika, bez zasnivanja radnog odnosa najviše 20 sati tjedno
 12. privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a
 13. azil ili supsidijarnu zaštitu ili je tražitelj međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 14. dugotrajno boravište
 15. stalni boravak.
- (2) Državljanin trećih zemalja koji u Republici Hrvatskoj nastupaju na športskim priredbama i natjecanjima kao predstavnici stranih ekipa, klubova ili državnih reprezentacija nisu dužni ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada.
- (3) Student iz članka 73. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona može raditi i samozapošljavati se najviše 15 sati tjedno, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad

Članak 90.

- (1) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može podnijeti državljaniin treće zemlje sukladno članku 58. ovoga Zakona ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje ili sjedištu poslodavca.
- (2) Agencija za privremeno zapošljavanje uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad dužna je priložiti i ugovor o ustupanju radnika krajnjem korisniku.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad

Članak 91.

- (1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad rješenjem odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Dozvola za boravak i rad izdaje se državljaninu treće zemlje na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla, odnosno vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najduže na godinu dana.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao neophodna osoba sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije izdaje se s rokom važenja od dvije godine ukoliko nije zatraženo kraće razdoblje izdavanja dozvole za boravak i rad.
- (5) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona, policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti u roku od 10 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.
- (6) U slučaju odustajanja od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, postupak će se obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

*Produljenje dozvole za boravak i rad***Članak 92.**

- (1) Zahtjev za produljenjem dozvole za boravak i rad podnosi se najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje, koja i odlučuje o produljenju.
- (2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti o zahtjevu za produljenje iz stavka 1. ovoga članka prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) U slučaju odustajanja od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, postupak će se obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

*Odbijanje izdavanja dozvole za boravak i rad***Članak 93.**

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ako:
1. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
 2. je za poslodavca odnosno subjekta domaćina otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u Republici Hrvatskoj
 4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno pravomoćno osuđen za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa
 5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja
 6. poslodavac odnosno subjekt domaćin ili državljanin treće zemlje nisu podmirili izrečenu novčanu kaznu ili krše odredbe propisa iz područja radnih odnosa
 7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Ukidanje dozvole za boravak i rad***Članak 94.**

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje po službenoj dužnosti ukinut će dozvolu za boravak i rad, ako:
1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona
 2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
 3. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona,
 4. državljanin treće zemlje obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad

5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad
 6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i doprinose
 7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
 8. je zahtjev za ukidanjem podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju dozvole za boravak i rad, ako je zabrana ulaska i boravka iz članka 87. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Postupak ukidanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 7. ovoga članka, dovršit će se u obliku zabilješke u spisu, ako postoji suglasnost stranaka.

*Obveze poslodavca i državljanina treće zemlje u slučaju
prestanka uvjeta za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad*

Članak 95.

- (1) U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad, poslodavac i državljanin treće zemlje dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.
- (2) Državljanin treće zemlje kojem je bez njegove krivnje prestao ugovor o radu sukladno propisu kojim se uređuju radni odnosi, ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do isteka odobrenja dozvole za boravak i rad.

Dostava dozvole za boravak i rad

Članak 96.

- (1) Dozvolu za boravak i rad policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će:
1. državljaninu treće zemlje
 2. poslodavcu
 3. područnoj službi odnosno uredu Hrvatskog zavoda za zapošljavanje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 4. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 5. područnoj službi ili područnom uredu ili ispostavi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 6. regionalnom uredu ili područnoj službi ili ispostavi Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje i
 7. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje.
- (2) Nadležna tijela iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga članka dužna su o uočenim kršenjima pozitivnih propisa iz svojih nadležnosti bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

*Izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju
mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje*

Članak 97.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (u daljnjem tekstu: područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje).
- (2) Mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka poslodavac je dužan priložiti uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, poslodavac koji namjerava zaposliti sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili poslodavac koji je podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad, nije dužan priložiti mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Test tržišta rada

Članak 98.

- (1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.
- (2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.
- (3) Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje provest će postupak posredovanja, ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.
- (4) O rezultatu testa tržišta rada područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 30 dana od dana traženja poslodavca.
- (5) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje o mogućnostima zapošljavanja državljanina treće zemlje.
- (6) Mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka poslodavac može zatražiti u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

Mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 99.

- (1) Pozitivno mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 98. stavka 5. ovoga Zakona izdat će se u roku od pet dana od dana traženja poslodavca, ako poslodavac:
 1. obavlja registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj

2. ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju ministarstvo nadležno za financije
3. u zadnjih šest mjeseci, ima zaposlenog najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske
4. dokaže da se protiv njega ne vodi kazneni postupak neisplate plaće odnosno prekršajni ili kazneni postupak zbog najtežeg prekršaja ili kaznena djela iz područja radnih odnosa i
5. nije pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno nije pravomoćno osuđen za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 3. ovoga članka poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.
- (3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac - fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. ovoga članka.
- (4) Dokaze o činjenicama iz stavka 1. ovoga članka područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.
- (5) Na zahtjev područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 5. ovoga članka.
- (6) Za davanje mišljenja iz stavka 1. ovoga članka poslodavac je dužan dostaviti:
 1. ugovor o radu, odnosno pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu i
 2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada.
- (7) Iznimno od odredbe stavka 6. ovoga članka, poslodavac je dužan dostaviti i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.
- (8) Rok važenja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka je 90 dana.
- (9) Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije kod poslodavca manji od 1/4 ukupno zaposlenih i traženih radnika državljanina trećih zemalja.

Agencije za privremeno zapošljavanje

Članak 100.

- (1) U slučaju da je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, agencija je dužna, uz dokaze iz članka 99. stavka 6. ovoga Zakona, dostaviti i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika.
- (2) Agenciji za privremeno zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje iz članka 98. stavka 5. ovoga Zakona, ako korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.
- (3) Ako se promijeni korisnik iz stavka 1. ovoga članka, agencija za privremeno zapošljavanje dužna je područnoj službi odnosno uredu Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dostaviti novi ugovor o ustupanju radnika.
- (4) Agenciji za privremeno zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje iz članka 98. stavka 5. ovoga Zakona, ako korisnik iz stavka 3. ovoga članka ispunjava uvjete iz članka 99. stavak 1. ovoga Zakona.

Iznimka od provedbe testa tržišta rada

Članak 101.

(1) Na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donijet će odluku o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Procjena stanja i potreba iz stavka 1. ovoga članka utvrđivat će se na temelju kriterija koji se odnose na:

1. zanimanja koja nedostaju na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada, a ne mogu se nadomjestiti migracijama u zemlji
2. provedbu strateških i investicijskih projekata i
3. druge okolnosti važne za gospodarski rast i održivi razvoj.

(3) Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužno je pratiti stanje i potrebe iz stavka 1. ovoga članka i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na mrežnim stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Obavijest o neispunjavanju uvjeta

Članak 102.

Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužni su, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala dozvolu za boravak i rad ako:

1. državljanin treće zemlje ne obavlja poslove za koje je sklopio ugovor o radu ili
2. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

Utvrđivanje neispunjavanja uvjeta

Članak 103.

Okolnosti iz članka 102. ovoga Zakona mogu se utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovnih aktivnosti područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odnosno na drugi odgovarajući način.

Dozvola za boravak i rad za sezonske radnike

Članak 104.

(1) Državljaninu treće zemlje može se odobriti dozvola za boravak i rad kao sezonskom radniku, ako ispunjava uvjete iz članaka 59. i 97. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana ne prilaže se mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

- (3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do šest mjeseci.
- (4) Državljanin treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana nije dužan ishoditi biometrijsku dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.
- (5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad može se odobriti sezonskom radniku ako:
1. ima valjanu stranu putnu ispravu za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad
 2. ima valjani ugovor o radu odnosno pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu
 3. ima osiguran primjeren smještaj
 4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje
 5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (6) Zdravstveno osiguranje za sezonskog radnika dokazuje se ugovorom o radu na temelju kojeg ga poslodavac prijavljuje regionalnim uredima ili područnim službama ili ispostavama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje za ostvarivanje zdravstvene zaštite sukladno propisu kojim se uređuje zdravstveno osiguranje stranaca u Republici Hrvatskoj.
- (7) Uvjeti za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad iz stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga članka moraju biti u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca.
- (8) Sezonski radnik kojem je najmanje jednom tijekom prethodnih pet godina izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad i koji nije postupao suprotno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na sezonske radnike ne mora ispunjavati uvjet iz stavka 5. točke 3. ovoga članka za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.
- (9) Pod osiguranim primjerenim smještajem za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad smatra se smještaj koji sezonskom radniku osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja sezonski radnik i poslodavac iz stavka 10. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.
- (10) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:
1. od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim neto primicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika
 2. poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
 3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.
- (11) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (12) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine za smještaj sezonskog radnika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.

Odbijanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad

Članak 105.

- (1) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad odbit će se:
1. ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena
 2. ako se utvrdi da će sezonski radnik postati teret za sustav socijalne skrbi, predstavljati rizik u pogledu nezakonitog useljavanja ili da ne namjerava napustiti Republiku Hrvatsku najkasnije na dan prestanka važenja dozvole.

(2) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može se odbiti:

1. ako sezonski radnik nije poštovao obveze iz prethodne dozvole za boravak i rad za sezonski rad
2. ako je poslodavac u razdoblju 12 mjeseci koji izravno prethode datumu podnošenja zahtjeva za dozvole za boravak i rad za sezonski rad, poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku na istim poslovima na kojima zapošljava sezonskog radnika za kojega se podnosi zahtjev za odobrenje za dozvole za boravak i rad na sezonski rad.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad

Članak 106.

- (1) Sezonski radnik na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad može raditi u Republici Hrvatskoj najdulje šest mjeseci godišnje nakon čega mora napustiti Republiku Hrvatsku.
- (2) Unutar roka od šest mjeseci godišnje sezonski radnik može jednom produljiti važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog ili drugog poslodavca.
- (3) Zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije 15 dana prije isteka roka važenja navedene dozvole.
- (4) O zahtjevu za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti u roku od pet dana od dana podnošenja zahtjeva.
- (5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Ukidanje dozvole za boravak i rad
za sezonski rad*

Članak 107.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, će ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:
 1. sezonski radnik obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
 2. sezonski radnik radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
 3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.
- (2) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje može ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:
 1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
 2. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili je poslodavac bio u stečajnom postupku sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.
- (3) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad ukinut će se ako sezonski radnik ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (4) Odredba o ukidanju dozvole za boravak i rad za sezonski rad ne primjenjuje se na

sezonskog radnika koji podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca ako:

- poslodavac postupi suprotno odredbama Zakona o radu i podzakonskih propisa donesenih na temelju njega odnosno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na rad
- je za poslodavca otvoren postupak stečaja sukladno propisu kojim se uređuje stečaj
- je poslodavac bio u stečajnom postupku
- poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ako je dozvola za boravak i rad za sezonski rad ukinuta na temelju stavka 2. ovoga članka, poslodavac je odgovoran sezonskom radniku isplatiti naknade kao i sve nepodmirene obveze sukladno propisima kojima se uređuje područje radnih odnosa.

(7) Poslodavcu koji u prethodnih godinu dana više od dva puta nije ispunio svoje obveze koje proizlaze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka neće se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

(8) Kada je poslodavac kao podizvođač prekršio obveze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, a glavni izvođač i posrednički podizvođač nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno propisom kojim se uređuje predmetna djelatnost, glavni izvođač i eventualni posrednički podizvođač mogu:

1. podlijegati odredbi stavka 7. ovoga članka
2. zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti naknadu sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 6. ovoga članka
3. zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju sukladno propisu kojim se uređuje isplata plaća.

Prava sezonskog radnika

Članak 108.

(1) Sezonski radnici imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

1. uvjete zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmori, dopuste, blagdane i neradne dane, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na mjestu rada
2. pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i nacionalnoj sigurnosti
3. zaostale isplate od poslodavaca, u vezi s eventualnim nepodmirenim primicima od rada, prema državljaninu treće zemlje
4. grane socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004
5. pristup robi i uslugama te ponudi robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim stanovanja ne dovodeći u pitanje slobodu sklapanja ugovora u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom
6. usluge savjetovanja o sezonskom radu koje pruža nadležna javna služba zapošljavanja
7. obrazovanje i strukovno osposobljavanje
8. priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
9. porezne povlastice, u mjeri u kojoj se smatra da sezonski radnik za porezne svrhe ima boravište u Republici Hrvatskoj.

(2) Sezonski radnici koji se presele u treću zemlju, ili nadživjele osobe takvih sezonskih radnika koje borave u trećoj zemlji te koje su stekle prava od sezonskih radnika, primaju mirovine na temelju prethodnog zaposlenja sezonskog radnika i koje su stečene u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima kao hrvatski državljani kada se presele u treću zemlju.

(3) Sezonski radnik ostvaruje prava sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji, a kojima se uređuju pojedina područja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Zaštita povrijeđenih prava sezonskih radnika

Članak 109.

(1) Sezonski radnik koji smatra da mu je povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom može, radi zaštite i ostvarivanja tih prava, protiv poslodavca pokrenuti odgovarajući postupak pred nadležnim sudom, državnim tijelima ili pravnim osobama s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, u skladu s propisima Republike Hrvatske.

(2) Sezonski radnik može i nakon prestanka radnoga odnosa s poslodavcem pokrenuti postupak iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s propisima Republike Hrvatske.

(3) Sezonski radnik koji je pokrenuo postupak zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka ne smije zbog toga biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika zaposlenih kod poslodavca niti ta okolnost smije štetno utjecati na ostvarenje njegovih prava iz radnoga odnosa.

(4) U postupku zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka, sezonskog radnika, osim osoba ovlaštenih za zastupanje, ako su iste određene, sezonskog radnika mogu po njegovom ovlaštenju zastupati i osobe ovlaštene za pružanje pravne pomoći odnosno udruge ili druge organizacije koje za to imaju ovlaštenje.

Izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 110.

Bez prilaganja mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. ovoga Zakona, a na zahtjev državljanina treće zemlje, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad:

1. ključnom osoblju, radnicima i članovima njihovih obitelji, čiji je status reguliran Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske

2. ključnom osoblju u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima

3. državljaninu treće zemlje radi samozapošljavanja u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51% ili u obrtu u kojem je jedini vlasnik

4. visokokvalificiranom državljaninu treće zemlje koji ispunjavaju uvjete za izdavanje EU plave karte

5. državljaninu treće zemlje pružatelju usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a

6. učiteljima i nastavnicima radi izvođenja nastave u školskim ustanovama na jeziku i pismu nacionalnih manjina

7. profesionalnim športašima ili športskim djelatnicima

8. umjetnicima za rad u ustanovama u kulturi, stručnjacima na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike u Republici Hrvatskoj

9. državljanima trećih zemalja koji su zasnovali radni odnos u stranim udrugama koje su registrirane kao strana udruga u Republici Hrvatskoj i još najmanje tri države
10. državljanima trećih zemalja koji su članovi zakladnih tijela predstavništava stranih zaklada i fundacija upisanih u Upisnik predstavništava stranih zaklada i fundacija u Republici Hrvatskoj
11. radi provedbe programa mobilnosti djece i mladih koje Republika Hrvatska provodi u suradnji s drugim državama
12. znanstvenim istraživačima koji se zapošljavaju na znanstvena, znanstveno – nastavna ili druga istraživačka radna mjesta u znanstvenim pravnim osobama
13. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima ili registriranim školama stranih jezika
14. državljanima trećih zemalja radi provođenja međunarodnog ugovora
15. državljaninu treće zemlje koji je rukovoditelj, stručnjak ili pripravnik premješten unutar društva
16. državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti
17. državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada zaključila s trećim zemljama
18. državljaninu treće zemlje koji je na specijalizaciji u Republici Hrvatskoj u djelatnosti zdravstva sukladno propisima koji uređuju područje zdravstva
19. državljaninu treće zemlje koji dolazi radi provođenja strateških investicijskih projekata ili je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja
20. civilnom i vojnom dužnosniku vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom
21. predstavniku ili osoblju vjerskih zajednica koji obavljaju isključivo vjerske ili karitativne poslove
22. državljaninu treće zemlje radi obavljanja prakse u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu akreditiranom u Republici Hrvatskoj
23. volonteru na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera, a ako volontira izvan programa međunarodne razmjene, mora imati suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa
24. državljaninu treće zemlje u svrhu pripravnništva kod subjekta domaćina na temelju Sporazuma o osposobljavanju
25. državljaninu treće zemlje radi obavljanje stručne prakse, usavršavanja ili volontiranja u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih slijednika, programa Europskih snaga solidarnosti kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provode ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost te volonterstvo, koji ne moraju priložiti dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama
26. državljaninu treće zemlje radi obavljanja poslova na plovilima i koji je upisan u popis posade
27. osobe koje obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova, odnosno poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje
28. stranom dopisniku, akreditiranom u Republici Hrvatskoj ili izvijestitelju stranih medija
29. upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koji u Republici Hrvatskoj radi obavljanja poslova u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije

30. umjetniku, autoru, tehničkom i ostalom neophodnom osoblju koje sudjeluje na snimanju zahtjevnih audiovizualnih djela

31. ostale neophodne osobe, osim osoba koje su premještene unutar društava (ICT), kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.

*Uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja
Hrvatskog zavoda za zapošljavanje*

Članak 111.

(1) Dozvola za boravak i rad iz članka 110. ovoga Zakona može se izdati državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, te priloži:

1. ugovor o radu odnosno pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu
2. dokaz o registraciji trgovačkog društva, podružnice, predstavništva, obrta, obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, zadruge, udruge ili ustanove registriranim u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanin treće zemlje koji se samozapošljavanja u vlastitom obrtu, uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, nije dužan priložiti dokaz iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

*Obavljanje poslova ključnog osoblja u trgovačkim društvima,
podružnici ili predstavništvu u Republici Hrvatskoj*

Članak 112.

Državljaninom treće zemlje koja obavlja ključne poslove u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva u smislu članka 110. točke 2. ovoga Zakona smatra se:

1. osoba koja u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu ima viši položaj, osoba koja upravlja poslovanjem, osoba koja se nalazi pod općim nadzorom ili rukovodstvom uprave ili dioničara, odnosno članova trgovačkog društva te osoba koja obnaša neku istovjetnu dužnost uključujući:

- upravljanje radom odjela ili pododjela društva
- praćenje i nadziranje rada drugih radnika, odnosno obavljanje nadzornih ili voditeljskih poslova
- ovlaštenje za zapošljavanje i otpuštanje radnika, odnosno davanje preporuka vezanih uz zapošljavanje, otpuštanje ili druge kadrovske poslove

2. visokokvalificirana osoba koja radi u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu, koja posjeduje posebna stručna znanja i/ili ovlasti prijeko potrebne za pružanje usluga, služenje opremom za istraživanje, primjenu tehnika ili vođenje poslovanja trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva.

*Izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje i
državljanke trećih zemalja koji se samozapošljavaju*

Članak 113.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 111. ovoga Zakona i dokaže da:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva, odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 200.000,00 kuna
 2. su u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva zaposlena na puno radno vrijeme najmanje 3 hrvatska državljana na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija bruto plaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
 3. njegova bruto plaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.
- (2) Ako više državljana trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka obavlja ključne poslove za istog poslodavca, dozvola za boravak i rad može se izdati ako:
1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva, odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 200.000,00 kuna
 2. je na svakog zaposlenog državljanina treće zemlje zaposleno najmanje 3 hrvatska državljana na puno radno vrijeme na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija bruto plaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
 3. njihova bruto plaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.
- (3) Državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu ili obrtu u kojem je jedini vlasnik iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad može se izdati ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:
1. je u osnivanje trgovačkog društva ili obrta uložio najmanje 200.000,00 kuna
 2. su na puno radno vrijeme zaposlena najmanje 3 hrvatska državljana, a čija bruto plaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
 3. njegova mjesečna bruto plaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, dok državljani treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu mora dokazati da iznos ostvaren dohotkom od samostalne djelatnosti iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne neto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.
- (4) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.
- (5) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osnivač trgovačkog društva ili u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili je jedini vlasnik obrta, dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

Dozvola za boravak i rad za pružanje usluga

Članak 114.

Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako:

1. je pružatelj usluge zaposlen kod inozemnog poslodavca i ima odgovarajuće kvalifikacije i
2. inozemni poslodavac ima sklopljen ugovor s trgovačkim društvom odnosno obrtom u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se radi o specifičnom pružanju usluga na području visoke tehnologije.

Dozvola za boravak i rad za provođenje strateških investicijskih projekata

Članak 115.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 19. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:

1. u trgovačkom društvu obavlja ključne poslove sukladno članku 112. ovoga Zakona ili u tom trgovačkom društvu ima vlasnički udio od najmanje 51 %, a trgovačko društvo je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja ili provodi strateške investicijske projekte sukladno propisu o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske
2. koji u Republici Hrvatskoj obavlja poslove ili provodi projekte na temelju međunarodnih ugovora o stručno-tehničkoj pomoći, koje je Republika Hrvatska sklopila s međunarodnom organizacijom.

(2) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad državljaninu treće zemlje iz ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti u roku od 10 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

Premještaj unutar društva

Članak 116.

(1) Državljanin treće zemlje koja se premješta unutar društva je osoba koja obavlja poslove rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika i ima ugovor o radu s trgovačkim društvom, podružnicom ili predstavništvom koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji koje ga privremeno premješta za profesionalne potrebe ili za potrebe osposobljavanja u trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: subjekt) koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima.

(2) Osoba premještena unutar društva je:

1. rukovoditelj – osoba na vodećem položaju koja upravlja poslovanjem subjekta s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i koja se nalazi pod općim nadzorom ili prima smjernice od uprave ili dioničara trgovačkog društva ili osobe koja obnaša istovjetnu dužnost, a taj položaj obuhvaća: upravljanje subjektom ili pojedinim njegovim dijelom, nadzor i kontrolu rada drugog nadzornog, stručnog ili rukovodećeg osoblja te ovlast za odlučivanje o pravima i obvezama iz radnog odnosa u vezi s osobljem

2. stručnjak – osoba koja posjeduje kompetencije od ključne važnosti za područje djelovanja, tehnike ili rukovođenje subjekta s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj. Pri procjeni kompetencije uzima se u obzir ne samo znanje specifično za subjekt s poslovnim nastanom već i ima li ta osoba posebnu stručnost koja se dokazuje stručnim kvalifikacijama, uključujući odgovarajuće stručno iskustvo za vrstu posla ili aktivnost koja zahtijeva specifično tehničko znanje, uključujući moguće članstvo u ovlaštenoj strukovnoj udruzi

3. pripravnik – osoba koja posjeduje diplomu visokog učilišta, a koja je premještena u subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj u svrhu karijernog razvoja ili kako bi sudjelovala u osposobljavanju u poslovnim tehnikama ili metodama i plaćena je za vrijeme tog premještaja.

*Dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva***Članak 117.**

(1) Državljaninu treće zemlje kao osobi koja se premješta unutar društva može se izdati dozvola za boravak i rad za premještaj unutra društva ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako:

1. subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i trgovačko društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima
 2. je rukovoditelj ili stručnjak zaposlen unutar istog trgovačkog društva ili skupine trgovačkih društava u neprekidnom razdoblju najmanje devet mjeseci neposredno prije dana premještaja unutar društva odnosno u neprekidnom razdoblju najmanje šest mjeseci ako se radi o pripravniku

3. priloži ugovor o radu i potvrdu o premještaju iz koje su vidljivi: detalji o trajanju premještaja i lokacija jednog ili više subjekata; dokaz da će u jednom ili više subjekata preuzeti funkciju rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika; plaća, kao i ostali uvjeti zaposlenja koji su osigurani za vrijeme premještaja unutar društva i dokaz da će se po završetku premještaja unutar društva moći premjestiti natrag u trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji, a iz priloženog ugovora o radu odnosno potvrde o premještaju mora biti vidljivo da ima zajamčene sljedeće uvjete rada:

- propisano najduže trajanje radnog vremena i najkraće trajanje odmora
 - najkraće trajanje plaćenog godišnjeg odmora
 - povećanu plaću za prekovremeni rad
 - zaštita zdravlja i sigurnost na radu
 - zabrana diskriminacije
 - zaštitne mjere za rad trudnica, žena koje su nedavno rodile, odnosno doje i maloljetnih radnika, a navedeni uvjeti rada jamče se na razini prava utvrđenih pravnim propisima Republike Hrvatske, odnosno kolektivnim ugovorima čija je primjena na temelju posebnog propisa proširena na sve poslodavce i radnike na određenom području, grani ili djelatnosti
4. rukovoditelj ili stručnjak ima potrebne stručne kvalifikacije i iskustvo potrebno za rad u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj u koji treba biti premješten, a pripravnik diplomu visokog učilišta
5. plaća koju prima nije manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj koji rade na usporedivim radnim mjestima u skladu s primjenjivim zakonima ili kolektivnim ugovorima

6. glavna svrha osnivanja subjekta u Republici Hrvatskoj nije olakšavanje reguliranja boravka osoba premještenih unutar društva

7. premještaj unutar društva za rukovoditelje i stručnjake nije duži od tri godine odnosno jedne godine za pripravnike.

(2) U slučaju prestanka postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva, poslodavac i osoba premještena unutar društva dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju, u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.

(3) Najdulje trajanje premještaja za rukovoditelje i stručnjake je tri godine, a za pripravnike godina dana, nakon čega su dužni napustiti Republiku Hrvatsku, osim ako reguliraju boravak po drugoj osnovi.

(4) Nakon isteka najduljeg trajanja premještaja, kako je određeno stavkom 3. ovoga članka, zahtjev za odobrenje nove dozvole za boravak i rad za osobu premještenu unutar društva može se podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci.

(5) Državljanin treće zemlje koji se premješta na rad u više država članica EGP-a zahtjev za dozvolu za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka podnosi policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako je trajanje premještanja u Republici Hrvatskoj dulje od trajanja premještanja u drugim državama članicama EGP-a.

(6) Osoba premještena unutar društva na temelju odobrene dozvole za boravak i rad može raditi u svakom subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada trgovačkom društvu ili povezanim društvima u trećoj zemlji.

(7) Osoba premještena unutar društva ima prava iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, kao i pravo na slobodu sindikalnog udruživanja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti.

(8) Član obitelji osobe premještene unutar društva može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sukladno članku 57. stavku 1. točki 1. ovoga Zakona, a ostvaruje pravo na rad i samozapošljavanje sukladno odredbama ovoga Zakona.

(9) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješavati zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad osobe premještene unutar društva istodobno kada i zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji, ako su navedeni zahtjevi podneseni istodobno.

(10) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će ponovni ulazak osobi premještenoj unutar društva kojoj je u Republici Hrvatskoj odobrena dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka i članovima njezine obitelji ako joj je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji joj je odobren na temelju mobilnosti
- prestala važiti dozvola za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, a osoba je u drugoj državi članici EGP-a boravila tijekom razdoblja mobilnosti.

(11) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje, iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad
za premještaj unutar društva*

Članak 118.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbit će zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 117. ovoga Zakona, ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva iz članka 117. ovoga Zakona ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
2. je za poslodavca otvoren stečajni postupak sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Kratkoročna mobilnost osobe premještene unutar društva***Članak 119.**

Državljanin treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, koju je izdala druga država članica EGP-a, može raditi u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

*Dugoročna mobilnost osobe premještene unutar društva***Članak 120.**

(1) Državljaninu treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, a koju je izdala druga država članica EGP-a i koji namjerava raditi dulje od 90 dana u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima, može se izdati dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost.

(2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odobriti državljaniu treće zemlje dozvolu za boravak i rad ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu i dokaz o zdravstvenom osiguranju
2. subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i trgovačko društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima
3. priloži ugovor o radu i potvrdu o premještaju kako je propisano člankom 117. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
4. dostavi adresu stanovanja u Republici Hrvatskoj
5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
6. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj dok se ne odluči o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, ako je zahtjev podnesen prije isteka kratkotrajnog boravka i ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva koju je izdala druga država članica EGP-a.

(6) U slučaju prestanka postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost, poslodavac i državljani treće zemlje dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju, u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.

(7) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim dozvolama za boravak i rad za dugoročnu mobilnost, njihovom produljenju i odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku.

(8) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju dozvola za boravak i rad izdanim osobama premještenim unutar društva i broju dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost izdanih po prvi put, kao i o broju dozvola za boravak i rad koje su produljene, ukinute ili poništene.

(9) Statistički podaci iz stavka 8. ovoga članka razvrstavaju se prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti dozvola za boravak i rad, te prema gospodarskom sektoru i položaju premještenih osoba.

*Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za
boravak i rad za dugoročnu mobilnost*

Članak 121.

(1) Ministarstvo može, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbiti zahtjev za izdavanjem dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost ako:

1. je priložena dokumentacija prijeporno stečena, prepravljena ili krivotvorena
2. državljanin treće zemlje nema prava iz članka 117. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona
3. je premještaj unutar društva dulji od tri godine za rukovoditelje i stručnjake te dulji od godine dana za pripravnike
4. je dozvola u svrhu premještaja unutar društva izdana u drugoj državi članici EGP-a istekla tijekom postupka.

(2) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje, iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prava osoba premještenih unutar društva

Članak 122.

(1) Osobe premještene unutar društva imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

1. pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti
2. priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija
3. pristup robu i uslugama te ponudu robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim postupaka za ostvarenje smještaja kako je predviđeno posebnim propisima, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, te usluge koje pružaju javni uredi za zapošljavanje.

(2) Osobe premještene unutar društva ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske te kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji, a kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

*Ukidanje i poništavanje dozvole za boravak i rad izdane za
premještaj unutar društva i dugoročnu mobilnost*

Članak 123.

(1) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva ako:

1. osoba premještena unutar društva obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
2. osoba premještena unutar društva radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva

3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva
 4. je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja.

(2) Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, može ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji

2. je za poslodavca otvoren stečajni postupak sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(3) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva, ako osoba premještena unutar društva ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.

(4) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, poništiti dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članaka 117. i 120. ovoga Zakona, ako se utvrdi da je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina u Republici Hrvatskoj olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja.

(5) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za dugoročnu mobilnost, ako:

1. osoba premještena unutar društva obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost

2. osoba premještena unutar društva radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost

3. prestanu postojati uvjeti na temelju kojih je izdana.

(6) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavaka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Ulazak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u
 drugoj državi članici EGP-a*

Članak 124.

(1) Državljanin treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđe u Republiku Hrvatsku za potrebe premještaja unutar društva dužan je policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti potvrdu trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva iz druge države EGP-a u kojoj su navedeni podaci o trajanju mobilnosti te lokacija subjekta ili subjekata u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kod prelaska granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

Dozvola za boravak i rad za volontere i pripravnike

Članak 125.

(1) Na zahtjev državljanina treće zemlje iz članka 110. točke 23. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako priloži:

1. sporazum sa subjektom domaćinom koji sadržava: opis volonterskog programa; trajanje volonterstva; uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; sate volonterstva; resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje, najmanji iznos džeparca tijekom boravka i osposobljavanje za rad s djecom i ranjivim skupinama kako je propisano propisom kojim se uređuje volonterstvo i
2. dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama osim ako dolazi u okviru Europske volonterske službe (EVS).
- (2) Dozvola za boravak i rad volonteru iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na rok važenja do godine dana, a iznimno se može produljiti na još 12 mjeseci, ako je isto odobreno EU programima za rad i volontiranje.
- (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka dozvola za boravak i rad može se izdati državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 23. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, koji nisu obuhvaćeni programom međunarodne razmjene i suradnje volontera, ako priloži ugovor o volonterstvu sukladno propisu kojim se uređuje volonterstvo i uz suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa.
- (4) Dozvola za boravak i rad volonteru iz stavka 3. ovoga članka može se odobriti na rok važenja do godinu dana, a iznimno se može produljiti još šest mjeseci, ako to zahtijeva volonterski program.
- (5) Na zahtjev državljanina treće zemlje iz članka 110. točke 24. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako priloži:
 - sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje koji sadržava: opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja, trajanje pripravnštva, uvjete provođenja i nadzora pripravnštva, sate pripravnštva i pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina i
 - dokaz o stjecanju kvalifikacije razine visokog obrazovanja unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja.
- (6) Dozvola za boravak i rad izdaje se pripravniku s rokom važenja do šest mjeseci te se može produljiti najdulje još šest mjeseci, ako je to potrebno za završetak pripravnštva.

Izdavanje dozvole boravka i rada „EU plave karte“

Članak 126.

- (1) Zahtjev za izdavanjem dozvole boravka i rada „EU plave karte“ može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka.
- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili mjestu rada državljanina treće zemlje.
- (3) Dozvola boravka i rada („EU plava karta“) za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.
- (4) Dozvola iz stavka 3. ovoga članka izdaje se s rokom važenja do dvije godine.
- (5) Ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje manje od dvije godine, dozvola boravka i rada izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca.
- (6) Dozvola boravka i rada može se odobriti državljaninu treće zemlje koji uz ispunjavanje uvjeta iz članka 59. ovoga Zakona priloži:
 1. ugovor o radu ili drugi odgovarajući ugovor za obavljanje visokokvalificiranih poslova za drugu osobu i pod njezinim vodstvom, u trajanju od najmanje godinu dana, koji je zaključen s

trgovačkim društvom, podružnicom, predstavništvom, obrtom, obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvom, zadrugom, udrugom ili ustanovom, registriranim u Republici Hrvatskoj

2. dokaz o visokom obrazovanju odnosno diplomu, potvrdu ili drugi dokaz o formalnoj kvalifikaciji koju je izdalo visoko učilište koje je priznato u matičnoj državi

3. dokaz da ispunjava uvjete u skladu s posebnim propisima o stručnim kvalifikacijama za obavljanje regulirane profesije navedene u ugovoru u radu ili drugom odgovarajućem ugovoru.

(7) U priloženom ugovoru o radu ili drugom odgovarajućem ugovoru mora biti naznačena i bruto godišnja plaća u iznosu koji ne smije biti manji od 1,5 prosječne bruto godišnje plaće prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje „EU plave karte“

Članak 127.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravka državljanina treće zemlje, odbiti zahtjev za izdavanjem „EU Plave karte“, ako državljanin treće zemlje ne ispunjava uvjete iz članka 126. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona ili ako se utvrdi da je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada („EU plave karte“) ako poslodavac krši propise o radu ili ako državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak i rad državljanina trećih zemalja.

(3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Rad na temelju „EU plave karte“

Članak 128.

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana „EU plava karta“ (u daljnjem tekstu: nositelj „EU plave karte“) može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad i s kojim je zasnovaio radni odnos.

(2) Nositelja „EU plave karte“ poslodavac može zaposliti samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad.

(3) U slučaju prestanka ugovora o radu ili drugog odgovarajućeg ugovora te prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola boravka i rada, poslodavac i nositelj „EU plave karte“ dužni su o tome obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana nastanka okolnosti koje predstavljaju razlog za prestanak dozvole boravka i rada.

Produljenje „EU plave karte“

Članak 129.

(1) Zahtjev za produljenjem „EU plave karte“ podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta nositelja „EU plave karte“ najkasnije 30 dana prije isteka roka važeće dozvole.

(2) Nositelj „EU plave karte“ koji je podnio zahtjev za produljenjem dozvole boravka i rada prije njezina isteka, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Promjena poslodavca nositelja „EU plave karte“

Članak 130.

(1) Nositelj „EU plave karte“ koji u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj promijeni poslodavca, dužan je u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za izdavanjem dozvole za boravak i rad »EU plave karte«.

(2) Nakon proteka razdoblja od dvije godine nositelj „EU plave karte“ o promjeni zaposlenja dužan je obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene zaposlenja i dostaviti novi ugovor o radu s novim poslodavcem.

(3) „EU plava karta“ iz stavka 2. ovoga članka važi do njenog isteka.

Prava nositelja „EU plave karte“

Članak 131.

(1) Nositelju „EU plave karte“ u Republici Hrvatskoj jamče se prava sukladno članku 117. stavku 1. točki 3. i članku 159. stavku 1. točkama 2. do 7. i stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Nositelj „EU plave karte“ ima pravo na priznavanje diplome i stručnih kvalifikacija sukladno propisima kojim se uređuje područje priznavanja inozemnih kvalifikacija.

Ukidanje „EU plave karte“

Članak 132.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će „EU plavu kartu“ državljaninu treće zemlje ako:

1. nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca
2. radi kod poslodavca za kojeg mu nije izdana „EU plava karta“
3. obavlja poslove za koje mu nije izdana „EU plava karta“
4. obavlja druge poslove za koje nije mogao ishoditi „EU plavu kartu“
5. nema sredstva za uzdržavanje i prijavio se kao tražitelj socijalne pomoći
6. su prestali uvjeti na temelju kojih je „EU plava karta“ izdana
7. je za vrijeme važenja „EU plave karte“ duže od tri mjeseca neprekidno nezaposlen ili ako je ostao nezaposlen dva ili više puta
8. predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
9. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.

(2) Nositelju „EU plave karte“ koji za vrijeme njenog važenja postane nezaposlen najduže do tri mjeseca neprekidno neće prestati njezino važenje.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka nositelj „EU plave karte“ može tražiti drugo zaposlenje o čemu je dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(4) O prestanku važenja „EU plave karte“ Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Dugotrajno boravište nositelja „EU plave karte“***Članak 133.**

- (1) Dugotrajno boravište može se odobriti nositelju „EU plave karte“ koji do dana podnošenja zahtjeva ima u Republici Hrvatskoj odobrenu „EU plavu kartu“ u neprekidnom trajanju od pet godina.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dugotrajno boravište može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je na području drugih država članica EGP-a boravio neprekidno pet godina kao nositelj „EU plave karte“, a od čega najmanje dvije godine prije podnošenja zahtjeva kao nositelj „EU plave karte“ u Republici Hrvatskoj.
- (3) Dugotrajno boravište može se odobriti nositelju „EU plave karte“ koji ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka i članka 153. stavak 1. ovoga Zakona.
- (4) Na neprekidnost boravka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne utječe izbjivanje s područja EGP-a do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci.
- (5) Zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravišta državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.
- (6) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) U dozvolu dugotrajnog boravišta unijet će se napomena „bivši nositelj EU plave karte“.

*Ukidanje dugotrajnog boravišta „bivšeg nositelja EU plave karte“***Članak 134.**

- (1) Državljaninu treće zemlje „bivšem nositelju EU plave karte“ dugotrajno boravište će se ukinuti ako:
 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republiku Hrvatsku ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 2. se iselio ili neprekidno boravio izvan područja EGP-a duže od 24 mjeseca uzastopno
 3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
 4. na vlastiti zahtjev
 5. je stekao status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a.
- (2) Rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.
- (3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta, ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Iznimno od članka 155. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, u slučaju ukidanja dugotrajnog boravišta članu obitelji „bivšeg nositelja EU plave karte“ primijenit će se odredba stavka 1. točke 2. ovoga članka.

*Preseljenje nositelja „EU plave karte“***Članak 135.**

- (1) Državljanin treće zemlje koji ima izdanu „EU plavu kartu“ u drugoj državi članici EGP-a, može nakon 18 mjeseci od dana njena izdavanja, preseliti i zatražiti „EU plavu kartu“ u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se sukladno članku 126. ovoga Zakona najkasnije mjesec dana od dana ulaska u Republiku Hrvatsku.

(3) Republika Hrvatska će dozvoliti ulazak i boravak nositelju „EU plave karte“ iz članka 126. stavka 3. ovoga Zakona i članu njegove obitelji ako im je druga država članica EGP-a odbila izdavanje „EU plave karte“ ili ako je prema njima primijenila mjere za napuštanje države.

(4) Stavak 3. ovoga članka primijenit će se i ako je „EU plava karta“ iz članka 126. ovoga Zakona istekla ili prestala važiti.

(5) Nositelj „EU plave karte“ koji se zajedno sa članovima obitelji vraća u Republiku Hrvatsku sukladno stavku 4. ovoga članka, ukoliko ima važeću „EU plavu kartu“ ima pravo raditi i o promjeni poslodavca dužan je izvijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju sukladno članku 130. ovoga Zakona, a ako mu „EU plava karta“ više nije valjana, dužan je podnijeti novi zahtjev za njeno izdavanje sukladno članku 126. ovoga Zakona.

(6) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim dozvolama za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, njihovom produljenju, odobrenju dugotrajnog boravišta i odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku.

(7) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja:

- kojima je prvi puta izdana „EU plava karta“ tijekom prethodne kalendarske godine uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja
- kojima je „EU plava karta“ produljena, ukinuta ili poništena tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja
- koji su članovi obitelji i kojima je prvi puta odobren privremeni boravak, kojima je privremeni boravak produljen, ukinut ili poništen tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva
- kojima je prvi puta odobrena „EU plava karta“ sukladno stavku 1. ovoga članka, kojima je „EU plava karta“ produljena, ukinuta ili poništena tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja te podatak o državi članici EGP-a u kojoj je nositelj „EU plave karte“ prethodno boravio kao i članovima njihovih obitelji kojima je prvi puta odobren privremeni boravak, kojima je privremeni boravak produljen, ukinut ili poništen tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva.

Privremeni boravak za člana obitelji nositelja „EU plave karte“

Članak 136.

(1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti članu obitelji nositelja „EU plave karte“ iz članka 126. stavka 6. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(2) Zahtjev za spajanje obitelji može se podnijeti u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka.

(3) Privremeni boravak članu obitelji odobrit će se na vrijeme na koje je izdana „EU plava karta“ državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje u Republici Hrvatskoj.

Pridruživanje članova obitelji nositelju „EU plave karte“

Članak 137.

- (1) Članovi obitelji nositelja „EU plave karte“ iz članka 135. ovoga Zakona dužni su prije isteka roka od tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.
- (2) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, a uz zahtjev se prilaže:
 1. valjana strana putna isprava, boravišna dozvola izdana u drugoj državi članici EGP-a te viza, ako je potrebna
 2. dokaz da su kao članovi obitelji boravili na području države članice iz stavka 1. ovoga članka
 3. dokaz o zdravstvenom osiguranju
 4. dokaz o posjedovanju sredstava za uzdržavanje.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) U slučajevima kada boravišna dozvola za članove obitelji iz stavka 2. točke 1. ovoga članka istekne tijekom postupka ili nositelju više ne omogućuje da zakonito boravi na državnom području druge države članice EGP-a, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Prava državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad

Članak 138.

- (1) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9. i 12. ovoga Zakona zajamčena su sljedeća prava:
 1. radni uvjeti uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, kao i sigurnosne zahtjeve za mjesto rada
 2. opće i strukovno obrazovanje
 3. priznavanja obrazovnih i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
 4. grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) broj 883/2004
 5. porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
 6. pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima koji uređuju navedena područja, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske
 7. slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje, uključujući i naknade koje im takve organizacije daju
 8. usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.
- (2) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika i osobu premještenu unutar društva.

*Potvrda o prijavi rada***Članak 139.**

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može državljaninu treće zemlje izdati potvrdu o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova čije izvršenje traje kraće vremensko razdoblje na području Republike Hrvatske.

(2) Na temelju potvrde o prijavi rada do 90 dana u kalendarskoj godini mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. turistički predstavnici odnosno animatori sukladno propisu kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu
2. turistički predstavnici stranih turističkih agencija koji dolaze na temelju sklopljenog ugovora o pružanju usluga s turističkom agencijom u Republici Hrvatskoj
3. znanstvenici na znanstvenom i stručnom usavršavanju, znanstvenici – predstavnici međunarodnih organizacija te znanstvenici koji će sudjelovati u provedbi znanstvenih projekata važnih za Republiku Hrvatsku
4. upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija, koji u Republici Hrvatskoj obavljaju posao u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije
5. strani dopisnici akreditirani u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelji stranih medija
6. osobe koje obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova, odnosno poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje
7. radi obavljanja poslova na plovilima i koji je upisan u popis posade
8. predavači koji sudjeluju na organiziranim stručnim skupovima i seminarima
9. umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne i druge kulturne priredbe, odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti
10. ostale neophodne osobe osim osoba koje su premještene unutar društva (ICT) te poslovni posjetitelji kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.

(3) Na temelju potvrde o prijavi rada do 30 dana u kalendarskoj godini mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. koji provode stručnu izobrazbu, usavršavanje ili školovanje radnika zaposlenih kod pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj
2. koji su zaposlenici stranog poslodavca koji je proizvođač strojeva ili opreme i koji dolaze radi njihove isporuke, montaže ili servisa, a njihov rad je uvjet za ostvarivanje jamstvenih prava
3. fizičke osobe i djelatnici pravne osobe iz trećih zemalja registrirane za obavljanje pogrebničke djelatnosti sukladno propisu kojim se uređuje pogrebnička djelatnost
4. na sajamskim ili izložbenim priredbama na kojima izlaže njihov poslodavac
5. radnici u cirkusima ili zabavnim parkovima
6. na snimanju modnih editorijala ili reklamnih kampanja
7. prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje na sportskim priredbama i natjecanjima
8. autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.

Izdavanje potvrde o prijavi rada i pravni lijek u slučaju odbijanja zahtjeva za izdavanje potvrde o prijavi rada

Članak 140.

- (1) Državljanin treće zemlje iz članka 139. ovoga Zakona ili pravna ili fizička osoba koja će se koristiti uslugama ili radom državljanina treće zemlje dužni su, prije početka rada, od nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje pribaviti potvrdu o prijavi rada prema mjestu obavljanja poslova ili sjedištu pravne ili fizičke osobe.
- (2) Uz pisani zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada prilaže se:
 1. zaključen odgovarajući ugovor
 2. valjana strana putna isprava državljanina treće zemlje.
- (3) Na temelju izdane potvrde o prijavi rada državljanin treće zemlje, za istog poslodavca ili korisnika usluge, može raditi na cijelom području Republike Hrvatske i nije dužan ishoditi dozvolu za boravak i rad.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje, kojim se odbija zahtjev za izdavanjem potvrde o prijavi rada nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dostava potvrde o prijavi rada

Članak 141.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je potvrdu o prijavi rada dostaviti:
 1. državljaninu treće zemlje
 2. pravnoj ili fizičkoj osobi iz članka 140. ovoga Zakona
 3. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 4. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu u kojemu će se ugovoreni rad izvršiti.
- (2) Nadležna tijela iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka dužna su, o utvrđenim nepravilnostima ili kršenju pozitivnih propisa iz svoje nadležnosti rada koje se odnose na pravne ili fizičke osobe koje se koriste uslugama ili radom državljanina treće zemlje kojem je izdana potvrda o prijavi rada, bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje potvrde o prijavi rada

Članak 142.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada, ako:
 1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 140. ovoga Zakona
 2. pravna ili fizička osoba ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rad i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor
 3. je za pravnu ili fizičku osobu otvoren postupak stečaja ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 4. je pravna ili fizička osoba pravomoćno osuđena zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno pravomoćno osuđena za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa

5. pravna ili fizička osoba ili državljanin treće zemlje nisu podmirili izrečenu novčanu kaznu ili krše propise iz područja radnih odnosa
 6. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Ukidanje potvrde o prijavi rada

Članak 143.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će potvrdu o prijavi rada ako:
1. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
 2. državljanin treće zemlje obavlja poslove za koje mu nije izdana potvrda o prijavi rada
 3. državljanin treće zemlje obavlja poslove za pravnu ili fizičku osobu za kojeg mu nije izdana potvrda o prijavi rada
 4. državljanin treće zemlje ili pravna ili fizička osoba ne poštuju propise u skladu s kojim se djelatnost mora obavljati
 5. postoje nepravilnosti ili kršenje pozitivnih propisa na temelju obavijesti nadležnih tijela iz članka 141. ovoga Zakona.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Upućeni radnik

Članak 144.

- (1) Upućeni radnik je radnik kojega strani poslodavac iz stavka 2. ovoga članka, u okviru privremenog ili povremenog prekograničnog pružanja usluga, na ograničeno razdoblje:
1. upućuje na rad u Republiku Hrvatsku za svoj račun i pod svojim vodstvom, na temelju ugovora sklopljenog između stranog poslodavca koji ga upućuje i korisnika usluge u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da za vrijeme upućivanja između stranog poslodavca i radnika postoji radni odnos ili
 2. upućuje u Republiku Hrvatsku u svoju podružnicu ili u društvo u vlasništvu iste grupe kojoj pripada i strani poslodavac, pod uvjetom da za vrijeme upućivanja između stranog poslodavca i radnika postoji radni odnos ili
 3. ustupa kao agencija za privremeno zapošljavanje korisniku koji je osnovan ili posluje u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da za vrijeme ustupanja postoji radni odnos između agencije za privremeno zapošljavanje i radnika.
- (2) Strani poslodavac je fizička ili pravna osoba koja ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a, koji, u okviru prekograničnog pružanja usluga, upućuje radnika na ograničeno vrijeme na rad u Republiku Hrvatsku.
- (3) Upućeni radnik je radnik kojega je strani poslodavac u okviru prekograničnog pružanja usluga uputio na ograničeno vrijeme na rad u Republiku Hrvatsku, koja nije država u kojoj uobičajeno radi.
- (4) Upućeni radnik koji je državljanin treće zemlje, zakonito zaposlen kod stranog poslodavca i upućen na rad u Republiku Hrvatsku na razdoblje dulje od tri mjeseca dužan je regulirati privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika sukladno članku 57. stavku 1. točki 8. i članku 59. ovoga Zakona.

(5) Upućenom radniku iz stavka 1. ovoga članka zajamčeni su sljedeći uvjeti rada:

1. propisano najduže trajanje radnog vremena i najkraće trajanje odmora
2. najkraće trajanje plaćenog godišnjeg odmora
3. minimalna plaća uključujući povećanu plaću za prekovremeni rad
4. zaštita zdravlja i sigurnost na radu
5. zaštitne mjere za rad trudnica, žena koje su nedavno rodile, odnosno doje i maloljetnih radnika
6. zabrana diskriminacije
7. uvjeti ustupanja preko agencija za privremeno zapošljavanje.

(6) Uvjeti rada iz stavka 5. ovoga članka jamče se na razini prava utvrđenih pravnim propisima Republike Hrvatske, odnosno kolektivnim ugovorima čija je primjena na temelju posebnog propisa proširena na sve poslodavce i radnike na određenom području, grani ili djelatnosti.

(7) Uvjeti rada iz stavaka 5. i 6. ovoga članka jamče se i upućenom radniku ustupljenom putem agencije za privremeno zapošljavanje.

(8) Uvjeti rada iz stavaka 5. i 6. ovoga članka jamče se i upućenom radniku koji nije državljanin države članice EGP-a, pod uvjetom da je zakonito zaposlen kod stranog poslodavca, dok korisnik usluge u Republici Hrvatskoj može koristiti rad upućenog radnika državljanina treće zemlje pod uvjetom da je zakonito zaposlen kod stranog poslodavca u skladu s propisima države poslovnog nastana poslodavca.

(9) Za upućenog radnika iz stavka 8. ovoga članka strani poslodavac je dužan u izjavi o upućivanju iz članka 149. ovoga Zakona potvrditi da je upućeni radnik zakonito zaposlen po propisima države u kojoj strani poslodavac ima poslovni nastan.

(10) Uvjeti rada i zapošljavanja iz stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga članka neće se primjenjivati na kvalificiranog radnika upućenog od stranog poslodavca na rad u Republiku Hrvatsku na razdoblje kraće od osam dana ako ga strani poslodavac koji obavlja isporuku upućuje da izvrši početno sastavljanje odnosno prvo postavljanje koje je nužno za stavljanje isporučene robe u uporabu i koje je ugovoreno kao bitni sastojak ugovora o isporuci robe.

(11) Na radnike koje strani poslodavac upućuje u Republiku Hrvatsku na poslove u graditeljstvu koji se odnose na izgradnju, popravljivanje, održavanje, preinake ili rušenje zgrada, a posebno poslove iskapanja, zemljanih radova, stvarnih poslova izgradnje, sastavljanja i rastavljanja prefabriciranih elemenata, postavljanja instalacija, preinaka, renoviranja, popravaka, rastavljanja, rušenja, redovnog održavanja, održavanja, ličenja i čišćenja ili poboljšanja, ne primjenjuje se stavak 10. ovoga članka.

(12) Ako su zajamčeni uvjeti rada iz stavka 5. ovoga članka povoljnije uređeni propisima Republike Hrvatske u odnosu na propise države u kojoj poslodavac ima poslovni nastan i koji se primjenjuju na radni odnos, na upućenog radnika se primjenjuje za njega povoljnije pravo.

(13) Strani poslodavac dužan je u izjavi iz članka 149. ovoga Zakona ovlastiti i imenovati osobu koja će tijekom razdoblja upućivanja na mjestu rada ili drugom jasno određenom i dostupnom mjestu u Republici Hrvatskoj čuvati te na zahtjev nadležnoga tijela dati na uvid, u papirnatom ili elektroničkom obliku, preslike ugovora o radu ili drugoga akta kojim je zasnovan radni odnos, radnu dozvolu ili drugi akt kojim se dokazuje da je upućeni radnik državljanin treće zemlje zakonito zaposlen, obračun plaće iz kojeg su vidljivi svi elementi i način utvrđivanja iznosa plaće, dokaz o isplati plaće, evidenciju radnog vremena iz koje je vidljiv početak, trajanje i završetak radnoga vremena, te ostale dokaze potrebne za kontrolu i nadzor, te na zahtjev nadležnih tijela dostaviti prijevod tih dokumenata na hrvatski jezik i pružiti nadležnim tijelima sve ostale potrebne informacije.

(14) Strani poslodavac dužan je u izjavi iz članka 149. ovoga Zakona imenovati osobu za kontakt u Republici Hrvatskoj koja će za vrijeme upućivanja biti ovlaštena u ime i za račun

poslodavca surađivati s nadležnim tijelima te po potrebi primati i slati dokumente, zahtjeve, obavijesti i ostala pismena.

(15) Strani poslodavac dužan je i nakon prestanka upućivanja čuvati te na zahtjev nadležnih tijela Republike Hrvatske dostaviti dokumente iz stavka 13. ovoga članka, za razdoblje od pet godina nakon završetka upućivanja.

(16) Poslodavac koji nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ne smije biti stavljen u povoljniji položaj od stranoga poslodavca koji ima poslovni nastan u državi članici EGP-a.

Referentni period

Članak 145.

(1) Duljina trajanja razdoblja na koji je upućeni radnik iz članka 144. ovoga Zakona upućen na rad u Republiku Hrvatsku računa se na temelju referentnog razdoblja od jedne godine od početka upućivanja.

(2) U svrhu izračuna duljine trajanja vremena upućivanja u obzir se uzimaju sva ranija razdoblja u kojima je isti posao za istog stranog poslodavca obavljao bilo koji po stranom poslodavcu upućeni radnik.

Sudska zaštita, pristup informacijama, administrativna suradnja

Članak 146.

(1) Upućeni radnik koji smatra da mu je za vrijeme upućivanja povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom, može radi zaštite i ostvarivanja tih prava protiv stranoga poslodavca pokrenuti odgovarajući postupak pred nadležnim sudom, državnim tijelima ili pravnim osobama s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, u skladu s propisima Republike Hrvatske.

(2) Upućeni radnik može i nakon prestanka radnoga odnosa s poslodavcem pokrenuti postupak iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s propisima Republike Hrvatske.

(3) Upućeni radnik koji je pokrenuo postupak zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka ne smije zbog toga biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika zaposlenih kod poslodavca niti ta okolnost smije štetno utjecati na ostvarenje njegovih prava iz radnoga odnosa.

(4) U postupku zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka upućenoga radnika ili poslodavca osim osoba ovlaštenih za zastupanje, ako su iste određene, upućenog radnika ili poslodavca mogu po njegovom ovlaštenju zastupati i osobe ovlaštene za pružanje pravne pomoći odnosno udruge ili druge organizacije koje za to imaju ovlaštenje.

(5) Ministarstvo nadležno za rad osigurati će, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, da su kontakti svih nadležnih tijela te opća, cjelovita i jasna informacija o važećim propisima i kolektivnim ugovorima primjenjivim na uvjete rada i zapošljavanja iz članka 144. ovoga Zakona i njihovoj zaštiti, dostupni svima zainteresiranima na lako pristupačan i jasan način, bez naknade, na jedinstvenoj mrežnoj stranici te na hrvatskom i engleskom jeziku.

(6) U situacijama upućivanja i zaštite prava upućenih radnika nadležna tijela će u okviru svojih nadležnosti, bez nepotrebnih odgađanja i bez naknade, osigurati pomoć i potrebnu uzajamnu administrativnu suradnju s nadležnim tijelima drugih država članica EGP-a koja se sastoji od slanja i primanja obrazloženih zahtjeva za pružanje pomoći i informacija, provjera informacija i relevantnih podataka o poslodavcima i radnicima vezanim za situaciju upućivanja, razmjene podataka o primjenjivom zakonodavstvu, po potrebi slanja i

dostavljanja dokumenata, te obavijesti o izrečenoj novčanoj administrativnoj kazni ili zahtjeva za naplatu novčanih administrativnih kazni prema posebnom propisu.

(7) U slučaju teškoća ili nemogućnosti ispunjavanja obveza iz stavka 6. ovoga članka nadležno tijelo o tome će bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo koje je uputilo zahtjev za informacijom, pružanjem pomoći ili drugim oblikom suradnje.

(8) O postojanju trajnijega problema u suradnji s nekom od država članica EGP-a odnosno u razmjeni informacija ili ustrajnoga odbijanja dostave informacije bez prihvatljivoga valjanoga obrazloženja, nadležno tijelo koje je zatražilo pomoć ili suradnju obavijestit će Komisiju.

(9) U situacijama iz stavka 6. ovoga članka nadležno tijelo može u svakom slučaju upućivanja i za svakoga poslodavca zatražiti od nadležnih tijela države članice EGP-a, u kojoj poslodavac ima poslovni nastan, potrebne informacije o zakonitosti poslovnoga nastana poslodavca te poštivanju važećih propisa i svih obveza poslodavca koje proizlaze iz upućivanja radnika ili po takvome zahtjevu pružiti informaciju.

(10) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja između nadležnih tijela država članica EGP-a provodit će se putem Informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenoga Uredbom (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) te, po potrebi, i bilateralnim putem i u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i slobodni prijenos takvih podataka.

(11) U slučajevima obrazloženoga zahtjeva za hitnu provjeru zakonitosti poslovnoga nastana poslodavca i dostavu podataka dostupnih u službenim evidencijama ili javnim registrima, nadležno tijelo dužno je informaciju dostaviti tijelu koje ju je zatražilo u roku od najkasnije dva dana od primitka zahtjeva.

(12) Informacije zaprimljene ili razmijenjene u okviru pružanja pomoći i administrativne suradnje iz stavka 6. ovoga članka mogu se koristiti samo u svrhe i u odnosu na predmet za koje su zatražene.

*Opća procjena činjeničnih elemenata
svojstvenih upućivanju radnika*

Članak 147.

(1) Ako tijekom inspekcijskoga nadzora tijelo nadležno za inspekcijski nadzor i provedbu propisa koji se u situacijama upućivanja primjenjuju na uvjete rada upućenih radnika iz članka 144. ovoga Zakona posumnja da nije riječ o upućivanju, izvršit će kontrolu i inspekcijski nadzor na temelju opće procjene činjeničnih elemenata svojstvenih za upućivanje i nužnih za poštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenih radnika i obveze poslodavaca, koja je prilagođena svakom posebnom slučaju i uzimajući u obzir posebnost svake situacije upućivanja.

(2) Prilikom inspekcijskoga nadzora mora se poštivati načelo nediskriminacije i proporcionalnosti.

(3) Odredba članka 146. ovoga Zakona primjenjuje se na pružanje uzajamne pomoći i administrativne suradnje između tijela nadležnih za inspekcijski nadzor i nadležnih tijela u drugim državama članicama EGP-a.

(4) Ako nadležno tijelo iz članka 238. ovoga Zakona u obavljanju kontrole i nadzora utvrdi činjenice koje mogu ukazivati na nepoštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenih radnika i obveze poslodavaca, o tome će bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo države članice EGP-a u kojoj strani poslodavac ima poslovni nastan.

(5) Način postupanja inspekcijskog tijela prilikom opće procjene činjeničnih elemenata iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za rad.

*Odgovornost ugovaratelja za obveze podugovaratelja prema
upućenom radniku u djelatnosti graditeljstva*

Članak 148.

- (1) Ugovaratelj solidarno odgovara za obveze koje podugovaratelj kao poslodavac ima prema svojim upućenim radnicima, za potraživanja na ime dospjele, a neisplaćene najniže plaće, uključujući i povećanu plaću za prekovremeni rad, a na koju upućeni radnik ima pravo u skladu s odredbom članka 144. stavka 5. točke 3. i stavka 6. ovoga Zakona.
- (2) Upućeni radnik kojem podugovaratelj kao poslodavac nije na dan dospelosti isplatio plaću ili dio plaće iz stavka 1. ovoga članka, može od ugovaratelja zahtijevati isplatu te plaće nakon isteka roka u kojem mu je podugovaratelj u skladu s općim propisom kojim se uređuju radni odnosi bio dužan dostaviti obračun iznosa koji mu je bio dužan isplatiti.
- (3) Odgovornost ugovaratelja iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na ugovorni odnos ugovaratelja i podugovaratelja nastao na temelju ugovora o pružanju usluga u jednoj ili više djelatnosti graditeljstva prema važećoj Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti.
- (4) Zaštita iz članka 146. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se i na odgovornost ugovaratelja iz stavka 1. ovoga članka.
- (5) Ugovaratelj se oslobađa odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka ako je poduzeo sve odgovarajuće radnje kako bi od svoga podugovaratelja zatražio i dobio prije početka, odnosno tijekom trajanja upućivanja:
 1. presliku izjave podugovaratelja o upućivanju radnika i svih njezinih naknadnih izmjena
 2. popis svih radnika zaposlenih na izvršavanju ugovora o pružanju usluga između ugovaratelja i podugovaratelja
 3. za svakoga pojedinoga radnika iz točke 2. ovoga stavka: identifikacijski podatak radnika, datum rođenja, opis posla, državljanstvo, datum početka i završetka upućivanja, mjesto upućivanja, redovno radno vrijeme, uključujući i prekovremene sate te bruto mjesečnu plaću
 4. pisano jamstvo podugovaratelja da će, kao poslodavac, upućenom radniku isplatiti plaću u roku i iznosu koja mu pripada tijekom upućivanja
 5. za vrijeme trajanja ugovora između ugovaratelja i podugovaratelja, za svakoga pojedinoga upućenoga radnika najmanje jednom mjesečno: evidenciju radnog vremena, evidenciju plaća, obračun plaće iz kojeg su jasno vidljivi svi podaci od kojih ovisi iznos plaće te iznos plaće po tim osnovama, novčana jedinica u kojoj se plaća isplaćuje te dokaz o izvršenoj uplati plaće u roku i iznosu na koji radnik ima pravo tijekom upućivanja.
- (6) Za primjenu ovoga članka ugovarateljem se smatra pružatelj usluga koji je sklopio ugovor o pružanju usluga s drugim pružateljem usluga te se s njim nalazi u izravnom ugovornom odnosu ugovaratelja i podugovaratelja.
- (7) Za primjenu ovoga članka podugovarateljem se smatra pružatelj usluga koji upućuje svoje radnike na temelju ugovora o pružanju usluga sklopljenoga s ugovarateljem, a kojim se obvezuje izvršiti sve ili dio radova, odnosno usluga za čije se izvođenje ili pružanje obvezao ugovaratelj.

Izjava o upućivanju

Članak 149.

- (1) Strani poslodavac koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a iz članka 144. stavka 2. ovoga Zakona, dužan je prije početka upućivanja podnijeti potpunu i točnu izjavu o upućivanju.

- (2) Poslodavac koji nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a, nakon što je njegovim radnicima državljanima treće zemlje odobrena dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada u skladu s odredbama ovoga Zakona, dužan je u roku tri dana podnijeti potpunu i točnu izjavu o upućivanju.
- (3) Izjava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka podnosi se elektroničkim putem tijelu državne uprave nadležnom za poslove inspekcije rada i zaštite na radu na propisanom obrascu.
- (4) Poslodavac iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je tijekom trajanja upućivanja, a najkasnije u roku od tri radna dana, prijaviti svaku promjenu podataka u izjavi o upućivanju.
- (5) Sadržaj, oblik i izgled izjave o upućivanju iz stavka 3. ovoga članka te način prijave promjene podataka iz stavka 4. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za rad.

VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK

Trajanje boravka za dugotrajno boravište

Članak 150.

- (1) Dugotrajno boravište može se odobriti državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.
- (2) Smatra se da je državljanin treće zemlje neprekidno boravio u Republici Hrvatskoj i ako je u razdoblju od pet godina izbivao iz Republike Hrvatske višekratno do deset mjeseci ukupno ili jednokratno do šest mjeseci.
- (3) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravišta državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.
- (4) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dugotrajno boravište neće se odobriti ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.
- (5) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Vrijeme boravka koje se ne uračunava za dugotrajno boravište

Članak 151.

- (1) U vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, ne uračunava se boravak:
1. na temelju izdane dozvole za boravak i rad sezonskim radnicima
 2. na temelju izdane dozvole za boravak i rad pružateljima usluga
 3. privremeni boravak odobren upućenim radnicima
 4. na temelju izdane dozvole za boravak i rad volonterima
 5. na temelju izdane dozvole za boravak i rad pripravnici
 6. na temelju izdane dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društva kao i članovima njihovih obitelji
 7. na temelju izdane dozvole za boravak i rad ostalim neophodnim osobama kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije kao i članovima njihovih obitelji
 8. na temelju izdane dozvole za boravak i rad pograničnim radnicima

9. odobren u druge svrhe

10. odobren u svrhu srednjoškolskog obrazovanja

11. vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja.

(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se polovica razdoblja od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobren status pa do dana odobrenja međunarodne zaštite ili cjelokupno razdoblje ako je ono dulje od 18 mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljani treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta uračunat će se vrijeme koje je proveo u Republici Hrvatskoj na temelju odobrenog privremenog boravka u druge svrhe.

Zahtjev za dugotrajno boravište

Članak 152.

(1) Zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravišta državljani treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.

(2) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uvjeti za odobrenje dugotrajnog boravišta

Članak 153.

(1) Dugotrajno boravište odobrit će se državljani treće zemlje koji uz uvjete iz članka 150. ovoga Zakona:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu

2. ima sredstva za uzdržavanje

3. ima zdravstveno osiguranje

4. poznaje hrvatski jezik i latinično pismo

5. ne predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.

(2) Osobe bez državljanstva i državljani trećih zemalja koji imaju odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, ne moraju ispunjavati uvjet iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

(3) Odbijanje zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravišta na temelju stavka 1. točke 5. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.

(4) Državljanin treće zemlje kojem je prestalo dugotrajno boravište sukladno članku 155. stavku 1. točkama 2. i 5. ovoga Zakona, može ponovno steći status dugotrajnog boravišta u Republici Hrvatskoj, ako ispunjava uvjete iz članka 150. ovoga Zakona i uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 5. ovoga članka.

(5) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji za odobrenje dugotrajnog boravišta.

Poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma

Članak 154.

- (1) Ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma mogu provoditi visoka učilišta, srednjoškolske ustanove, Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja i ustanove za obrazovanje odraslih koje na temelju odobrenja ministarstva nadležnog za obrazovanje izvode programe iz hrvatskog jezika.
- (2) Ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma ne moraju položiti:
 1. djeca predškolske dobi
 2. polaznici, odnosno osobe koje su završile osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj
 3. osobe starije od 65 godina ako nisu u radnom odnosu.
- (3) Troškove ispita iz stavka 1. ovoga članka snosi državljaniin treće zemlje.
- (4) Ministar, uz suglasnost ministra nadležnog za obrazovanje, donosi pravilnik o načinu polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma te o visini troškova koji su obvezni snositi polaznici.
- (5) Ministarstvo nadležno za obrazovanje na svojim mrežnim stranicama objavljuje popis ustanova koje imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

Ukidanje dugotrajnog boravišta

Članak 155.

- (1) Dugotrajno boravište ukinut će se državljaniinu treće zemlje ako:
 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 2. je neprekidno boravio izvan područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci
 3. je izbivao iz Republike Hrvatske duže od 6 godina
 4. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
 5. je stekao status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a
 6. mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita
 7. je podnio zahtjev za ukidanjem dugotrajnog boravišta.
- (2) Rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.
- (3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta boravka, ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja o ukidanju dugotrajnog boravišta iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Državljanin treće zemlje kojem je prestalo dugotrajno boravište iz stavka 1. točaka 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka može regulirati privremeni boravak sukladno članku 57. ovoga Zakona.

Stalni boravak

Članak 156.

- (1) Stalni boravak može se odobriti državljaniinu treće zemlje koji je:

1. član obitelji hrvatskog državljanina koji do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno četiri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji
 2. pripadnik hrvatskog naroda sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva koji svoj status dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, a do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak
 3. do dana podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak, a u statusu izbjeglice je bio najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje
 4. imao prebivalište u Republici Hrvatskoj na dan 8. listopada 1991. godine te je korisnik programa povratka ili obnove ili stambenog zbrinjavanja, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, uz obvezu da priloži dokaz o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku
 5. dijete koje živi u Republici Hrvatskoj:
 - čiji jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište (uz suglasnost drugog roditelja)
 - čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno, odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb
 6. rođen u Republici Hrvatskoj i od rođenja živi na području Republike Hrvatske, ali zbog opravdanih razloga na koje nije mogao utjecati, nije imao reguliran boravak.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka može ostati u Republici Hrvatskoj do dana izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (3) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Podnošenje zahtjeva i uvjeti za odobrenje stalnog boravka

Članak 157.

- (1) Zahtjev za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.
- (2) O zahtjevu za odobrenje stalnog boravka odlučuje Ministarstvo.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona ako ima valjanu stranu putnu ispravu i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (5) Državljanin treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona u postupku odobravanja stalnog boravka ne mora imati valjanu stranu putnu ispravu kada je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način.

*Ukidanje stalnog boravka***Članak 158.**

- (1) Stalni boravak ukida se državljaninu treće zemlje ako:
1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 2. se iselio iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravio u inozemstvu duže od godinu dana
 3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
 4. je podnio zahtjev za ukidanjem stalnog boravka.
- (2) Rješenje o ukidanju stalnog boravka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.
- (3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju stalnog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja o ukidanju stalnog boravka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Prava državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu i stalnom boravku***Članak 159.**

- (1) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno na stalnom boravku ima pravo na:
1. rad i samozapošljavanje
 2. stručno usavršavanje
 3. obrazovanje i studentske stipendije, osim državne stipendije
 4. socijalnu skrb, doplatak za djecu
 5. porezne olakšice
 6. pristup tržištu roba i usluga
 7. slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje, uključujući i naknade koje im takve organizacije daju.
- (2) Državljanin treće zemlje ostvaruje prava sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu, u odnosu na prava i obveze propisane zakonom kojim se propisuje obvezno zdravstveno osiguranje te zakonom kojim se propisuju roditeljske i roditeljske potpore, izjednačen je s državljaninom treće zemlje na stalnom boravku.

**VIII. BORAVAK I RAD DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA
KOJI IMAJU ODOBRENO DUGOTRAJNO BORAVIŠTE U DRUGOJ
DRŽAVI ČLANICI EGP-a I ČLANOVA NJIHOVIH OBITELJI**

*Ulazak i boravak državljanina treće zemlje koji ima odobreno
dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a*

Članak 160.

- (1) Državljanin treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobreno dugotrajno boravište može boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, odnosno do isteka roka na koji je izdana viza ili boravišna iskaznica koju je izdala druga država članica EGP-a, ako je rok važenja vize ili boravišne iskaznice koju je izdala druga država članica EGP-a kraći od tri mjeseca.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka koji namjerava boraviti duže od tri mjeseca u Republici Hrvatskoj dužan je prije isteka roka valjanosti vize ili boravišne iskaznice koju je izdala druga država članica EGP-a, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka, o čemu se izdaje potvrda.
- (3) Državljanin treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka na temelju potvrde o podnesenom zahtjevu za privremeni boravak može boraviti u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

*Uvjeti za odobrenje privremenog boravka državljaninu treće zemlje koji ima odobrenje
dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a*

Članak 161.

- (1) Državljaninu treće zemlje iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona može se odobriti privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a ako dolazi:
 1. zbog rada ili samozapošljavanja
 2. zbog studiranja ili strukovne izobrazbe ili
 3. u druge svrhe, na koje se ne odnosi ograničenje iz članka 57. stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti državljaninu treće zemlje ako ima:
 1. valjanu stranu putnu ispravu
 2. boravišnu iskaznicu kojom dokazuje da ima dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a
 3. sredstva za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova obitelji
 4. zdravstveno osiguranje
 5. ispunjava ostale uvjete za odobrenje privremenog boravka s obzirom na svrhu
 6. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (3) Rješenje iz stavka 2. točke 7. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka u dozvolu boravka u rubriku „napomena“ upisat će se riječ: „rad“, „samozapošljavanje“, „studiranje“, „strukovna izobrazba“ ili „druge svrhe“.

(6) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka ima prava kako su navedena u članku 159. ovoga Zakona.

(7) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje za odobrenje privremenog boravka za državljanina treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobreno dugotrajno boravište i članove njegove obitelji.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka članu obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a

Članak 162.

(1) Članovima obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a smatraju se osobe iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Članu obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz članka 161. ovoga Zakona, odobrit će se privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu

2. u drugoj državi članici EGP-a ima odobren boravak

3. je s državljaninom treće zemlje boravio u zajedničkom kućanstvu u drugoj državi članici EGP-a u kojoj državljanin treće zemlje ima dugotrajno boravište

4. ima sredstva za uzdržavanje

5. ima zdravstveno osiguranje

6. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(3) Rješenje iz stavka 2. točke 7. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka člana obitelji.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Član obitelji kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 2. ovoga članka ima prava kako su navedena u članku 71. ovoga Zakona.

(7) Ako nije ispunjen uvjet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, član obitelji podnijet će zahtjev za odobrenje privremenog boravka sukladno članku 58. ovoga Zakona, a privremeni boravak može se odobriti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 59. ovoga Zakona.

Izmjena napomene u dozvoli boravka za državljanina treće zemlje državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a

Članak 163.

(1) Kada je dozvolu boravka državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravištu izdala druga država članica EGP-a u kojoj je unesena napomena da mu je odobrena međunarodna zaštita: „Međunarodnu zaštitu odobrila (država članica) (datum)“, a nadležnost za međunarodnu zaštitu prelazi u nadležnost Republike Hrvatske, policijska uprava odnosno policijska postaja izdat će dozvolu boravka s izmijenjenom napomenom najkasnije u roku od tri mjeseca od

primitka zahtjeva nadležnog tijela druge države članice EGP-a na način da će unijeti riječi: "odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku (datum)".

(2) Kada je državljaninu treće zemlje koji ima status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj, prije nego policijska uprava odnosno policijska postaja izda dozvolu boravka, zatražit će se od druge države članice EGP-a da u dozvoli boravka unese izmijenjenu napomenu najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva na način da upišu riječi: „Međunarodnu zaštitu odobrila Republika Hrvatska (datum)".

Donošenje rješenja o protjerivanju i obveza prihvata

Članak 164.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može donijeti rješenje o protjerivanju s područja EGP-a državljanina treće zemlje koji ima dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i člana njegove obitelji koji imaju reguliran privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, ako predstavljaju ozbiljnu opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.

(2) Kod donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka, policijska uprava odnosno policijska postaja savjetovat će se s nadležnim tijelima države članice EGP-a koja je državljaninu treće zemlje odobrila dugotrajno boravište te će im osigurati podatke glede provođenja postupka protjerivanja.

(3) Državljanin treće zemlje iz članka 161. ovoga Zakona i član njegove obitelji ne može se protjerati, ako se bolest koja ugrožava javno zdravlje pojavila tri mjeseca nakon ulaska u Republiku Hrvatsku.

(4) Ako postoji ozbiljna sumnja da državljanin treće zemlje i član obitelji boluje od bolesti koja predstavlja opasnost za javno zdravlje, u roku od tri mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku može se zatražiti da se podvrgnu besplatnom liječničkom pregledu, koji će se provesti na temelju individualne procjene u svakom pojedinačnom slučaju.

(5) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobreno dugotrajno boravište i članu njegove obitelji, ako mu je u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak.

Obavijest druge države članice EGP-a

Članak 165.

Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim privremenim boravcima iz članka 161. ovoga Zakona, njihovom produljenju, odobrenju dugotrajnog boravišta, odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku, kao i u slučajevima propisanim člankom 163. i člankom 168. stavcima 5., 6., 7. i 8. ovoga Zakona.

Primjena ostalih odredbi ovoga Zakona

Članak 166.

Na državljanina treće zemlje koji ima dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i člana njegove obitelji, na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe drugih glava ovoga Zakona koje nisu u suprotnosti i nisu propisane ovom glavom.

IX. ISPRAVE DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE

Dužnost nošenja valjanih isprava

Članak 167.

- (1) Državljanin treće zemlje dužan je nositi i na zahtjev službene osobe dati na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je na zahtjev službene osobe dati na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice.
- (3) Državljanin treće zemlje koji nema ispravu iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev policijskog službenika dati svoje osobne podatke.
- (4) Državljanin treće zemlje ne smije svoje isprave dati drugome da se njima služi, odnosno ne smije se služiti nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom.

Rok važenja dozvole boravka i unos podataka u dozvolu boravka

Članak 168.

- (1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka dozvolu boravka nije dužan ishoditi državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana.
- (3) Dozvola boravka kojemu je odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak izdaje se s rokom važenja od pet godina.
- (4) U dozvolu boravka državljanina treće zemlje iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona kojemu je odobreno dugotrajno boravište na temelju azila ili supsidijarne zaštite unijet će se napomena: „Međunarodnu zaštitu odobrila (država članica) (datum)“.
- (5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobreno dugotrajno boravište na temelju članka 150. ovoga Zakona, a kojemu je druga država članica EGP-a izdala dozvolu boravka u koju je unesena napomena da mu je odobrena međunarodna zaštita, policijska uprava odnosno policijska postaja će u dozvolu boravka državljaninu treće zemlje unijeti napomenu iz stavka 4. ovoga članka.
- (6) Prije unošenja napomene iz stavka 5. ovoga članka u dozvolu boravka, od druge države članice EGP-a koja se navodi u napomeni dozvole boravka, zatražit će se informacija ima li državljanin treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita prestala, policijska uprava odnosno policijska postaja ne unosi napomenu iz stavka 5. ovoga članka.
- (7) U slučaju da je nadležnost za međunarodnu zaštitu državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što mu je izdana dozvola boravka iz stavka 5. ovoga članka, policijska uprava odnosno policijska postaja izmijenit će napomenu u dozvoli boravka u roku od tri mjeseca od dana prelaska nadležnosti na način da će unijeti riječi: "odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku (datum)“.

(8) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva, dostaviti podatak ima li državljani treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

(9) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje cijenu dozvole boravka za državljane trećih zemalja iz ovoga članka.

Podnošenje zahtjeva za dozvolu boravka

Članak 169.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti državljani treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka u Republici Hrvatskoj, a državljani treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza zahtjev za izdavanjem dozvole boravka, može podnijeti u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize.

(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana, nije dužan podnositi zahtjev za dozvolu boravka.

Biometrijski podaci

Članak 170.

(1) Obrazac dozvole boravka sadrži elektronički nosač podataka (RFID čip) na koji se pohranjuju biometrijski podaci državljanina treće zemlje (otisci prstiju i fotografija državljanina treće zemlje).

(2) Državljaninu treće zemlje koji odbije dati biometrijske podatke iz stavka 1. ovoga članka odbit će se izdavanje dozvole boravka.

(3) Protiv rješenja Ministarstva iz stavka 2. ovoga članka, donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Zamjena dozvole boravka

Članak 171.

(1) Dozvola boravka mora se zamijeniti:

1. u slučaju promjene podataka
2. kada je oštećena ili dotrajala tako da više ne služi svrsi
3. kada fotografija na dozvoli boravka više ne odgovara izgledu osobe
4. protekom roka važenja.

(2) Zahtjev za zamjenu dozvole boravka podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta odnosno prebivališta u roku od osam dana od dana nastupa okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Vraćanje dozvole boravka

Članak 172.

(1) Državljanin treće zemlje je dužan vratiti dozvolu boravka kad:

1. se iseljava
2. mu je prestao boravak

3. stekne hrvatsko državljanstvo.

(2) Državljanin treće zemlje dužan je vratiti dozvolu boravka policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta odnosno prebivališta u roku od osam dana od dana nastupa okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka
ili putne isprave za državljanina treće zemlje*

Članak 173.

(1) Državljanin treće zemlje je dužan u roku od osam dana od dana saznanja prijaviti gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja, o čemu se izdaje potvrda.

(2) Državljanin treće zemlje koji u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez putne isprave za državljanina treće zemlje iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka dužan je u roku od osam dana od dana saznanja prijaviti najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o tome dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je istu izdala.

*Status nevažeće dozvole boravka i
putne isprave za državljanina treće zemlje*

Članak 174.

Policijska uprava odnosno policijska postaja u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat će status nevažeće dozvole boravka ili putne isprave za državljanina treće zemlje kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti iz razloga iz članka 8. stavka 3., članka 9. stavka 4., članaka 172. i 173. ovoga Zakona.

Zadržavanje strane putne isprave

Članak 175.

(1) Policijska uprava odnosno policijska postaja će državljaninu treće zemlje privremeno zadržati stranu putnu ispravu ako:

1. postoji osnova sumnje da je počinio kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaj
2. nije izvršio svoju dospjelu imovinsko-pravnu obvezu na zahtjev nadležnog suda ili drugog nadležnog tijela
3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka zadržava se na vrijeme dok postoje razlozi za njezino zadržavanje, o čemu se izdaje potvrda.

X. PRIJAVA BORAVKA

Boravište i prebivalište

Članak 176.

- (1) Boravište je mjesto u kojem boravi državljanin treće zemlje s odobrenim privremenim boravkom, dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom.
- (2) Prebivalište je mjesto u kojem se državljanin treće zemlje s odobrenim dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom nastanio s namjerom da u njemu stalno živi.
- (3) Državljanin treće zemlje s odobrenim dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom osim prebivališta može prijaviti i boravište, u mjestu gdje trajnije boravi bez namjere da se u njemu nastani, a boravište se može prijaviti najduže do godine dana.
- (4) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka namjerava boraviti i nakon isteka roka od godine dana u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta, dužan je u roku od 15 dana od isteka toga roka produljiti prijavu boravišta, s time da boravište ne može trajati duže od dvije godine.
- (5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, boravište državljanina trećih zemalja koji se obrazuju ili koji u mjestu boravišta obavljaju poslove koji nisu trajnog karaktera, kao i državljani trećih zemalja koji su smješteni u raznim ustanovama, vjerskim zajednicama i drugim pravnim osobama, udomiteljskim obiteljima i kod drugih fizičkih osoba može trajati koliko traje obrazovanje, zaposlenje ili smještaj u ustanovama, drugim pravnim osobama i kod fizičkih osoba o čemu stranci moraju priložiti odgovarajuću dokumentaciju.
- (6) Državljanin treće zemlje na kratkotrajnom boravku mora imati prijavljen smještaj sukladno članku 177. ovoga Zakona.
- (7) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave boravišta i prebivališta i dokumentaciju koja se prilaže uz obrazac prijave boravišta i prebivališta za državljanina treće zemlje s odobrenim privremenim boravkom, dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom.

Prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku

Članak 177.

- (1) Smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku dužna je prijaviti pravna i fizička osoba koja je državljaninu treće zemlje pružila smještaj u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na:
 1. zdravstvene ustanove koje primaju državljanina treće zemlje na liječenje
 2. osobe koje su zaprimile prijavu smještaja državljanina treće zemlje ili obavljaju prijavu smještaja državljanina treće zemlje na temelju ugovornog odnosa s obveznikom prijave iz stavka 1. ovoga članka
 3. pružatelje usluge veza u luci kada je državljanin treće zemlje smješten na plovilu.
- (3) Obveznici prijave iz stavka 2. točke 2. ovoga članka dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti prijavu u roku od jednog dana od zaprimanja prijave o smještaju državljanina treće zemlje.
- (4) Ako se obveznik prijave iz stavka 1. ovoga članka u trenutku dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje na

kratkotrajnom boravku dužan je sam prijaviti svoj smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja.

(5) Prijava se podnosi policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a može se izvršiti i u elektroničkom obliku, putem web-servisa.

(6) Prijava državljanina treće zemlje koji će biti smješten na plovilu podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji nadležnoj za kontrolu državne granice u luci u kojoj se obavlja granična kontrola, ako državljanin treće zemlje ulazi plovilom na kojem će biti smješten odnosno policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu ukrcaja državljanina treće zemlje.

(7) Obveznici prijave smještaja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka dužni su u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje navesti i datum odjave, dati potpune i točne podatke te u roku od jednog dana dostaviti obavijest o svakoj promjeni podataka.

(8) Ako obveznik prijave smještaja iz stavka 7. ovoga članka nije naveo datum odjave, niti je prijavu smještaja naknadno odjavio, prijava smještaja vrijedi 90 dana, ako nije u suprotnosti s člankom 55. ovoga Zakona.

(9) Odredbe ovoga članka ne odnose se na članove posade teretnih i putničkih brodova koji su smješteni na brodu.

(10) Odredbe prijave smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku na odgovarajući način primjenjuju se i na državljanina treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku ako prijavu obavlja osoba iz članka 180. ovoga Zakona.

(11) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave adrese smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravištu.

Prijava promjene boravišta i prebivališta

Članak 178.

(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku, odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Državljanin treće zemlje koji je odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, nije dužan izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako njegov rad neće trajati duže od 90 dana.

(4) U slučaju da će rad iz stavka 3. ovoga članka trajati duže od 90 dana, poslodavac je dužan u roku od tri dana o tome izvijestiti nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovom upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a.

Službena odjava boravišta i prebivališta

Članak 179.

(1) Državljaninu treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku koji mijenja boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja će, po službenoj dužnosti, evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.

(2) Podnositelj prijave boravišta i prebivališta iz članaka 177. i 178. ovoga Zakona dužan je dati točne i istinite podatke.

(3) Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta.

Evidencije smještaja državljana trećih zemalja

Članak 180.

Pravna i fizička osoba koja pruža usluge smještaja vodi evidenciju o državljanima trećih zemalja sukladno posebnim propisima te je dužna službenoj osobi nadležnog tijela dati na uvid podatke o evidenciji smještaja državljana trećih zemalja.

XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA

Vrste mjera za osiguranje povratka i način primjene

Članak 181.

(1) U smislu ovoga Zakona, mjerama za osiguranje povratka smatraju se:

- ograničenje slobode kretanja, u smislu članaka 211. i 212. ovoga Zakona
- rok za dragovoljni odlazak, u smislu članka 184. ovoga Zakona
- zabrana ulaska i boravka, u smislu članka 192. ovoga Zakona
- obveze državljanina treće zemlje u postupku povratka, u smislu članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- prisilno udaljenje, u smislu članka 203. ovoga Zakona
- druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha odlazak državljanina treće zemlje u treću zemlju.

(2) Mjere za osiguranje povratka ne primjenjuju se prema državljanima trećih zemalja koji imaju pravo na slobodu kretanja u skladu s pravom Europske unije.

(3) Odredbe ovoga Zakona o mjerama za osiguranje povratka ne primjenjuju se na državljane treće zemlje koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska, državljane treće zemlje kojima treba odbiti ulazak na graničnom prijelazu, državljane treće zemlje koje treba izručiti na temelju međunarodnog ugovora, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(4) Državljanima trećih zemalja iz stavka 3. ovoga članka ne može se isključiti od primjene odredbi ovoga Zakona o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja, pravu na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca, zaštiti ranjivih osoba, ograničenju slobode kretanja i zabrani prisilnog udaljenja.

(5) Za primjenu mjera za osiguranje povratka nadležno je Ministarstvo.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način primjene mjera za osiguranje povratka, izgled i sadržaj europske putne isprave za vraćanje državljana trećih zemalja koji nezakonito borave, te način postupanja prema državljanima trećih zemalja koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz stavka 3. ovoga članka.

*Zaštita u postupku povratka***Članak 182.**

(1) Prilikom primjene mjera za osiguranje povratka uzet će se u obzir najbolji interes maloljetnika i potrebe drugih ranjivih osoba, obiteljski život i zdravstveno stanje državljanina treće zemlje prema kojem se poduzimaju mjere.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka ranjivim osobama smatraju se maloljetnici, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, članovi jednoroditeljskih obitelji s maloljetnom djecom, žrtve trgovanja ljudima, žrtve mučenja, silovanja ili drugog oblika psihičkog, fizičkog ili spolnog nasilja kao što su žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa te osobe s duševnim smetnjama.

(3) Državljanin treće zemlje u postupku povratka ima pravo na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca kao i pravo na školovanje sukladno propisima kojim se uređuje školovanje odnosno obrazovanje.

(4) Odluke u vezi s povratkom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona donose se na temelju individualne procjene u skladu s pravilom razmjernosti.

*Nezakoniti boravak***Članak 183.**

(1) Državljanin treće zemlje nezakonito boravi ako:

1. nije na kratkotrajnom boravku
2. nema valjano odobrenje za privremeni boravak, dugotrajno boravište ili stalni boravak
3. nema pravo na zakoniti boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 4., članka 62. stavka 2., članka 129. stavka 2. i članka 156. stavka 1. ovoga Zakona
5. se kreće izvan područja na kojem mu je ograničeno kretanje na temelju bilateralnog međunarodnog ugovora
6. nije obuhvaćen programom mobilnosti iz članka 73. stavka 5. ili članka 74. stavaka 3. i 12. ovoga Zakona.

(2) Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi dužan je bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku dužan je napustiti EGP u roku koji mu je određen, te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.

*Rješenje o povratku***Članak 184.**

(1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje kojem rješenjem Ministarstva u sjedištu ili rješenjem Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje prestaje zakoniti boravak donijet će se rješenje o povratku.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak), zaprijetiti

prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP, te da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a.

(3) Prilikom određivanja roka za dragovoljni odlazak, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir osobne okolnosti te vrijeme u kojem to državljani treće zemlje može učiniti, koje ne može biti kraće od sedam dana niti dulje od 30 dana.

(4) U slučajevima iz članka 185. stavka 1. točaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju kraćem od sedam dana.

(5) U slučajevima iz članka 188. stavka 1. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju duljem od 30 dana.

(6) Rok za dragovoljni odlazak državljaniu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaniu treće zemlje na kratkotrajnom boravku počinje teći prvoga dana od dana dostave rješenja o povratku odnosno od puštanja državljanina treće zemlje na slobodu s izdržavanja kazne zatvora.

(7) Rješenjem o povratku mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona.

(8) Rok za dragovoljni odlazak iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na napuštanje Švicarske Konfederacije.

Iznimke od obveze donošenja rješenja o povratku

Članak 185.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 184. stavka 1. ovoga Zakona ne mora se donijeti rješenje o povratku ako:

1. postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona
2. mu je zahtjev za odobrenje boravka odbijen kao očito neosnovan ili prijevaran
3. ga se može prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a na temelju readmisijskog ugovora koji je stupio na snagu prije 13. siječnja 2009. godine
4. predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.

(2) Ako je državljaniu treće zemlje koji nezakonito boravi podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka može se odrediti prekid postupka donošenja rješenja o povratku.

(3) Rješenje o povratku neće se donijeti ako se državljaniu treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj.

Donošenje rješenja o povratku

Članak 186.

(1) Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, donosi rješenje o povratku.

(2) Ako državljaniu treće zemlje, kojem se donosi rješenje o protjerivanju ili rješenje o ukidanju zakonitog boravka Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje, treba odrediti rok za dragovoljni odlazak, o dragovoljnom odlasku iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona će se odlučiti rješenjem o protjerivanju ili rješenjem Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljaniu treće zemlje prestaje zakoniti boravak.

(3) Rješenje o povratku državljaniu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijede ili pokuša prijeći državnu granicu može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.

- (4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o povratku može se donijeti na obrascu.
- (5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje koji je zatečen na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona.
- (6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o povratku.

Pravni lijek protiv rješenja o povratku

Članak 187.

- (1) U slučaju iz članka 186. stavka 2. ovoga Zakona, rok za dragovoljni odlazak može se pobijati pravnim lijekom protiv rješenja o protjerivanju ili protiv rješenja Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljaninu treće zemlje prestaje zakoniti boravak.
- (2) Ako se državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje na kratkotrajnom boravku izdaje samo rješenje o povratku, protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Ako je državljaninu treće zemlje naknadno odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o povratku ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.
- (4) Ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, rješenje o povratku ostaje na snazi, ali se neće izvršiti do okončanja postupka rješavanja zahtjeva.

Produljenje roka za dragovoljni odlazak

Članak 188.

- (1) U opravdanim slučajevima rok za dragovoljni odlazak može se produljiti rješenjem, s tim da ukupno trajanje roka za dragovoljni odlazak iz članka 184. ovoga Zakona i ovoga članka ne može biti dulje od jedne godine.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (3) Rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći prvog sljedećeg dana od dana dostave rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak.
- (4) Rješenjem o produljenju roka za dragovoljni odlazak državljaninu treće zemlje mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona, ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona.
- (5) Protiv rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Protjerivanje zbog opasnosti za javni poredak,
nacionalnu sigurnost i javno zdravlje*

Članak 189.

- (1) Državljanina treće zemlje može se protjerati ako predstavlja opasnost za javni poredak ili javno zdravlje ako:

- pomaže u nezakonitom ulasku, tranzitu ili boravku
- iz koristi sklopi brak ili životno partnerstvo
- počinji prekršaj iz propisa o zapošljavanju i radu državljanina trećih zemalja, propisa o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, propisa o javnom redu i miru, oružju, zlouporabi droga te propisa iz područja carinskih i drugih poreznih davanja
- počinji prekršaj s elementima nasilja
- počinji kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti ili
- ponavlja činjenje prekršaja.

(2) Državljanina treće zemlje protjerat će se ako:

- je zbog kaznenog djela počinjenog s namjerom pravomoćno osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju duljem od jedne godine
- je zbog kaznenog djela počinjenog s namjerom u razdoblju od pet godina više puta pravomoćno osuđivan na kaznu zatvora u ukupnom trajanju od najmanje tri godine
- je zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje osam godina osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora
- predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost.

Protjerivanje zbog nezakonitog boravka

Članak 190.

(1) Državljanina treće zemlje će se protjerati ako:

- nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji je određen rješenjem
- je došao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka
- se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Državljanina treće zemlje može se protjerati zbog nezakonitog boravka i nezakonitog prelaska ili pokušaja prelaska državne granice, različitih od razloga iz stavka 1. ovoga članka.

Zaštita od protjerivanja

Članak 191.

(1) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir duljina boravka, starosna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, socijalna i kulturalna integracija u Republici Hrvatskoj i veze državljanina treće zemlje s državom podrijetla.

(2) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku u Republici Hrvatskoj, privremenom boravku u Republici Hrvatskoj neprekidno deset godina ili na privremenom boravku u Republici Hrvatskoj koji tri godine zakonito boravi u Republici Hrvatskoj i u braku je s hrvatskim državljaninom ili državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku, može se donijeti samo ako postoji jedan od razloga iz članka 189. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Rješenje o protjerivanju ne može se donijeti tijekom odlučivanja o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite iz članka 81. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Državljaninu treće zemlje kojemu je prestao privremeni boravak, a koji mu je odobren kao žrtvi trgovanja ljudima ili je državljanin treće zemlje bio potpomognut u nezakonitom prelasku državne granice i nezakonitom boravku, rješenje o protjerivanju može se donijeti samo ako državljanin treće zemlje nije napustio EGP u roku za dragovoljni odlazak koji je određen rješenjem o povratku.

(5) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.

Zabrana ulaska i boravka

Članak 192.

(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, da je dužan napustiti EGP te će se odrediti vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak i boravak u EGP-u.

(2) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a rješenjem o protjerivanju može se odrediti da zabrana ulaska i boravka vrijedi samo na području Republike Hrvatske.

(3) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, a doneseno je rješenje o protjerivanju iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem se može ukinuti zabrana ulaska i boravka u EGP-u i odrediti zabrana ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.

(4) Rješenje o ukidanju zabrane ulaska i boravka i rješenje o određivanju zabrane ulaska i boravka iz stavka 3. ovoga članka donosi tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju, a protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 189. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od 20 godina.

(6) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 190. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od pet godina.

(7) Zabrana ulaska i boravka računa se od dana:

1. napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske u roku koji je određen

2. prisilnog udaljenja

3. isteka zabrane ulaska i boravka koja je izrečena prethodnim rješenjem o protjerivanju.

(8) Zabrana ulaska i boravka u slučajevima koji nisu propisani u stavku 7. ovoga članka računa se od dana izvršnosti rješenja o protjerivanju.

(9) Zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se i na Švicarsku Konfederaciju.

Donošenje rješenja o protjerivanju

Članak 193.

(1) Rješenje o protjerivanju donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći državnu granicu rješenje o protjerivanju može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.

(3) Ako se rješenjem o protjerivanju ne određuje rok za dragovoljni odlazak sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona, rješenjem o protjerivanju odredit će se prisilno udaljenje i država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.

(4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku rješenje o protjerivanju može se donijeti na obrascu.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 181. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o protjerivanju.

(7) Ako se uz rješenje o protjerivanju donosi i rješenje o smještaju u prihvatni centar za strance, za odlučivanje o rješenju u protjerivanju nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

Ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka

Članak 194.

(1) Tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju može ukinuti i skratiti zabranu ulaska i boravka ako su prestali razlozi iz članka 189. i 190. ovoga Zakona, zbog humanitarnih razloga, razloga nacionalne sigurnosti ili ako je to u interesu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka može se podnijeti kada protekne polovica vremena izrečene zabrane ulaska i boravka, a u svakom slučaju kada proteknu tri godine od početka računanja zabrane ulaska i boravka.

(3) Državljanin treće zemlje koji je protjeran isključivo zbog nezakonitog boravka u Republici Hrvatskoj, zahtjev iz stavka 2. ovoga članka može podnijeti kada napusti EGP u roku za dragovoljni odlazak kako je određeno rješenjem o povratku.

(4) Protiv rješenja o odbijanju zahtjeva iz stavaka 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Ako je državljaninu treće zemlje naknadno odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o protjerivanju ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.

(6) Ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, rješenje o protjerivanju ostaje na snazi, ali se neće izvršiti do okončanja postupka rješavanja zahtjeva.

Odobrenje boravka državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju

Članak 195.

Ako je država članica EGP-a za državljanina treće zemlje donijela odluku o protjerivanju, diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje će, u postupku izdavanja vize ili odobrenja boravka u Republici Hrvatskoj voditi računa o interesima te države članice EGP-a.

Prevođenje na strani jezik

Članak 196.

(1) U postupku donošenja rješenja o protjerivanju, rješenja o povratku, rješenja o ukidanju i skraćivanju zabrane ulaska i boravka, rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak, rješenja o prisilnom udaljenju iz članka 203. stavka 8. ovoga Zakona, rješenja o prisilnom udaljenju iz članka 205. stavka 6. ovoga Zakona, rješenja o primjeni blažih mjera, rješenja o smještaju u prihvatni centar za strance (u daljnjem tekstu: centar), rješenja o produljenju smještaja u centar, rješenja o određivanju strožeg policijskog nadzora, rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja ili rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja (u

daljnjem tekstu: rješenja u vezi s povratkom) državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje na kratkotrajnom boravku koji ne razumije hrvatski jezik osigurat će se prevođenje na jezik koji razumije.

(2) Rješenja u vezi s povratkom donose se po službenoj dužnosti, a prevest će se na zahtjev državljanina treće zemlje.

Obavijest državljaninu treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio

Članak 197.

(1) Prije donošenja rješenja o protjerivanju i rješenja o povratku državljanina treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio obavijestit će se o mogućnosti naknade plaće, s pripadajućim doprinosima sukladno posebnim propisima te o mogućnosti izjavljivanja žalbe odnosno tužbe protiv poslodavca.

(2) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca obavijesti o mogućnosti naknade plaće.

Besplatna pravna pomoć

Članak 198.

(1) Besplatna pravna pomoć (u daljnjem tekstu: pravna pomoć) obuhvaća:

1. davanje pravnog savjeta

2. pomoć u sastavljanju tužbe i zastupanje pred upravnim sudom.

(2) Pravo na pravnu pomoć ima državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi i državljanin treće zemlje na kratkotrajnom boravku za kojeg je pokrenut postupak donošenja rješenja u vezi s povratkom ili za kojeg je doneseno rješenje u vezi s povratkom, protiv koje se ne može izjaviti žalba nego pokrenuti upravni spor.

(3) Pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ima državljanin treće zemlje ako:

- je rođen u Republici Hrvatskoj

- boravi u Republici Hrvatskoj neprekidno najmanje jednu godinu

- član njegove uže obitelji boravi u Republici Hrvatskoj na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku ili je hrvatski državljanin

- je ranjiva osoba.

(4) Pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nema državljanin treće zemlje:

- ako posjeduje dostatna novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti

- ako je već ostvario pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka u vezi s drugom odlukom glede povratka

- u postupku pred Visokim upravnim sudom.

(5) Pravnu pomoć mogu pružati odvjetnici i pravnici iz udruga registriranih za pružanje pravne pomoći pri Ministarstvu pravosuđa.

(6) Popis pružatelja pravne pomoći sastavlja Ministarstvo.

(7) Državljanina treće zemlje će se bez odgode obavijestiti o mogućnosti podnošenja zahtjeva za pravnu pomoć.

(8) Pravna pomoć pruža se na zahtjev državljanina treće zemlje.

(9) O odbijanju zahtjeva za pravnu pomoć Ministarstvo donosi rješenje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Troškove pravne pomoći koja se pruža sukladno odredbama ovoga Zakona snosi Ministarstvo.

- (11) Državljanin treće zemlje kojem je odobrena pravna pomoć oslobođen je snošenja troškova upravnog spora.
- (12) Ministar pravilnikom propisuje pružanje pravne pomoći.
- (13) Pravilnikom iz stavka 12. ovoga članka ministar propisuje obrazac obavijesti o pravnoj pomoći i obrazac izjave o imovinskom stanju.

*Postupak prema državljaninu treće zemlje koji
u drugoj državi članici EGP-a ima odobrenje boravka*

Članak 199.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a ima odobrenje boravka u državi članici EGP-a Ministarstvo će izdati upozorenje da je dužan bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku i otići u državu članicu EGP-a u kojoj ima odobrenje boravka. Upozorenjem će se odrediti rok u kojem je državljanin treće zemlje dužan napustiti Republiku Hrvatsku koji počinje teći prvoga dana od dana dostave upozorenja.
- (2) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne napusti Republiku Hrvatsku, donosi se rješenje o povratku.
- (3) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka, za kojeg je doneseno rješenje o protjerivanju iz članka 189. ovoga Zakona, ne mora se izdati upozorenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka primijenit će se mjere za osiguranje povratka.

*Postupak prema državljaninu treće zemlje kojem je
u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita*

Članak 200.

- (1) Državljaninu treće zemlje kojem je prestalo dugotrajno boravište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, rješenjem će se odrediti odlazak u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita.
- (2) Prije donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka provjerit će se ima li državljanin treće zemlje još uvijek međunarodnu zaštitu u državi članici EGP-a.
- (3) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, dostaviti podatke ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, ako je to potrebno u svrhu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka, a podaci će se dostaviti u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva.
- (4) U postupku donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o rješenju o povratku.
- (5) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak osobi s dugotrajnim boravištem koja ima odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u koju je unesena napomena iz članka 168. stavak 4. ovoga Zakona.

Obveze pravnih i fizičkih osoba

Članak 201.

- (1) Državna tijela, pravne i fizičke osobe dužne su bez odgađanja obavijestiti policijsku upravu, odnosno policijsku postaju, ako imaju saznanja da državljanin treće zemlje nezakonito boravi ili radi u Republici Hrvatskoj.

(2) Tijelo koje je protiv državljanina treće zemlje pokrenulo prekršajni ili kazneni postupak za djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, dužno je o pokretanju i ishodu postupka bez odgađanja obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(3) Državno tijelo koje je donijelo odluku kojom se državljanina treće zemlje proglašava krivim zbog počinjenog kaznenog djela ili prekršaja za koji se progoni po službenoj dužnosti, dužno je bez odgađanja, nakon donošenja odluke, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(4) Državno tijelo koje je donijelo odluku o puštanju državljanina treće zemlje iz zatvorske ustanove na slobodu dužno je o tome, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Dragovoljni odlazak

Članak 202.

(1) Dragovoljni odlazak je odlazak državljanina treće zemlje u treću zemlju na temelju rješenja o povratku.

(2) Radi poticanja dragovoljnog odlaska iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje može ukinuti rješenje o protjerivanju ili ukinuti i skratiti zabranu ulaska i boravka.

(3) Radi poticanja dragovoljnog odlaska Ministarstvo može sklapati sporazume s tijelima država članica EGP-a i tijelima trećih država te s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(4) Radi poticanja dragovoljnog odlaska Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte i obavljati financijske isplate.

Prisilno udaljenje

Članak 203.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem
2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

- državu njegova podrijetla
- državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili
- uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. godine ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 199. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljanina treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 200. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita, a državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 207. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 6. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje koji je zatečen na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

Zaštita temeljnih ljudskih prava u postupku prisilnog udaljenja

Članak 204.

(1) Ministarstvo osigurava obavljanje promatranja prisilnih udaljenja u skladu sa zajedničkim standardima i postupanjima država članica u vezi s vraćanjem osoba trećih zemalja čiji je boravak nezakonit, o čemu može sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(2) Radi osiguranja provođenja prisilnih udaljenja tako da se poštuju temeljna ljudska prava državljanina trećih zemalja koje se prisilno udaljava, ovo Ministarstvo može tehnički snimati prisilno udaljenje, a državljanina treće zemlje obavijestit će se o svrsi snimanja.

Priznavanje odluke države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku

Članak 205.

(1) Prisilno će se udaljiti državljanina treće zemlje za kojega je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju:

1. jer je osuđen zbog kaznenog djela na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godine
2. zbog ozbiljnih razloga za sumnju da je počinio ili zbog čvrstih dokaza da je namjeravao počiniti teško kazneno djelo
3. zbog kršenja propisa o ulasku i boravku državljanina trećih zemalja.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, odlukom o protjerivanju smatra se odluka kojom se državljaninu treće zemlje utvrđuje obveza napuštanja EGP-a i zabrana ulaska u EGP i boravka u EGP-u, koja je važeća i čije izvršenje nije odgođeno.

(3) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odobren boravak u Republici Hrvatskoj, provest će se savjetovanje s državom članicom EGP-a koja je donijela odluku o protjerivanju.

(4) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odobren boravak u drugoj državi članici EGP-a, provest će se savjetovanje s državom članicom EGP-a koja je donijela

odluku o protjerivanju i s državom članicom EGP-a u kojoj je državljaninu treće zemlje odobren boravak.

(5) Državljaninu treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka može se ukinuti rješenje o privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku u Republici Hrvatskoj.

(6) O prisilnom udaljenju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija donijela odluku o povratku može se omogućiti tranzit kroz Republiku Hrvatsku kopnenim putem u svrhu dragovoljnog odlaska.

(8) U smislu stavka 7. ovoga članka, odlukom o povratku smatra se odluka kojom se državljaninu treće zemlje utvrđuje obveza napuštanja EGP-a i rok za dragovoljni odlazak iz EGP-a, koja je važeća.

*Naknada troškova u vezi s priznavanjem odluke
države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku*

Članak 206.

(1) Za naknadu troškova sukladno ovom članku nadležno je Ministarstvo.

(2) Troškove prisilnog udaljenja u skladu s člankom 205. ovoga Zakona podmiruje država članica EGP-a koja je donijela odluku o protjerivanju i/ili povratku ako državljanin treće zemlje nema sredstava za podmirenje troškova prisilnog udaljenja.

(3) Ministarstvo će, na pisani zahtjev države članice EGP-a, koja je prisilno udaljila državljanina treće zemlje na temelju rješenja o protjerivanju i/ili povratku koje je donijelo Ministarstvo (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), podnositelju zahtjeva nadoknaditi troškove prisilnog udaljenja, ako državljanin treće zemlje nema sredstava da podmiri troškove prisilnog udaljenja.

(4) Sukladno stavku 3. ovoga članka, nadoknadit će se sljedeći nužni troškovi prisilnog udaljenja:

- troškovi zrakoplovne karte do iznosa službene tarife Međunarodne udruge za zračni prijevoz (IATA) koji su nastali u vrijeme izvršenja odluke o protjerivanju i/ili povratku
- troškovi vozne karte drugog razreda za autobus, vlak ili brod koji su nastali u vrijeme izvršenja odluke o protjerivanju i/ili povratku
- troškovi pribavljanja vize i putne isprave
- troškovi za dnevnice osoba u pratnji
- troškovi smještaja u trećoj zemlji tranzita za dvije osobe u pratnji po jednom državljaninu treće zemlje koji je prisilno udaljen
- troškovi smještaja državljanina treće zemlje u državi članici EGP-a za smještaj do najdulje tri mjeseca,
- troškovi hitne medicinske pomoći i osnovnog liječenja državljanina treće zemlje i osoba u pratnji.

(5) U dogovoru s podnositeljem zahtjeva mogu se nadoknaditi i drugi troškovi koji nisu navedeni u stavku 4. ovoga članka.

(6) Odbit će se zahtjev za naknadu troškova ako:

- je zahtjev podnesen godinu dana nakon dana prisilnog udaljenja
- je odluka o protjerivanju i/ili povratku donesena prije 28. veljače 2004. godine
- je od donošenja odluke o protjerivanju i/ili povratku do izvršenja prisilnog udaljenja proteklo više od četiri godine.

(7) Ministarstvo će, u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva za naknadu troškova, dostaviti podnositelju zahtjeva obrazloženu pisanu obavijest o svojoj odluci.

(8) Ako je zahtjev za naknadu troškova prisilnog udaljenja odobren, Ministarstvo će podnositelju zahtjeva isplatiti troškove prisilnog udaljenja u roku od tri mjeseca od dostave pisane obavijesti iz stavka 7. ovoga članka.

Zabrana prisilnog udaljenja

Članak 207.

(1) Zabranjeno je prisilno udaljiti državljanina treće zemlje u državu gdje su njegov život ili sloboda ugroženi zbog njegove rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti, zbog pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili zbog političkog mišljenja ili gdje bi mogao biti podvrgnut mučenju ili neljudskom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju ili bi nad njim mogla biti izvršena smrtna kazna te u državu u kojoj mu prijeti opasnost od prisilnog udaljenja u takvu državu.

(2) Prije prisilnog udaljenja maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje utvrdit će se hoće li maloljetnik u državi povratka biti predan članu obitelji, imenovanom skrbniku ili odgovarajućoj ustanovi za prihvat.

Zajednički letovi država članica EGP-a

Članak 208.

Ministarstvo organizira i sudjeluje u zajedničkim letovima država članica EGP-a u svrhu prisilnog udaljenja zračnim putem.

Pružanje pomoći državi članici EGP-a kod prisilnog udaljenja

Članak 209.

(1) Pomoć kod prisilnog udaljenja podrazumijeva pomoć državi članici EGP-a kod prisilnog udaljenja zračnim putem, u pratnji i bez pratnje, prilikom tranzita u zračnoj luci.

(2) Osobe u pratnji su sve osobe koje prate državljanina treće zemlje kojeg se prisilno udaljava, uključujući osobe zadužene za liječničku njegu i prevoditelja za strani jezik.

(3) Za odlučivanje o pomoći kod prisilnog udaljenja nadležno je Ministarstvo.

(4) Pomoć kod prisilnog udaljenja pružit će se na zahtjev države članice EGP-a (u daljnjem tekstu: tražitelj pomoći).

(5) Zahtjev za pomoć će se odbiti:

1. ako je državljanin treće zemlje kojeg se prisilno udaljava u Republici Hrvatskoj optužen da je počinio kazneno djelo ili je izdan nalog za njegovo uhićenje radi izdržavanja kazne zatvora

2. ako tranzit preko drugih država ili prihvat u državi odredišta nije moguć

3. ako je u Republici Hrvatskoj potrebno promijeniti zračnu luku

4. ako prisilno udaljenje nije moguće zbog praktičnih razloga

5. ako državljanin treće zemlje kojeg se prisilno udaljava predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost, javno zdravlje ili bi to štetilo međunarodnim interesima Republike Hrvatske

6. u slučaju iz članka 207. ovoga Zakona.

(6) U posebno žurnim i opravdanim slučajevima iz stavka 5. točaka 1. i 2. ovoga članka zahtjev će se odobriti.

(7) Pružanje pomoći kod prisilnog udaljenja može se obustaviti ako se naknadno utvrde razlozi iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Zahtjev za pomoć ne mora se odobriti ako:

1. se državljanina treće zemlje može prisilno udaljiti izravnim letom do države odredišta
2. zahtjev nije podnesen najkasnije dva dana prije tranzita
3. zahtjev nije podnesen na propisanom obrascu
4. je zahtjev nepotpun
5. će tranzit trajati dulje od 24 sata.

(9) O odbijanju zahtjeva za pomoć i o obustavi pružanja pomoći kod prisilnog udaljenja, tražitelju pomoći će se bez odgode dostaviti pisana obrazložena obavijest.

(10) Obavijest o odluci o zahtjevu za pomoć dostavit će se u roku od dva dana, a u opravdanim slučajevima rok se može produljiti za još dva dana.

(11) Ako tražitelju pomoći nije dostavljen odgovor u rokovima iz stavka 10. ovoga članka i tražitelj pomoći započne s prisilnim udaljenjem, pružit će se pomoć kod prisilnog udaljenja.

(12) Osobe u pratnji dužne su na zahtjev policijskog službenika predložiti identifikacijsku ispravu i odobrenje za pomoć kod prisilnog udaljenja.

(13) Osobe u pratnji nose građansku odjeću i ne smiju imati oružje.

(14) Osobe u pratnji mogu uporabiti sredstva prisile:

– u samoobrani

– u slučaju odsutnosti policijskog službenika ili kao pomoć policijskom službeniku ako se na drugi način ne može spriječiti bijeg, ozljeđivanje ili nastanak imovinske štete.

(15) Pomoć kod prisilnog udaljenja pružit će se ako tražitelj pomoći treba ponovno prihvatiti državljanina treće zemlje kojeg se prisilno udaljava jer je opozvano odobrenje za pomoć kod prisilnog udaljenja ili tranzit ili prisilno udaljenje nije uspjelo.

(16) Ako se zbog opravdanih praktičnih razloga prisilno udaljenje ne može izvršiti izravnim letom prema državi odredišta, može se podnijeti zahtjev za pomoć drugoj državi članici EGP-a (u daljnjem tekstu: pružatelj pomoći).

(17) Troškovi pružanja pomoći kod prisilnog udaljenja naplaćuju se od tražitelja pomoći.

(18) Tražitelju pomoći pružit će se informacije o troškovima.

Traženje pomoći od države članice EGP-a kod prisilnog udaljenja

Članak 210.

(1) Zahtjev za pomoć dostavlja se najkasnije dva dana prije tranzita.

(2) U posebno žurnim i opravdanim slučajevima zahtjev za pomoć može se dostaviti u roku koji je kasniji od roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prisilno udaljenje će se izvršavati na način da tranzit u zračnoj luci pružatelja pomoći traje najdulje 24 sata.

(4) Državljanina treće zemlje u vezi s kojim je zatražena pomoć kod prisilnog udaljenja će se bez odgode ponovno prihvatiti, ako je opozvano odobrenje za pomoć kod prisilnog udaljenja ili ako tranzit ili prisilno udaljenje nije uspjelo.

(5) Ministarstvo će naknaditi pružatelju pomoći troškove iz članka 209. stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, a troškove iz članka 209. stavka 5. točaka 1., 4., 5., 6. i 7. ovoga Zakona naknadit će se, ako se njihov iznos može utvrditi.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca zahtjeva za pružanje pomoći od države članice EGP-a kod prisilnog udaljenja.

*Ograničenje slobode kretanja***Članak 211.**

- (1) Državljanina treće zemlje može se uhititi, privesti i zadržati najdulje 24 sata, ako je potrebno donijeti rješenje u vezi s povratkom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljani treće zemlje pobjeći.
- (2) Ako se prisilno udaljenje ne može izvršiti u roku iz stavka 1. ovoga članka, državljana treće zemlje može se zadržati još najdulje 48 sati ako se opravdano očekuje da će se prisilno udaljenje moći izvršiti u tom roku.
- (3) Nakon uhićenja, državljana treće zemlje odmah će se bez odgode obavijestiti o razlozima uhićenja, da može odrediti opunomoćenika za zastupanje da može obavijestiti člana obitelji ili drugu osobu te da može zatražiti da se o uhićenju obavijesti diplomatska misija, odnosno konzularni ured države čiji je državljani ako nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom.
- (4) O zadržavanju maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje obavijestit će se centar za socijalnu skrb, i diplomatska misija, odnosno konzularni ured države čiji je državljani.
- (5) Državljanina treće zemlje će se bez odgode pustiti na slobodu kada prestanu razlozi za uhićenje i zadržavanje, a najkasnije do isteka roka iz stavka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je započela preprata radi izvršenja prisilnog udaljenja ili je doneseno rješenje o smještaju u centar.
- (6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje tehničke uvjete za zadržavanje državljanina trećih zemalja iz stavka 2. ovoga članka.

*Smještaj u centar***Članak 212.**

- (1) U svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja i povratka državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne može osigurati blažim mjerama.
- (2) Smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.
- (3) Državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava osoba kojima je ograničena sloboda kretanja omogućit će se da posjete centar.

*Blaže mjere***Članak 213.**

- (1) U smislu članka 212. stavka 1. ovoga Zakona, mjerama koje su blaže od smještaja u centar smatraju se:
1. polog putnih isprava, putnih dokumenata i putnih karata
 2. polog određenih financijskih sredstava
 3. zabrana napuštanja određene adrese smještaja
 4. javljanje u policijsku postaju u određeno vrijeme.
- (2) Rješenje o primjeni blažih mjera, donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se obveze iz stavka 1. ovoga članka koje su primjerene okolnostima konkretnog slučaja, na vrijeme do prisilnog udaljenja.

(4) Protiv rješenja o primjeni blažih mjera nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) U vezi s primjenom blažih mjera Ministarstvo može obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(6) U slučaju masovnog dolaska državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj odluku o osnivanju kampova za smještaj stranaca prema kojima se primjenjuju blaže mjere donosi Vlada.

Razlozi za smještaj u centar

Članak 214.

(1) Državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske sukladno članku 183. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: rizik od izbjegavanja).

(2) Okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja iz stavka 1. ovoga članka su da:

- državljanin treće zemlje nema ispravu o identitetu ili putnu ispravu
- državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak
- je državljanin treće zemlje izjavio da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjera za osiguranje povratka
- je državljanin treće zemlje u drugoj državi članici EGP-a pravomoćno osuđen za kazneno djelo
- je protiv državljanina treće zemlje u tijeku kriminalističko istraživanje ili kazneni postupak ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo u Republici Hrvatskoj
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio rješenje o povratku
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio obvezu odlaska u drugu državu članicu
- je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku
- prethodno ponašanje državljanina treće zemlje ukazuje da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

(3) Smatra se da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka ako:

- je državljanin treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente ili je dao lažne podatke
- se državljanin treće zemlje poslužio krivotvorenom ili tuđom ispravom
- je državljanin treće zemlje odbacio ili uništio ispravu o identitetu
- je državljanin treće zemlje odbio dati otiske prstiju
- je državljanin treće zemlje silom ili prijevarom onemogućio prepratu u svrhu prisilnog udaljenja u zemlju u koju ga se prisilno udaljava
- se državljanin treće zemlje nije pridržavao obveza iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona,
- je državljanin treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka
- je državljanin treće zemlje boravio u drugoj državi članici EGP-a iz koje je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku izravno ili tranzitom kroz treću zemlju (nedopušteno sekundarno kretanje).

*Produljenje smještaja u centru***Članak 215.**

Državljaninu treće zemlje se smještaj u centru može produljiti za još najviše 12 mjeseci ako:

1. je državljani treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente koji su potrebni za prisilno udaljenje ili je dao lažne podatke,
2. je državljani treće zemlje na drugi način sprječavao ili odugovlačio prisilno udaljenje
3. se opravdano očekuje dostava putnih i drugih dokumenata potrebnih za prisilno udaljenje koji su zatraženi od nadležnih tijela druge države.

*Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek***Članak 216.**

- (1) Rješenje o smještaju u centar donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Ministarstvo u sjedištu, po službenoj dužnosti, donosi rješenje o produljenju smještaja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a prilikom dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka državljani treće zemlje će se obavijestiti o radnjama iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Odmah po donošenju rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.
- (5) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka tri mjeseca od dana smještaja državljani treće zemlje u centar, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljani treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljani treće zemlje otpustiti iz centra.
- (6) Ministarstvo će, odmah po donošenju rješenja iz stavka 2. ovoga članka, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o produljenju smještaja, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o produljenju smještaja ukida ili potvrđuje.
- (7) Prije donošenja odluke iz stavaka 4. i 6. ovoga članka upravni sud mora provesti usmenu raspravu, ako je državljani treće zemlje maloljetnik.
- (8) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka svaka tri mjeseca od dana produljenja smještaja u centru, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljani treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljani treće zemlje otpustiti iz centra.
- (9) Za odlučivanje o rješenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

*Oblast pretrage i uzimanja biometrijskih podataka i procjena starosne dobi***Članak 217.**

- (1) U postupku prisilnog udaljenja ili smještaja u centar policijski službenici ovlašteni su bez sudskog naloga izvršiti pretragu državljani treće zemlje i predmeta koje državljani treće zemlje nosi u svrhu pronalaska i oduzimanja sredstava pogodnih za napad, samoozljeđivanje ili bijeg, a o oduzetim predmetima izdat će se potvrda.

(2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi, a nema ispravu o identitetu ili postoji sumnja u njegov identitet te državljaninu treće zemlje u postupku prisilnog udaljenja mogu se uzeti otisci prstiju, karakteristike šarenice oka i može ga se fotografirati, bez njegove privole, za potrebe utvrđivanja identiteta te sprječavanja, otkrivanja i istraga kaznenih djela terorizma ili drugih teških kaznenih djela.

(3) Državljanina treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka obavijestit će se o svrsi uzimanja otisaka prstiju, karakteristika šarenice oka i fotografiranju.

(4) Ako se u postupku donošenja rješenja u vezi s povratkom sumnja u starosnu dob državljanina treće zemlje maloljetnika bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi.

(5) Procjena starosne dobi provodi se prikupljanjem dostupnih podataka o maloljetniku i donošenjem stručnog mišljenja, a ako dostupni podaci nisu dovoljni, može se provesti medicinsko ispitivanje uz prethodnu pisanu suglasnost maloljetnika i posebnog skrbnika.

(6) Medicinsko ispitivanje provode liječnici liječničkim pregledom, rendgenom zuba, i/ili šake, uz puno poštivanje dostojanstva maloljetnika bez pratnje.

(7) Maloljetnik bez pratnje i njegov skrbnik moraju biti pismeno obaviješteni na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumiju i na kojem mogu komunicirati, o načinu pregleda i njegovim eventualnim posljedicama na zdravlje, mogućim posljedicama rezultata medicinskog ispitivanja na postupak povratka kao i posljedicama uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(8) U slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka maloljetnik bez pratnje smatrat će se punoljetnim.

(9) Ako je potrebno, tijekom medicinskog ispitivanja maloljetniku bez pratnje osigurat će se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(10) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.

(11) Ako se nakon nalaza i mišljenja o provedenom medicinskom ispitivanju i dalje sumnja u starosnu dob, smatrat će se da je državljanin treće zemlje maloljetnik.

Pravila boravka državljanina treće zemlje

Članak 218.

(1) Državljanin treće zemlje ne smije napustiti centar bez odobrenja i dužan je pridržavati se pravila boravka u centru.

(2) Ministar pravilnikom propisuje pravila boravka državljanina treće zemlje u prihvatnim centrima za strance.

Stroži policijski nadzor

Članak 219.

(1) Stroži policijski nadzor obuhvaća ograničenje slobode kretanja državljanina treće zemlje u centru.

(2) Stroži policijski nadzor može se odrediti ako državljanin treće zemlje:

1. bez odobrenja napusti centar ili ako postoji opravdana sumnja da će pokušati napustiti centar
2. fizički napadne druge državljane trećih zemalja, ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike
3. pokuša samoozljeđivanje

4. se nedolično ponaša, grubo vrijeđa i omalovažava druge državljane trećih zemalja ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike po bilo kojoj osnovi
 5. priprema ili izrađuje predmete za napad, samoozljeđivanje ili za bijeg iz centra
 6. se bavi pripremanjem opojnih tvari i sredstava u centru
 7. namjerno počinio oštećenje odjevnih i drugih predmeta i sredstava koje je dobio na korištenje u centru
 8. namjerno počinio oštećenje tehničke i druge opreme u centru
 9. namjerno ometa rad tehničke opreme (audio-vizualne i svjetlosne) koja je postavljena u prostorije radi osiguravanja fizičke i tehničke zaštite
 10. uporno odbija zapovijedi policijskih službenika i ne poštuje važeće pravne propise
 11. na drugi način grubo krši odredbe pravila boravka u centru.
- (3) Stroži policijski nadzor može se odrediti najdulje na vrijeme do sedam dana.
- (4) O određivanju strožeg policijskog nadzora Ministarstvo donosi rješenje, a rješenje se može donijeti bez saslušanja ako to nije moguće zbog razloga na strani državljanina treće zemlje.
- (5) Centar će, odmah po donošenju rješenja iz stavka 4. ovoga članka, istoga dana ili, ako je rješenje doneseno u neradni dan upravnog suda, prvog sljedećeg dana koji je radni dan upravnog suda, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o strožem policijskom nadzoru, a upravni sud će najkasnije prvog sljedećeg radnog dana upravnog suda donijeti odluku o ukidanju ili potrebi nastavka provođenja strožeg policijskog nadzora.
- (6) Centar će odmah prestati s provođenjem strožeg policijskog nadzora, kada prestanu razlozi iz stavka 2. ovoga članka ili kada to naloži upravni sud.
- (7) Ako upravni sud odluči da je potrebno nastaviti s provođenjem strožeg policijskog nadzora, a centar ne postupi sukladno stavku 6. ovoga članka, nakon proteka svakih sedam dana provođenja strožeg policijskog nadzora postupit će se na način kako je propisano stavkom 5. ovoga članka.

Otpust iz centra

Članak 220.

Državljanina treće zemlje, bez odgode, će se otpustiti iz centra, ako:

- uvjeti za smještaj u centar iz članaka 212., 214. i 215. ovoga Zakona više nisu ispunjeni
- se opravdano očekuje da se državljanina treće zemlje neće moći prisilno udaljiti u roku iz članaka 214. i 215. ovoga Zakona.

Smještaj maloljetnika i obitelji u centru

Članak 221.

- (1) Maloljetni državljani treće zemlje bez pratnje u pravilu će se smjestiti u objekte ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.
- (2) Maloljetni državljani treće zemlje bez pratnje i maloljetni državljani treće zemlje u pratnji članova njegove obitelji mogu se smjestiti u centar samo ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način i na najkraće potrebno vrijeme.
- (3) Državljanina treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka smjestit će se u centru odvojeno od ostalih državljana trećih zemalja.
- (4) Članovima obitelji u centru osigurat će se odvojeni smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost.
- (5) Stroži policijski nadzor ne može se odrediti maloljetniku.

(6) Maloljetniku u centru osigurava se mogućnost bavljenja slobodnim aktivnostima, uključujući igru i rekreaciju u skladu s njegovom dobi.

(7) Ako zbog velikog broja državljanina trećih zemalja u duljem razdoblju nije moguće osigurati zasebne prostorije, članove iste obitelji smjestit će se u centru bez obzira na uvjete iz stavka 4. ovoga članka.

(8) O početku primjene te prestanku uvjeta za primjenu mjere iz stavka 7. ovoga članka bez odgode će se obavijestiti Europska komisija.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od državljanina treće zemlje

Članak 222.

(1) Državljanin treće zemlje dužan je snositi troškove smještaja u centru i druge troškove koji nastanu prilikom njegova prisilnog udaljenja.

(2) Radi naplate troškova prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje oduzet će se novčana sredstva, o čemu se izdaje potvrda.

(3) Novčana sredstva koja su oduzeta državljaninu treće zemlje koriste se za podmirenje troškova njegova prisilnog udaljenja.

(4) Radi osiguranja prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje mogu se privremeno zadržati putne i druge isprave te putne karte, o čemu se izdaje potvrda.

(5) Pravilnikom iz članka 218. stavka 2. ovoga Zakona ministar propisuje obrazac potvrde o troškovima prisilnog udaljenja, obrazac potvrde o oduzetim novčanim sredstvima te način izračuna troškova prisilnog udaljenja.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od drugih osoba

Članak 223.

(1) Ako državljanin treće zemlje nema sredstva za troškove iz članka 222. stavka 1. ovoga Zakona, troškove snosi:

1. fizička ili pravna osoba koja je državljanina treće zemlje protuzakonito prebacila ili pokušala prebaciti preko državne granice odnosno koja je državljaninu treće zemlje pomogla ili pokušala pomoći da nezakonito prijeđe državnu granicu, tranzitira ili boravi

2. fizička ili pravna osoba koja se obvezala da će snositi troškove državljanina treće zemlje za vrijeme njegova boravka

3. prijevoznik koji nije odvezao državljanina treće zemlje u skladu s člankom 52. ovoga Zakona

4. poslodavac koji je zaposlio državljanina treće zemlje suprotno odredbama ovoga Zakona.

(2) Obveza podmirenja troškova postoji i u slučaju kada državljanin treće zemlje nije prisilno udaljen, osim ako je ukinuto rješenje o protjerivanju.

(3) Ministarstvo će donijeti rješenje o visini troškova prisilnog udaljenja iz stavka 1. ovoga članka, a protiv rješenja o visini troškova prisilnog udaljenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Zastara izvršenja naplate troškova prisilnog udaljenja nastupa nakon pet godina računajući od dana izdavanja potvrde o troškovima prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje, odnosno od dana izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

*Privremena odgoda prisilnog udaljenja***Članak 224.**

- (1) Prisilno udaljenje privremeno će se odgoditi, ako postoje razlozi za zabranu prisilnog udaljenja iz članka 207. ovoga Zakona ili ako je sud odgodio izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili rješenja o povratku.
- (2) Prisilno udaljenje može se privremeno odgoditi ako državljaninu treće zemlje nije utvrđen identitet, zbog nemogućnosti prijevoza, ako bi prilikom izvršenja nastupile ozbiljne teškoće zbog zdravstvenog stanja državljanina treće zemlje ili postoje drugi razlozi zbog kojih državljanina treće zemlje nije moguće prisilno udaljiti.
- (3) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja odredit će se vrijeme privremene odgode, koje ne može biti dulje od jedne godine.
- (4) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona.
- (5) Državljaninu treće zemlje na privremenoj odgodi prisilnog udaljenja ne prestaje obveza napuštanja EGP-a, odnosno Republike Hrvatske.
- (6) Privremena odgoda prisilnog udaljenja ukinut će se, ako su prestali razlozi za privremenu odgodu prisilnog udaljenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ili se državljanin treće zemlje ne pridržava obveza iz stavka 4. ovoga članka, a za donošenje rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja nije potrebno provesti saslušavanje državljanina treće zemlje.

*Donošenje rješenja o privremenoj
odgodi prisilnog udaljenja i pravni lijek***Članak 225.**

- (1) Rješenje o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenje o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti.
- (2) Protiv rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Prestanak privremene odgode prisilnog udaljenja***Članak 226.**

- (1) Privremena odgoda prisilnog udaljenja prestaje:
 1. protekom vremena na koje je državljaninu treće zemlje određena privremena odgoda prisilnog udaljenja
 2. ukidanjem rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja
 3. ako je državljaninu treće zemlje boravak postao zakonit.
- (2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka prisilno će se udaljiti odnosno smjestiti u centar.

*Dostava podataka***Članak 227.**

Osobni podaci državljana trećih zemalja o mjerama za osiguranje povratka mogu se dostaviti državi u koju državljanina treće zemlje treba prisilno udaljiti ili na drugi način vratiti i državi kroz koju državljanin treće zemlje treba tranzitirati tijekom prisilnog udaljenja i vraćanja.

XII. KRETANJE DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA U ODORI*Kretanje državljana trećih zemalja u stranoj vojnoj odori***Članak 228.**

Za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj državljani trećih zemalja mogu se kretati u stranoj vojnoj odori:

1. ako borave kao članovi diplomatske misije odnosno konzularnog ureda strane države ili druge strane misije koja u Republici Hrvatskoj ima diplomatski status u svojstvu vojnih predstavnika dok misija traje
2. ako su članovi stranih vojnih misija ili stranih vojnih izaslanstava i borave u službenom posjetu
3. ako se nalaze na školovanju u vojnim školama
4. ako su članovi stranih vojnih misija ili stranih vojnih izaslanstava s diplomatskom ili službenom putovnicom i prelaze preko područja Republike Hrvatske
5. ako su sudionici u vojnim vježbama i obuci.

*Kretanje državljana trećih zemalja u stranoj policijskoj ili carinskoj odori***Članak 229.**

Za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj državljani trećih zemalja mogu se kretati u stranoj policijskoj ili carinskoj odori ako:

1. kao članovi izaslanstava stranih policijskih ili carinskih tijela borave u službenom posjetu
2. obavljaju aktivnosti na temelju međunarodnog ugovora
3. se nalaze na školovanju u policijskim školama
4. kao članovi stranih policijskih ili stranih carinskih izaslanstava, s diplomatskom ili službenom putovnicom, prelaze preko područja Republike Hrvatske.

XIII. OBVEZE POSLODAVCA PREMA DRŽAVLJANINU TREĆE ZEMLJE KOJEG JE NEZAKONITO ZAPOSŁJAVAO

*Obveza plaćanja javnog davanja za zapošļavanje državljanina treće zemlje
koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj*

Članak 230.

- (1) Poslodavac koji zapošļava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na području Republike Hrvatske obveznik je javnog davanja te plaćanja zatezne kamate i odgovarajuće novčane kazne.
- (2) Pod obvezom za javno davanje se, u smislu stavka 1. ovoga članka, smatra novčani iznos u kunama te sadrži sve poreze i doprinose za obvezna socijalna osiguranja koje bi poslodavac platio da je državljanin treće zemlje bio zakonito zaposlen.
- (3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovog članka ne ostvaruje u Republici Hrvatskoj prava iz rada i po osnovi rada.

Utvrđivanje trajanja rada državljanina treće zemlje

Članak 231.

Razdobljem u kojemu je stranac radio smatra se razdoblje unatrag najmanje tri mjeseca od dana kada je državljanin treće zemlje zatečen na radu osim ako je tako utvrđeno razdoblje u suprotnosti s dokazima koje isključivo dostavļaju poslodavac ili državljanin treće zemlje.

Obračun iznosa obveze za javno davanje

Članak 232.

- (1) Iznos obveze za javno davanje iz članka 230. ovoga Zakona obraćunava se prema utvrđenoj osnovici za obraćun polazeći od iznosa izravno ili neizravno isplaćenog iznosa primitka u kunama, odnosno iznosa tržišne vrijednosti primitka u naravi.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada nema podataka niti dokaza o izravno ili neizravno isplaćenom iznosu primitka u kunama niti podataka i dokaza o vrsti i tržišnoj vrijednosti primitka u naravi, iznos obveze za javno davanje obraćunava se prema utvrđenoj osnovici za obraćun polazeći od vrijednosti što je ekvivalent vrijednosti primitka koji bi državljaninu treće zemlje bio dodijeljen u slučaju radnog odnosa, a to mogu biti iznos uobićajene plaće za isti ili sličan posao i isto trajanje rada koji bi radniku kod istog poslodavca proizašao kao pravo prema kolektivnom ugovoru ili Zakonu o minimalnoj plaći.
- (3) Pod primitkom u naravi iz stavka 1. ovoga članka smatra se predaja, od strane poslodavca, državljaninu treće zemlje materijalnog dobra ili davanje prava korištenja dobara i/ili usluga, a vrijednost davanja u naravi utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti, na način kako je uređeno propisima o porezu na dohodak.

Osnovica za obraćun iznosa obveze za javno davanje

Članak 233.

- (1) Osnovica za obraćun javnog davanja utvrđena prema članku 232. stavku 1. ovoga Zakona smatra se neto primitkom.

(2) Osnovica za obračun javnog davanja utvrđena prema članku 232. stavku 2. ovoga Zakona smatra se bruto primitkom te sadrži iznos obveze za javno davanje i neto primitak radnika.

(3) Osnovica za obračun javnog davanja prema stavcima 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u jedinstvenom iznosu, bez obzira na trajanje rada.

Obračun obveze za javno davanje

Članak 234.

(1) Obveza za javno davanje, prema osnovici – neto primitku iz članka 233. stavak 1. ovoga Zakona obračunava se primjenom stopa na osnovicu i to:

- na dio osnovice do iznosa 3.168,00 kuna po stopi od 66,48 %
- na dio osnovice iznad 3.168,00 do 8.568,00 kuna (sljedećih 5.400,00 kuna) po stopi od 95,33 % i
- na dio osnovice iznad 8.568,00 kuna, po stopi od 144,17 %.

(2) Obveza za javno davanje, prema osnovici – bruto primitku iz članka 233. stavak 2. ovoga Zakona obračunava se primjenom stopa na osnovicu i to:

- na dio osnovice do iznosa 4.500,00 kuna, po stopi od 46,80 %
- na dio osnovice iznad 4.500,00 do 13.500,00 kuna (sljedećih 9.000,00 kuna) po stopi od 57,20 % i
- na dio osnovice iznad 13.500,00 kuna, po stopi od 69,20 %.

Dospijeće obveze za javno davanje

Članak 235.

(1) Obveza za javno davanje dostijeva na naplatu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja te je opći prihod državnog proračuna i uplaćuje se u korist računa državnog proračuna, pozivom na brojčanu oznaku vrste prihoda propisanu Naredbom o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba, Ministarstva financija.

(2) Na iznos obveze za javno davanje koja nije plaćena u roku obračunava se i plaća kamata, za razdoblje od dana dostijeva do dana plaćanja, sukladno s odredbama propisa koji uređuju obvezu obračuna i plaćanja kamata na javna davanja koja nisu plaćena u roku.

Obveza dostave obavijesti Poreznoj upravi o nezakonitom zapošljavanju i vođenje evidencije o naplati obveze za javno davanje

Članak 236.

(1) Tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona koja u provođenju inspekcijskog nadzora utvrde poslodavca koji zapošljava državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, dužna su o tome obavijestiti Poreznu upravu koja će rješenjem utvrditi poslodavca – obveznika javnog davanja te osnovicu za obračun javnog davanja, razdoblje rada državljanina treće zemlje i iznos obveze.

(2) Evidenciju o naplati obveze za javno davanje vodi Porezna uprava, a u slučaju kada se obveza ne uplati u roku pristupit će se naplati prisilnim putem.

*Prisilna naplata***Članak 237.**

- (1) Postupak prisilne naplate prema članku 236. stavku 2. ovoga Zakona i postupke: povrata više uplaćene obveze i obveze plaćene bez pravne osnove, otpisa nenaplative obveze, prodaje duga, zastare, odgode naplate i jamstva te postupke u vezi s ostalim pitanjima koja nisu uređena ovim Zakonom provodi Porezna uprava prema odredbama Općega poreznog zakona.
- (2) Iznos naknade državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj te iznos utvrđene i uplaćene obveze za javno davanje prema toj naknadi ne smatraju se porezno priznatim izdatkom poslodavcu.

**XIV. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR
NAD PROVEDBOM ZAKONA****Članak 238.**

- (1) Poslove upravnog nadzora nad provedbom ovog Zakona obavlja Ministarstvo.
- (2) Upravni nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na uvjete rada i prava upućenih radnika obavlja ministarstvo nadležno za rad, ako drugim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 239.

- (1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika te smještaj sezonskih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.
- (2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka državljana trećih zemalja provode policijski službenici Ministarstva.
- (3) Kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad državljana trećih zemalja protivan odredbama ovoga Zakona, protiv državljanina treće zemlje, pravne ili fizičke osobe koja je sa državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad, odgovorne osobe u pravnoj osobi, odnosno državljanina treće zemlje koji pruža usluge u ime inozemnog poslodavca podnijet će se optužni prijedlog sudu koji sudi u prekršajnom postupku, donijeti prekršajni nalog ili obvezni prekršajni nalog odnosno izreći kazna na mjestu počinjenja prekršaja.
- (4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca neće se podnijeti optužni prijedlog ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 4., članka 115. stavka 2. i članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 240.

- (1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisnik, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje

protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishodenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način, u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Iznimno, mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac – pravna osoba ili poslodavac – fizička osoba odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere, nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršila uplatu novčanog iznosa u iznosu od 30000,00 kuna, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.

(4) Ako policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga rada, utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, podnijet će optužni prijedlog ili donijeti prekršajni nalog i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Iznimno, mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 4., članka 115. stavka 2. i članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 241.

(1) Žalba izjavljena protiv rješenja donesenog na temelju odredbe članka 240. ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz članka 240. stavka 1. ovoga Zakona može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.

Članak 242.

Radi provođenja inspekcijskog nadzora pravne i fizičke osobe dužne su pružiti sve podatke i omogućiti pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore.

XV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 243.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 70.000,00 do 150.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je sa državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:

1. ako zapošljava ili koristi rad državljanina treće zemlje koji nema dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1.)

2. ako zaposli državljanina treće zemlje na poslovima za koje mu je nije izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada (članak 88. stavak 4.).

- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).
- (5) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).
- (7) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (8) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 244.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poslodavac-pravna osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja „EU plave karte“ kojeg zapošljava rad suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se poslodavac-fizička osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja „EU plave karte“ kojeg zapošljava rad suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 245.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj za svakog državljanina treće zemlje korisnik usluge pravna osoba ako zna ili je mogao znati da koristi rad upućenoga radnika koji nije zakonito zaposlen kod stranog poslodavca koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a (članak 144. stavak 8.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 31.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba koja ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako:
 - 1. ne ovlasti i ne imenuje osobu koja će tijekom razdoblja upućivanja na mjestu rada ili drugom jasno određenom ili dostupnom mjestu u Republici Hrvatskoj čuvati te na zahtjev nadležnoga tijela dati na uvid u papirnatom ili elektroničkom obliku preslike ugovora o radu ili drugoga akta kojim je zasnovan radni odnos, radnu dozvolu ili drugi akt kojim se dokazuje da je upućeni radnik zakonito zaposlen, obračun plaće iz kojeg su vidljivi svi elementi i način utvrđivanja iznosa plaće, dokaz o isplati plaće, evidenciju radnog vremena iz koje je vidljiv početak, trajanje i završetak radnog vremena te ostale dokaze potrebne za kontrolu i nadzor ili ako na zahtjev nadležnoga tijela ne dostavi prijevod tih dokumenata na hrvatski jezik te nadležnim tijelima ne pruži sve ostale potrebne informacije (članak 144. stavak 13.)
 - 2. ne ovlasti i ne imenuje osobu za kontakt koja će za vrijeme upućivanja biti ovlaštena u ime i za račun poslodavca surađivati s nadležnim tijelima te po potrebi primati i slati dokumente, zahtjeve, obavijesti i ostala pismena (članak 144. stavak 14.)
 - 3. na zahtjev nadležnih tijela Republike Hrvatske ne dostavi dokumente iz članka 144. stavka 13. ovoga Zakona za razdoblje od pet godina nakon završetka upućivanja (članak 144. stavak 15).

- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba koja ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako:
1. ne podnese izjavu o upućivanju prije početka upućivanja (članak 149. stavak 1.)
 2. podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju (članak 149. stavak 1.).
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba koja nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako:
1. u propisanom roku ne podnese potpunu i točnu izjavu o upućivanju nakon izdavanja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 149. stavak 2.)
 2. podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju (članak 149. stavak 2.).
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac pravna osoba koja ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako tijekom upućivanja, a najkasnije u roku od tri radna dana ne prijavi svaku promjenu podataka iz izjave o upućivanju (članak 149. stavak 4.).
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba koja nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako tijekom upućivanja, a najkasnije u roku od tri radna dana ne prijavi svaku promjenu podataka iz izjave o upućivanju (članak 149. stavak 4.).
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 2. i 3. ovoga članka strani poslodavac fizička osoba i strani poslodavac pravna osoba koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a.
- (8) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 6.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj, za svakog državljanina treće zemlje, korisnik usluga fizička osoba, ako zna ili je mogao znati da koristi rad upućenog radnika koji nije zakonito zaposlen kod stranog poslodavca koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a (članak 144. stavak 8.).
- (9) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac fizička osoba koja nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako:
1. u propisanom roku ne podnese potpunu i točnu izjavu o upućivanju nakon izdavanja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 149. stavak 2.)
 2. podnese nepotpunu ili netočnu izjavu o upućivanju (članak 149. stavak 2.).
- (10) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj strani poslodavac fizička osoba koja ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako tijekom upućivanja, a najkasnije u roku od tri radna dana ne prijavi svaku promjenu podataka iz izjave o upućivanju (članak 149. stavak 4.).
- (11) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac fizička osoba koja nema poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a ako tijekom upućivanja, a najkasnije u roku od tri radna dana ne prijavi svaku promjenu podataka iz izjave o upućivanju (članak 149. stavak 4.).
- (12) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi.
- (13) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 6.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi korisniku usluge ako zna ili je mogao znati da koristi rad upućenog radnika koji nije zakonito zaposlen kod stranog poslodavca koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici EGP-a.
- (14) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 6.000,00 kuna i odgovorna osoba u stranoj pravnoj osobi.
- (15) Za prekršaje iz stavaka 5. i 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (16) Za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna i odgovorna osoba u poslodavcu pravnoj osobi koja nema poslovni nastan u državi članici EGP-a.

Članak 246.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koji je dovezao državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ili odobrenje boravka (članak 52. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske ili nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2. i 3.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koji je dovezao državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ili odobrenje boravka (članak 52. stavak 1.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog prevezenog državljanina treće zemlje, kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske ili nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2. i 3.).

(5) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje, kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53.).

Za prekršaje iz stavaka 1., 3. i 5. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava, ako je prijevoznik vlasnik prijevoznog sredstva.

(7) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 23.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi, za svakog prevezenog, odnosno potpomognutog državljanina treće zemlje.

Članak 247.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi na onim poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim nije zasnovaio radni odnos (članak 88. stavak 3.).

Članak 248.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili drugog odgovarajućeg ugovora te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad „EU plava karta“ (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)

4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)

5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili drugog odgovarajućeg ugovora te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad „EU plava karta“ (članak 128. stavak 3.)

6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)

7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)

2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishoda valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)

3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishoda valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)

4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)

5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršenih tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)
6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)
7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
8. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
9. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
10. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
11. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili drugog odgovarajućeg ugovora te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad „EU plava karta“ (članak 128. stavak 3.)
13. nije podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad „EU plave karte“ u roku od 30 dana prije isteka roka važeće dozvole boravka i rada (članak 129. stavak 1.)
14. nije podnio zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada „EU plave karte“ u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj (članak 130. stavak 1.)
15. kao nositelj „EU plave karte“ nakon proteka razdoblja od dvije godine, u propisanom roku, ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zaposlenja i ne dostavi novi ugovor o radu ili drugi odgovarajući ugovor s novim poslodavcem (članak 130. stavak 2.)
16. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)
17. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.)
18. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)
19. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)
20. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)
21. ne prijavi izgublenu ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka, u roku od osam dana od dana saznanja, najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)
22. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, ne produlji prijavu boravišta u roku od 15 dana od isteka toga roka (članak 176. stavak 4.)

23. ne prijavi smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavka 1. ovoga Zakona (članak 177. stavak 4.)
 24. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
 25. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)
 26. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)
 27. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)
 28. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)
 29. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona
 30. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 249.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ako:
1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi ili ne odjavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavci 1., 2. i 7.)
 2. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
 3. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promijeni podataka (članak 177. stavak 7.)
 4. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 2.000,00 kuna fizička osoba.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 250.

- (1) Kaznom zatvora do 30 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:
1. se kreće izvan određenog područja ili se zadržava dulje od predviđenog vremena na pograničnom području kako je određeno bilateralnim međunarodnim ugovorom (članak 5. stavak 4.)
 2. na zahtjev službene osobe ne da na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice (članak 167. stavak 2.)
 3. nema valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu i na zahtjev policijskog službenika ne da svoje osobne podatke (članak 167. stavak 3.)

4. svoje isprave da drugome da se njima služi, odnosno služi se nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom (članak 167. stavak 4.)
 5. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 184. stavka 7.)
 6. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o primjeni blažih mjera (članak 213. stavak 3)
 7. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme, kako je određeno rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja (članak 224. stavak 4.)
 8. silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 203. stavak 11.)
 9. je napustio centar bez odobrenja ili se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 218. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi (članak 183. stavak 1.).

Članak 251.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje nositelj „EU plave karte“ koji radi na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 128. stavak 1.).

XVI. ZBIRKE PODATAKA

Sadržaj zbirke podataka

Članak 252.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka u kojima se pohranjuju osobni podaci o:

1. državljanima trećih zemalja kojima su izdane ili oduzete putne isprave za državljane trećih zemalja
2. državljanima trećih zemalja kojima je odbijen ulazak i izlazak iz Republike Hrvatske
3. državljanima trećih zemalja na kratkotrajnom, privremenom boravku, dugotrajnom boravištu i stalnom boravku
4. državljanima trećih zemalja kojima su izdane dozvole za boravak i rad
5. državljanima trećih zemalja kojima je prestao boravak u Republici Hrvatskoj
6. državljanima trećih zemalja prema kojima je primijenjena mjera za ograničenje ulaska i boravka
7. državljanima trećih zemalja kojima su izdane biometrijske dozvole boravka
8. državljanima trećih zemalja kojima su privremeno zadržane strane putne isprave
9. državljanima trećih zemalja koji su prijavili i odjavili smještaj na kratkotrajnom boravku odnosno boravište, prebivalište i adresu stanovanja
10. uzetim otiscima prstiju, šarenice oka i fotografiranju državljana trećih zemalja prema kojima su poduzete mjere za ograničenje ulaska i boravka.

(2) U zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka mogu se prikupljati, pohranjivati, obrađivati i koristiti sljedeći osobni podaci:

1. ime i prezime, prijašnja prezimena, spol, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, osobni identifikacijski broj, fotografija
2. adresa prebivališta i boravišta, vrsta i broj isprave o identitetu, kao i datum, mjesto izdavanja i rok valjanosti isprave o identitetu
3. ime i prezime oca, ime i prezime i rođeno prezime majke
4. ime i prezime i datum rođenja djece
5. jezici koje govori, podatke vezane uz zaposlenje
6. otisci prstiju.

(3) Ministar, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona, propisuje način prikupljanja podataka, sadržaj i korisnike zbirke podataka te rokove čuvanja podataka u tim zbirkama.

*Sadržaj zbirke podataka koje vodi ministarstvo
nadležno za vanjske poslove*

Članak 253.

(1) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zahtjevima za izdavanje vize, produljenim vizama, izdanim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama.

(2) Zbirka podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu sukladno članku 21. i članku 39. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zahtjevima za izdavanje putnih isprava za državljane trećih zemalja, putnim ispravama za državljane trećih zemalja i odobrenim boravcima za državljane trećih zemalja, podnesenim i izdanim u diplomatskim misijama odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske.

(4) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zaprimljenim zahtjevima i izdanim posebnim osobnim iskaznicama članovima diplomatskih misija, odnosno konzularnih ureda, članovima misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, članovima misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članovima njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva i osoblja iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona.

Uvjeti za prikupljanje, pohranu i obradu osobnih podataka

Članak 254.

Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz članaka 252. i 253. ovoga Zakona prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno propisu kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

XVII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 255.

(1) Odobreni privremeni boravci, izdane dozvole za boravak i rad i potvrde o prijavi rada izdane sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) ostaju važiti do isteka roka.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 256.

(1) Odredbe članaka 47. i 48. ovoga Zakona neće se primjenjivati na unutarnjoj granici Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

(2) Unutarnja granica iz stavka 1. ovoga članka je unutarnja granica određena odredbama Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama).

Članak 257.

(1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 6. stavka 6., članka 50 stavka 5., članka 198. stavka 12. i članka 218. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za obrazovanje, donijet će pravilnik iz članka 154. stavka 4. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za vanjske poslove, uz prethodnu suglasnost ministra, donijet će pravilnik iz članka 4. stavka 4. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za vanjske poslove donijet će pravilnik iz članka 18. stavka 7. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donijet će pravilnik iz članka 72. stavka 6. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(6) Ministar nadležan za znanost, uz prethodnu suglasnost ministra, donijet će pravilnik iz članka 74. stavka 18. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(7) Ministar nadležan za rad donijet će pravilnike iz članka 147. stavka 5. i članka 149. stavka 5. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(8) Vlada, na prijedlog ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, donijet će uredbe iz članka 59. stavka 5., članka 72. stavka 7., članka 73. stavka 9., članka 153. stavka 5. i članka 161. stavka 7. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(9) Vlada će donijeti uredbu o hrvatskom viznom sustavu iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona, te uredbu o Hrvatskom viznom informacijskom sustavu iz članka 21. ovoga Zakona, na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(10) Ministarstvo će, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, imenovati kontaktnu točku iz članka 165. ovoga Zakona.

(11) Odluku o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužno je donijeti u roku od 8 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 258.

Provedbeni propisi doneseni na temelju Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) kojima se uređuje ulazak, boravak i rad državljana trećih zemalja ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovlasti iz ovoga Zakona.

Članak 259.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 260.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 261.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2021. godine, osim odredbi članka 22., 77., 124. i članka 248. stavka 3. točke 6. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. propisane su opće odredbe Zakona kojima se uređuje sadržaj Zakona, propisuje se iznimka da se Zakon ne odnosi na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda i drugih međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj, kao ni na članove posade broda u međunarodnoj plovidbi. Odredbom se, također, propisuje da se Hrvati sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva ne smatraju strancima u smislu ovoga Zakona.

Članak 2. navedeni su akti europske pravne stečevine s kojima se Zakon usklađuje, kao i uredbe čija se provedba uređuje odredbama ovoga Zakona.

Članak 3. sadrži definicije pojmova koji se koriste u Zakonu, primjerice tko se smatra državljaninom treće zemlje, osobom bez državljanstva, što obuhvaća pojam putne isprave, što je dozvola boravka, tko se smatra poslodavcem, tko se smatra sezonskim radnikom itd.

Člankom 4. je određeno da je državljanin treće zemlje s višestrukim državljanstvom dužan služiti se i izaći iz Republike Hrvatske s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku, te da je s istom dužan služiti se u pravnom prometu. Nadalje, propisana je nadležnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove za izdavanje posebne osobne iskaznice članovima diplomatskih misija odnosno konzularnih ureda te članovima misija međunarodnih organizacija.

Člankom 5. propisuje se tijelo za provođenje sigurnosne provjere za državljane treće zemlje kao i sadržaj odluka koje se donose sukladno odredbama ovoga Zakona, a na temelju sigurnosne provjere u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti. Propisana je općenita odredba da su se državljani trećih država dužni za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj pridržavati zakona i propisa te odluka državnih tijela Republike Hrvatske. Također, osobe kojima je bilateralnim međunarodnim ugovorom ograničeno kretanje na određenom području u određenom vremenu, smiju se kretati samo na području i u vremenu koje je određeno (npr. na temelju Sporazuma između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o pograničnom prometu).

Člankom 6. navedene su vrste putnih isprava koje se izdaju državljanima trećih država u Republici Hrvatskoj: putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih sporazuma (npr. na temelju Sporazuma između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o pograničnom prometu).

Člankom 7. taksativno su navedeni slučajevi u kojima se izdaje putni list za državljane trećih zemalja te se navode slučajevi kada ga izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a kada diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske. Odredbom se omogućuje izdavanje navedenog putnog lista za tri situacije: jedan izlazak iz Republike Hrvatske, jedan ulazak u Republiku Hrvatsku te jedan ulazak i izlazak u Republiku Hrvatsku.

Člankom 8. navedene su kategorije državljana trećih država kojoj se može izdati posebna putna isprava za državljane trećih zemalja. Osim državljanina treće zemlje kojem je odobrena supsidijarna zaštita, određeno je da se može izdati i državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni ili stalni boravak ili dugotrajno boravište radi odlaska u inozemstvo u

diplomatsku misiju odnosno konzularni ured matične države u cilju ishoda nove strane putovnice. Propisuje se obveza vraćanja navedene putne isprave ako je državljanin treće zemlje ishodio stranu putovnicu, ako je primljen u hrvatsko državljanstvo ili mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj.

Člankom 9. navedene su kategorije osoba kojima se može izdati putna isprava za osobe bez državljanstva (državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni ili stalni boravak ili dugotrajno boravište), kao i nadležno tijelo za izdavanje. Propisuje se obveza vraćanja navedene putne isprave ako je državljanin treće zemlje ishodio stranu putovnicu, ako je primljen u hrvatsko državljanstvo ili mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj.

Članci 10. i 11. sadrže odredbe o odbijanju zahtjeva za izdavanje putne isprave te o oduzimanju putne isprave za državljanina treće zemlje, s naglaskom na razloge zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti i javnog zdravlja. Propisano je i pravo pokretanja upravnog spora na odluke Ministarstva donesene putem policijske uprave odnosno policijske postaje o odbijanju zahtjeva za izdavanje putne isprave te o oduzimanju putne isprave.

Člankom 12. utvrđuje se da je ministarstvo nadležno za vanjske poslove središnje tijelo državne uprave za pitanja viza. Također, daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove uredbom propisuje vizni sustav Republike Hrvatske u skladu sa člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) br. 2018/1806 od 14.11.2018. u kojoj se nabrajaju treće zemlje čiji državljani moraju imati vize za prelazak vanjskih granica i one čiji su državljani oslobođeni od tog zahtjeva.

Člankom 13. propisuju se vrste viza za kratkotrajni boravak i to zrakoplovno-tranzitna (viza A) i kratkotrajna viza (viza C).

Člancima 14. i 15. propisano je u kojim slučajevima se izdaje zrakoplovno-tranzitna viza (viza A) ili kratkotrajna viza (viza C), kao i rok važenja istih. Definirana je kratkotrajna viza i njezine značajke (svrha izdavanja, moguć broj ulazaka, rok valjanosti) koje su usklađene s člancima 2. i 24. Zakonika o vizama koji, između ostalog, predviđa postojanje tzv. dodatnog razdoblja od 15 dana.

Člankom 16. propisana je mogućnost da komercijalni posrednik i/ili vanjski pružatelj usluga može sudjelovati u prikupljanju zahtjeva za izdavanje vize, a vanjski pružatelj usluga može prikupljati i biometrijske podatke od podnositelja zahtjeva.

Člankom 17. propisano je da vizu izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske. Omogućeno je da vizu za Republiku Hrvatsku izdaje i neka druga država (misli se ponajprije na države članice EU), s kojom je Republika Hrvatska sklopila ugovor o zastupanju. Navedeno je u skladu s člankom 8. Zakonika o vizama, a potrebno je stoga što Republika Hrvatska nema diplomatsku misiju/konzularni ured u svim zemljama. Stoga stranci iz država gdje nema hrvatskog veleposlanstva imaju objektivne teškoće pri ishodu hrvatske vize. Također, propisuje se da iznimno vizu može izdati i policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska državne granice.

Člankom 18. utvrđuje se podnošenje zahtjeva za izdavanje vize na propisanom obrascu i obveza prilaganja isprava ovisno o svrsi i uvjetima tranzita ili boravka. Propisan je institut jamstvenoga pisma, radi osiguranja naplate troškova boravka stranca u Republici Hrvatskoj te

troškove napuštanja Republike Hrvatske, a stavkom 6. je propisana nadležnost za naplatu troškova napuštanja. Način naplate troškova propisan je člancima 222. i 223. Zakona.

Člankom 19. propisuje da se viza unosi u obliku naljepnice u putnu ispravu, a iznimno se može unijeti i u obrazac za unošenje vize.

Člankom 20. propisuje se da se uz zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize prilaže dokaz o valjanom putnom zdravstvenom osiguranju te su propisane iznimke kad se isto ne prilaže npr. nositelj diplomatske vize, pomorci i druge profesionalne skupine koji već imaju putno zdravstveno osiguranje zbog svoje profesionalne djelatnosti.

Člankom 21. propisuje da se zahtjevi za vizu i podaci prikupljeni od stranca i fizičke ili pravne osobe pohranjuju i obrađuju u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu (HVIS), u skladu s uredbom koja uređuje HVIS i propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Člankom 22. propisuje se pravna osnova za prikupljanje biometrijskih podataka od podnositelja zahtjeva za izdavanje vize, što predstavlja usklađivanje s člankom 13. Zakonika o vizama i Uredbom o VIS-u.

Člankom 23. propisani su uvjeti za dopuštenost podnošenja zahtjeva za izdavanje vize, te postupak vraćanja isprava državljanina treće zemlje čiji je zahtjev nedopušten odnosno minimalni uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se zahtjev za izdavanje vize mogao zaprimiti, prema članku 19. Zakonika o vizama.

Člankom 24. utvrđuje se rok u kojem se mora odlučiti o zahtjevu za izdavanje vize (15 dana od dana podnošenja zahtjeva, a može se produžiti do najviše 45), a koji je usklađen s člankom 23. Zakonika o vizama.

Člankom 25. propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati putna isprava da bi se u nju unijela naljepnica vize, tj. da vrijedi najmanje tri mjeseca, da sadrži najmanje dvije prazne stranice i da je izdana u posljednjih deset godina. Kao opravdani razlozi smatraju se humanitarni razlozi, razlozi više sile, dolazak na poziv suda, putovanje nositelja putnoga lista koji se vraća u zemlju državljanstva, što će se detaljnije razraditi podzakonskim aktom.

Člankom 26. propisuje se da se na graničnim prijelazima može izdati kratkotrajna viza za boravak do 15 dana, u svrhu tranzita ili pomorcu u svrhu tranzita.

Člankom 27. propisuju se uvjeti za izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu.

Člankom 28. propisuje se da se kratkotrajna viza na graničnom prijelazu može izdati ako državljanin treće zemlje nije bio u mogućnosti unaprijed podnijeti zahtjev u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske te je priložio isprave kojim se dokazuju nepredviđeni i neodložni razlozi za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Člankom 29. propisuje se izdavanje kratkotrajne vize u svrhu tranzita na graničnom prijelazu pomorcu.

Člankom 30. propisani su uvjeti za odbijanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu.

Člankom 31. izvršeno je usklađivanje s člankom 33. Zakonika o vizama, kojim je propisano da se iznimno, pod uvjetom da postoji viša sila, humanitarni ili ozbiljni osobni razlozi, može produljiti rok valjanosti i/ili trajanje boravka odobreno izdanom vizom. Također je navedeno gdje se podnosi zahtjev za produljenje vize, te obvezu nadležnog tijela da zatraži mišljenje ministarstva nadležnog za vanjske poslove i Sigurnosno-obavještajne agencije.

Člankom 32. propisuje se iz kojih razloga će se odbiti zahtjev za izdavanje vize za kratkotrajni boravak kao i mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv odluke diplomatske misije odnosno konzularnog ureda.

Člankom 33. propisuje se da se svi unosi na naljepnicu vize tiskaju i ne smiju se unositi ručni ispravci osim u slučaju tehničkih teškoća uslijed više sile.

Člankom 34. propisuje se postupak i nadležnost poništenja i ukidanja vize za kratkotrajni boravak, te se propisuje pravni lijek.

Člankom 35. uvodi se novi institut vize za dugotrajni boravak (viza D) sukladno Uredbi (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak, koja se izdaje državljaninu treće zemlje kojem je za ulazak potrebna kratkotrajna viza, a ima odobrenje privremenog boravka u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj. Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka, a početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj. Propisano je da se dugotrajna viza unosi u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice.

Člankom 36. propisuje se nadležnost za izdavanje dugotrajne vize odnosno da je izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, na temelju suglasnosti ministarstva nadležnog za vanjske poslove, koje, prije davanja suglasnosti, mora zatražiti mišljenje Ministarstva unutarnjih poslova i Sigurnosno-obavještajne agencije.

Člankom 37. propisuje se podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu, te uzimanje biometrijskih podataka kako je utvrđeno člankom 22. Prijedloga zakona, da se zahtjev za izdavanjem dugotrajne vize podnosi najranije dva mjeseca prije, a najkasnije dva mjeseca nakon početka valjanosti privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad.

Člankom 38. propisuju se uvjeti dopuštenosti podnošenja zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize, te postupak vraćanja isprava dokumentacije, upravne pristojbe i uništavanja biometrijskih podataka u slučaju kada državljanin treće zemlje ne ispunjava uvjete za podnošenje zahtjeva za izdavanjem dugotrajne vize.

Člankom 39. propisuje se da se zahtjev za izdavanjem dugotrajne vize i prikupljeni podaci pohranjuju u skladu s Uredbom kojom se uređuje HVIS i propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Člankom 40. propisani su uvjeti koje mora ispunjavati državljanin treće zemlje za izdavanje dugotrajne vize; da mora imati odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje, nema

zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u, ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

Člankom 41. propisuje se da će diplomatska misija odnosno konzularni ured odbiti izdavanje dugotrajne vize kada nisu ispunjeni uvjeti iz članka 40. ovoga Zakona te ako je priložena dokumentacija prijeverno stečena, prepravljena ili krivotvorena te se propisuje da se navedena odluka dostavlja državljaninu treće zemlje na obrascu propisanom pravilnikom kojim se uređuju izdavanje viza.

Člankom 42. propisano je u kojim slučajevima će diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili policijska uprava odnosno policijska postaja poništiti ili ukinuti dugotrajnu vizu.

Člankom 43. propisani su pravni lijekovi u slučaju kada se državljaninu treće zemlje donosi odluka o odbijanju, poništenju ili ukidanju dugotrajne vize.

Člankom 44. propisuje se ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku.

Člankom 45. propisuje što se smatra nezakonitim ulaskom u Republiku Hrvatsku.

Člankom 46. propisuje se da državljanin treće zemlje koji je upisan u putnu ispravu druge osobe može ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske samo s osobom u čiju je putnu ispravu upisan.

Člankom 47. propisuje se da će se ulazak u Republiku Hrvatsku odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama.

Člankom 48. propisuje se da se državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak u Republiku Hrvatsku isti ipak može odobriti ako to zahtijevaju ozbiljni humanitarni razlozi, međunarodne obveze ili interes Republike Hrvatske. Zakonikom o schengenskim granicama je člankom 6. propisano da državljanima trećih zemalja koji ne ispunjavaju za ulazak, iznimno može dopustiti ulazak na svoje državno područje iz humanitarnih razloga, zbog nacionalnog interesa ili zbog međunarodnih obveza.

Člankom 49. daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da odlukom odredi da državljani pojedinih država mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske i s valjanom osobnom iskaznicom odnosno drugom ispravom kojom se dokazuje identitet i državljanstvo.

Člankom 50. propisuje se da se o odbitku ulaska državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku donosi rješenje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Daje se ovlast ministru nadležnom za unutarnje poslove za donošenje pravilnika kojim će se propisati način postupanja prema državljanima trećih zemalja te izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju ulaska.

Člankom 51. propisano je da državljanin treće zemlje može slobodno izaći iz Republike Hrvatske te u kojim slučajevima će mu se odbiti izlazak iz Republike Hrvatske.

Člankom 52. propisuje se pod kojim uvjetom prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz te njegovu obvezu da ga na svoj trošak odvede s graničnog prijelaza ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak.

Člankom 53. propisuje se zabrana pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku državne granice, tranzitu i boravku, u skladu s Direktivom 2002/90/EZ od 28.11.2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka. Propisana je iznimka da se ne smatra pomaganjem, ako je isto počinjeno radi spašavanja života, sprječavanja ozljeđivanja ili pružanja hitne medicinske pomoći.

Člankom 54. propisuju se vrste boravka na temelju kojih državljanin treće zemlje može boraviti u Republici Hrvatskoj: kratkotrajni boravak (boravak do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana), privremeni boravak (odobrava se u pravilu do godine dana u određenu svrhu, npr. spajanje obitelji, rad), dugotrajno boravište (neograničen boravak odobren na temelju 5 godina zakonitog boravka i dodatnih uvjeta-sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje, poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma itd.) te stalni boravak (neograničeni boravak odobren npr. povratnicima, izbjeglicama itd., bez prilaganja dokaza o sredstva za uzdržavanje, zdravstvenog osiguranja, poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma).

Člankom 55. definira se kratkotrajni boravak, u skladu s člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama, te u kojim slučajevima državljanin treće zemlje nije na kratkotrajnom boravku.

Člankom 56. propisuju se uvjeti za otkaz kratkotrajnog boravka, zabranu ulaska i boravka državljaninu treće zemlje kojem je otkazan kratkotrajni boravak, nadležno tijelo za donošenje rješenja o otkazu kratkotrajnog boravka i pravni lijek protiv rješenja.

Člankom 57. definira se privremeni boravak, te se taksativno navode svrhe u koje se, u Republici Hrvatskoj, može regulirati privremeni boravak.

Člankom 58. propisano je da se zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnosi u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, te su navedene kategorije državljana trećih zemalja koji mogu podnijeti zahtjev u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji iako im treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku (npr. članovi obitelji hrvatskih državljana, životni ili neformalni životni partneri hrvatskih državljana, studenti). Propisuje se da državljanin treće zemlje koji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Člankom 59. propisani su uvjeti koje moraju ispunjavati državljani trećih zemalja za odobrenje privremenog boravka u Republici Hrvatskoj (dokazana svrha, valjana strana putna isprava, osigurana sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje, da nema zabrane ulaska i boravka odnosno da državljani trećih zemalja ne predstavljaju opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje). Također je propisno da uz prvi zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje mora priložiti dokaz o nekažnjavanju iz matične države i/ili države gdje je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku.

Člankom 60. propisano je nadležno tijelo za odlučivanje o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka, kao i pravni lijek protiv odluke nadležnog tijela.

Članak 61. propisuje rok važenja odobrenja za privremeni boravak. Također se propisuje rok

važenja strane putne isprave državljaninu treće zemlje kojemu se odobrava privremeni boravak, kao i mogućnost da mu se odobri privremeni boravak i u slučaju da nema valjanu stranu putnu ispravu, uz obvezu da je uz zahtjev za produljenje privremenog dužan priložiti dokaz o stranoj putnoj ispravi. Propisano je da se članu obitelji hrvatskoga državljanina odnosno njegovom životnom ili neformalnom životnom partneru odobrenje privremenog boravka može odobriti s rokom važenja do dvije godine.

Člankom 62. propisan je rok u kojem je državljanin treće zemlje dužan podnijeti zahtjev za produljenje privremenog boravka, te mu se u slučaju pravovremenog podnošenja zahtjeva omogućava da ostane u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Člankom 63. taksativno su navedene kategorije osoba na temelju kojih njihovi članovi obitelji mogu tražiti odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji.

Člankom 64. u skladu s Direktivom Vijeća 2003/86/EC od 22.09.2003. o pravu na spajanje obitelji, taksativno su navedeni članovi uže obitelji. Određeno je da se privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće odobriti ako bračni drugovi ili izvanbračni partneri ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu, čime je izvršeno usklađivanje s člankom 16. stavkom 1. točkama b) i c) navedene Direktive kojim je propisano da države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima: b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu i c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom dugoročnom odnosu s drugom osobom. Također, podzakonskim aktom će se razraditi posebni osobni ili ozbiljni humanitarni razlozi za spajanje obitelji za druge srodnike državljanina treće zemlje.

Člankom 65. propisuje se iznimka od ispunjavanja općih uvjeta za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom na način da se ne mora priložiti dokaz o sredstvima za uzdržavanje. Također, je određeno da se privremeni boravak može odobriti bez valjane strane putne isprave ako je član obitelji ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće utvrditi na drugi način.

Člankom 66. propisuju se uvjeti za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena međunarodna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita kao i iznimka od ispunjavanja općih uvjeta za odobrenje privremenog boravka (ne mora se priložiti dokaz o valjanoj stranoj putnoj ispravi niti dokaz o sredstvima za uzdržavanje), te se u skladu s Direktivom Vijeća 2003/86/EC od 22.09.2003. o pravu na spajanje obitelji uzima u obzir slučaj da član obitelji iz matične države ne može pribaviti dokumentaciju kojom dokazuje obiteljski odnos.

Člankom 67. propisuje se reguliranje privremenog boravka djece rođene u Republici Hrvatskoj, kao i iznimka od ispunjavanja općih uvjeta za odobrenje privremenog boravka (ne mora se priložiti dokaz o valjanoj stranoj putnoj ispravi niti dokaz o zdravstvenom osiguranju).

Člankom 68. u skladu s Rezolucijom Vijeća 97/C 382/01 od 04.12.1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz koristi, dana je definicija braka iz koristi. Odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na izvanbračne zajednice,

životno ili neformalno životno partnerstvo te u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta, stalnog boravka i autonomnog boravka.

Člankom 69. propisano je reguliranje autonomnog boravka (odobrenje privremenog boravka bez određene svrhe), zbog usklađivanja s Direktivom Vijeća 2003/86/EC od 22.09.2003. o pravu na spajanje obitelji. Ovom zakonskom odredbom određenim kategorijama državljana trećih država se omogućava da nakon 3 godine privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji u Republici Hrvatskoj, ima mogućnost samostalnog boravka, neovisno o članu obitelji na temelju kojeg je do sada imao odobren boravak u Republici Hrvatskoj. Također, navedene su i iznimke, ako je osoba na temelju koje je državljanin treće zemlje imao privremeni boravak umrla.

Člankom 70. propisuje se reguliranje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva, imajući u vidu Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola, te se propisuje iznimka od ispunjavanja općih uvjeta za odobrenje privremenog boravka na način da se ne mora priložiti dokaz o sredstvima za uzdržavanje. Određeno je da se privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva neće odobriti ako životni ili neformalni životni partneri ne žive u stvarnom životnom partnerstvu, čime je na odgovarajući način izvršeno usklađivanje s člankom 16. stavkom 1. točkama b) i c) Direktive Vijeća 2003/86/EC od 22.09.2003. o pravu na spajanje obitelji kojim je propisano da države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima: b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu i c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom dugoročnom odnosu s drugom osobom.

Člankom 71. propisuju se prava koje ima državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili autonomni boravak.

Člankom 72. sadrži odredbe o odobrenju privremenog boravka u svrhu srednjoškolskog obrazovanja koje su usklađene s Direktivom EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair. Određuje se u kojim programima državljanin treće zemlje mora sudjelovati kako bi mu se odobrio privremeni boravak, nadalje određeno je da obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika mora prihvatiti odgovornost za učenika, naročito u pogledu troškova školovanja, te je određeno kakav smještaj mora biti osiguran učeniku za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj, u cilju usklađivanja s navedenom Direktivom. Također, omogućeno je da se privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobri i državljaninu treće zemlje koji ima suglasnost nadležnog ministarstva za poslove obrazovanja radi pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

Člankom 73. propisani su uvjeti pod kojima se državljaninu treće zemlje može odobriti privremeni boravak u svrhu studiranja. Određen je rok na koji se odobrava privremeni boravak u svrhu studiranja, kao i mogućnost obavljanja prakse do 90 dana, odnosno duže od 90 dana. Također, određeno je da student koji ima odobrenje boravka u drugoj državi članici i obuhvaćen je programom Unije ili multilateralnim programom može u Republici Hrvatskoj provesti dio studija, a najduže do 360 dana bez obveze reguliranja privremenog boravka, uz uvjet da ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje. Student koji nije obuhvaćen navedenim programom može provesti dio studija u Republici Hrvatskoj uz uvjet da regulira privremeni boravak. Također je propisana obveza Republike

Hrvatske da prihvati studenta ako mu je u drugoj državi članici u kojoj je boravio na temelju mobilnosti prestao boravak odnosno ako mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj, a student boravi u drugoj državi članici EGP-a.

Člankom 74. propisani su uvjeti za odobrenje privremenog boravka u svrhu istraživanja na temelju ugovora o gostovanju iz članka 10. Direktive 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair. Propisan je rok na koji se može odobriti privremeni boravak u svrhu istraživanja, kao i mogućnost državljanima trećih zemalja da obave istraživanje u Republici Hrvatskoj na temelju kratkoročne mobilnosti do 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka, odnosno dulje od 180 dana na temelju dugoročne mobilnosti, u kojem slučaju su dužni regulirati privremeni boravak. Istraživaču kojem je odobren privremeni boravak omogućeno je podučavanje na istraživačkoj ustanovi koja ga ugošćuje. Propisani su uvjeti pod kojima članovi obitelji istraživača mogu boraviti u Republici Hrvatskoj. Također je propisana obveza Republike Hrvatske da prihvati istraživača i člana njegove obitelji ako mu je u drugoj državi članici u kojoj je boravio na temelju mobilnosti prestao boravak odnosno ako mu je prestao boravak u Republici Hrvatskoj, a istraživač boravi u drugoj državi članici EGP-a.

Člankom 75. propisana su prava istraživača, studenata, pripravnika, volontera i učenika sukladno članku 22. Direktive 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair.

Člankom 76. propisuje se da se istraživaču nakon završenih istraživačkih aktivnosti kao i studentu nakon završenog studija da reguliraju privremeni boravak u druge svrhe u Republici Hrvatskoj radi pronalaska zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta.

Člankom 77. propisani su uvjeti ulaska i boravka istraživača i studenta koji imaju valjanu dozvolu boravka koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu. Navedeno je propisano radi usklađivanja s Direktivom EU 2016/801, a članak se primjenjuje danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Člankom 78. propisana je obveza Ministarstva unutarnjih poslova da imenuje kontaktnu točku, kao i da dostavlja statističke podatke Europskoj komisiji.

Člankom 79. propisane su odredbe o privremenom boravku iz humanitarnih razloga (na koje kategorije državljana trećih država se odnosi, iznimke od ispunjavanja općih uvjeta za odobrenje privremenog boravka - ne mora se priložiti dokaz o sredstvima za uzdržavanje niti dokaz o zdravstvenom osiguranju, propisan je rok na koji se odobrava privremeni boravak). Omogućeno je odobrenje privremenog boravka žrtvama trgovanja ljudima u skladu s Direktivom Vijeća 2004/81/EZ od 29.04.2004. o odobrenju boravka izdanome državljanima trećih država koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima, kao i državljanima trećih zemalja koji surađuju s nadležnim tijelima i čije je sudjelovanje neophodno u kaznenom postupku protiv poslodavca koji ga je nezakonito zapošljavao sukladno Direktivi 2009/52/EZ kojom se utvrđuju minimalni standardi za sankcije i mjere protiv poslodavaca državljana trećih država koji nezakonito

borave. Pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona će se razraditi što se smatra dokazom o postojanju ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode u postupku odobrenja privremenog boravka.

Člancima 80. do 85. u skladu s Direktivom Vijeća 2004/81/EZ od 29.04.2004. o odobrenju privremenog boravka državljanima trećih država koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima, omogućava se navedenoj kategoriji reguliranje boravka, budući je riječ o izrazito ranjivoj kategoriji državljana trećih zemalja. Utvrđuje se nadležno tijelo koje sudjeluje u odlučivanju o statusu žrtve (status žrtve stječe se sudjelovanjem u programu pomoći i zaštite, a žrtva kojoj je odobren privremeni boravak ima pravo na siguran smještaj, zdravstvenu zaštitu, novčanu pomoć, obrazovanje i rad). Također je propisano pod kojim uvjetima se osigurava siguran povratak žrtve, te pod kojim uvjetima se žrtvi može ukinuti privremeni boravak.

Člankom 86. taksativno su navedena prava koje imaju državljani trećih zemalja kojima je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga.

Člankom 87. taksativno su navedeni razlozi iz kojih se može ukinuti privremeni boravak državljaninu treće zemlje. Navedene su iznimke u slučaju studenata i istraživača koji borave u drugim državama članicama EGP-a kako je omogućeno Direktivom 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair odnosno koji borave u drugoj državi članici EGP-a kao upućeni radnici kako je omogućeno Direktivom 96/71/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o raspoređivanju radnika u okviru pružanja usluga. Stavkom 1. točkom 8. navedenoga članka na odgovarajući način izvršeno je usklađivanje s člankom 16. stavkom 1. točkama b) i c) Direktive Vijeća 2003/86/EC od 22.09.2003. o pravu na spajanje obitelji kojim je propisano da države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima: b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu i c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom dugoročnom odnosu s drugom osobom.

Članak 88. sadrži općenite odredbe o radu državljana trećih zemalja. Propisani su opći uvjeti rada državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj odnosno da državljanin treće zemlje može raditi samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim je zasnovao radni odnos, a poslodavac može zapošljavati državljanina treće zemlje samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada, te ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

Člankom 89. navedene su kategorije državljana trećih zemalja koji mogu raditi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

Člankom 90. propisuje se podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, te se navodi da agencija za privremeno zapošljavanje uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže i ugovor o ustupanju radnika krajnjem korisniku.

Člankom 91. propisano je nadležno tijelo za izdavanje dozvole za boravak i rad (Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje) te rok na koji se izdaje dozvola za boravak i rad. Određeno je da o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje nadležno tijelo odlučuje u roku od 10 dana. Propisano je da će se u slučaju odustanka od zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad postupak obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

Člankom 92. propisan je rok za podnošenje zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad te nadležno tijelo kojem se zahtjev podnosi. Propisano je da će se u slučaju odustanka od zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad postupak obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

Člankom 93. propisuje se u kojim slučajevima Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje može odbiti izdavanje dozvole za boravak i rad, a odnosi se prvenstveno na nepridržavanje propisa od strane poslodavca i državljanina treće zemlje npr. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, pravomoćno je osuđen zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno pravomoćno osuđen za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa, a državljanin treće zemlje krši odredbe Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad.

Člankom 94. propisani su uvjeti pod kojima se može ukinuti izdana dozvola za boravak i rad, između ostaloga, ako su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana (raskid ugovora o radu), državljanin treće zemlje obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad, a kao nova točka propisano je da će se dozvola za boravak i rad ukinuti ako se provjerom u poreznoj upravi ili Središnjem registru osiguranika (REGOS) utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i doprinose državljaninu treće zemlje. Također, propisano je da će se postupak ukidanja dozvole za boravak i rad dovršiti u obliku zabilješke u spisu, ako postoji suglasnost stranaka.

Člankom 95. propisana je obveza poslodavcu i državljaninu treće zemlje da u roku od 15 dana obavijeste nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta pod kojima je dozvola za boravak i rad izdana. Državljaninu treće zemlje kojem je prestao ugovor o radu bez njegove krivnje omogućuje se da boravi u Republici Hrvatskoj do isteka važenja dozvole za boravak i rad.

Člankom 96. propisuje se kome će policijska uprava odnosno policijska postaja dostaviti dozvolu za boravak i rad, te je kao novina propisano da će se dozvola dostaviti Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, Poreznoj upravi, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, Državnom inspektoratu. Propisuje se obveza navedenih tijela da obavijeste nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o uočenim kršenjima pozitivnih propisa od strane poslodavca ili državljanina treće zemlje.

Člankom 97. propisuje se novi model zapošljavanja državljana trećih zemalja. Važećim Zakonom je propisano da Vlada Republike Hrvatske donosi Odluku o utvrđivanju godišnje kvote za zapošljavanje državljana trećih zemalja, na temelju prijedloga ministarstva nadležnog za rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore i predstavnika socijalnih partnera. Novina je da se dozvola za boravak i rad može izdati na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje samo za zanimanja koje su taksativno navedena u članku 110. ovoga Zakona. Ovim člankom propisuje se da

Ministarstvo unutarnjih poslova putem policijske uprave odnosno policijske postaje može izdati dozvolu za boravak i rad ako državljaniin treće zemlje ispunjava opće uvjete za odobrenje privremenog boravka (ima ugovor o radu, valjanu stranu putnu ispravu, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje - ne treba ako se sklapa ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem, dokaz o nekažnjavanju iz matične države i/ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku za odobrenje prvog privremenog boravka, nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje) i zahtjevu se priloži pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Iznimno, navedeno mišljenje ne treba se priložiti ako se traži dozvola za boravak i rad za sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana tijekom kalendarske godine te poslodavac koji je podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad.

Člankom 98. propisano je da je prije podnošenja zahtjeva za izdavanje odnosno produljenje dozvole za boravak i rad u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji poslodavac dužan kod područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti provedbu testa tržišta rada, koji obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada. Ako test tržišta rada pokaže da nema raspoloživih nezaposlenih osoba s nacionalnog tržišta rada, poslodavac može zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje o mogućnostima zapošljavanja državljanina treće zemlje.

Člankom 99. propisuje se da će Hrvatski zavod za zapošljavanje u roku od pet dana izdati pozitivno mišljenje ako poslodavac obavlja registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj te dokaže da ispunjava taksativno navedene uvjete, između ostaloga, da ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja, da u zadnjih šest mjeseci ima zaposlenog najmanje jednog radnika Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, te dostavi ugovor o radu i dokaz o ispunjavanju zahtjeva traženih u testu tržišta rada. U slučaju da se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, poslodavac je dužan dostaviti i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije. Broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina država članica Europskoga gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije kod poslodavca ne smije biti manji od 1/4 ukupno zaposlenih i traženih radnika državljanina trećih zemalja.

Člankom 100. propisuje se mogućnost da agencija za privremeno zapošljavanje kao poslodavac zapošljava i ustupa korisnicima državljanine trećih zemalja. Pri tome, agencija i korisnik moraju ispunjavati jednake propisane uvjete.

Člankom 101. propisana je iznimka od obveze provedbe testa tržišta rada, a sukladno odluci Upravnog vijeća Hrvatskog zavoda za zapošljavanje koja se donosi na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti. Također, propisuje se obveza Upravnog vijeća da je dužno pratiti stanje i potrebe tržišta rada te u skladu s navedenim izvršiti izmjene i dopune odluke o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada.

Člankom 102. propisuju se okolnosti o kojima je Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala dozvolu za boravak i rad.

Člankom 103. propisuje se da se okolnosti iz članka 102. mogu utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovnih aktivnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odnosno na drugi odgovarajući način.

Člankom 104. detaljno je razrađeno izdavanje dozvole za boravak i rad sezonskom radniku, njezino ukidanje, prava sezonskog radnika i sudska zaštita sukladno odredbama Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika.

Člankom 104. propisano je da sezonski radnik mora ispunjavati opće uvjete za izdavanje dozvole za boravak i rad te imati pozitivno mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (osim sezonskih radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana kako je određeno člankom 97. stavkom 3. Zakona). Državljaninu treće zemlje može izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do 6 mjeseci. U cilju olakšavanja uvjeta poslovanja te boravka sezonskih radnika, određeno je da sezonski radnik koji dolazi do 90 dana nije dužan ishoditi biometrijsku dozvolu boravka. Člankom su propisani i uvjeti o primjerenom smještaju sezonskog radnika.

Člankom 105. propisano je u kojim slučajevima će se odbiti zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad sezonskom radniku kao i slučajevi u kojima se navedeni zahtjev može odbiti.

Člankom 106. propisuje produljenje dozvole za boravak i rad sezonskom radniku – najdulje šest mjeseci godišnje nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku te je propisana mogućnost produljenja dozvole za boravak i rad unutar tog vremenskog okvira.

Člankom 107. propisano je pod kojim uvjetima će se ukinuti dozvola za boravak i rad sezonskom radniku odnosno propisuje se i mogućnost ukidanja navedene dozvole u propisanim slučajevima. Također, propisuje se pravni lijek protiv rješenja Ministarstva unutarnjih poslova donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

Člankom 108. propisana su prava koje ima sezonski radnik, a koja se odnose, između ostaloga, na uvjete zapošljavanja, pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i nacionalnoj sigurnosti, zaostale isplate od poslodavaca, u vezi s eventualnim nepodmirenim primicima od rada, prema državljaninu treće zemlje, usluge savjetovanja o sezonskom radu koje pruža nadležna javna služba zapošljavanja, obrazovanje i strukovno osposobljavanje. Navedena odredba usklađena je s Uredbom (EEZ br. 883/2004).

Člankom 109. propisana je sudska zaštita sezonskog radnika ako smatra da mu je povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom.

Člankom 110. taksativno je navedeno 31 kategorija državljana trećih zemalja kojima Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje može izdati dozvolu za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, između ostaloga, ključnom osoblju u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima, državljanima trećih

zemalja koji se samozapošljavaju u trgovačkim društvima u kojim imaju više od 51% vlasništva ili u obrtu u kojem su jedini vlasnici, državljanima trećih zemalja koji se premještaju unutar društva, investitorima, volonterima, predstavnicima vjerskih zajednica itd.

Člankom 111. propisani su uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad naprijed navedenim državljanima trećih zemalja iz članka 110. bez mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Člankom 112. detaljno je propisano tko se može smatrati ključnim osobljem u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu.

Člankom 113. propisani su uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad ključnom osoblju i državljanima trećih zemalja koji se samozapošljavaju. Dozvola za boravak i rad može se izdati državljaninu treće zemlje ako dokaže propisanu vrijednost temeljnog kapitala odnosno sredstava uložениh u obrt, kao i da ima zaposlene hrvatske državljane te je propisan iznos bruto plaće koju moraju imati.

Člankom 114. propisani su uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad pružateljima usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a, na način da se mora raditi o specifičnom pružanju usluga na području visoke tehnologije te da državljanin treće zemlje ima odgovarajuće kvalifikacije.

Člankom 115. propisani su uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad državljanina treće zemlje koji dolazi radi provođenja strateških investicijskih projekata ili je nositelj poticajnih mjera.

Člancima 116. do 124. propisuje se izdavanje dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društva, odbijanje zahtjeva, kratkoročna i dugoročna mobilnost, prava osoba premještenih unutar društva, ukidanje i poništenje dozvole za boravak i rad te ulazak državljanina treće zemlje koji ima boravak u drugoj državi članici EGP-a sukladno Direktivi 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva.

Člankom 116. definirane su kategorije osoba koje se mogu premjestiti unutar društva-rukovoditelji, stručnjaci i pripravnici.

Člankom 117. propisani su uvjeti na temelju kojih se može izdati dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji se premješta unutar društva te uvjeti za reguliranje privremenog boravka članova obitelji osoba premještenih unutar društva.

Člankom 118. propisano je u kojim slučajevima će se odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društava.

Člankom 119. propisno je pod kojim uvjetima se može ostvariti kratkoročna mobilnost osoba premještenih unutar društva-državljanin treće zemlje mora imati valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještanja unutar društva u drugoj državi članici EGP-a, na temelju čega može raditi u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

Člankom 120. propisano je izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutra društva za dugoročnu mobilnost (boravak i rad duži od 90 dana), bez mišljenja regionalnog odnosno područnog ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Propisuje se obveza Ministarstva unutarnjih poslova da imenuje kontaktnu točku, kao i da dostavlja statističke podatke Europskoj komisiji.

Člankom 121. propisuje se u kojim slučajevima se može odbiti izdati dozvolu za boravak i rad za dugoročnu mobilnost.

Člankom 122. navedena su prava osoba premještenih unutar društva, između ostaloga, pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, ne dovodeći u pitanje odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti, priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, grane socijalne sigurnosti određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 itd.

Člankom 123. propisani su slučajevi u kojima se dozvola za boravak i rad izdana osobi premještenoj unutar društva može ukinuti ili poništiti.

Člankom 124. propisani su uvjeti ulaska i boravka osoba premještenih unutar društva koji imaju valjanu dozvolu boravka koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu. Navedeno je propisano radi usklađivanja s Direktivom EU 2016/801, a članak se primjenjuje danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Člankom 125. regulirano je izdavanje dozvole za boravak i rad volonterima odnosno pripravnicima sukladno Direktivi EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair.

Člancima 126. do 137. propisano je izdavanje "EU plave karte" visokokvalificiranom državljaninu treće zemlje sukladno Direktivi Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage.

Člankom 126. definiraju se nadležna tijela za zaprimanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad "EU plave karte" te uvjeti koji se moraju ispuniti (opći uvjeti za odobrenje privremenog boravka, ugovor o radu, dokaz o visokoškolskoj izobrazbi, bruto plaća), bez obveze prilaganja mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Člankom 127. određeno je u kojim slučajevima se može odbiti izdavanje "EU plave karte".

Člankom 128. propisano je da nositelj "EU plave karte" može raditi smo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola, odnosno samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad i s kojim je zasnovao radni odnos. Poslodavac i državljanin treće zemlje dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o svakoj promjeni koja utječe na važenje "EU plave karte".

Člankom 129. određeno je nadležno tijelo za zaprimanje zahtjeva i rok podnošenja zahtjeva za produljenje "EU plave karte".

Člankom 130. omogućeno je nositelju "EU plave karte" da mijenja poslodavce pod određenim uvjetima.

Člankom 131. propisana su prava nositelja "EU plave karte".

Člankom 132. propisano je pod kojim uvjetima će se ukinuti "EU plava karta".

Člankom 133. propisano je pod kojim uvjetima nositelj "EU plave karte" može steći dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj.

Člankom 134. određeno je pod kojim uvjetima se može ukinuti dugotrajno boravište bivšem nositelju "EU plave karte".

Člankom 135. omogućeno je nositelju "EU plave karte" da se nakon određenog vremena preseli u drugu državu članicu EGP-a. Propisuje se obveza Ministarstva unutarnjih poslova da imenuje kontaktnu točku, kao i da dostavlja statističke podatke Europskoj komisiji.

Člancima 136. i 137. propisuje se pod kojim uvjetima članovi obitelji nositelja "EU plave karte" mogu regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

Člankom 138. navedena su prava državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem osim sezonskog radnika i osobe premještenu unutar društva kao i državljana trećih zemalja kojima na temelju odobrenog statusa nije potrebna dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada.

Člankom 139. propisane su kategorije državljana trećih zemalja kojima se mogu izdati potvrde o prijavi rada za rad do 90 dana u kalendarskoj godini i za rad do 30 dana u kalendarskoj godini.

Člankom 140. propisano je izdavanje potvrde o prijavi rada, nadležno tijelo za izdavanje potvrde o prijavi rada te pravni lijek u slučaju odbijanja zahtjeva za izdavanje navedene potvrde.

Člankom 141. propisano je da će policijska uprava odnosno policijska postaja potvrdu o prijavi rada, osim poslodavcu i državljaninu treće zemlje, dostaviti i područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje te područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu u kojemu će se ugovoreni rad izvršiti.

Člancima 142. i 143. propisani su slučajevi u kojima će se odbiti zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada odnosno slučajevi kada će se ukinuti potvrda o prijavi rada, te pravni lijek.

Člancima 144. do 149. razrađuje se rad upućenih radnika čime je izvršeno usklađivanje s Direktivom 96/71/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16.12.1996. o raspoređivanju radnika u okviru pružanja usluga i Direktivom 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP).

Člankom 144. definira se pojam upućenog radnika i stranog poslodavca, te se navode zajamčeni uvjeti rada upućenom radniku u Republici Hrvatskoj.

Člankom 145. propisuje se računanje referentnog perioda na koji je upućeni radnik upućen na rad u Republiku Hrvatsku.

Člankom 146. propisana je sudska zaštita upućenog radnika, pristup informacijama te administrativna suradnja s nadležnim tijelima drugih država članica EGP-a.

Člankom 147. određeno je postupanje tijela nadležnog za inspekcijski nadzor i provedbu propisa ako tijekom inspekcijskoga nadzora posumnja da nije riječ o upućivanju, na temelju čega će izvršiti kontrolu i inspekcijski nadzor na temelju opće procjene činjeničnih elemenata svojstvenih za upućivanje i nužnih za poštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenih radnika i obveze poslodavaca.

Člankom 148. propisana je odgovornost podugovaratelja prema upućenom radniku u djelatnosti graditeljstva.

Člankom 149. propisuje se dužnost stranih poslodavaca iz drugih država članica EGP-a da dostavljaju Izjavu o upućivanju, kao i obvezu poslodavaca koji nemaju poslovni nastan u EGP-u da nakon izdavanja dozvola za boravak i rad na temelju odredbi Prijedloga također dostave Izjavu o upućivanju. Na navedeni način nadležna tijela će biti upoznata koji

državljeni koji su zaposleni u trećim zemljama pružaju usluge u Republici Hrvatskoj, kako bi se kontroliralo imaju li ti radnici prava iz članka 144. stavka 5. i 6. ovoga Prijedloga (propisano najduže trajanje radnog vremena i najkraće trajanje odmora, najkraće trajanje plaćenog godišnjeg odmora, najniža plaća uključujući povećanu plaću za prekovremeni rad, zaštita zdravlja i sigurnost na radu, zaštitne mjere za rad trudnica, žena koje su nedavno rodile, odnosno doje i maloljetnih radnika, zabrana diskriminacije, uvjeti ustupanja preko agencija za zapošljavanje. Uvjeti rada jamče se na razini prava utvrđenih pravnim propisima Republike Hrvatske, odnosno kolektivnim ugovorima čija je primjena na temelju posebnog propisa proširena na sve poslodavce i radnike na određenom području, grani ili djelatnosti).

Člancima 150. do 155. regulira se dugotrajno boravište sukladno Direktivi Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem i Direktivi 2011/51/EZ od 11. svibnja 2011. kojom se dopunjuje Direktiva 2003/109/EZ i proširuje primjena i na korisnike međunarodne zaštite.

Člankom 150. propisano je da će se dugotrajno boravište odobriti državljaninu treće zemlje koji ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak ili međunarodnu zaštitu.

Člankom 151. propisuje se u kojim slučajevima se vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj ne uračunava u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta.

Člancima 152. i 153. određena su nadležna tijela za zaprimanje i rješavanje zahtjeva, te uvjeti koje mora ispunjavati državljanin treće zemlje za odobrenje dugotrajnog boravišta (1. ima valjanu stranu putnu ispravu, 2. ima sredstva za uzdržavanje, 3. ima zdravstveno osiguranje, 4. poznaje hrvatski jezik i latinično pismo i 5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje).

Člankom 154. određeno je koje kategorije državljana trećih zemalja ne moraju polagati ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u svrhu odobrenja dugotrajnog boravišta.

Člankom 155. propisano je pod kojim uvjetima se može ukinuti dugotrajno boravište.

Člancima 156. do 158. regulira se odobrenje stalnog boravka na povoljniji način od Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem i Direktiva 2011/51/EZ od 11. svibnja 2011. kojom se dopunjuje Direktiva 2003/109/EZ i proširuje primjena i na korisnike međunarodne zaštite.

Člankom 157. propisano je da će se stalni boravak odobriti državljaninu treće zemlje koji ima valjanu stranu putnu ispravu i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

Člankom 158. propisano je pod kojim uvjetima se može ukinuti stalni boravak.

Člankom 159. propisana su prava državljana trećih zemalja kojima je odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj.

Člancima 160. do 166. propisane su odredbe koje se primjenjuju na reguliranje statusa državljana trećih zemalja koji imaju odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i članova njihovih obitelji (npr. državljanin Turske koji ima dugotrajno boravište u SR Njemačkoj i dolazi u Republiku Hrvatsku na boravak duži od 3 mjeseca), koje su usklađene s poglavljem III. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem i Direktive 2011/51/EZ od 11. svibnja 2011. kojom se dopunjuje Direktiva 2003/109/EZ i proširuje primjena i na korisnike međunarodne zaštite.

Člankom 160. uređuje se ulazak i izlazak iz Republike Hrvatske državljana trećih zemalja koji imaju odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a.

Člankom 161. propisano je u koje svrhe može regulirati privremeni boravak državljanin treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a, te koje uvjete mora ispunjavati. Propisuje se ovlast za donošenje uredbe kojom će Vlada propisati način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje za odobrenje privremenog boravka za strane državljane iz ovoga članka.

Članak 162. propisuje uvjete pod kojima se može odobriti privremeni boravak članovima obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a.

Člankom 163. propisano je na koji način se mijenja napomena u dozvoli boravka državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i odobrenu međunarodnu zaštitu, a nadležnost za međunarodnu zaštitu prijeđe na Republiku Hrvatsku ili na drugu državu članicu EGP-a.

Člankom 164. propisana je nadležnost za donošenje rješenja o protjerivanju sa područja EGP-a državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj. Također je propisana obveza Republike Hrvatske da prihvati državljanina treće zemlje kojem je odobreno dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj a u drugoj državi članici EGP-a mu je prestao boravak.

Člankom 165. propisana se obveza da Ministarstvo imenuje kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem drugoj državi članici EGP-a u kojoj državljanin treće zemlje ima odobreno dugotrajno boravište o odobrenju privremenog boravka, stalnog boravka ili dugotrajnog boravišta, produljenju privremenog boravka ili odluci na temelju koje je dužan napustiti Republiku Hrvatsku.

Člankom 166. propisano je da se na državljanina treće zemlje koji ima dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a i člana njegove obitelji, na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe drugih glava ovoga Zakona koje nisu u suprotnosti i nisu propisane ovom glavom.

Člancima 167. do 175. regulirano je pitanje nošenja isprava, rok važenja dozvola boravka, podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole boravka, biometrijskim podacima, zamjeni i vraćanju dozvola boravka, gubitku, nestanku i krađi dozvole boravka te zadržavanju strane putne isprave.

Člankom 167. propisano je da je državljanin treće zemlje dužan nositi i na zahtjev službene osobe dati na uvid stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju.

Člankom 168. propisano je kome se izdaje dozvola boravak i s kojim rokom važenja. Propisana je napomena koja se upisuje u dozvolu boravka državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište i odobrenu međunarodnu zaštitu, te postupanje u slučaju prelaska nadležnosti za međunarodnu zaštitu.

Člankom 169. propisano je koje kategorije državljana trećih zemalja i u kojem roku moraju podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole boravka.

Člankom 170. određeno je da obrazac dozvole boravka sadrži elektronički nosač podataka, te da će se državljaninu treće zemlje koji odbije dati biometrijske podatke (otisci prstiju i fotografija) odbiti izdavanje dozvole boravka.

Člancima 171. i 172. određeno je u kojim slučajevima je državljanin treće zemlje dužan zamijeniti dozvolu boravka, odnosno vratiti dozvolu boravka, te rok u kojima je to dužan učiniti.

Člankom 173. propisano je postupanje državljanina treće zemlje u slučaju gubitka, nestanka ili krađe dozvole boravka u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu.

Člankom 174. propisano je u kojim slučajevima će policijska uprava odnosno policijska postaja u informacijskom sustavu Ministarstva evidentirati status nevažećih dozvola boravka ili putnih isprava za državljane trećih zemalja.

Člankom 175. propisano je u kojim slučajevima će se zadržati strana putna isprava. Tako se omogućava njegova prisutnost u Republici Hrvatskoj, kada za to postoje posebno opravdani razlozi (postoje osnove sumnje da je počinio kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaj, nije izvršio svoju dospelu imovinsko-pravnu obvezu na zahtjev nadležnog suda ili drugog nadležnog tijela, to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja).

Člankom 176. definirano je boravište za državljanina treće zemlje na privremenom boravku te boravište i prebivalište za državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku.

Člankom 177. određeni su rokovi i podnositelji prijave adrese smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku.

Člankom 178. propisani su rokovi u kojima je potrebno izvršiti prijavu promjene boravišta i adrese stanovanja za državljane treće zemlje koji su na privremenom boravku, kao i prijavu promjene prebivališta, boravišta i adrese stanovanja za državljane trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište ili stalni boravak. Određuje se obveza poslodavca da prijavi slanje radnika na rad izvan mjesta boravišta u republici Hrvatskoj, odnosno obveza da prijavi slanje državljanina treće zemlje kao upućenog radnika u drugu državu članicu EGP-a.

Člankom 179. omogućeno je da policijska uprava odnosno policijska postaja po službenoj dužnosti evidentira odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.

Člankom 180. određeno je da pravna ili fizička osoba koja pruža usluge smještaja vodi evidenciju o državljanima trećih zemalja te je dužna službenoj osobi dati na uvid navedene podatke o državljanima trećih zemalja.

Člankom 181. određeno je što se smatra mjerama za osiguranje povratka, koje se primjenjuju prema državljanima trećih zemalja koji nemaju pravo na slobodu kretanja u skladu s pravom Europske unije, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 2. stavak 1.). Propisuju se kategorije državljana trećih zemalja na koje se mjere za osiguranje povratka ne primjenjuju (državljeni treće zemlje koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska, državljani treće zemlje kojima treba odbiti ulazak na graničnom prijelazu i državljani treće zemlje koje treba izručiti na temelju međunarodnog ugovora) sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 2.), te da ih se ne može isključiti iz primjene određenih odredbi o mjerama za osiguranje povratka, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 4. stavak 4.).

Članak 182. propisuje se da će se prilikom primjene mjera za osiguranje povratka uzeti u obzir najbolji interes maloljetnika i potrebe drugih ranjivih osoba, obiteljski život i zdravstveno stanje državljanina treće zemlje prema kojem se poduzimaju mjere, te što se smatraju ranjivim osobama, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 1. točka 9. i članak 5.).

Člankom 183. propisuje se što se smatra nezakonitim boravkom državljanina treće zemlje, što je u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive o povratku, te dužnosti državljanina treće zemlje kojemu je izdano rješenje o povratku, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 3. stavak 4.).

Člankom 184. propisuje se obveza donošenja rješenja o povratku sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 6. stavak 1.).

Člankom 185. propisuju se slučajevi kada se državljaninu treće zemlje ne mora donijeti rješenje o povratku odnosno dopustiti dragovoljni povratak sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 7.).

Člankom 186. propisuje se nadležno tijelo za donošenje rješenja o povratku.

Člankom 187. propisuje se pravni lijek protiv rješenja o povratku.

Člankom 188. regulirano je pitanje produljenja roka za dragovoljni odlazak, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 7. stavak 2.).

Člankom 189. propisuje se u kojim slučajevima se državljanina treće zemlje može protjerati ako predstavlja opasnost za javni poredak ili javno zdravlje (npr. pomaže u nezakonitom ulasku, tranzitu ili boravku), a u kojim slučajevima će se državljanina treće zemlje protjerati (predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost).

Člankom 190. propisano je da će se državljanina treće zemlje protjerati zbog nezakonitog boravka i nezakonitog prelaska državne granice, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 11. stavak 1.).

Člankom 191. propisuje se da će se prilikom donošenja rješenja o protjerivanju uzeti u obzir duljina boravka, gospodarske veze i stupanj socijalne i kulturne integracije državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj, te njegove veze s državom podrijetla, te druge okolnosti koje se moraju uzeti u obzir. Pri utvrđivanju veze državljanina treće zemlje s državom porijeklom uzima se u obzir svaka povezanost, primjerice: rođenje, vrijeme boravka u državi podrijetla, posjedovanja imovine, rodbinske veze itd.

Propisuje se da se državljanina treće zemlje tijekom odlučivanja o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite razdoblja ne može protjerati, u skladu s Direktivom 2004/81/EZ (čl. 6. st. 2.). Propisuje se da se može protjerati državljanina treće zemlje koji je žrtva trgovanja ljudima i koji je potpomognut u nezakonitom prelasku i nezakonitom boravku, ako nije napustio EGP u roku za dragovoljni odlazak, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 11. stavak 3.).

Člankom 192. propisuje se zabrana ulaska i boravka koja se određuje rješenjem o protjerivanju, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 11.).

Člankom 193. propisuje se nadležno tijelo za donošenje rješenja o protjerivanju te da se u određenim slučajevima rješenje o protjerivanju može donijeti na obrascu.

Člankom 194. propisuju se uvjeti i postupak ukidanja i skraćivanja zabrane ulaska i boravka i uvjeti kada se može podnijeti zahtjev za ukidanje ili skraćivanja zabrane ulaska i boravka, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 11. stavak 3.).

Člankom 195. propisuje se obveza da diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske odnosno Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje u postupku izdavanja vize ili odobrenja boravka u Republici Hrvatskoj vodi računa o interesima druge države članice EGP-a koja je za državljanina treće zemlje donijela odluku od protjerivanju, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 11. stavak 4.).

Člankom 196. određuje se u kojim postupcima se osigurava prevođenje na jezik koji državljani treće zemlje razumije sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak. 12. stavak 2.).

Članak 197. propisuje obvezu obavješćivanja državljanina treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio o mogućnosti naknade plaće sukladno Direktivi 2009/52/EZ.

Članak 198. propisuje besplatnu pravnu pomoć državljaninu treće zemlje u postupku protjerivanja i povratka sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak. 13. stavak 4.).

Članak 199. propisuje postupanje prema državljaninu treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi, a u drugoj državi članici EGP-a ima odobrenje boravka, sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 6. stavak 2.).

Članak 200. propisuje postupak prema državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj prestao dugotrajno boravište ili stalni boravak, a u drugoj državi članici EGP-a mu je odobrena međunarodna zaštita.

Člankom 201. propisuju se obveze pravnih i fizičkih osoba u vezi dostave obavijesti o državljanima trećih država koji nezakonito borave i rade.

Članak 202. propisuje definiciju dragovoljnog odlazak sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 3. točka 8.) i ovlasti Ministarstva u cilju poticanja dragovoljnog odlazak.

Članak 203. propisuje definiciju i osnovne odredbe o prisilnom udaljenju sukladno Direktivi 2008/115/EZ (članak 3. točke 3. i 5., članak 8. stavak 1.).

Članak 204. propisuje obvezu osiguranja promatranja prisilnih udaljenja sukladno članku 8. stavku 6. Direktive 2008/115/EZ, te mogućnost tehničkog snimanja postupka prisilnog udaljenja.

Članak 205. propisuje priznavanje odluka o protjerivanju i/ili povratku donesenih od strane druge države članice EGP-a sukladno Direktivi 2001/40/EZ.

Članak 206. propisuje naknadu troškova u vezi s priznavanjem odluke druge države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku.

Članak 207. propisuje razloge za zabranu prisilnog udaljenja, kao i uvjete za prisilno udaljenje maloljetnika bez pratnje, u skladu s člankom 10. stavak 2. Direktive 2008/115/EZ.

Članak 208. propisuje nadležnost za organizaciju zajedničkih letova radi usklađivanja s Odlukom Vijeća 2004/573/EZ od 29.4.2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje državljana trećih država za koje postoji nalog o udaljenju, sa državnog područja dviju ili više država članica, koja u članku 3. propisuje da će svaka država članica EGP-a odrediti tijelo koje je odgovorno za organizaciju i sudjelovanje u zajedničkim letovima u svrhu prisilnog udaljenja zračnim putem.

Člancima 209. i 210. propisuje se pomoć države članice EGP-a u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem sukladno Direktivi 2003/110/EZ.

Članak 211. propisuje pod kojim uvjetima se državljanina treće zemlje može uhititi, privesti i zadržati ako je potrebno donijeti rješenje o odbitku ulaska, rješenje u vezi s povratkom ili izvršiti prisilno udaljenje.

Članak 212. propisuje opće uvjete za smještaj državljanina treće zemlje u centar sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 16. st. 1., čl. 15. st. 1.).

Članak 213. propisuje mjere koje su blaže od smještaja u centar (alternativa detenciji) sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 15. st. 1.).

Članak 214. propisuje uvjete za smještaj državljanina treće zemlje u centru sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 15. st. 1.) i najdulje trajanje smještaja.

Članak 215. propisuje uvjete za produljenje smještaja u centru sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 15. st. 6.) i najdulje trajanje produljenja smještaja.

Članak 216. propisuje nadležnost za donošenja rješenja o smještaju u centar, te periodično sudsko razmatranje rješenja o smještaju sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 15.).

Članak 217. propisuje ovlast za obavljanje pretrage državljanina treće zemlje u postupku prisilnog udaljenja i smještaja u centar, te uzimanje biometrijskih podataka radi utvrđivanja identiteta.

Članak 218. propisuje da državljanin treće zemlje ne smije napustiti centar bez odobrenja te se je dužan pridržavati pravila boravka u centru.

Članak 219. propisuje postupak strožeg policijskog nadzora unutar centra.

Članak 220. propisuje obvezu otpusta iz centra sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 15. st. 4.)

Člankom 221. propisuje se zaštita maloljetnika bez pratnje i u pratnji članova obitelji koji su smješteni u prihvatni centar za strance sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 17.). Direktiva propisuje da se maloljetnici mogu smjestiti u centar samo ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način i na najkraće potrebno vrijeme.

Člankom 222. propisuje se naknada troškova prisilnog udaljenja državljanina treće zemlje.

Članak 223. propisuje naknadu troškova prisilnog udaljenja od drugih osoba sukladno Direktivi 2001/40/EZ.

Članak 224. propisuje se privremena odgoda prisilnog udaljenja sukladno Direktivi 2008/115/EZ (čl. 9.).

Članak 225. propisuje se nadležno tijelo za donošenje rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja, kao i pravni lijek.

Članak 226. propisuje u kojim slučajevima prestaje privremena odgoda prisilnog udaljenja.

Članak 227. propisuje dostavu osobnih podataka o mjerama za osiguranje povratka.

Člancima 228. i 229. se regulira u kojim se slučajevima državljani trećih zemalja mogu kretati u Republici Hrvatskoj u stranim vojnim odorama, odnosno u stranim policijskim i carinskim odorama.

Člancima 230. do 237. propisane su obveze poslodavca prema državljaninu treće zemlje kojeg je nezakonito zapošljavao, sukladno Direktivi 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se utvrđuju minimalni standardi za sankcije i mjere protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih država koji nezakonito borave. Člancima je razrađena obveza plaćanja javnog davanja za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, utvrđivanje trajanja rada državljanina treće zemlje, obračun iznosa obveze za javno davanje, osnovica za obračun iznosa obveze za javno davanje, obračun obveze za javno davanje, dospijeće obveze za javno davanje, obveza dostave obavijesti Poreznoj upravi o nezakonitom zapošljavanju i vođenje evidencije o naplati obveze za javno davanje te prisilna naplata.

Člancima 238. do 242. regulira se pitanje upravnog i inspekcijskog nadzora nad provedbom ovoga Zakona.

Člankom 238. propisuje se da poslove upravnog nadzora nad provedbom ovog Zakona obavlja Ministarstvo, da upravni nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na uvjete rada i prava upućenih radnika obavlja ministarstvo nadležno za rad, ako drugim zakonom nije drukčije određeno. Člankom 239. propisana je ovlast inspekcijskog nadzora nad provedbom ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na rad državljanina trećih zemalja, rad i prava upućenih radnika te smještaj sezonskih radnika na način da nadzor provode inspektori i državni službenici tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, a u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka stranaca provodi Ministarstvo. Člankom 240. propisan je način postupanja nadležnog inspektora da u slučaju kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj nezakonit, može usmenim rješenjem u zapisnik, u trajanju od 30 dana zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu - fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu ili prostoru ako se utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona. Iznimno, mjera zabrane obavljanja djelatnosti neće se izvršiti, a usmeno rješenje ukinuti ako poslodavac – pravna ili poslodavac - fizička osoba u roku od 3 dana od dana izricanja nadležnom tijelu dostavi dokaz o izvršenoj uplati novčane kazne u iznosu od 30000,00 kuna za svakog državljanina treće zemlje u korist Državnog proračuna. Također, propisano je da policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga rada može podnijeti optužni prijedlog ili donijeti prekršaji nalog ukoliko utvrdi postojanje okolnosti iz ovoga članka.

Člankom 241. propisuje se da žalba donesena protiv gore navedenog rješenja ne odgađa izvršenje rješenja. Također, propisuje se da se može pravnoj ili fizičkoj osobi na koju se odnosi usmeno rješenje iz članka 239. stavak 1. može dopustiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate radi izuzimanja pokvarljivih namirnica i poduzimanja ostalih sigurnosnih mjera radi sprječavanja štete. Člankom 242. propisano je da su radi provođenja inspekcijskog nadzora pravne i fizičke osobe dužne pružiti sve podatke i omogućiti pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore

Člancima 243. do 251. propisane su prekršajne kazne u slučaju nepoštivanja određenih odredbi Zakona.

Člankom 252. propisuje se koje zbirke podataka je dužno voditi Ministarstvo.

Člankom 253. propisuje se da je ministarstvo nadležno za vanjske poslove nadležno za vođenje zbirke podataka o zahtjevima za izdavanje vize, produljenim vizama, izdanim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama, koje se vode u Hrvatskom viznom informacijskim sustavu. Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi i zbirke podataka o zahtjevima za izdavanje putnih isprava za državljane trećih zemalja, putnim ispravama za državljane trećih zemalja i odobrenim boravcima za državljane trećih zemalja, podnesenim i izdanim u diplomatskim misijama odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske. Nastavno, ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zaprimljenim zahtjevima i izdanim posebnim osobnim iskaznicama članovima diplomatskih misija, odnosno konzularnih ureda, članovima misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, članovima misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članovima njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva i osoblja iz članka 1. stavka 2. ovoga Prijedloga.

Člankom 254. određuje se da se osobni podaci prikupljaju, pohranjuju i obrađuju sukladno posebnom propisu o zaštiti osobnih podataka.

Člankom 255. utvrđuje se prijelazna odredba kojom se propisuje da odobreni privremeni boravci, dozvole za boravak i rad te potvrde o prijavi rada izdane sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) ostaju važiti do isteka roka. Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima o napuštanju Republike Hrvatske koji su doneseni do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Člankom 256. propisuje se prestanak važenja članaka 47. i 48. Zakona o strancima nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Člankom 257. utvrđuju se rokovi za donošenje provedbenih propisa iz ovoga Zakona. Dana je ovlast Vladi Republike Hrvatske za donošenje propisa o Hrvatskom viznom informacijskom sustavu. Također, dana je ovlast Vladi Republike Hrvatske da donese Uredbu kojom će propisati način izračuna i visinu sredstva za uzdržavanje potrebnih za odobrenje privremenog boravka te dugotrajnog boravišta državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj.

Člankom 258. propisuje se važenje provedbenih propisa donesenih na temelju Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Člankom 259. propisuje se da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Člankom 260. se određuje da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Člankom 261. Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

PRILOG: Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga zakona o strancima
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	02.01.2020.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o strancima
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt je bio objavljen na portalu esavjetovanja.gov.hr i na web stranici Ministarstva unutarnjih poslova. Za savjetovanje je ostavljeno 30 dana od 31.10. do 29.11.2019. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	182 očitovanja dostavili su predstavnici javnosti, građani, sindikati, udruge civilnog društva, te ostale institucije.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Tablica s primjedbama te obrazloženjima o prihvaćanju/neprihvatanju nalazi se u prilogu Obrasca izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću koji je objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr
Troškovi provedenog savjetovanja	-

Izvešće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o strancima

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Centar za mirovne studije PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA Predlažemo zadržati trenutno zakonsko rješenje o dopuštenosti žalbe o kojoj odlučuje Povjerenstvo za žalbe koje imenuje Vlada Republike Hrvatske kao pravni lijek prve instance, a zatim dostupnost upravnog postupka po rješenju o žalbi, naročito u sljedećim odredbama: čl.7. st. 6, čl. 8. st.5., čl. 9. st. 3., čl. 10. st. 3., čl. 11. st. 2., čl. 48. st. 5., čl. 50. st. 3., čl. 56. st. 3., čl. 60. st.2., čl. 62. st. 4., čl. 85. st. 3., čl. 91. st. 2., čl. 104. st. 11., čl. 105. st. 3., čl. 106. st. 5., čl. 107. st. 5., čl. 117. st. 11., čl. 118. st. 3., čl. 120. st. 4., čl. 121. st. 2., čl. 123. st. 6., čl. 132. st. 4., čl. 133. st. 6., čl. 134. st. 4., čl. 140. st. 4., čl. 143. st. 2., čl. 152. st. 2., čl. 155. st. 4., čl. 157. st. 3., čl. 158. st. 4., čl. 170. st. 3., čl. 187. st. 2., čl. 188. st. 5., čl. 193. st. 1., čl. 194. st.4., čl. 213. st. 4., čl. 216. st.3. Treba se mijenjati na način da se riječi "nije dopuštena žalba" brišu i zamijene riječima "dopuštena je žalba o kojoj odlučuje Povjerenstvo za žalbe koje imenuje Vlada Republike Hrvatske". Riječi "ali se može pokrenuti upravni spor" se brišu i dodaje se rečenica: "Protiv rješenja o žalbi može se pokrenuti upravni spor". Obrazloženje: Ustavnopravni poredak Republike Hrvatske čl. 18. jamči pravo na pravni lijek koje može biti samo iznimno isključeno u slučajevima određenima zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita. Nije jasno zašto bi ovo rješenje bilo iznimka niti koja je osnova takve odluke. Dapače, žalba protiv rješenja način je da se zakonitost i osnovanost utvrdi u najbržem postupku, te se time ne samo omogući pristup pravdi, već i rastereti pravosudni sustav i smanji broj dugotrajnih upravnih sporova.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
2	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA Savez samostalnih sindikata Hrvatska (SSSH) smatra da Prijedlog Zakona o strancima u dijelu koji se odnosi na rad državljana trećih zemalja nije dostatno uređen u odnosu na iskustva koja već imamo, kao i u odnosu na slovenski model koji je proklamiran kao poželjan. To ostavlja uređenje novog modela na pola puta, što nije dobro za nacionalno tržište rada, a nama je neprihvatljivo. Uz to, oko samog zakonskog prijedloga nije postignuta dovoljna razina suglasja između različitih dionika. Još jednom ističemo kako je SSSH-u zamjena godišnjega kvotnog modela tzv. slovenskim modelom prihvatljiva samo uz prijenos svih „osigurača” zaštite kako domaćih tako i stranih radnika na nacionalnom tržištu rada te uz uspostavu odgovarajućeg sustava nadzora (nadzor nad primjenom proširenih kolektivnih ugovora), ali odbija svaki pokušaj deregulacije. Model u kojem je moguće zaposliti stranca, iako postoji nezaposlena osoba koja zadovoljava uvjete, jest deregulacija. Smatramo, međutim, da je model moguće popraviti, i u tu svrhu dostavljamo konkretne prijedloge po pojedinim</p>	<p>Primljeno na znanje Predloženi koncept zapošljavanja stranaca jamči prioritetnu zaštitu domaće radne snage i poslodavac ne može dobiti pozitivno mišljenje HZZ-a ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji ima raspoložive odgovarajuće radne snage za koju se mora provesti postupak posredovanja. Osim toga, ne treba zanemariti niti uvjete koje mora zadovoljiti poslodavac kao dodatnu zaštitu i kontrolu za zapošljavanje stranaca.</p>

	<p>člancima. Također ističemo kako je za učinkovitu provedbu ovoga modela nužno osigurati preduvjete: HZZ doista mora posredovati između nezaposlenih radnika-tražitelja posla i poslodavaca-tražitelja radnika; tijela državne uprave, javne ustanove i institucije moraju se međusobno povezati i promptno razmjenjivati informacije (primjerice, podatke o poslodavcima kojima je odobreno zapošljavanje stranaca trebalo bi pratiti, analizirati i prosljeđivati); tijela državne uprave, javne ustanove i institucije nužno je kapacitirati (brojčano i edukativno te ih opremiti) i dr.</p>	
3	<p>Hrvatski pravni centar PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA U cijelom tekstu Prijedloga Zakona o strancima potrebno je riječi „maloljetnik bez pratnje“ zamijeniti riječima „dijete bez pratnje“ radi usklađivanja s Konvencijom o pravima djeteta.</p>	<p>Nije prihvaćen Pojam „maloljetnik“ je usklađen s Direktivom o povratku 2008/115/EZ koja je navedena u članku 1. prijedloga Zakona u popisu akata europske pravne stečevine koji se prenose u Zakon o strancima</p>
4	<p>Hrvatska udruga turizma PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA Opći komentar s ključnim prijedlozima i primjedbama: Iz perspektive poslodavaca u turizmu u okviru ovoga zakona najvažnije je pitanje reguliranja uvjeta zapošljavanja i boravka stranaca temeljem rada. S obzirom na nedostatke potrebne radne snage na hrvatskom tržištu rada i posljedični rast udjela stranih radnika, izrada novog Zakona je od velikog interesa poslodavaca te će njegovo donošenje imati značajne posljedice na uvjete poslovanja i konkurentnost našeg gospodarstva. Stoga je potrebno urediti takav sustav zapošljavanja stranaca koji će biti brži, jednostavniji i efikasniji u odnosu na aktualni kvotni model te koji će biti konkurentniji u odnosu na zemlje u okruženju. Ključni problem predloženog novog modela je i dalje zahtjevna, dugotrajna procedura i postavljanje novih ograničenja te dodatnih (pa i opetovanih) uvjeta poslodavcima, a mnogi od predviđenih uvjeta su nesvrshodni i nepotrebni te ne postoje načini kako se isti mogu provjeriti. Predviđeni načini kontrole kroz proceduru zapošljavanja stranaca su najviše orijentirani na prethodnu provjeru poslodavca da bi uopće mogli predati zahtjev za zapošljavanje stranca i preduvjete koji nisu te ne bi trebali biti područje kontrole ovoga zakona. Pored pojednostavljenja procedure i smanjenja uvjeta za poslodavce u turizmu važno je postupak testiranja tržišta rada učiniti efikasnim i operativno provedivim u što kraćem roku. Test tržišta rada ne može se temeljiti na stanju evidencije nezaposlenih osoba, već na realnoj dostupnosti/zapošljivosti potrebne radne snage u Hrvatskoj i u skladu s kretanjima na sve dinamičnijem tržištu rada u sektoru turizma.</p>	<p>Primljeno na znanje Predložene odredbe o zapošljavanju stranaca jamče prioritetnu zaštitu domaće radne snage, ali uvažavaju i potrebe poslodavaca. Temeljem procjene stanja na tržištu rada, predviđeno je donošenje odluke o deficitarnim zanimanjima za koja neće biti potrebno provoditi test tržišta rada, a što će znatno olakšati i ubrzati proceduru zapošljavanja stranaca. Također, mišljenja smo da uvjeti koje mora ispunjavati poslodavac za zapošljavanje stranaca predstavljaju minimalnu garanciju urednog poslovanja poslodavca u RH.</p>
5	<p>Hrvatski zavod za javno zdravstvo PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA U člancima koji se odnose na opasnost po ili zaštitu javnog zdravlja (čl. 10, 27, 32, 40, 59....), nije jasno definirana nadležnost za utvrđivanje opasnosti po javno zdravlje. Nisu propisani ili navedeni postupci ili kriteriji, odnosno odgovorne ustanove i načini utvrđivanja opasnosti kojima pojedinac ugrožava javno zdravlje. Stoga predlažemo da se zakonskom odredbom predvidi izrada obvezujućeg postupnika kojim bi se točnije odredile opasnosti za javno zdravlje čiju prisutnost treba isključiti prije ishoda odgovarajućeg dokumenta za ulaz stranaca u Republiku Hrvatsku.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 2. stavkom 1. točkom 22. je propisano da je opasnost za javno zdravlje svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske. Iz citirane odredbe proizlazi da se u slučaju pojave zaraznih bolesti poduzimaju mjere sukladno propisima Republike Hrvatske, te se odbija prijedlog za dodatnom razradom citiranog prijedloga.</p>

6 Ured pučke pravobraniteljice

PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA

Vezano uz e-savjetovanje oko Nacrta, u dijelu koji se tiče rada i zapošljavanja stranaca, dajemo sljedeće mišljenje: Predlažemo zadržati postojeće zakonsko rješenje sadržano u ZOS-u, na način da je protiv rješenja policijskih uprava i policijskih postaja MUP-a o izdavanju dozvole za boravak i rad, te protiv rješenja o prestanku dozvole za boravak i rad stranaca, uključivo rješenju o izdavanju EU plave karte i prestanku važenja EU plave karte, moguće izjaviti žalbu o kojoj kao drugostupanjsko tijelo odlučuje Povjerenstvo MUP-a, a nakon toga moguće je pokrenuti upravni spor. Naime, Nacrt prijedloga Zakona o strancima (u daljnjem tekstu: Nacrt) predlaže da rješenja „donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje“, protiv kojih se ne može izjaviti žalba nego pokrenuti upravni spor. Ukoliko bi se predloženo usvojilo, postupci bi trajali puno dulje nego do sada, nepotrebno bi se opteretili upravni sudovi, što bi sve za posljedicu imalo nezadovoljstvo poslodavaca i stranaca, jer bi se zapošljavanje stranaca znatno otežalo, a sve bi se nepovoljno odrazilo na tržište radne snage na kojemu je zbog nedostatka domaće radne snage, posebno za vrijeme trajanja sezone, nužno osigurati zapošljavanje stranaca. Nadalje, predlaže se važna uloga Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, međutim ona neće biti moguća bez dodatnog zapošljavanja te educiranja službenika HZZ-a, pa se ne možemo složiti s ocjenom predlagatelja da za provedbu Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Dodatno zapošljavanje, ali i educiranje smatramo potrebnim i u odnosu na policijske službenike. Također, člankom 2. stavkom 2. postojećeg ZOS-a propisano je da se osobe koje imaju utvrđen status Hrvata bez hrvatskog državljanstva ne smatraju državljanima treće zemlje, u smislu ovoga Zakona te ostvaruju status i prava sukladno posebnom propisu o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske. Predloženi Nacrt ne sadrži ovu odredbu, što smatramo pogrešnim. Naime, Izvorišnim osnovama Ustava Republika Hrvatska ustanovljuje se i kao nacionalna država hrvatskoga naroda. Sukladno navedenom, pripadnik hrvatskog naroda ne bi trebao biti stranac u svojoj nacionalnoj državi, kako to proizlazi iz Nacrta. Ukoliko postoje razlozi zbog kojih se odredba članka 2. stavka 2. ZOS-a nije praktično provodila, smatramo da se ulaganjem dodatnog angažmana i učinkovitom koordinacijom rada nadležnih tijela u pronalaženju načina provedbe te zakonske norme u praksi može ostvariti propisano, a ne da se rješenje pronalazi u izostavljanju postojeće norme iz Nacrta. Stoga, smatramo nužnim zadržavanje navedene norme i u novom ZOS-u.

7 Nezavisni hrvatski sindikati

PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA

Rad državljana trećih država do sada se provodio kroz tzv. kvotni sustav. Godinama je najprije pornije pitanje visina kvota u određenim djelatnostima, jer je ista, u pravilu, bila svojevrsna lista želja hrvatskih poslodavaca, a ne stvarnog nedostatka domaće radne snage. Odljev domaće radne snage posljednjih godina stvorio je, očekivano, problem za mnoge djelatnosti, ponajprije ugostiteljstvo i turizam, zbog pojačanih potreba u vrijeme turističke sezone, što je dovelo do dramatičnih poziva

Djelomično prihvaćen

Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. S obzirom da se na Nacrtu prijedloga zakona radi već duže vrijeme, službenici HZZ-a upoznati su s aktivnostima koje ih očekuju te su isti pripremljeni i educirani. Osim toga, ovim Nacrtom prijedloga zakona predlaže se provedba testa tržišta rada koji uključuje posredovanje pri zapošljavanju, a kako je isto primarna djelatnost HZZ-a, smatramo da nema potrebe za dodatnim zapošljavanjem. U Prijedlog Zakona se dodaje novi stavak 2. koji glasi: Osobe koje imaju utvrđen status Hrvata bez hrvatskog državljanstva ne smatraju se strancima u smislu ovoga Zakona te ostvaruju status i prava sukladno posebnom propisu o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.

Primljeno na znanje

HZZ kao javna ustanova, čija je temeljna zadaća posredovanje pri zapošljavanju, provodi posredovanje u cilju zapošljavanja domaćih radnika te nije prihvatljivo mišljenje da će HZZ postupak posredovanja provoditi samo na formalnoj razini te da isto predstavlja najslabiju kariku cijelog sustava. Također, uvjeti koje mora ispunjavati poslodavac za zapošljavanje stranaca nisu zanemarivi i predstavljaju garanciju urednog poslovanja poslodavca u RH. Zaključno, mišljenja smo da predloženi koncept zapošljavanja stranaca jamči

poslodavaca za novim povećanjem već ionako visokog broja kvota za uvoz strane radne snage, čemu je hrvatska Vlada, opet očekivano, spremno udovoljila. Turistička sezona naoko je spašena, ali problem ni izbliza nije riješen. S jedne strane nije riješen zato što stožerna grana hrvatskog gospodarstva ne može uolikoj mjeri ovisiti o uveznoj radnoj snazi (a niti hrvatsko gospodarstvo toliko ovisiti o toj grani), dok s druge strane nije riješen zato jer bazen domaće radne snage biva sustavno zaobiđen i nadomješten stranom radnom snagom, čime se stvaraju novi problemi. Kvotni sustav, prema prijedlogu izmjena Zakona o strancima, zamjenjuje se novim sustavom koji, naoko, nudi strožu kontrolu, postavlja određene uvjete pred poslodavce i daje prednost domaćoj radnoj snazi, no jasno je kako i on ima svoje manjkavosti. Mišljenja smo kako test tržišta rada, kao novina u sustavu zapošljavanja stranca, predstavlja najslabiju kariku cijelog sustava. Naime, test tržišta rada ima za cilj nedostajuću radnu snagu crpiti prije svega iz nezaposlenih domaćih radnika, kroz posredovanje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i uparivanje poslodavca i radnika, no upravo u dijelu uparivanja vidimo slabost. Poslodavac i radnik moraju naći zajednički jezik i ako ga ne pronađu (primjerice u visini plaće), poslodavac je slobodan zatražiti izdavanje dozvole za rad stranca. Postupak uparivanja može biti proveden na formalnoj razini i ispunjavanjem te forme poslodavac je u velikoj mjeri zadovoljio zakonske uvjete i sebi otvorio prostor za zapošljavanje stranca. Za konačni uspjeh potrebno je ispuniti propisane kriterije za dobivanje pozitivnog mišljenja HZZ-a, no to će ipak biti manji problem za njih. Jer jedini cilj velike većine poslodavaca koji žele stranu radnu snagu je zadržati niske plaće na takvim radnim mjestima, time privući jeftiniju radnu snagu i ostvariti veći profit. Stjecanje profita samo po sebi nije problem, već logičan i legitiman interes kapitala, no kada postane svrha sam sebi stvara velike probleme u sustavu, koje država svojim politikama mora zauzdati. Divlji kapitalizam kojem je Hrvatska izložena posljednja gotovo tri desetljeća stvorio je okružje u kojem je utrka poslodavaca u uvjetima rada i plaćama išla prema dolje i u konačnici dovela do odljeva stanovništva iz Hrvatske. Kada je nedostatak radne snage ozbiljno zaprijetio gospodarstvu, logično je bilo očekivati da su poslodavci naučili lekciju te da će poraditi na poboljšanju uvjeta rada (među kojima i većom ponudom stalnih poslova, odnosno ugovora o radu na neodređeno vrijeme) i povećanju plaća. Određeni pomaci jesu ostvareni, no apsolutno nedovoljno da bi moglo privući većinu nezaposlene domaće radne snage, ali ni zadržati već zaposlene radnike na nesigurnim poslovima i plaćama koje nisu dovoljne za život domaćem radniku pa, tko može, napušta Hrvatsku i odlazi raditi u inozemstvo. Poslodavci, međutim, dobro znaju da uvijek postoji netko tko je spreman raditi za manje, na kraju tako su postupali u međusobnoj konkurenciji domaćih radnika prethodnih desetljeća, i zato niti ne pokušavaju podizati plaće, nego traže uvoz strane radne snage vršeći snažan pritisak na Vladu RH. Dopuštanjem uvoza stranih radnika Vlada olakšava položaj poslodavaca pri tome znatno otežavajući uvjete domaće nezaposlene i zaposlene radne snage. Naime, sve dok se uvozom omogućava dolazak nezaposlenih i slabo plaćenih radnika iz zemalja u kojim je cijena rada znatno niža

prioritetnu zaštitu domaće radne snage te pojačanu kontrolu rada stranaca u RH. Osim toga, po prvi puta za zapošljavanje stranaca poslodavac mora ispuniti određene uvjete koji, kako je već prethodno navedeno, nisu zanemarivi i predstavljaju odlike urednog poslodavca.

	<p>nego u Hrvatskoj poslodavac nema razloga nuditi veće plaće na takvim radnim mjestima, čime bi ona postala zanimljiva i domaćem radniku. Upravo suprotno, cijena rada može ostati niska, dopuštanjem uvoza će se uvijek naći netko tko je spreman za takvu cijenu raditi, a domaći radnik ionako ima otvorena vrata prema zapadu. Jedan problem riješen, mnogi drugi stvoreni, no tko za to mari. To će ionako biti problem nekoga u budućnosti. A kada i taj strani radnik zbog razdvojenosti poželi dovesti svoju obitelj u Hrvatsku i nastaviti živjeti u Hrvatskoj, noseći se sa svim troškovima života u Hrvatskoj, tek tada će shvatiti da njegova plaća stvarno nije dovoljna za život, pa će i on krenuti put zapada, putem kojim su odlazili i još uvijek odlaze njegovi hrvatski kolege. Pitanje je samo što će tada poslodavci. Hoće li prestajati s radom? Hoće li to tada imati više ikakvog utjecaja ili je već sada kasno? Treba li Hrvatskoj poslodavac koji radniku za obavljeni rad nije u mogućnosti osigurati plaću od koje se može živjeti? Zbog svega navedenoga, Nezavisni hrvatski sindikati nisu u mogućnosti prihvatiti predložene izmjene Zakona o strancima.</p>
<p>8 HGK PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz Udruženja poljoprivrede HGK: berači plodova, kao sezonski radnici vezani su isključivo uz sezonski rad do 90 dana, što je u slučaju plasteničke/stakleničke proizvodnje ili u slučaju proizvodnje gljiva prekratko dopušteno trajanje rada. Također, uvoz radne snage iz inozemstva, posebice iz daljih zemalja, na rok od 90 dana je preskup, uz sve pripadajuće troškove (viza/putni troškovi/radna dozvola na 6 mj.). Udruga proizvođača agruma i povrća ističe kako je u vrijeme berbe, naročito mandarina, potreban veći broj radnika berača plodova. Kako se radi o proizvođačima koji nemaju potrebu u kontinuitetu imati radnike berače, već samo povremeno, Udruga smatra kako je potrebno pronaći način zapošljavanja radnika stranaca koji žive u susjednim zemljama i koji imaju želju doći raditi (berača plodova, pomoćnih voćara i sl.) na bazi dnevne migracije.</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno Prijedlogu zakona, dozvola za boravak i rad za sezonske poslove se može izdati s rokom važenja do 90 dana ili do 6 mjeseci. Za sezonske radnike do 90 dana u poljoprivredi, poslodavac ne mora imati mišljenje HZZ-a, a državljanin treće zemlje je izuzet u tom slučaju i od obveze ishodovanja biometrijske dozvole za boravak. Stoga smo mišljenja da je rok od 90 dana za sezonski rad u poljoprivredi primjeren, a ne postoje zakonske prepreke da se ishodi dozvola za boravak i rad do 6 mjeseci.</p>
<p>9 jasmina pasarić PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA UVIJETI ZA ODOBRENJE DOZLOVE ZA BORAVAK I RAD, Ovim Zakonom ćete uništiti nas male gospodarstvenike a osobno se bavimo djelatnošću cestovnog prijevoza robe. Opće je poznato da hrvatskih vozača nema jer su svi otišli raditi u inozemstvo te je prvi uvjet da bismo dobili pozitivno mišljenje Zavoda za zapošljavanje imati 1/3 hrvatskih radnika. Pitam vas kako da imamo 1/3 hrvatskih radnika ako hrvatskih vozača nema a radi se o poduzeću od ukupno 10 zaposlenih od kojih su direktor, mehaničar i računovođa jedini koji ispunjavaju uvijete- domaći s ugovorom na neodređeno. Te na temelju te 1/3 možemo zaposliti samo 1 stranca. Pa prvi bi mi voljeli imati hrvatskog vozača ali ih nema. Znači jedina nam je mogućnost zatvoriti firmu i otići raditi u njemačku. Evo ovako vam izgleda vas zakon u praksi. Zakon pogoduje isključivo velikim gigantima koji se ne bave prijevozom a s time da je i u graditeljstvu isti problem. Male firme onemogućujete da uvezu stranu radnu snagu a velike neprofitabilne potičete. Nije fer i jako sam razočarana jer trenutno imam 7 vozača iz trećih zemalja za koje neću</p>	<p>Djelomično prihvaćen Uvažavajući mišljenje svih socijalnih partnera koji su sudjelovali u izradi odredbi o radu Prijedloga Zakona o strancima, odnos zaposlenih hrvatskih državljana ili državljana EGP-a naspram broja zaposlenih državljana trećih zemalja je smanjen na omjer 1/4.</p>

moći produjiti dozvolu po ovom novom zakonu.	
--	--

10 **Osnovna škola Kreativni razvoj**
PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA
PRIJEDLOG IZMJENA ZAKONA O STRANCIMA 1. U Zakonu o strancima («Narodne novine», br. 130/11, 74/13, 69/17, 46/18, dalje u tekstu: „Zakon“) naslov iznad članka 62. mijenja se i glasi: »Privremeni boravak u svrhu osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja«. Članak 62. mijenja se i glasi: »(1) Privremeni boravak u svrhu osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 54. ovoga Zakona, ispunjava i sljedeće uvjete: 1. nije stariji od 18 godina života ukoliko upisuje zadnju godinu srednjoškolskog obrazovanja, 2. upisan je u osnovnoškolsku ili srednjoškolsku ustanovu, 3. sudjeluje u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za poslove znanosti i obrazovanja ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova sukladno posebnom propisu, 4. priloži suglasnost roditelja ili zakonskog zastupnika za planirani boravak u svrhu osnovnoškolskog ili srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj, 5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, osobito glede troškova školovanja i 6. da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima, u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja izdaje se s rokom važenja do godine dana. (3) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka učenicima. (4) Ministar nadležan za obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, donijet će pravilnik o načinu utvrđivanja tehničkih uvjeta za primjeren smještaj učenika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.«. 2. Članak 76. stavak 1. toč. 8. mijenja se i glasi: »8. profesionalnim športašima ili športskim djelatnicima koji rade u Republici Hrvatskoj, i profesionalnim športašima koji dolaze na određeno razdoblje«. Članak 76. stavak 1. toč. 14. mijenja se i glasi: »14. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima, učiteljima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima ili registriranim međunarodnim osnovnim ili srednjim školama i školama stranih jezika«.

Nije prihvaćen

Sukladno odredbama Zakona o strancima, maloljetna djeca državljanini treće zemlje reguliraju svoj boravak temeljem spajanja obitelji s roditeljima ili zakonskim skrbnikom u Republici Hrvatskoj, te temeljem takvog odobrenog boravka pohađaju osnovnu školu odnosno srednju školu. Nadalje, Prijedlogom zakona navedena svrha (srednjoškolsko obrazovanje) isključivo se odnosi na kategoriju maloljetnih osoba, državljanina treće zemlje koji nemaju reguliran status u Republici Hrvatskoj, a dolazi iz trećih zemalja radi sudjelovanja u programima razmjene učenika. Navedeni članak 72. je usklađen s Direktivom EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljanina trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21. 5. 2016.) te je propisano da će se privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobriti državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, ispunjava i sljedeće uvjete: 1. nije stariji od 18 godina života ukoliko upisuje zadnju godinu obrazovanja 2. upisan je u srednjoškolsku ustanovu 3. sudjeluje u priznatom državnom ili regionalnom obrazovnom programu razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova 4. priloži suglasnost roditelja ili zakonskog zastupnika za planirani boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj 5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, osobito glede troškova školovanja i 6. da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima, u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. Prijedlogom Zakona je propisano da će se privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobriti i državljaninu treće zemlje koji ima suglasnost nadležnog ministarstva za poslove obrazovanja, stoga dodatno reguliranje srednjoškolskog obrazovanja ne smatramo potrebnim. Ne prihvaća se niti prijedlog za profesionalne sportaše budući da je člankom 110. stavkom 1. točkom 7. izričito propisano da bez prilaganja mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. ovoga Zakona, a na zahtjev državljanina treće zemlje, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad profesionalnim športašima ili športskim djelatnicima. Ne prihvaća se primjedba i na proširenje točke 13. članka 110. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima ili registriranim školama stranih jezika. Naime, ako se radi o zapošljavanju visokokvalificiranog kadra u srednjim školama kao profesorima izvornim govornicima, isti mogu regulirati svoj status EU Plave karte, odnosno dozvole za boravak i rad putem pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

11	<p>Mladen I. OPĆE ODREDBE, Članak 1. Strani državljani, ukoliko ima dostatna sredstva na računu na nekoj banci sa koje ide normalna naplata i korištenje sredstava, te je pokriven zdravstvenim osiguranjem normalno je da boravi u RH koliko želi. Ta sredstva nikako ne smiju biti od pranja novca ili nekim drugim nezakonitim radnjama i/ili djelima sukladno zakonu o sprječavanju kriminala. Državljeni koji u RH ulaze privremeno zbog potreba posla sprječavanja štete ili nastanka štete ili gubitka dužni su prijaviti gdje i kod koga idu i razlog. Poslodavac ih ima primiti, prijaviti i osigurati ili podmiriti troškove, kao i naknade obavezne prema državi u roku od 30 dana. Ukoliko to ne napravi, poslodavac nema više pravo na prihvrat dodatnih djelatnika iz pograničnog područja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
12	<p>Udruga proizvođača agruma i povrća 'NERETVANSKA MLADEŽ' I. OPĆE ODREDBE, Članak 1. U vrijeme berbe, naročito mandarina, potreban je veći broj radnika berača plodova. Kako se kod nas radi o proizvođačima kojima nije potrebno u kontinuitetu imati radnike berače, nego povremeno, smatramo da je potrebno iznaći način zapošljavanja radnika stranaca (berača plodova, pomoćnih voćara i sl.) na bazi dnevne migracije. Dakle radi se o radnicima koji žive u BiH, relativno blizu nas i koji imaju želju doći raditi, a poslodavci ih nemaju gdje ili ne mogu prijaviti njihov boravak u RH. To su radnici koji bi ujutro dolazili, radili tijekom dana i navečer se vraćali kućama. Ukoliko je potrebno, za ovakve radnike poslodavac može napraviti i ugovor, dostaviti ga graničnoj policiji, ili takvi radnici isti ugovor mogu nositi sa sobom i predložiti ga na graničnom prijelazu. Molimo da se problematika nedostatka radne snage i mogućnost privremenog - dnevnog ulaska i izlaska iz RH, riješi ovim prijedlogom Zakona o strancima.</p>	<p>Nije prihvaćen Dozvola za boravak i rad za sezonskog radnika izdaju se na vremensko razdoblje do 90 dana odnosno do 6 mjeseci. Za sezonske radnike je predviđena iznimka na način da nisu u obvezi, ako im je izdana dozvola za boravak i rad do 90 dana ishoditi biometrijsku dozvolu boravka sukladno članku 168. stavku 2. Prijedloga Zakona.</p>
13	<p>Pravobranitelj za djecu RH I. OPĆE ODREDBE, Članak 2. Odredbom članka 2. propisuje se značenje pojedinih pojmova u Zakonu o strancima. Predlažemo dopunu ovog članka na način da se zakonski tekst terminološki uskladi s Konvencijom o pravima djeteta, odnosno da se definira pojam djeteta u skladu s konvencijskom definicijom te da se u cijelom tekstu Prijedloga zakona umjesto pojma „maloljetnik“ koristi pojam „dijete“. Odredbom članka 1. Konvencije o pravima djeteta propisano je: „U smislu ove Konvencije, dijete je svako ljudsko biće mlađe od 18 godina, osim ako se prema zakonu primjenjivom na dijete punoljetnost ne stječe ranije.“</p>	<p>Nije prihvaćen Pojam „maloljetnik“ je usklađen s Direktivom o povratku 2008/115/EZ koja je navedena u članku 1. Prijedloga Zakona, u popisu akata europske pravne stečevine koji se prenose u Zakon o strancima.</p>
14	<p>PGP Sisak I. OPĆE ODREDBE, Članak 2. U Čl. 2.st.1.toč.3., predlažemo izbrisati „je osoba bez državljanstva“ jer isto nema smisla obzirom da osobe bez državljanstva ne može biti državljani treće zemlje. U Čl.2.st.1.toč.8., Predlažemo izbrisati „putna isprava za osobe bez državljanstva“ jer članak se odnosi na putne isprave za državljane trećih zemalja, a osoba bez državljanstva ne može pripadati ovoj kategoriji. Predlažemo u zasebnom članku staviti definiciju putne isprave za osobe bez državljanstva.</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno EU acquisu, osoba bez državljanstva se također smatra državljaninom treće zemlje. Sukladno prethodnom odgovoru, obzirom se osobe bez državljanstva smatraju državljanima treće zemlje ne prihvaća se primjedba.</p>

15 **Centar za mirovne studije**

I. OPĆE ODREDBE, Članak 5.

Iza stavka 2. treba slijediti stavak koji propisuje da Ministar donosi Pravilnik kojim detaljno navodi koji podaci mogu spadati u kategoriju podataka čije otkrivanje bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti, način postupanja i obrazac kojim će se točno kategorizirati razlozi u individualnom slučaju. Obrazloženje: Na nužnost balansiranja tih prava i interesa upozorava i UNHCR pozivajući se na načela međunarodnog prava. Pri tome se predviđa da dok aktivnosti počinjene u interesu nacionalne sigurnosti eventualno mogu, zbog osjetljivosti predmeta i potencijalnih implikacija na sigurnost zajednice, opravdati manje zaštitne mehanizme za pojedince. Pod zaštitom načela pravičnosti podrazumijeva se pravo na saslušanje, pravo na efikasni pravni lijek i pravo na obrazloženje odluke. Ukoliko ta prava nije moguće zaštititi u punom opsegu, predviđaju se kompenzacijske tehnike, poput upotrebe posebnih certificiranih zastupnika, nezaštićenih sažetaka ili popisa sve dokumentacije u zaštićenom spisu i sl. Dužnost je zakonodavca razmotriti i implementirati neku od opcija. Zbog toga uskrata podataka čije bi otkrivanje moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti mora biti objektivno opravdana i mora se smatrati krajnjom mjerom. Osim gore navedenih načina osiguranja, najmanja moguća mjera koju je država dužna omogućiti jest propisati indikatore za kvalifikaciju takvih podataka, čija kategorija mora biti jasno detaljizirana u rješenju. Kako bi se to postiglo, kategorije, potkategorije i metoda klasifikacije mora biti jasno specificirana u pravnim propisima.

Nije prihvaćen

Prijedlogom Zakona o strancima – člankom 5. propisuje se provođenje sigurnosne provjere za državljanina treće zemlje i pridržavanje pozitivnih propisa u Republici Hrvatskoj, na način da sigurnosnu provjeru za državljanina treće zemlje u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti provodi Sigurnosno-obavještajna agencija sukladno propisu kojim se uređuje provođenje sigurnosnih provjera. Također, u odluci kojom se iz razloga nacionalne sigurnosti odbija ili prestaje boravak državljaninu treće zemlje te kojom se državljanin treće zemlje protjeruje, navest će se zakonska odredba te oni podaci čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti.

16 **Centar za mirovne studije**

I. OPĆE ODREDBE, Članak 5.

Članak 5. stavak 2. Prijedloga Zakona o strancima treba mijenjati na način da se taksativno navedu kategorije podataka koji će se smatrati "podacima čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti". Obrazloženje: Nemogućnost stranca da sazna razloge zbog kojih ga RH proglašava sigurnosnom prijetnjom, stavlja osobu u neravnopravan položaj da se brani od iznesenih optužbi. To otvara mogućnosti za arbitrarnost pri ocjeni predstavlja li netko prijetnju nacionalnoj sigurnosti. Ustavni sud RH još 1996. godine u svojoj odluci broj U-I-248/94 (Narodne novine, broj 103/96.) ukida dio odredbi članka 209. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 53/91.) u dijelu u kojem je propisivao mogućnost da se razlozi ne moraju navesti u rješenju kada je to u javnom interesu zakonom ili uredbom izričito predviđeno. Prema ocjeni Ustavnog suda obrazloženje određenog rješenja učvršćuje načelo zakonitosti te djeluje protiv eventualne samovolje ili proizvoljnosti. Također je odlukom Ustavnog suda broj U-I-206/92 i dr. od 8. prosinca 1993. (Narodne novine, broj 113/93.) ukinuta odredba članka 26. stavka 3. Zakona o hrvatskom državljanstvu (Narodne novine, broj 23/91. i 28/92.) kojom je bilo propisano da u obrazloženju rješenja o odbijanju zahtjeva za stjecanje državljanstva ne moraju biti navedeni razlozi za odbijanje zahtjeva. Već u toj odluci Ustavni sud je utvrdio da provodeći ustavna jamstva na žalbu i kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti upravni sud tijekom upravnog spora nije u mogućnosti obaviti svoju dužnost ukoliko rješenje ne sadrži valjano obrazloženje, budući da se putem

Nije prihvaćen

Prijedlogom Zakona o strancima – člankom 5. propisuje se provođenje sigurnosne provjere za državljanina treće zemlje i pridržavanje pozitivnih propisa u Republici Hrvatskoj, kao i da će se u odluci kojom se iz razloga nacionalne sigurnosti odbija ili prestaje boravak državljaninu treće zemlje te kojom se državljanin treće zemlje protjeruje, navesti zakonska odredba te oni podaci čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti. Sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku, stranka će biti upozorena na razloge tijekom saslušanja, odluka će biti obrazložena te ima pravo na pravni lijek. Osim toga sukladno članku 12. stavku 1. Direktive o povratku 2008/115/EZ u odluci o povratku ne moraju se navesti informacije o razlozima određivanja mjere ako pojedinačno nacionalno pravo predviđa ograničavanje prava na dobivanje informacija, posebice u cilju zaštite nacionalne sigurnosti, u cilju obrane zemlje, u cilju zaštite javne sigurnosti ili u cilju prevencije, istraživanja, utvrđivanja i gonjenja kaznenog djela.

	<p>obrazloženja utvrđuje jesu li se upravna tijela rukovodila načelom ustavnosti i zakonitosti. Dakle, već je u toj odluci Ustavni sud upozorio na okolnost da se učinkovitost izjavljivanja žalbe ne može očekivati u slučaju kada rješenje ne sadrži obrazloženje u svezi s bitnim razlozima odbijanja zahtjeva, a također je upozorio i na odredbu međunarodnih ugovora kojima je takva praksa protivna. Načelo pravičnosti u opisanim postupcima jamči se i relevantnim EU pravnim instrumentima (primjerice, čl. 23. Direktive 2013/32/EU) te se razrađuje sudskom praksom sudova EU i Europskog suda za ljudska prava. Ti sudovi u predmetima u kojima se javljaju tajni podaci zahtijevaju balansiranje prava na zaštitu nacionalne sigurnosti i prava na pravičnost postupanja. Na nužnost balansiranja tih prava i interesa upozorava i UNHCR pozivajući se na načela međunarodnog prava. Pri tome se predviđa da dok aktivnosti počinjene u interesu nacionalne sigurnosti eventualno mogu, zbog osjetljivosti predmeta i potencijalnih implikacija na sigurnost zajednice, opravdati manje zaštitne mehanizme za pojedince. Pod zaštitom načela pravičnosti podrazumijeva se pravo na saslušanje, pravo na efikasni pravni lijek i pravo na obrazloženje odluke. Ukoliko ta prava nije moguće zaštititi u punom opsegu, predviđaju se kompenzacijske tehnike, poput upotrebe posebnih certificiranih zastupnika, nezaštićenih sažetaka ili popisa sve dokumentacije u zaštićenom spisu i sl. Dužnost je zakonodavca razmotriti i implementirati neku od opcija. Zbog toga uskrata podataka čije bi otkrivanje moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti mora biti objektivno opravdana i mora se smatrati krajnjom mjerom. Osim gore navedenih načina osiguranja, najmanja moguća mjera koju je država dužna omogućiti jest propisati indikatore za kvalifikaciju takvih podataka, čija kategorija mora biti jasno detaljizirana u rješenju. Kako bi se to postiglo, kategorije, potkategorije i metoda klasifikacije mora biti jasno specificirana u pravnim propisima.</p>	
17	<p>Centar za mirovne studije I. OPĆE ODREDBE, Članak 5. Ovim propisom načelo pravičnosti se u potpunosti zanemaruje te se apsolutna zaštita nudi zaštićenim podacima, suprotno međunarodnom pravu, smjernicama UNHCR-a, EU i europskom pravu i praksi te praksi domaćih visokih sudova.</p>	<p>Primljeno na znanje Vidjeti obrazloženje pod 16.</p>
18	<p>Hrvatski pravni centar I. OPĆE ODREDBE, Članak 5. U članku 5. stavku 2. riječi: "U odluci kojom se iz razloga nacionalne sigurnosti odbija ili prestaje boravak državljaninu treće zemlje te kojom se državljanin treće zemlje protjeruju" zamjenjuju se riječima: "U odlukama koje se donose, prema odredbama ovoga Zakona, na temelju prethodne sigurnosne provjere u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti". Obrazloženje: Navođenje zakonske odredbe i podataka čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti trebalo bi se primijeniti ne samo u slučaju odbijanja ili prestanka boravka državljaninu treće zemlje te protjerivanja već i u svim ostalim slučajevima u kojima se, prema odredbama ovoga Zakona, odlučuje na temelju prethodne sigurnosne provjere u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti. Osobito iz razloga što se članak 5. nalazi u glavi I. Opće odredbe.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>

19	<p>Mladen PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA, II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA Ako strana osoba ima dostatna sredstva za život i pokriveno zdravstveno osiguranje osoba bi trebala biti primljena koliko želi. Ista osoba je dužna dati iskaz gdje i kod koga boravi i koja je svrha boravka. Osoba koja je umješana u trgovinu ljudima i narkoticima te pranju novca za ista kriminalna nedjela ne može dobiti boravak u RH.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
20	<p>Centar za mirovne studije II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA, Članak 7. Članak 7. stavak 6. treba se mijenjati na način da se riječi "nije dopuštena žalba" brišu i zamijene riječima "dopuštena je žalba o kojoj odlučuje Povjerenstvo za žalbe koje imenuje Vlada Republike Hrvatske". Riječi "ali se može pokrenuti upravni spor" se brišu i dodaje se rečenica: "Protiv rješenja o žalbi može se pokrenuti upravni spor". Obrazloženje: Ustavnopravnim poredak Republike Hrvatske čl. 18. jamči pravo na pravni lijek koje može biti samo iznimno isključeno u slučajevima određenima zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita. Nije jasno zašto bi ovo rješenje bilo iznimka niti koja je osnova takve odluke. Dapače, žalba protiv rješenja način je da se zakonitost i osnovanost utvrdi u najbržem postupku, te se time ne samo omoguću pristup pravdi, već i rastereti pravosudni sustav i smanji broj dugotrajnih upravnih sporova.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom predhodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
21	<p>Hrvatski pravni centar II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA, Članak 8. U članku 8. dodati novi stavak 6. koji će glasiti: „Iznimno, putna isprava iz stavka 1. ovoga članka može se izdati i državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak zbog spajanja obitelji s osobom koja ima status azila ili supsidijarne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, ako nije u mogućnosti pribaviti stranu putnu ispravu". Obrazloženje: U članku 8. bi trebalo predvidjeti i iznimne situacije osoba koje preko instituta spajanja obitelji reguliraju privremeni boravak, u svrhu spajanja s osobom koja ima status azila ili supsidijarne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, s obzirom da osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom ne bi trebale kontaktirati zemlje podrijetla, pa sukladno tome u slučaju kada članovi uže obitelji kontaktiraju zemlje podrijetla i/ili njihove ambasade u drugim državama, izlažu opasnosti osobu s kojom su se spojile. Stoga, s obzirom da se u praksi već pojavljuju problemi vezani za produžavanje putnih isprava osoba koje se spajaju s gore opisanim osobama, zbog nemogućnosti kontaktiranja zemalja podrijetla i/ili nadležnih ambasada, smatramo da bi se uvođenjem ovako formuliranog stavka omogućilo takvim osobama pravo na putnu ispravu.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 66. Prijedloga Zakona je propisano da član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o valjanoj stranoj putnoj ispravi i dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje. Nadalje, stavkom 2. članka 66. propisano je da članu uže obitelji koji u postupku odobrenja privremenog boravka ne može pružiti dokaz o postojanju određenog obiteljskog odnosa s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu uzeti u obzir i drugi dokazi o postojanju takvog odnosa, koji se procjenjuje sukladno propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p>
22	<p>Pravobranitelj za djecu RH II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA, Članak 11. Odredbu članka 11. smatramo nužnim dopuniti na način da se od oduzimanja putne isprave za državljanina treće zemlje predvidi iznimka u korist djece kad se radi o slučajevima iz članka 10. stavka 1. točke 3. Prijedloga zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 10. stavkom 1. točkom 3. propisuje se odbijanje izdavanja putne isprave ako se radi o državljaninu treće zemlje koji nije regulirao svoju dospjelu imovinsko-pravnu obvezu za koju postoji ovšni naslov, te je razvidno da se navedena odredba niti ne može poduzeti prema maloljetnom osobom.</p>

23	<p>HGK III. VIZE 12.</p> <p>Izdvojeno je mišljenje članice iz industrijskog sektora kako su nejasne odredbe koje reguliraju međusobni odnos trajanja: viza općenito (čl. 12.), kratkotrajne vize (čl. 15.) i dugotrajne vize (čl. 35.).</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Napominje se kako je naziv članka 12. „Viza za kratkotrajni boravak“. Tako članci 12. do 34. uređuju vizu za kratkotrajni boravak, dotično zrakoplovno-tranzitnu (A) i kratkotrajnu vizu (C) pa i mogući rok njihove valjanosti, u člancima 14. i 15. Dugotrajna viza (viza D) uređena je člancima 35. do 43. Međutim, radi jasnoće i preciznijega izričaja, u odredbama članka 12., 15., 17. – 19., 21., 23., 24., 26. – 32., i 34. Nacrta prijedloga, koje se odnose na vizu za kratkotrajni boravak i/ili kratkotrajnu vizu, bit će adresirano u odredbama. Dodatno, ističemo kako su odredbe vezane uz vizu za kratkotrajni boravak usklađene s viznom pravnom stečevinom EU-e (Zakonik o vizama), a viza za dugotrajni boravak u nadležnosti je nacionalnoga zakonodavstva.</p>
24	<p>Agencija za mobilnost i programe Europske unije III. VIZE 22.</p> <p>Komentar na čl. 22 Zakona Poštovani, Članak 22. stavak 1. i 3. kažu sljedeće: Prikupljanje biometrijskih podataka Članak 22. (1) Državljanin treće zemlje koji prvi put podnosi zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize mora se osobno javiti u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka: 1. fotografije skenirane ili snimljene u trenutku podnošenja zahtjeva u skladu s pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza i 2. otisaka 10 prstiju koji se uzimaju s ravno položenih prstiju i digitalno pohranjuju, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS. 3. Ako su otisci prstiju državljanina treće zemlje, iz stavka 1. ovoga članka, prvi put uneseni u HVIS prije manje od 59 mjeseci od datuma novog zahtjeva, kopiraju se u sljedeći zahtjev, osim ako postoji opravdana sumnja u identitet podnositelja. Ako se u trenutku podnošenja zahtjeva ne može odmah potvrditi da su otisci prstiju uzeti u razdoblju manjem od 59 mjeseci od datuma novog zahtjeva, državljanin treće zemlje može zahtijevati njihovo uzimanje. Vezano uz prethodno navedene članke može se zaključiti da se državljanin treće zemlje samo prilikom prvog podnošenja zahtjeva za izdavanje vize osobno javlja u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka no postavlja se pitanje da li se takav državljanin i svaki sljedeći put osobno javlja diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu u slučaju da želi podnijeti ponovni zahtjev za izdavanje vize. Dodatno, stavak 3. spominje rok od 59 mjeseci u okviru kojih se, ako se ponovno podnosi zahtjev izdavanje vize, otisci prstiju kopiraju u novi zahtjev te se nameće zaključak da osoban dolazak državljanina treće zemlje u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske nije potreban, ako se zahtjev za izdavanje vize opet podnese u okviru navedenih 59 mjeseci. Iz navedenih razloga smatramo da je navedeni članak potrebno dodatno razjasniti ili u Zakonu ili kojem drugom podzakonskom aktu. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Napominjemo kako su odredbe ovoga članka potpuno usklađene s viznom pravnom stečevinom EU-e, tj. člankom 13. Zakonika o vizama, koji će Republika Hrvatska izravno primjenjivati od dana ulaska u Schengenski prostor. Propisano je obvezno osobno javljanje podnositelja zahtjeva za vizu u diplomatsku misiju/konzularni ured prigodom prvoga podnošenja zahtjeva za vizu, a u slučajevima naknadnih podnošenja zahtjeva (u razdoblju od 59 mjeseci nakon prvoga) od podnositelja se može (ali ne mora) zatražiti osobno pojavljivanje. Takvi će se slučajevi razraditi u podzakonskom aktu kojim se uređuje izdavanje viza.</p>
25	<p>Pravobranitelj za djecu RH III. VIZE 30.</p> <p>U odredbi članka 30. potrebno je predvidjeti iznimku za dijete i za osobu koja skrbi o djetetu koja je hrvatski</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Odredbe su potpuno usklađene s viznom pravnom stečevinom EU-e, tj. sa Zakonika o vizama koji će Republika Hrvatska izravno primjenjivati od dana ulaska u Schengenski prostor. Držimo kako je zaštita djeteta</p>

	državljanin ili koja u Republici Hrvatskoj ima reguliran boravak (veza članak 32. stavak 5.), a kako bi se osiguralo da se dijete ne odvaja od svojih roditelja protiv njihove volje.	dovoljno osigurana odredbom članka 32. stavka 5. Nacrta prijedloga.
26	Pravobranitelj za djecu RH III. VIZE , Članak 31. U odredbi članka 31. u stavku 8. koji predviđa slučajeve odbijanja produljenja roka valjanosti vize i/ili trajanja boravka smatramo potrebnim predvidjeti iznimku za slučaj kada se viza i/ili trajanje boravka odnosi na dijete i na osobu koja skrbi o djetetu koja je hrvatski državljanin ili koja u Republici Hrvatskoj ima reguliran boravak.	Nije prihvaćen Odredbe su potpuno usklađene s člankom 33. Zakonika o vizama koji će Republika Hrvatska izravno primjenjivati od dana ulaska u Schengenski prostor. Držimo kako je zaštita djeteta dovoljno osigurana odredbom članka 31. stavka 4. Nacrta prijedloga.
27	Agencija za mobilnost i programe Europske unije III. VIZE , Članak 35. Komentar na čl. 35 Zakona Poštovani, Članak 35. Zakona propisuje uvođenje nove vrste vize za boravak na području Republike Hrvatske, odnosno dugotrajne vize koja je: odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana, ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona, odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza. Nadalje, stavak 4. kaže sljedeće: Početak valjanosti dugotrajne vize počinje teći s rokom važenja odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj. Naime, nije sasvim jasna svrha dugotrajne vize koja bi se izdavala nakon odobrenja privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad. Ovakva odredba nameće zaključak da državljani trećih zemalja podnose zahtjev za odobrenje privremenog boravka ili zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu pa potom zahtjev za izdavanje dugotrajne vize, što je u suprotnosti s današnjim sljedom postupaka u kojima državljani trećih zemalja prvo podnose zahtjev za izdavanje vize pa onda tek zahtjeve za odobrenje privremenog boravka i za izdavanje dozvole za boravak i rad. Vezano uz ovaj članak postavlja se pitanje što s onim kategorijama državljana trećih zemalja (primjerice istraživača) koji zahtjev za odobrenje privremenog boravka mogu podnijeti i u Republici Hrvatskoj, a potrebna im je prethodno izdana viza za ulazak u Republiku Hrvatsku. Iz svega navedenog smatramo da navedene odredbe Zakona o dugotrajnoj vizi nisu dovoljno jasne te ih je potrebno dodatno razjasniti. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije	Nije prihvaćen Držimo kako je odredba članka 35. dovoljno jasna. Odnosi se isključivo na one državljane trećih zemalja kojima je već odobren privremeni boravak ili izdana dozvola za boravak i rad, a koji se nalaze izvan Hrvatske i za ulazak u Hrvatsku potrebna im je viza. Dakle, riječ je o onim državljanima trećih zemalja koji ne mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenoga boravka u Republici Hrvatskoj. Isto je postupanje propisano i važećim Zakonom o strancima. Razlika je u tome što sada državljanin treće zemlje (koji treba vizu) – kad mu je odobren privremeni boravak ili izdana dozvola za boravak i rad - podnosi zahtjev za kratkotrajnu vizu (C) da bi mogao doputovati u Hrvatsku i podnijeti zahtjev za izdavanje biometrijske dozvole. Međutim, izdavanje kratkotrajne vize u takvim slučajevima protivno je viznoj pravnoj stečevini EU-e, na što je Republika Hrvatska bila upozorena tijekom schengenske evaluacije. Ujedno je zatraženo da se taj nedostatak otkloni. Državljanin trećih zemalja kojima je potrebna viza podnose zahtjev za odobrenjem privremenoga boravka ili izdavanje dozvole za boravak i rad u diplomatskoj misiji/konzularnome uredu Republike Hrvatske. No, i dalje ostaje iznimka, predviđena u članku 58. Nacrta prijedloga, prema kojoj određene kategorije tih državljana trećih zemalja mogu podnijeti zahtjev i u nadležnoj policijskoj upravi/postaji.
28	Pravobranitelj za djecu RH IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 48. Odredbom članka 48. propisuje se donošenje rješenja o odobrenju ulaska u RH državljaninu treće zemlje ako to zahtijevaju ozbiljni humanitarni razlozi, međunarodne obveze ili interes Republike Hrvatske te se propisuje da nije dopuštena žalba protiv rješenja o odobrenju ulaska, ali se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebice djeca bez pratnje kao ranjiva skupina, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke kojom se	Nije prihvaćen Članak 6. stavak 5. podstavak c) Zakonika o schengenskim granicama koji propisuje mogućnost odobrenja ulaska na temelju posebnih okolnosti, ne predviđa mogućnost ovakve iznimke. Također, odobrenje ulaska strancima koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak je samo po sebi iznimka, jer se radi o osobama koji još nisu niti ušli u RH i ne ispunjavaju uvjete za ulazak. Nije u skladu s ciljem Zakonika o schengenskim granicama propisivanje iznimke od iznimke.

	državljaninu treće zemlje odobrava ulazak u Republiku Hrvatsku može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.	
29	<p>Ured pučke pravobraniteljice IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 49. Člankom 49. stavkom 1. Nacrta propisano je da Vlada RH može odlukom odrediti da državljani pojedinih država mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske i s valjanom osobnom iskaznicom, odnosno drugom ispravom kojom se dokazuje identitet i državljanstvo, ako ispunjavaju uvjete iz članka 48. stavka 1. ZOS-a. Međutim, odredbom članka 48. stavka 1. Nacrta nisu propisani uvjeti koje moraju ispunjavati državljani trećih zemalja, nego iznimke od pravila za državljane tih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak propisane Zakonom o schengenskim granicama. Slijedom navedenog, predlažemo preformulirati odredbu članka 49. stavka 1. Nacrta.</p>	<p>Prihvaćen Radi se po pozivanju na pogrešni članak, te je članak 49. stavak 1. izmjenjen na način da se poziva na ispunjavanje uvjeta iz članak 47. prijedloga Zakona.</p>
30	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. U članku 50. u stavku 1. treba dodati riječi "uz saslušanje državljanina treće zemlje". Stavak 2. istog članka treba brisati.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonik o schengenskim granicama propisuje posebni upravni postupak za državljane trećih zemalja koji se ne nalaze na teritoriju Republike Hrvatske a pristupili su graničnoj kontroli na graničnom prijelazu u namjeri ulaska u Republiku Hrvatskoj. Npr. u slučaju odbijanja ulaska rješenje o odbijanju ulaska izdaje se na propisanom obrascu, rješenje ne odgađa izvršenje.</p>
31	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. Iza stavka 2. članka 50. Prijedloga Zakona o strancima treba dodati stavak koji glasi: "Rješenje iz stavka 1. ovog članka ne može se donijeti ukoliko je stranac izrazio namjeru traženja azila." Obrazloženje: Potrebno je institut odbijanja ulaska državljanina treće zemlje uskladiti s Zakonom o schengenskim granicama. Naime, članak 14. st. 1. Zakonika o schengenskim granicama predviđa da se primjenom odredbi o odbijanju ulaska ne smije dovesti u pitanje primjena posebnih odredbi o pravu na azil i na međunarodnu zaštitu ili na izdavanje viza za dugotrajni boravak. Smatramo da je izuzetno bitno da je ova iznimka jasno propisana Zakonom o strancima kako osobe, za koje međunarodno izbjegličko i humanitarno pravo te EU pravo propisuje dužnost razmatranja njihovih zahtjeva za međunarodnu zaštitu te druge oblike zaštite, ne bi bile uskraćene mogućnosti zatražiti takvu zaštitu. Bez takvog jamstva, zaštita od refoulementa postaje neefikasna.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 14. stavak 1. Zakonika o schengenskim granicama nije potrebno ugrađivati u Zakon o strancima, jer se uredbе EU izravno primjenjuju i ne smiju se ugrađivati u nacionalno zakonodavstvo država članica EU, osim ako se radi o odredbi koju je potrebno dodatno razrađivati propisom. Osim toga, člankom 33. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti je propisano da državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva može izraziti namjeru prilikom obavljanja granične kontrole na graničnom prijelazu.</p>
32	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. Članak 50. stavak 1. Prijedloga Zakona o strancima treba mijenjati tako da se između riječi "donosi" i riječi "rješenje" umetne riječ "obrazloženo". Obrazloženje: Čl. 14. st. 2. Zakonika o schengenskim granicama propisuje da odluka kojom se odbija ulazak mora biti obrazložena uz precizno navođenje razloga odbijanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonik o schengenskim granicama propisuje posebni upravni postupak za državljane trećih zemalja koji se ne nalaze na teritoriju Republike Hrvatske a pristupili su graničnoj kontroli na graničnom prijelazu u namjeri ulaska u Republiku Hrvatskoj. Tako se u slučaju odbijanja ulaska rješenje o odbijanju ulaska izdaje na propisanom obrascu, koji sadrži rubriku obrazloženje.</p>
33	<p>Hrvatski pravni centar IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. U članku 50. na kraju stavka 4. dodati novu rečenicu:</p>	<p>Nije prihvaćen Tehnički uvjeti za boravak na graničnom prijelazu državljanina trećih zemalja kojima je odbijen ulazak propisani su Pravilnikom o postupanju prema</p>

	<p>„Zadržavanje stranca na graničnom prijelazu do 8 dana moguće je samo ako su osigurani prikladni uvjeti smještaja.“ Obrazloženje: Odredba članka 50. stavka 4. otvara pitanje gdje će boraviti stranac koji čeka 8 dana na odlazak s graničnog prijelaza to jest jesu li osigurani uvjeti za boravak ljudi na graničnim prijelazima. Prema saznanjima Hrvatskog pravnog centra adekvatni uvjeti smještaja ne postoje na svim graničnim prijelazima, primjerice u zračnim lukama, pa predlažemo izmjenu navedenog članka.</p>	<p>državljanima trećih zemalja (NN 60/2018). Ukoliko na zračnoj luci nisu ispunjeni tehnički uvjeti, državljani treće zemlje kojem je odbijen ulazak ne može boraviti u zračnoj luci 8 dana.</p>
34	<p>Hrvatski pravni centar IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. U članku 50. u stavku 1. briše se točka na kraju rečenice i dodaju se riječi "uz saslušanje državljanina treće zemlje". Briše se stavak 2. "Rješenje iz stavka 1. ovog članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje." Obrazloženje: U članku 50. stavku 1. nije predviđeno provođenje saslušanja državljanina treće zemlje, što u slučajevima u kojima državljani treće zemlje želi zatražiti međunarodnu zaštitu, može onemogućiti pristup sustavu azila. Kada se radi o osobama koje trebaju zaštitu, mogućnost pristupa sustavu azila direktno je povezana s mogućnošću ulaska na teritorij države, kako bi osoba onda mogla i izraziti namjeru za podnošenjem zahtjeva za međunarodnu zaštitu. S obzirom na načelo utvrđivanja materijalne istine u upravnom postupku potrebno je utvrditi pravo stanje stvari i u tu se svrhu moraju utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari (članak 8. Zakona o općem upravnom postupku NN 47/09). Stoga, saslušanje državljanina treće zemlje omogućava utvrđivanje pravog stanja stvari i time osigurava ostvarivanje prava na pristup sustavu azila.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonik o schengenskim granicama propisuje posebni upravni postupak za državljane trećih zemalja koji se ne nalaze na teritoriju Republike Hrvatske a pristupili su graničnoj kontroli na graničnom prijelazu u namjeri ulaska u Republiku Hrvatskoj. Npr. u slučaju odbijanja ulaska rješenje o odbijanju ulaska izdaje se na propisanom obrascu, rješenje ne odgađa izvršenje.</p>
35	<p>Pravobranitelj za djecu RH IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. Odredbom članka 50. propisuje se donošenje rješenja o odbijanju ulaska u RH državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonom o schengenskim granicama te se propisuje da nije dopuštena žalba protiv rješenja o odbijanju ulaska, ali se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu kako bi se djeci omogućilo pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke. Primjećujemo da se kroz više odredbi Prijedloga zakona propisuje nemogućnost podnošenja žalbe uz mogućnost pokretanja upravnog spora. Smatramo potrebnim predvidjeti iznimku u takvim odredbama u odnosu na djecu zbog razloga zaštite najboljeg djetetova interesa i u takvim slučajevima omogućiti djeci pravo na žalbu uz odgodu izvršenja odluke.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije u skladu sa Zakonom o schengenskim granicama propisivati ovakvu mogućnost budući da se radi o strancima koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak i još nisu niti ušli u RH.</p>
36	<p>PGP Sisak IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 50. U čl. 50.st.2., predlažemo dodati nadopunu stavka na način da se rješenje mora donijeti uz saslušanje državljanina treće zemlje, davanjem izjave na zapisnik.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonik o schengenskim granicama propisuje posebni upravni postupak za državljane trećih zemalja koji se ne nalaze na teritoriju Republike Hrvatske a pristupili su graničnoj kontroli na graničnom prijelazu u namjeri ulaska u Republiku Hrvatskoj. Npr. u slučaju odbijanja ulaska rješenje o odbijanju ulaska izdaje se na propisanom obrascu, rješenje ne odgađa izvršenje.</p>

37	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Članak 52. treba nadopuniti na način da se nedvosmisleno odredi kako tranzit unutar državnog teritorija ne ulazi u navedene obveze, s obzirom na to da prijevoznici nemaju ovlasti tražiti putnike dokumente za unutar granične relacije. Dodatno, zahtijevanje putnih isprava od stranih putnika u takvoj situaciji nužno bi se temeljilo na rasnoj, etničkoj ili vjerskoj profilaciji putnika, što predstavlja diskriminatornu praksu.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).</p>
38	<p>HGK IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz Županijske komore Sisak: prijevoznici nemaju javne ovlasti i ne mogu od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus na način da su im putnici takve isprave dužni predočiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predočiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi ima li isti valjane osobne dokumente. Radnici prijevozničkih poduzeća nisu osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i carinske uprave). Također, vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi je li određeni putnik kojega prevozi državljanin treće države ili države članice EU.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
39	<p>Autotrans d.d. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Predlažemo da se odredbe članka 52. prijedloga Zakona o strancima u cijelosti brišu. Vozno osoblje prijevoznika nema javne ovlasti niti može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus, niti su im putnici iste dužni predočiti. Kontrola putnih isprava od strane privatnih zaposlenika, a ne javnih službenika, ne može biti u istom opsegu i intenzitetu kao kod graničnih kontrola. Isto tako, naše vozno osoblje nije, niti može biti, adekvatno educirano za provjeru vjerodostojnosti i valjanosti putnih isprava. Prijevoznici bi na ovakav način morali provoditi ocjene i donositi mjere koje su po svojoj naravi u nadležnosti graničnih ili policijskih tijela, bez obzira što nisu dovoljno stručni niti raspoložu sredstvima za provođenje istih. Eventualno moguća odgovornost prijevoznika može opstati samo ukoliko se dokaže da isti u okviru svoje djelatnosti namjerno pomaže državljanima trećih zemalja da nezakonito uđu na državno područje.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
40	<p>Ured pučke pravobraniteljice IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Prema odredbi članka 52. stavka 2. Nacrta, ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak, prijevoznik koji ga je dovezao dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ukoliko to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i povratka državljanina treće zemlje. Predmetna odredba upućuje na to da prijevoznici</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>

	<p>snose apsolutnu odgovornost za prijevoz državljanina treće zemlje kojemu je odbijen ulazak u RH. Pri tome nije razvidno na koji način bi npr. vozači zaposleni u privatnim tvrtkama mogli utvrditi da li putnici iz trećih zemalja imaju valjane putne isprave, imajući u vidu da isti nemaju policijske ovlasti legitimiranja putnika. Stoga, predmetnu odredbu predlažemo brisati.</p>	
41	<p>ČAZMATRANS - NOVA d.o.o. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predočiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predočiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevozničkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
42	<p>Autotransport Karlovac d.d. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predočiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predočiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevozničkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
43	<p>AUTOTRANSFORT D.D. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52. Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predočiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predočiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevozničkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>

	putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.	
44	<p>Čazmatrans d.o.o. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52.</p> <p>Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predodčenje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predložiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predložiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevoznčkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
45	<p>Čazmatrans Vukovar d.o.o. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52.</p> <p>Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predodčenje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predložiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predložiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevoznčkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
46	<p>ČAZMATRANS DALMACIJA PUTNIČKA AGENCIJA D.O.O. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52.</p> <p>Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predodčenje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predložiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predložiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevoznčkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>

	fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.	
47	<p>Čazmatrans Promet d.o.o. IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 52.</p> <p>Prijevoznici nisu poduzeća s javnim ovlastima niti vozno osoblje ima javne ovlasti u smislu da može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus i da su im putnici takve isprave dužni predočiti. Vozno osoblje može zatražiti od putnika na uvid navedene isprave, no ukoliko ih putnik ne želi predočiti prijevoznik nije u mogućnosti utvrditi da li isti ima valjane osobne dokumente. Radnici prijevoznčkih poduzeća nisu niti osposobljeni za procjenjivanje valjanosti osobnih dokumenata i putnih isprava, a nemaju niti odgovarajuću softversku podršku i uvid u evidencije koju imaju državni službenici (djelatnici MUP-a i Carine). Vozno osoblje nije u mogućnosti utvrditi da li je neki putnik kojeg prevozi državljanin treće države ili države članice EU osim ako se od njih očekuje da to procjene po fizičkom izgledu. Iz gore navedenih razloga tražimo izmjenu ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Vidi odgovor pod 37</p>
48	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 53.</p> <p>Članak 53. stavak 2. crtica 3. treba se mijenjati na način da se iza riječi "osiguranje povratka" dodaje točka i rečenica: "Pomaganjem iz humanitarnih razloga smatra se pomaganje koje ne rezultira nikakvom materijalnom i financijskom koristi za pomagača, nego je vođeno moralnim i humanitarnim principom u situacijama nužne pomoći za zaštitu života ili integriteta osobe koja nezakonito prelazi granicu ili nezakonito boravi na teritoriju Republike Hrvatske." Obrazloženje: Nužno je klasificirati, definirati i jasno odvojiti krijumčarenje od pomaganja iz humanitarnih razloga. Kako se osiguralo izbjegavanje kriminalizacije aktivnosti iz Čl. 53. st. 3. koje su usmjerene ka pomaganju osobi ili osobama u nevolji bez ikakvog osobnog interesa, nužno je u iznimkama u prijedlogu jasno definirati što Zakon smatra pomaganjem iz humanitarnih razloga.</p>	<p>Nije prihvaćen Isključenje od odgovornosti za prekršaj pomaganja iz humanitarnih razloga već je sadržano u članku 53. Zakona o strancima na odgovarajući način koji omogućuje građanima da pomognu državljaninu treće zemlje vođeni moralnim i humanim principima, a koja odredba onemogućuje zlorababe kojima je stvarni cilj omogućavanje nezakonite migracije i sprječavanje povratka. Također, navedene odredba je potpuno u skladu s preporukama Agencije za temeljna prava.</p>
49	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 53.</p> <p>U članku 53. stavku 2. crtica 2. nedovoljno jasno je određeno unutar kojih "posebnih propisa" je regulirano "pomaganje u nezakonitom prelasku državne granice radi spašavanja života, sprječavanja ozljeđivanja, pružanja hitne medicinske pomoći i pružanja humanitarne pomoći", te treba ovu točku mijenjati na način da se narativno putem ovog Zakona isto specificira.</p>	<p>Prihvaćen U članku 53. dodaje se stavak 3. koji glasi: „Posebnim propisima iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka smatraju se: Zakon o humanitarnoj pomoći (NN 102/15), Međunarodna konvencija o traganju i spašavanju na moru iz 1979., ICAO konvencije, Zakon o zračnom prometu (NN 69/09), Uredba o uvjetima i načinu obavljanja potrage i spašavanje zrakoplova (NN 129/11).</p>
50	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 53.</p> <p>Ostaje nepoznato na koji je način osoba koja pomaže ovlaštena ili dužna utvrditi je li osoba kojoj pomaže „u nezakonitom prelasku državne granice, u tranzitu preko državnog područja ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku te u nezakonitom boravku“. Imajući u vidu da civil nije ovlašten zatražiti osobne dokumente od drugog civila, ova je odredba pravno neutemeljena i činjenično neostvariva.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 53. i članak 246. stavak 5. u potpunosti su usklađeni s Direktivom Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.) te Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira u cilju sprečavanja omogućivanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.). Također, Direktiva o povratku 2008/115/EZ ne omogućava tzv. „sive zone“ i svaki državljanin treće zemlje kojem nije odobren ulazak,</p>

		bez obzira na okolnosti ulaska, nezakonito boravi dok mu se odobri zakoniti boravak.
51	<p>Centar za mirovne studije IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 53. Članak 53. stavak 1. treba mijenjati na način da se brišu riječi „i pokušaj pomaganja“. Obrazloženje: Predviđeno kažnjavanje za pokušaj pomaganja predstavlja iznimno represivnu i neopravdanu mjeru. Vijeće je donošenjem Direktive 2002/90/EZ ciljalo "...borbu protiv nezakonite imigracije, nezakonitog zapošljavanja, trgovine ljudima i spolnog izrabljivanja djece" i sankcioniranje pokušaja u smislu iste se odnosi prvenstveno na ova gore navedena kaznena djela. Ona govori o preciznom definiranju povreda o kojima je riječ i slučajeva za izuzeće i poziva se na Okvirnu odluku Vijeća 2002/946/PUP u kojoj pak u članku 6. piše da se ona primjenjuje "bez utjecaja na zaštitu izbjeglica i tražitelja azila u skladu s međunarodnim pravom koje se odnosi na izbjeglice ili drugim međunarodnim instrumentima u području zaštite ljudskih prava, a posebno na poštovanje međunarodnih obveza od strane država članica u skladu s odredbama članaka 31. i 33. Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951., izmijenjene i dopunjene Protokolom iz New Yorka iz 1967." (2002/946/PUP). Navedeno upućuje na opasnost da se uskraćivanjem davanja statusa izbjeglice izbjegnu obveze na koje je RH obvezana pa se time automatski i omogućava kriminalizacija istih, podvođenjem pod "ilegalne migrante" na koje se ne primjenjuje međunarodna zaštita, a onda i na volontere, organizacija koje im pomažu i sl. Osim toga, tom odredbom stavlja se na teret osobama koje su voljne pomoći procjenu hoće li osoba uopće uspjeti preći granicu i ima li osnova za zatražiti međunarodnu zaštitu, što je predstavlja neopravdan teret procjene koju ti ljudi ne mogu i zakonski ne smiju vršiti.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 53. i članak 246. stavak 5. su u potpunosti usklađeni s Direktivom Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.) te Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira u cilju sprečavanja omogućivanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.). Također, Direktiva o povratku 2008/115/EZ ne omogućava tzv. „sive zone“ i svaki državljanin treće zemlje kojem nije odobren ulazak, bez obzira na okolnosti ulaska, nezakonito boravi dok mu se odobri zakoniti boravak.</p>
52	<p>Ured pučke pravobraniteljice IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 53. Odredbom članka 53. Nacrta propisuje se zabrana pomaganja i pokušaja pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku državne granice, u tranzitu preko državnog područja ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku te u nezakonitom boravku. U smislu iste odredbe ne smatra se pomaganjem, između ostalog, nezakoniti boravak iz humanitarnih razloga i bez namjere sprječavanja ili odgađanja poduzimanja mjera za osiguranje povratka. Mišljenja smo da je termin „nezakoniti“ boravak iz humanitarnih razloga protivan intenciji ZOS- a, budući da se, kada to nalažu ozbiljni humanitarni razlozi, ulazak i boravak na teritoriju RH može odobriti i državljanima trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete propisane Zakonikom o schengenskim granicama. Naime, nameće se pitanje može li ulazak u RH biti nezakonit ukoliko državljanin treće zemlje bježi od npr. humanitarne katastrofe.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 53. i članak 246. stavak 5. su u potpunosti usklađeni s Direktivom Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.) te Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira u cilju sprečavanja omogućivanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.). Također, Direktiva o povratku 2008/115/EZ ne dozvoljava tzv. „sive zone“ i svaki državljanin treće zemlje kojem nije odobren ulazak, bez obzira na okolnosti ulaska, nezakonito boravi dok mu se odobri zakoniti boravak.</p>
53	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 55. Odredbom članka 55. propisuje se da je kratkotrajni boravak državljanina treće zemlje određen člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama. Mišljenja smo da</p>	<p>Nije prihvaćen Pojam kratkotrajnog boravka je utvrđen člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama. Radi se o vrlo opsežnom i složenom članku, te ispuštanjem bilo koje pojedinosti iz navedenog članka, definicija kratkotrajnog boravka ne bi bila potpuna. Također, uredbe EU se u</p>

	<p>se u zakonskim odredbama ne bi trebalo pozivati na drugi propis, već da se u samom tekstu Prijedloga zakona treba precizirati vremensko trajanje kratkotrajnog boravka, koje bi bilo u skladu s međunarodnim dokumentima. Stoga odredbu predlažemo ispraviti.</p>	<p>pravilu ne prenose u nacionalno zakonodavstvo, a pozivanje na drugi propis nije u suprotnosti s pravilima nomotehnike.</p>
54	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 56. U odnosu na predloženi članak 56. stavak 1. točku 3. kojom se propisuje otkaz kratkotrajnog boravka državljaninu treće zemlje koji ne posjeduje sredstva za uzdržavanje za vrijeme boravka u RH i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću zemlju, potrebno je predvidjeti iznimku za djecu i osobe koje o njima skrbe kako ne bi došlo do situacije odvajanja djeteta od roditelja protiv njihove volje. Naime, u slučaju primjene predložene odredbe postoji opasnost da bi moglo doći do grube diskriminacije djeteta u slučaju da se djetetu otkáže boravak uz roditelja koji zakonito boravi na području Republike Hrvatske (ili obrnuto) zbog nedostatka materijalnih sredstava. Posredno, takva odredba bi onu djecu i roditelje koji nemaju prihod i/ili su slabijeg imovinskog stanja stavljalo u diskriminirajući položaj u odnosu na djecu i roditelje koji takvih materijalnih problema nemaju, a sve u odnosu na mogućnosti izvršavanja prava i obveza koje proizlaze iz sadržaja roditeljske skrbi.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama je propisano da je jedan od osnovnih uvjeta za kratkotrajni boravak posjedovanje dovoljno sredstava za uzdržavanje, a otkaz boravka nije sankcija, nego odluka o statusu stranca koja se donosi zbog neispunjavanja osnovnih uvjeta za zakoniti boravak.</p>
55	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 57. Odredbom čl. 57. st. 4. Nacrta propisuje se da zahtjev za reguliranje privremenog boravka u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe. Na ovaj se način dovodi do prekida kontinuiteta privremenog boravka koji je neophodan za odobravanje dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka. U vezi dugotrajnog boravišta ZOS predviđa uvjet od neprekidno pet godina odobrenog privremenog boravka, a za stalni boravak državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak, a u statusu izbjeglice je bio najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje. Ujedno je ova odredba suprotna s odredbom iz čl.62 st.1. gdje se propisuje da „zahtjev za produženje odobrenja privremenog boravka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak, u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje“.</p>	<p>Nije prihvaćen Privremeni boravak u druge svrhe državljaninu treće zemlje se odobrava ako isti ne želi boraviti u neke od drugih propisanih svrha Prijedlogom Zakona, ali zbog nekih drugih razloga želi boraviti duže od 90 dana u Republici Hrvatskoj. Primjerice, kategorija osoba koja dolazi na ljetovanje, liječenje pohađanje tečaja itd. Kao dokaz za isto služi primjerice: ugovor o boravku u kampovima, dokaz o uplaćenom liječenju u Republici Hrvatskoj, ili plaćenom tečaju učenja hrvatskog jezika. Posebno ukazujemo da svaka država članica ima pravo sukladno nacionalnom zakonodavstvu propisivati svrhe boravka. Ograničenje u pogledu produženja takvog boravka je onemogućavanje zluoporebe instituta privremenog boravka odobrenog u druge svrhe. Dakle, izričito je propisano da se zahtjev za produženjem podnosi nakon 6 mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe. Slijedom navedenog, isto nije u koliziji s odredbom članka 62. stavak 1. Prijedloga Zakona. Jednako tako napominjemo, da državljanin treće zemlje, nakon isteka privremenog boravka kao i tijekom njegovog važenja može sukladno odredbama Zakona o strancima, mijenjati svrhu svog boravka u Republici Hrvatskoj, ako ispunjava uvjete za odobrenje istog, sukladno uvjetima propisanim ovim Prijedlogom Zakona.</p>
56	<p>HGK V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 57. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz Udruženja poljoprivrede HGK: predlaže se propisati kako je sezonskog radnika za rad do 90 dana, državljanina treće zemlje, poslodavac obavezan prijaviti samo nadležnoj policijskoj upravi ili, po uzoru na turistički sektor, razviti aplikaciju sličnu „eVisitor-u“ putem koje bi poslodavci mogli prijaviti sezonske radnike.</p>	<p>Nije prihvaćen Državljanin treće zemlje koji dolazi u Republiku Hrvatsku kao sezonski radnik mora imati uredno izdanu dozvolu za boravak i rad u skladu s Direktivom 2014/36/EU, te su dužni prijaviti svoje boravište, a sustav e-visitor se odnosi isključivo na prijavu kratkotrajnog boravka. Međutim ukazujemo da je Prijedlogom Zakona člankom 169. navedena kategorija osoba kojoj je odobrena dozvola za boravak i rad do 90 dana izuzeta ishoda izrade biometrijske dozvole boravka.</p>

<p>57</p>	<p>Ivan Zidarević V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 57. Držim da bi članak 57. stavak 6. (životnom partnerstvo) trebalo spojiti sa stavkom 1. (spajanje obitelji). Organski Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola (NN 92/14, 98/19) u članku 2. navodi sledeće: "Životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola sklopljena pred nadležnim tijelom u skladu s odredbama ovoga Zakona." Kao stranac u Republici Hrvatskoj, sa odobrenim privremenim boravkom na osnovu spajanja obitelji, sklopljenim životnim partnerstvom, smatram da se odvajanjem stavka 1. i stavka 6. dovodi u diskriminaciju sve one koji jesu u obiteljskoj zajednici osoba istog pola ali po ovome ne bivaju pod kategorijom spajanja obitelji. Na ovaj način krše se i Zakon o ravnopravnosti spolova te Zakon o suzbijanju diskriminacije. U presudi Schalk i Kopf protiv Austrije (2010.) ESLJP je prvi put priznao da stabilne veze kohabitacije istospolnih parova potpadaju pod pojam "obiteljskog života" u smislu članka 8. Konvencije. To je otvorilo mogućnost da se sudskim pravorijekom utvrdi kako su istospolni parovi diskriminirani po spolu u svom pravu na poštovanje osobnog i obiteljskog života (članak 14. u vezi s člankom 8. Konvencije).</p>	<p>Nije prihvaćen Privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva uz ispunjenja uvjeta za boravak (izuzev dokazivanja sredstava za uzdržavanje) može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je u životnom ili neformalnom životnom partnerstvu s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište, stalni ili privremeni boravak ili kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita. U svezi ostvarivanja obiteljskog prava koji proizlaze iz odobrenog privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva napominjemo, da se na njih primjenjuju članci 69. i 71. Prijedloga Zakona; odnosno imaju pravo ako ispunjavaju uvjete na autonomni boravak kao pravo na rad bez potrebe ishoda dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, na obrazovanje, usavršavanje, samozapošljavanje. Slijedom navedenog, ne dolazi do kršenja Zakona o ravnopravnosti spolova kao i Zakona o diskriminaciji.</p>
<p>58</p>	<p>Ivan Zidarević V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 58. Članak 58. u stavak 3., tački 1., treba dodati tačku 2. Organski Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola (NN 92/14, 98/19) u članku 2. navodi sledeće: "Životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola sklopljena pred nadležnim tijelom u skladu s odredbama ovoga Zakona." Kao stranac u Republici Hrvatskoj, sa odobrenim privremenim boravkom na osnovu spajanja obitelji, sklopljenim životnim partnerstvom, smatram da se odvajanjem tačke 1. ("je član uže obitelji hrvatskog državljanina") i tačke 2. ("je životni ili neformalni životni partner hrvatskog državljanina") dovodi u diskriminaciju sve one koji jesu u obiteljskoj zajednici osoba istog pola ali po ovome ne bivaju pod kategorijom uže obitelji hrvatskog državljanina. Na ovaj način krše se i Zakon o ravnopravnosti spolova te Zakon o suzbijanju diskriminacije. U presudi Schalk i Kopf protiv Austrije (2010.) ESLJP je prvi put priznao da stabilne veze kohabitacije istospolnih parova potpadaju pod pojam "obiteljskog života" u smislu članka 8. Konvencije. To je otvorilo mogućnost da se sudskim pravorijekom utvrdi kako su istospolni parovi diskriminirani po spolu u svom pravu na poštovanje osobnog i obiteljskog života (članak 14. u vezi s člankom 8. Konvencije). Napominjem, na mojoj osobnoj iskaznici za strance piše da sam Član obitelji hrvatskog državljanina!</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>59</p>	<p>Centar za mirovne studije V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 59. Članak 59. treba se nadopuniti stavkom koji propisuje: "Osoba koja ispunjava uvjete iz članka 79. ovog Zakona ne treba ispunjavati uvjete iz točaka 2., 3., 4. i 5. stavka 1. ovog članka." Obrazloženje: Osoba koja zahtijeva odobrenje privremenog boravka iz humanitarnih razloga u većini slučajeva je onemogućena pribaviti potvrdu o</p>	<p>Nije prihvaćen Državljanin trećih zemalja koji podnose zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz humanitarnih razloga ne moraju prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje. Nadalje člankom 61. propisano je da državljaninu treće zemlje koji nema valjanu stranu putnu ispravu, a zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj, izdaje se rješenje o odobrenju privremenog boravka. Dakle,</p>

	nekažnjavanju iz matične države, te nerijetko nema valjanu putnu ispravu, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje - upravo iz razloga zbog kojih zahtijeva privremeni boravak iz humanitarnih razloga.	uvjerenje o nekažnjavanju je jedini dokaz koje osobe moraju priložiti u postupku odobrenja privremenog boravka iz humanitarnog razloga. Posebno naglašavamo da je člankom 86. Prijedloga Zakona propisano da državljaniin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. ovoga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovnih izobrazbi, obrazovanje i studiranje. Ukazujemo da ne traženje gore navedenih dokaza državljanina trećih zemalja koji žele regulirati privremeni boravak iz humanitarnih razloga nije zbog toga što se isključivo radi o "humanitarnim slučajevima" već zahtjev za reguliranjem privremenog boravka mogu podnijeti ako su taksativno navedeni u članku 79. Prijedloga zakona, što automatski ne aludira da se radi o "socijalnim slučajevima" primjerice; povratak stana kao povratnik, ili osobe koje su bile u statusu izbjeglice itd.
60	Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 59. Odredbom članka 59. stavka 1. točkama 2., 3., 4. i 5. propisuju se kao uvjeti za odobrenje privremenog boravka: valjana strana putna isprava, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje i uvjerenje o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je državljaniin treće zemlje boravio duže od godine dana prije dolaska u RH. Smatramo potrebnim predvidjeti iznimku na način da se odredbe članka 59. stavka 1. točaka 2., 3., 4. i 5. ne primjenjuju u situacijama kad se dijete državljaniin treće zemlje pridružuje članu obitelji.	Nije prihvaćen Člankom 59. stavak 1. Prijedloga zakona odnosi se na sve kategorije državljanina trećih zemalja, a maloljetna osoba je obuhvaćena zahtjevom roditelja ili zakonskog skrbnika.
61	Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 59. Odredbom članka 59. Nacrta uvodi se dodatni kriterij za odobrenje privremenog boravka, a koji se ne predviđa za dugotrajno boravište i stalni boravak. Naime, u čl. 59. st.1. t.5. državljaninu treće zemlje odobrit će se privremeni boravak ako priloži uvjerenje o nekažnjavanju iz matične države i/ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka, osim ako je upućeni radnik. U prethodnom ZOS nema ovog kriterija te se njime državljanima trećih zemalja može otežati podnošenje zahtjeva za odobrenje privremenog boravka. Imajući u vidu institut međunarodne pravne pomoći treba se uvesti mogućnost pribavljanja uvjerenja o nekažnjavanju od strane nadležnog tijela kada zbog opravdanih razloga osoba to ne može sama osigurati. Ujedno predlažemo da se u čl. 59. doda „ Državljanin treće zemlje iznimno ne mora dostaviti valjanu stranu putnu ispravu ako je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način". Ovo se već predviđa u čl. 65. ZOS-a koji se odnosi na reguliranje privremenog boravka za člana uže obitelji hrvatskog državljanstva, međutim radi načela jednakosti predlažemo da se ova iznimka koristi u svim situacijama i kada je moguće nedvojbeno utvrđivanje identiteta.	Nije prihvaćen Kao uvjet za odobrenje privremenog boravka bio je propisan uvjet da se prilaže i uvjerenje o nekažnjavanju, koje se ponovno uvodi iz razloga provjere osoba kod prvog ulaska u Republiku Hrvatsku. Kako je dosadašnja praksa ukazala na potrebnu dodatnu provjeru osoba koje namjeravaju regulirati status u Republici Hrvatskoj, a i pravnom stečevinom Europske unije dozvoljeno je da države članice mogu sukladno nacionalnom zakonodavstvu, zatražiti od državljanina treće zemlje uvjerenje/dokaz o nekažnjavanju. Ne prihvaća se prijedlog da se iznimka od neprilaganja valjane putne isprave izuzev državljanina trećih zemalja članova uže obitelji hrvatskih državljanina proširi na druge kategorije stranaca. Naime, radi se o pravu nacionalne države da omogući članovima uže obitelji hrvatskih državljanina da mogu regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji pod povoljnijim uvjetima.
62	PGP Sisak V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 59.	Nije prihvaćen Iz dosadašnje prakse osobe bez državljanstva svoj status i reguliraju kroz privremeni boravak iz

<p>U čl.59., predlažemo dodati novu odredbu, iza st.4., koja se odnosi na osobe bez državljanstva, a u kojoj bi stajalo da osobe bez državljanstva ne moraju udovoljiti uvjetima iz st.1. toč. 2.,3.,4. i 5., bez obzira na svrhu privremenog boravka. Ova kategorija osoba ne može udovoljavati spomenutim uvjetima zbog uzajamno povezanih okolnosti koje se odnose na pravni status osobe bez državljanstva općenito. Također, predlažemo dodati novi stavak koji će glasniti „državljanin treće zemlje koji nije član uže obitelji hrvatskog državljanina ili u srodstvu s hrvatskim državljaninom (naravno uključujući boravak iz humanitarnih razloga) iznimno ne mora dostaviti valjanu stranu putnu ispravu ako je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način. I ovim prijedlogom Zakona nastavlja se problematika državljanina trećih zemalja koji nisu članovi uže obitelji hrvatskog državljanina. Naime, PGP Sisak već godinama zagovara ovu izmjenu na način da se gore navedeni članak proširi i na osobe koje nisu u srodstvu s hrvatskim državljaninom. Razlog tome je sljedeći, u našoj praksi bilježimo predmete u kojima je ova okolnost prepreka za odobrenje boravka. Posebno ističemo predmete osoba s područja Kosova i Albanije koje nisu u srodstvu s članom obitelji hrvatskog državljanina, a ne mogu pribaviti putne isprave zbog nemogućnosti dokazivanja identiteta iako su državljani države porijekla. Time su dovedeni u začarani pravni limb iz kojeg nema izlaza. Unazad godinu dana ova kategorija osoba jedan je od najvažnijih zagovaračkih aktivnosti PGP-a Sisak u uskoj suradnji s Uredom pučke pravobraniteljice.</p>	<p>humanitarnih razloga, te ne trebaju dokazivati posjedovanje putne isprave, dokaz o sredstvima i dokaz o zdravstvenom osiguranju. Kao uvjet za odobrenje privremenog boravka bio je propisan uvjet da se prilaže i uvjerenje o nekažnjavanju, koje se ponovno uvodi iz razloga provjere osoba kod prvog ulaska u Republiku Hrvatsku. Napominjemo da se ovim Zakonom ne regulira međunarodna pravna pomoć kao i međunarodna zaštita, te se isto ne može podvesti pod odredbe Zakona o strancima. Također, članak 66. stavak 1. propisuje da član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o valjanosti stranoj putnoj ispravi i dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje. Nadalje, članu uže obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji u postupku odobrenja privremenog boravka ne može pružiti dokaz o postojanju određenog obiteljskog odnosa s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se uzeti u obzir i drugi dokazi o postojanju takvog odnosa, koji se procjenjuje sukladno propisu kojim se uređuje opći upravni postupak. Ne prihvaća se prijedlog da se iznimka od neprilaganja valjane putne isprave izuzev državljanina trećih zemalja članova uže obitelji hrvatskih državljanina proširi na druge kategorije stranaca. Naime, radi se o pravu države da omogući članovima uže obitelji hrvatskih državljanina da mogu regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji pod povoljnijim nacionalnim uvjetima.</p>
<p>63 Agencija za mobilnost i programe Europske unije V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 59. Komentar na čl. 59. Zakona Poštovani, članak 59. stavak 1. Zakona kaže da će se državljaninu treće države odobriti privremeni boravak ako, između ostalih propisanih dokaza, priloži i uvjerenje o nekažnjavanju iz matične države i/ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka, osim ako je upućeni radnik. S obzirom da je u Republici Hrvatskoj službeni jezik hrvatski, a navedeni dokument će biti na stranom jeziku, postavlja se pitanje moraju li državljani trećih zemalja dodatno platiti prijevod navedenog dokumenta na hrvatski jezik ili ne. U svakom slučaju takvu obvezu treba jasno naznačiti ili u Zakonu ili nekom drugom podzakonskom aktu s obzirom da do sada takva obveza nije jasno naznačena niti u jednom zakonskom ili podzakonskom aktu, a obveza prijevoda stranih dokumenata na hrvatski jezik i dalje postoji ali nije navedena u zakonskim ili podzakonskim aktima. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog se odnosi na materiju podzakonskog akta, gdje se propisuje da dokumenti moraju biti prevedeni na hrvatski jezik.</p>
<p>64 Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 60. Odredbom članka 60. propisuje se da nije dopuštena žalba protiv rješenja o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka, ali se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebice djeca bez</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske</p>

	<p>pratlje kao ranjiva skupina, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravi spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
65	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 60. Člankom 60. stavkom 2. Nacrta predlaže se odredba prema kojoj protiv rješenja o odobravanju privremenog boravka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Prema postojećoj odredbi članka 50. stavka 2. ZOS-a, protiv odluke glede podnesenog zahtjeva za odobrenje privremenog boravka može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje Povjerenstvo. Iako Nacrt člankom 58. stavkom 4. predviđa da državljanin treće zemlje koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu, što isto propisuje i odredba postojećeg ZOS-a u članku 48. stavku 4., nedvojbeno se radi o umanjenju postojećeg prava uzevši u obzir predloženu odredbu članka 60. stavka 2. Nacrta. Naime, izvršnost rješenja u tom slučaju nastupa dostavom rješenja stranci, što znači da nakon primitka rješenja podnositelj zahtjeva, unatoč pokretanju upravnog spora, nema mogućnosti ostati u RH. Prema aktualnom ZOS-u, podnositelj zahtjeva ima pravo ostati u RH sve dok Povjerenstvo ne odluči o žalbi. Nema obrazloženja zašto se ne predviđa mogućnost žalbe kao pravnog lijeka. Predloženom alternativom, odnosno da podnositelj zahtjeva unatoč pokrenutom upravnom sporu mora napustiti RH, nameće se pitanje i mogućnosti sudjelovanja podnositelja zahtjeva/podnositelja upravne tužbe u sudskom sporu (pristup sudu). Stoga, smatramo da je potrebno zadržati postojeću razinu prava za podnositelja zahtjeva glede ostanka u RH do okončanja postupka u svezi podnijetog pravnog lijeka.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravi spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
66	<p>Agencija za mobilnost i programe Europske unije V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 60. Komentar na čl. 60 Zakona Poštovani, Članak 60. sadržava dva stavka o odlučivanju o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka no nigdje se ne spominje rok u okviru kojeg bi se odobrenje privremenog boravka moglo donijeti. S obzirom da je takav rok prijašnjih godina iznosio 30 dana, a danas je kojih 60 dana, smatramo da bi zbog razloga pravne sigurnosti trebalo jasno naznačiti rok u okviru kojeg bi se takvo odobrenje moglo donijeti. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije</p>	<p>Nije prihvaćen Za rokove o odlučivanju o zahtjevu o privremenom boravku primjenjuju se rokovi sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.</p>
67	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 61. U odredbi članka 61. stavka 2. kojom je predviđeno da rok važenja putne isprave mora biti najmanje 3 mjeseca duži od razdoblja valjanosti privremenog boravka, potrebno je propisati iznimku za slučajeve kada se</p>	<p>Nije prihvaćen U praksi ne dolazi do razdvajanja obitelji niti razdvajanja maloljetnog djeteta od roditelja ili zakonskog skrbnika budući da maloljetno dijete niti ne može samostalno podnijeti zahtjev za odobrenjem boravka sukladno odredbama Zakona o strancima. Ukazujemo da je člankom 61. Prijedloga Zakona, propisano da se</p>

	<p>odobrenje daje djetetu te osobi koja o djetetu skrbi u slučajevima kada se boravak traži u svrhu spajanja obitelji, jer slučajevi iz prakse pokazuju da uslijed primjene ove odredbe dolazi do razdvajanja obitelji, što je protivno Konvenciji o pravima djeteta. U odredbama članka 61. stavaka 5. i 6. smatramo potrebnim produžiti rokove važenja odobrenog privremenog boravka kada je državljani treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji dijete ili osoba koja o djetetu skrbi na stalnom boravku ili hrvatski državljani.</p>	<p>odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji izdaje s rokom važenja do godine dana odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji. Državljaninu treće zemlje člana obitelji koji je prethodno imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u trajanju od godine dana, produženje privremenog boravka u istu svrhu može se odobriti s rokom važenja do dvije godine odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji. Iznimno od gore navedenog odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom izdaje se s rokom važenja do dvije godine.</p>
68	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 61. Odredbom čl. 61. st. 5. Nacrta se navodi „Odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji izdaje se s rokom važenja do godine dana odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji.“ Istovremeno u čl.23. st. 6. Zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji se propisuje „Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije izdaje se s rokom važenja od pet godina odnosno kraćim ako državljani države članice EGP-a namjerava boraviti u Republici Hrvatskoj kraće od pet godina“. Imajući u vidu Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji, možemo zaključiti da će se na različiti način uređivati pitanje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom (prema ZOS) i privremenog boravka za člana obitelji državljanina Unije (prema Zakonu o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji) te je upitno zbog čega predlagač sužava period kada je u pitanju privremeni boravak člana obitelji hrvatskog državljanina imajući u vidu da smo dio EGP-a.</p>	<p>Nije prihvaćen Donošenjem novog Zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji, "Narodne novine" 66/19, više se ne primjenjuje Glava X. Zakona o strancima. Prijedlogom Zakona propisano je da se odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji izdaje s rokom važenja do godine dana odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji. Nadalje, propisano je da se državljaninu treće zemlje koji je prethodno imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u trajanju od godine dana, produženje privremenog boravka u istu svrhu može odobriti s rokom važenja do dvije godine odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji. Iznimno od gore navedenog odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom izdaje se s rokom važenja do dvije godine.</p>
69	<p>PGP Sisak V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 61. U čl. 61., predlažemo dodati iza st.4., novi stavak koji će glasniti: „Osoba bez državljanstva nije dužna priložiti valjanu stranu putnu ispravu.“</p>	<p>Nije prihvaćen Ističemo da je člankom 2. u pojmovniku Prijedloga Zakona, u smislu ovoga Zakona, propisano da se pod pojmom državljani treće zemlja smatra i osoba bez državljanstva.</p>
70	<p>Udruga proizvođača agruma i povrća 'NERETVANSKA MLADEŽ' V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 61. U vrijeme berbe, naročito mandarina, potreban je veći broj radnika berača plodova. Kako se kod nas radi o proizvođačima kojima nije potrebno u kontinuitetu imati radnike berače, nego povremeno, smatramo da je potrebno iznaći način zapošljavanja radnika stranaca (berača plodova, pomoćnih voćara i sl.) na bazi dnevne migracije. Dakle radi se o radnicima koji žive u BiH, relativno blizu nas i koji imaju želju doći raditi, a poslodavci ih nemaju gdje ili ne mogu prijaviti njihov boravak u RH. To su radnici koji bi ujutro dolazili, radili tijekom dana i navečer se vraćali kućama. Ukoliko je potrebno, za ovakve radnike poslodavac može napraviti i</p>	<p>Nije prihvaćen Dozvola za boravak i rad za sezonskog radnika izdaju se na vremensko razdoblje do 90 dana odnosno do 6 mjeseci. Za sezonske radnike je predviđena iznimka na način da nisu u obvezi, ako im je izdana dozvola za boravak i rad do 90 dana ishoditi biometrijsku dozvolu boravka sukladno članku 168. stavku 2. Prijedloga Zakona.</p>

	<p>ugovor, dostaviti ga graničnoj policiji, ili takvi radnici isti ugovor mogu nositi sa sobom i predložiti ga na graničnom prijelazu. Predlažemo, uvođenje termina dnevnog boravka ili slično isključivo za rad stranaca.</p>	
71	<p>Centar za mirovne studije V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 62. U članku 62. stavku 1. treba između riječi „boravišta“ i „državljanina treće zemlje“ dodati riječi „ili sjedištu poslodavca ili mjestu rada državljanina treće zemlje“. Obrazloženje: Članak koji u trenutno važećem Zakonu o strancima regulira podnošenje zahtjeva za produženje privremenog boravka olakšava njegovo podnošenje onim osobama koje imaju različito mjesto boravišta i rada. Smatramo da bi predložena promjena nepotrebno otežala pristup pojedincima.</p>	<p>Nije prihvaćen Zahtjev za produženje odobrenja privremenog boravka (dozvole za boravak i rad) podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak, u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje. Na predloženi način se omogućava da zahtjev za produženjem rješava policijska uprava odnosno policijska postaja gdje državljanin treće zemlje radi odnosno ima prijavljeno boravište.</p>
72	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 62. Odredbom članka 62. propisuje se da nije dopuštena žalba protiv rješenja o zahtjevu za produženje odobrenja privremenog boravka, ali se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebice djeca bez pratnje kao ranjiva skupina, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o zahtjevu za produženje odobrenja privremenog boravka može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Osim toga, sukladno članku 47. Zakona o upravnim sporovima sud može na prijedlog stranke ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta izdati privremenu mjeru, čime smatramo da je otklonjena opasnost za nanošenje štete najboljeg interesa djeteta.</p>
73	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 62. Člankom 62. stavkom 4. Nacrta predlaže se odredba prema kojoj protiv rješenja glede zahtjeva za produženje privremenog boravka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Prema postojećem ZOS-u, protiv odluke glede podnesenog zahtjeva za produženje/odobrenje privremenog boravka može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje Povjerenstvo. Iako Nacrt člankom 62. stavkom 4. predviđa da državljanin treće zemlje koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za produženje privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu, što isto propisuje i odredba postojećeg ZOS-a u članku 53. stavku 2., nedvojbeno se radi o umanjenu postojećeg prava uzevši u obzir predloženu odredbu članka 62. stavka 4. Nacrta. Naime, izvršnost rješenja u tom slučaju nastupa dostavom rješenja stranci, što znači da nakon primitka rješenja podnositelj zahtjeva, unatoč pokretanju upravnog spora, nema mogućnosti ostati u RH. Prema aktualnom ZOS-u, podnositelj zahtjeva ima pravo ostati u RH sve dok Povjerenstvo ne odluči o žalbi. Nema obrazloženja zašto se ne predviđa mogućnost žalbe kao pravnog lijeka. Predloženom alternativom,</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Osim toga, sukladno članku 47. Zakona o upravnim sporovima sud može na prijedlog stranke ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta izdati privremenu mjeru, čime smatramo da je otklonjena opasnost za nanošenje štete najboljeg interesa djeteta.</p>

odnosno da podnositelj zahtjeva unatoč pokrenutom upravnom sporu mora napustiti RH, nameće se pitanje i mogućnosti sudjelovanja podnositelja zahtjeva/podnositelja upravne tužbe u sudskom sporu (pristup sudu). Također, valja cijeniti da se radi o državljanima trećih država koji produžuju boravak u RH, dakle koji već imaju svoju povijest boravka u RH tijekom kojeg su zasnovali različite veze u RH (dom, prijatelji,...). Stoga, ukoliko se ne omogućava pravo žalbe već pokretanja upravnog spora, onda je potrebno propisati da podnositelj zahtjeva ima pravo ostati u RH do pravomoćnosti rješenja, ili predvidjeti mogućnost kao u Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti da tužba podnesena upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja ili da tužba može sadržavati zahtjev za odgovdnim učinkom.

- 74 **Pravobranitelj za djecu RH**
V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE,
Članak 63.
 Odredbom članka 63. stavka 5. se propisuje odobravanje privremenog boravka „maloljetnom djetetu do 16 godina“ ako oba roditelja borave u RH na temelju odobrenih dozvola za boravak i rad ili jedan roditelj ima dozvolu za boravak i rad te isključivu skrb nad djetetom, i to iznimno od stavka 2. prema kojem se privremeni boravak može odobriti članu obitelji državljanina treće zemlje koji u RH boravi na temelju važeće dozvole za boravak i rad ako je taj državljanin treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji imao najmanje godinu dana odobren privremeni boravak. Ovdje napominjemo da je nepotrebno navođenje riječi „maloljetnom“ ispred riječi „djetetu“ budući da se u RH punoljetnost stječe s 18 godina kada se u smislu važećih propisa osoba više ne smatra djetetom, već punoljetnom odraslom osobom, pa bi bilo dovoljno navesti riječ „djetetu“. Nadalje, nejasno je zašto se ovdje određuje granica od 16 godina. Ne vidimo zapreke da se odredba ovog stavka, ako stručni nositelj izrade propisa ostane pri ovakvoj odredbi, odnosi i na djecu nakon 16., a do navršene 18. godine. S obzirom na navedeno, trebalo bi brisati riječi „do 16 godina“. U stavku 5. podstavku 2. smatramo potrebnim terminologiju uskladiti s Obiteljskim zakonom, odnosno ispraviti riječi „isključivu skrb“ u skladu s terminologijom Obiteljskog zakona. Neovisno o naprijed navedenom, u odnosu na odredbu članka 63. kojom se propisuje kome se može odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, smatramo nužnim predvidjeti mogućnost spajanja obitelji i u situacijama kada nisu ispunjeni opći uvjeti, ali je to spajanje u najboljem interesu djeteta, imajući u vidu članak 3. stavak 5. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji koji glasi: „Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica za usvajanje ili održavanje povoljnijih odredbi.“ Takav prijedlog temeljimo na odredbi članka 3. stavcima 1. i 2. Konvencije o pravima djeteta, koji glase: 1. U svim akcijama koje se odnose na djecu, bilo da ih poduzimaju javne ili privatne ustanove socijalne skrbi, sudovi, državna uprava ili zakonodavna tijela, najbolji interes djeteta mora imati prednost. 2. Države stranke se obvezuju da će odgovarajućim zakonodavnim i upravnim mjerama osigurati takvu zaštitu i skrb djeteta kakva mu je prijeko potrebna za njegovu dobrobit. Zato u članku 63. predlažemo dodavanje sljedećeg stavka: „Iznimno, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odobrit će se državljaninu treće zemlje i kada nije ispunjen koji od

Prihvaćen
 Brisani stavak 5. u članku 63. Prijedloga Zakona. Prijedlogom Zakona propisani su i druge svrhe odobrenja privremenog boravka koje bi se mogle primijeniti na prijedlog koji se odnosi na reguliranje privremenog boravka djece kada je to u najboljem interesu djeteta.

	općih uvjeta, u situaciji kada je spajanje obitelji u najboljem interesu djeteta."	
75	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 63.</p> <p>Odredbom čl. 63. st. 5. Nacrta utvrđeno je da će, iznimno privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odobriti maloljetnom djetetu do 16 godina ako: - oba roditelja borave u Republici Hrvatskoj na temelju odobrenih dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili - jedan od roditelja ima dozvolu za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona te ima isključivu skrb nad maloljetnim djetetom. Ovdje ukazujemo na Konvenciju o pravima djeteta prema kojoj dijete označava svaka osoba mlađa od 18 godina, osim ako se zakonom koji se primjenjuje na dijete granica punoljetnosti ne odredi ranije. Stoga predlažemo da se ZOS uskladi s navedenom Konvencijom.</p>	<p>Prihvaćen Brisan stavak 5. članka 63. Prijedloga Zakona.</p>
76	<p>Hrvatski pravni centar V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 64.</p> <p>U članku 64. stavku 5. izbrisati riječi: „ili ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu.“.</p> <p>Obrazloženje: Brisanje gore navedenih riječi potrebno je iz razloga što se takva predložena formulacija može tumačiti na način da bračni drugovi iz brakova koji su sklopljeni nakon odlaska osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom neće imati pravo da se spoje kao članovi uže obitelji te ovakva formulacija postavljena u sadašnjem vremenu onemogućava ispunjavanje, s obzirom da osobe koje se spajaju ne mogu živjeti u stvarnom ili izvanbračnom odnosu sa svojim bračnim drugim, jer se nalaze u drugoj zemlji.</p>	<p>Nije prihvaćen Predložena formulacija je usklađena s Rezolucijom Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16. 12. 1997.). Nadalje, Prijedlogom Zakona propisano je da član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o valjanoj stranoj putnoj ispravi i dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje te da u postupku odobrenja privremenog boravka ne može pružiti dokaz o postojanju određenog obiteljskog odnosa s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se uzeti u obzir i drugi dokazi o postojanju takvog odnosa, koji se procjenjuje sukladno propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p>
77	<p>Ivan Zidarević V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 64.</p> <p>Članak 64. treba dopuniti i stavkom u kojoj će se navesti i životni partner. Organski Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola (NN 92/14, 98/19) u članku 2. navodi sledeće: "Životno partnerstvo je zajednica obiteljskog života dviju osoba istog spola sklopljena pred nadležnim tijelom u skladu s odredbama ovoga Zakona." U presudi Schalk i Kopf protiv Austrije (2010.) ESLJP je prvi put priznao da stabilne veze kohabitacije istospolnih parova potpadaju pod pojam "obiteljskog života" u smislu članka 8. Konvencije. To je otvorilo mogućnost da se sudskim pravorijekom utvrdi kako su istospolni parovi diskriminirani po spolu u svom pravu na poštovanje osobnog i obiteljskog života (članak 14. u vezi s člankom 8. Konvencije). Kao stranac u Republici Hrvatskoj, sa odobrenim privremenim boravkom na osnovu spajanja obitelji, sklopljenim životnim partnerstvom, ja de facto jesam uža obitelj mog životnog partnera, hrvatskog državljanina. Ukoliko se sporni članak ne dopuni, izvršiće se diskriminacija prema obiteljskom statusu što je protivno Zakonu o životnom partnerstvu osoba istog spola, Zakonu o suzbijanju diskriminacije ali i Zakonu o ravnopravnosti spolova.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
78	Hrvatski pravni centar	Nije prihvaćen

	<p>V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 66.</p> <p>U članku 66. stavku 1. na kraju rečenice dodati „...“, kao niti dokaz o zdravstvenom osiguranju“. Obrazloženje: Dosadašnjim zakonom je bilo predviđeno da član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, stoga smatramo da nema razloga za dodatanim uvođenjem potrebe za ispunjavanjem ovog uvjeta, s obzirom da je sam postupak spajanja obitelji izuzetno otežan osobama koje dolaze iz ratom zahvaćenih zemalja, a to su najčešće takve osobe.</p>	<p>Budući da sve kategorija državljanina trećih zemalja koji žele regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji moraju pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju (putno zdravstveno osiguranje koje se priznaje) mišljenja smo da ne postoji razlog izuzimanja navedene kategorije osoba za prilaganjem dokaza o zdravstvenom osiguranju.</p>
79	<p>Pravobranitelj za djecu RH</p> <p>V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 67.</p> <p>Odredbu članka 67. potrebno je izmijeniti na način kojim bi se postiglo da dijete strani državljanin slijedi status svojih roditelja.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prijedlogom Zakona članka 67. propisano je da je roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan do navršenih tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete. Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju. Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na vrijeme na koje je odobren privremeni boravak jednom roditelju ili skrbniku djeteta, odnosno do godine dana ako je jedan od roditelja ili skrbnik državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno stalnom boravku. Dakle, dijete slijedi pravni status roditelja ili zakonskog skrbnika.</p>
80	<p>Pravobranitelj za djecu RH</p> <p>V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 69.</p> <p>U odredbi članka 69. smatramo potrebnim predvidjeti zaštitu osobama koje su za vrijeme maloljetnosti stekle pravo na privremeni boravak neovisno o duljini njegova trajanja.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga Zakona. Dakle, dana je mogućnost za daljnjim reguliranjem statusa u Republici Hrvatskoj, osobi koja je za vrijeme privremenog boravka postala punoljetna.</p>
81	<p>PGP Sisak</p> <p>V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 69.</p> <p>U čl. 69.st.1., predlažemo izmijeniti st.1., na način da glasi: „Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava relevantne uvjete iz članka 59.“ U čl. 69.st.2., predlažemo izmijeniti st.2., na način da glasi: „Iznimno, državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava relevantne uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine u slučaju da je osoba na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji umrla.“ Obrazloženje: Ovo uzimajući u obzir da je zakonodavac usvojio izmjene čl. 59. kako je to predložio PGP Sisak u ovim komentarima. Ovo smatramo važnim jer ako osobi prestaje privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ista treba ostvariti</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Državljanin treće zemlje koji više nije ovisan o osobi (sponzoru) uz ispunjenje uvjeta iz članka 59. može zatražiti autonomni boravak, bez obzira kada mu prestaje važiti privremeni boravak koji je odobren u svrhu spajanja obitelji.</p>

	boravak prema uvjetima koji su relevantni za nju.	
82	<p>Centar za mirovne studije V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 72. U članku 72. stavku 4. iza riječi „roditelja“ treba dodati „ili skrbnika“. Obrazloženje: Sukladno načelu nediskriminacije, nema zapreke da prava roditelja i skrbnika u ovom kontekstu ne budu izjednačena.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 72. stavku 4. iza riječi „roditelja“ dodaje se riječi „zakonskog skrbnika“</p>
83	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 72. Odredbu članka 72. stavka 1. potrebno je preurediti na način da se duljina privremenog boravka uskladi s duljinom predviđenog školovanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 61 stavkom 1. Prijedloga Zakona propisano je da se odobrenje za privremeni boravak izdaje na rok važenja do godine dana. Znači da državljanin treće zemlje prilikom popunjavanja propisanog Obrasca za odobrenje privremenog boravka u svrhu srednjoškolskog obrazovanja sam navodi vremensko razdoblje za koje traži boravak u Republici Hrvatskoj, koje ne može biti dulje od godine dana.</p>
84	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 79. U odredbi članka 79. stavka 1. točke 2. smatramo nužnim podići razinu zaštite djece žrtava kažnjivih radnji te omogućiti zaštitu u slučajevima kada su ona, primjerice, žrtve nasilničkog ponašanja roditelja ili drugih kažnjivih radnji počinjenih na njihovu štetu.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba je usklađena s Direktivom Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.), a u stavku 1. članka 80. Prijedloga Zakona je decidirano propisano da je Ministarstvo dužno ako se radi o maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima surađivati s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb. Člankom 81. je razrađen program pomoći i zaštite posebice ako se radi o maloljetniku koji je identificiran kao žrtva, a odredba članka 83. Prijedloga zakona se isključivo odnosi na postupanje s maloljetne žrtve trgovanja ljudima.</p>
85	<p>PGP Sisak V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 79. U čl. 79.st.1.toč.3., predlažemo brisati točku 3., podredno predlažemo u toč.3., riječ „Hrvatima“ izmijeniti u „pripadnicima hrvatskog naroda“ kao što je navedeno u čl. 156. U čl. 79. st.3., predlažemo da se primjena ovog stavka u dijelu “može se odobriti bez prilaganja strane putne isprave“ primjeni na sve kategorije osoba navedenih u čl. 79.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U članku 79. stavku 3. točki 3. riječ “Hrvatima” mijenja se i glasi: “pripadnicima hrvatskog naroda bez hrvatskog državljanstva”. Kategoriji osoba iz stavka 3. točke 3. omogućava se da pripadnicima hrvatskog državljanstva da ako imaju suglasnost tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske, iznimno može odobriti privremeni boravak u humanitarne svrhe. Naime, člankom 10. Ustava Republike Hrvatske je propisano da Republike Hrvatska štiti prava i interese svojih državljana koji žive ili borave u inozemstvu i promiče njihove veze s domovinom. Dijelovima hrvatskog naroda u drugim državama jamči se osobita skrb i zaštita Republike Hrvatske.</p>
86	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 80. Odredba članka 80. stavka 4. predviđa da osoba gubi pravo na pomoć i zaštitu ako je iskaz temeljila na lažnim činjenicama, ako su prestale okolnosti radi kojih je ostvarila pravo na pomoć i zaštitu ili ako se ponaša suprotno pravilima utvrđenim programom pomoći i zaštite. Obveza je države pružiti djeci posebnu i dodatnu skrb i zaštitu te stoga smatramo važnim da se djetetu omoguću pomoć i zaštita pa i kad postoje okolnosti navedene u stavku 4. ako se procjeni da je djetetu ta pomoć i zaštita potrebna i u skladu s najboljim interesom djeteta.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba je usklađena s Direktivom Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.), a u stavku 1. Članka 80. Prijedloga Zakona je decidirano propisano da je Ministarstvo dužno ako se radi o maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima surađivati s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb. Člankom 81. je razrađen program pomoći i zaštite posebice ako se radi o maloljetniku koji je identificiran kao žrtva, a odredba članka 83. Prijedloga zakona se isključivo odnosi na maloljetne žrtve trgovanja ljudima.</p>
87	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE,</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima,</p>

	<p>Članak 85. Odredbom članka 85. stavka 3. propisuje se da protiv rješenja o ukidanju privremenog boravka iz humanitarnog razloga žrtvi trgovanja ljudima nije dopuštena žalba, nego se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebice djeca bez pratnje kao ranjiva skupina, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o ukidanju privremenog boravka iz humanitarnih razloga može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Osim toga, sukladno članku 47. Zakona o upravnim sporovima sud može na prijedlog stranke ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta izdati privremenu mjeru, čime smatramo da je otklonjena opasnost za nanošenje štete naboljeg interesa djeteta.</p>
88	<p>Pravobranitelj za djecu RH V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 87. Odredbom članka 87. stavka 1. točke 3. propisuje se da će se ukinuti privremeni boravak ako državljanin treće zemlje u roku od 30 dana nakon odobrenja privremenog boravka ili izdavanja dugotrajne vize ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Smatramo nužnim predvidjeti zaštitu djeci u slučajevima koje predviđa odredba članka 87. stavka 1. točke 3. (nepoštivanje roka za prijavu boravišta), jer navedeni propust ne ovisi o djetetu (jer ono nema poslovnu sposobnost), već o postupanju osobe koja o djetetu skrbi. Također, u odnosu na odredbu stavka 4. kojom se propisuje da protiv rješenja o ukidanju privremenog boravka nije dopuštena žalba, nego se može pokrenuti upravni spor, predlažemo predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebice djeca bez pratnje kao ranjiva skupina, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o ukidanju privremenog boravka može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba članka 87. se odnosi na obvezu državljanina treće zemlje da se obrati nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave svog boravišta, te maloljetno dijete slijedi pravni status svog roditelja ili zakonskog skrbnika, koji prilikom prijave sebe je u obvezi izvršiti prijavu boravišta i za maloljetno dijete. U odnosu na pravni lijek pogledati prethodno obrazloženje.</p>
89	<p>PGP Sisak V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE, Članak 87. U čl. 87.st.1., toč.5. i 6., predlažemo neophodnim nadodati u obje predmetne točke na kraju teksta sljedeći tekst: „osim u iznimnim slučajevima (poput potrebe liječenja izvan granica RH, itd...)”. Obrazloženje: Prije nego je potrebno osigurati osobi stvarnu i učinkovitu vezu s Republikom Hrvatskom na način da se osigura kontinuitet boravka, no da se u isto vrijeme osobu ne ograničava u njezinoj slobodi kretanja, koja uključuje liječenje, posjete i njegovanje bolesnih članova obitelji i sl.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 87. Prijedloga Zakona je propisana iznimka; na način da stavak 5. propisuje da; Iznimno od stavka 1. točke 5. i 6. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji jednokratno do 90 dana iz opravdanih razloga izbiva iz Republike Hrvatske neće se ukinuti privremeni boravak, ako o odlasku iz Republike Hrvatske prethodno obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju, a ako nakon odlaska iz Republike Hrvatske nastanu izvanredne okolnosti, državljanin treće zemlje je dužan u roku od 30 dana od nastanka tih okolnosti obavijestiti diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.</p>
90	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA, VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA Predlažemo uvesti odredbu o mogućnosti određivanja</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvaćeno, iz razloga što se stanje i kretanje na tržištu rada već prati kroz provedbu testa tržišta rada.</p>

	<p>godišnje kvote suglasnosti, u konzultaciji sa socijalnim partnerima, po uzoru na slovenski Zakon o zapošljavanju i samo zapošljavanju stranaca: „(1) S obzirom na stanje i predviđena kretanja na tržištu rada, Vlada RH može godišnje odrediti kvotu suglasnosti za izdavanje dozvola za boravak i rad, s ciljem ograničavanja broja stranaca državljana trećih zemalja na tržištu rada. (2) Kvotu Vladi RH predlaže ministar nadležan za rad, uz prethodno dobivanje mišljenja Gospodarsko socijalnog vijeća, a ako ono ne djeluje, onda u postupku savjetovanja s reprezentativnim udrugama poslodavaca i sindikata više razine. (3) U slučaju međunarodnih natječajâ, koje raspisuju državna tijela, Vlada RH može utvrditi da se suglasnost za pojedinačne dozvole izdaju van kvote odnosno bez provjere stanja na tržištu rada.“</p> <p>OBRASLOŽENJE: Smatramo da je nužno uvesti osigurač i kontrolu Vlade nad obujmom uvoza stranaca u slučaju promjene na tržištu rada, bez toga da je potrebno mijenjati model i zakon.</p>	
91	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA, VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA</p> <p>Savez samostalnih sindikata Hrvatska (SSSH) smatra da Prijedlog Zakona o strancima u dijelu koji se odnosi na rad državljana trećih zemalja nije dostatno uređen u odnosu na iskustva koja već imamo, kao i u odnosu na slovenski model koji je proklamiran kao poželjan. To ostavlja uređenje novog modela na pola puta, što nije dobro za nacionalno tržište rada, a nama je neprihvatljivo. Uz to, oko samog zakonskog prijedloga nije postignuta dovoljna razina suglasja između različitih dionika. Još jednom ističemo kako je SSSH-u zamjena godišnjega kvotnog modela tzv. slovenskim modelom prihvatljiva samo uz prijenos svih „osigurača“ zaštite kako domaćih tako i stranih radnika na nacionalnom tržištu rada te uz uspostavu odgovarajućeg sustava nadzora (nadzor nad primjenom proširenih kolektivnih ugovora), ali odbija svaki pokušaj deregulacije. Model u kojem je moguće zaposliti stranca, iako postoji nezaposlena osoba koja zadovoljava uvjete, jest deregulacija. Smatramo, međutim, da je model moguće popraviti, i u tu svrhu dostavljamo konkretne prijedloge po pojedinim člancima. Također ističemo kako je za učinkovitu provedbu ovoga modela nužno osigurati preduvjete: HZZ doista mora posredovati između nezaposlenih radnika-tražitelja posla i poslodavaca-tražitelja radnika; tijela državne uprave, javne ustanove i institucije moraju se međusobno povezati i promptno razmjenjivati informacije (primjerice, podatke o poslodavcima kojima je odobreno zapošljavanje stranaca trebalo bi pratiti, analizirati i prosljeđivati); tijela državne uprave, javne ustanove i institucije nužno je kapacitirati (brojčano i edukativno te ih opremiti) i dr.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Predloženi koncept zapošljavanja stranaca jamči prioritetnu zaštitu domaće radne snage i poslodavac ne može dobiti pozitivno mišljenje HZZ-a ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji ima raspoložive odgovarajuće radne snage za koju se mora provesti postupak posredovanja. Osim toga, ne treba zanemariti niti uvjete koje mora zadovoljiti poslodavac kao dodatnu zaštitu i kontrolu za zapošljavanje stranaca.</p>
92	<p>Ured pučke pravobraniteljice PRIJEDLOG ZAKONA O STRANCIMA, VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA</p> <p>Člancima 126. do 137. Nacrta, regulirano je pitanje izdavanje "EU plave karte" visokokvalificiranim osobama, državljanima trećih zemalja s ciljem zapošljavanja visokoobrazovane radne snage. Člankom 130. Nacrta propisani su uvjeti pod kojima nositelj "EU plave karte" može mijenjati poslodavce. Međutim, odredbama Nacrta, za nositelje "EU plave karte", nije predviđena provjera</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Odredbe koje reguliraju izdavanje EU Plave karte usklađene su sa odredbama Direktive Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.) Budući da se radi o zapošljavanju visokokvalificirnoj radnoj snazi odnosno državljanima trećih zemalja, koji imaju zaključen ugovor o radu u kojem mora biti naznačena 1,5 bruto plaća, te kako dosadašnja praksa</p>

	<p>stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada pa je stoga vidljivo da su odredbe ZOS-a znatno restriktivnije u slučaju zapošljavanja državljana trećih zemalja sa nižim obrazovnim stupnjem. Naime, mišljenja smo da bi test tržišta rada trebalo primijeniti i za nositelje "EU plave karte" budući da u RH postoje zanimanja za koja se traži visoka stručna sprema odgovarajućeg usmjerenja, a koja nije deficitarna na tržištu rada, poput npr. zanimanja iz pojedinih područja društvenih znanosti.</p>	<p>ukazuje na mali broj izdanih EU Plavih karti, prijedlog nije prihvaćen. Napominjemo, da niti do sada izdavanje EU Plave karte nije bio predviđen Odlukama Vlade Republike Hrvatske o godišnjoj kvoti dozvola za zapoljavnje stranaca.</p>
93	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 88. U odnosu na stavak 3. pojedine članice HGK predlažu šire odrediti poslove koje može obavljati državljanin treće zemlje, primjerice na način da može raditi u Republici Hrvatskoj na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada, a u slučaju potrebe, i na svim drugim povezanim poslovima. Nije moguće garantirati stranom radniku da zbog procesa proizvodnje ili narudžbi kupaca neće biti potrebno da privremeno obavlja neke druge poslove koji su u skladu s njegovim znanjima i vještinama. Podredno, predlaže se brisati stavke 3. i 4. ovoga članka.</p>	<p>Nije prihvaćen U postupku izdavanja dozvole za boravak i rad moraju biti poznati podaci kod kojeg poslodavca će državljanin treće zemlje raditi, odnosno na kojim poslovima će državljanin treće zemlje raditi, odnosno poslove koje su navedeni u ugovoru o radu koji se prilaže u postupku izdavanja mišljenja kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje ako se radi o izdavanju dozvole za boravak i rad bez mišljenja (članak 110. Prijedloga Zakona).</p>
94	<p>Danijela Božić VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 89. Kako bi se popunila pravna praznina predlažem usvajanje sljedeće odredbe preuzete iz Zakona o zapošljavanju, samozapošljavanju i radu stranaca Republike Slovenije: „Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja ako u Republici Hrvatskoj ne ostvaruju dohodak i neposredno ne vrše prodaju ili pružaju usluge već samo sudjeluju na poslovnim sastancima, uspostavljaju poslovne kontakte, uključujući pregovore vezane uz pružanje usluga ili obavljanje djelatnosti, obavljaju radnje vezane uz pripremu za tržišnu prisutnost stranog poslodavca u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da takve aktivnosti ne traju dulje od 90 dana unutar šest mjeseci, računajući od dana prvog ulaska državljana trećih zemalja u Republiku Hrvatsku.“</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlogom Zakona je propisano koje poslove državljani trećih zemalja mogu obavljati kraće vremensko razdoblje do 90 odnosno 30 dana temeljem potvrde o prijavi rada, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad.</p>
95	<p>Agencija za mobilnost i programe Europske unije VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 90. Komentar na čl. 90 Zakona Poštovani, Članak 90. kaže da zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može podnijeti osobno državljanin treće zemlje sukladno članku 58. (Podnošenje zahtjeva za odobrenje privremenog boravka) ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje ili sjedištu poslodavca. S obzirom da ovaj članak upućuje na primjenu članka koji regulira podnošenje zahtjeva za odobrenje privremenog boravka smatramo da nema razloga da se ista analogija ne primijeni i na podnošenje zahtjeva za odobrenje privremenog boravka, odnosno da poslodavac državljanina treće zemlje isto tako može podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka kao i sam državljanin treće zemlje. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

96	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 91. Prema odredbi članka 91. Nacrta, o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad rješenjem odlučuje MUP putem policijske uprave, odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta, odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje. Protiv toga rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Imajući u vidu da državljani treće zemlje učestalo podnose zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad na sezonskim poslovima te da je u tom slučaju njihov radni i boravišni status potrebno žurno rješavati, razvidno je da su u slučaju mogućnosti podnošenja isključivo upravne tužbe, odnosno pokretanja upravnog spora kao elementa pravne zaštite praktično, zbog dugotrajnosti sudskih postupaka, onemogućeni u obavljanju navedenih poslova.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom predhodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
97	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 91. Članice HGK - Županijske komore Dubrovnik predlažu izmijeniti stavak 3. na način da glasi: „(3) Dozvola za boravak i rad izdaje se državljaninu treće zemlje na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla, odnosno vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najduže na dvije godine.“, a s obzirom da Savezna Republika Njemačka najavljuje više od milijun potrebnih radnih mjesta te je otvorila granice radnicima trećih zemalja od ožujka 2020., što može izravno ugroziti uvoz radne snage u RH. Nadalje, predlažu izmijeniti stavak 5. tako da glasi: „(5) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona, policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti u roku od 7 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.“ Također, iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz industrijskog sektora: predlaže se skratiti rok odluke o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad s 10 na 5 dana. Obrazloženje: nepotrebno odugovlačenje u situaciji kada PP donosi odluku nakon što je udovoljeno članku 97., odnosno kada državljanin udovoljava uvjetima za privremeni boravak, a HZZ je donio pozitivno mišljenje. Prijedlog odredbe: „(5) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona, policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti u roku od 5 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.“</p>	<p>Nije prihvaćen Propisivanjem novog modela zapošljavanja nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja je dužna provjeriti sve uvjete koje se odnose na boravak državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj, te s tog aspekta mišljenja smo da su propisani rokovi u redu. Napominjemo, da dio rada provjere se odnosi i na rad drugih nadležna tijela izvan Ministarstva unutarnjih poslova, te smo mišljenja da je rok za izdavanje dozvole za boravak i rad u roku od 10 odnosno 5 dana primjeren.</p>
98	<p>Hrvatska udruga turizma VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 93. Predlažemo u stavku 1. obrisati točke 1. – 6. Obrazloženje: Predlažemo brisati veći dio uvjeta zbog kojih MUP može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole jer su predviđene obveze nepotrebne i/ili se ne mogu provjeriti te se ponavljaju kroz provjeru poslodavca od strane HZZ-a (potrebno provjeru uvjeta regulirati na jednom mjestu). Ovim člankom propisan je niz uvjeta pod kojima MUP može odbiti izdavanje dozvole za boravak i rad stranca. Svjesni smo namjera predlagatelja Zakona, koje podržavamo, a to je da se zaštiti domaće tržište rada, kao i intencije da se zaštite stranci od neprimjerenih uvjeta rada. Ipak ističemo kako su neki od navedenih uvjeta nesvršishodni i smatramo kako za dio njih ne</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

	<p>postoje načini provjere. U vezi točaka 1., 2., 4. i 6., uvjeti koji se provjeravaju od strane MUP-a su identični uvjetima koje, prema Prijedlogu Zakona, provjerava HZZ, prilikom postupka izdavanja mišljenja. Na ovaj način radi se dvostruka provjera istih uvjeta za što nema potrebe ni smisla. U vezi točke 3., ističemo kako ovakvo uvjetovanje nije u skladu sa slobodom pružanja usluga unutar Europske unije niti je jasno kako će se ova odredba provjeravati u praksi. U vezi točke 5., nije jasno kako će se ova odredba provoditi u praksi odnosno na temelju čega će se prethodno prosuđivati namjera poslodavca što je potpuno subjektivan pojam. Razumijemo da bi se isto eventualno moglo ustanoviti tek nakon odgovarajućih inspekcijskih nadzora, ali nikako prije toga. U vezi točke 6., ističemo kako je ova odredba preširoko formulirana. Nije uzeta u obzir mogućnost da poslodavac ili državljaniin treće države vodi žalbeni postupak, jer smatraju da im je novčana kazna neosnovano izrečena ili da je previsoko određena. Nadalje, formulacija "krše propise iz područja radnog odnosa" je preširoka te se posebno kod velikih sustava s nekoliko tisuća zaposlenih mogu dogoditi i manji propusti u evidenciji radnog vremena ili s područja zaštite na radu i sl. zbog kojih poslodavac može biti kažnjen. Također, provjera poslodavca i usklađenosti njegovog poslovanja je predviđeno člankom 99. stavkom 1. točke 8. pa se ovime radi dvostruka provjera istog uvjeta, a što je nepotrebno trošenje resursa. Stoga, predlažemo brisanje odredbe, a alternativno predlažemo prihvatljiviju formulaciju odredbe koja bi glasila: "poslodavac ili državljaniin treće zemlje nisu podmirili novčanu kaznu izrečenu pravomoćnom odlukom nadležnog tijela ili krše propise iz područja zapošljavanja stranaca".</p>	
99	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 93. Člankom 93. Nacrta, propisano je da MUP, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je, između ostalog, glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja. Mišljenja smo da je predmetna odredba pravno nejasna s obzirom da se može tumačiti na proizvoljan način. Naime, dvojbeno je na koji način se može utvrditi kršenje predmetne odredbe ukoliko pravni subjekt posluje u skladu s pozitivnim propisima RH te iste ne krši u pogledu radno-pravnih obveza poslodavca.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba je usklađena s člankom 20. stavkom 1. Direktivom (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair</p>
100	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 94. Uz članak 94. Vezano uz nemogućnost podnošenja žalbe protiv rješenja policijske uprave o ukidanju dozvole te upravni spor kao jedinu mogućnost ukazujemo na to da takvo rješenje može u stvarnosti dovesti do dugotrajnijih postupaka, što gospodarstvu stvara dodatne teškoće, pa i troškove.</p>	<p>Nije prihvaćen Tijekom predhodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo je da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Nastavno na prethodno, Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo</p>

		stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.
101	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 97. Predlažemo termin (pozitivno) „mišljenje“ zamijeniti terminom „suglasnost“ u svim člancima. OBRAZLOŽENJE: Budući da se u čl. 99 izričito navode uvjeti pod kojima će se isti izdati, smatramo da se ovdje ipak radi o pravnom aktu suglasnosti ili potvrde/odobrenja, a ne mišljenja. (Mišljenja o čemu?). Također postavljamo pitanje žalbe poslodavca na uskraćivanje suglasnosti. Nadalje, smatramo da se radi i o nomotehnički i teleološki prikladnijem rješenju kako bi se zadržala i naglasila funkcija zaštite domaćeg tržišta rada: HZZ u ovom slučaju preuzima dio javnih ovlasti kontrole proširivanje ponude radne snage i zapošljavanja državljana trećih zemalja - zato je prikladnije da izdaje suglasnost, a ne da se „dozvole izdaju na temelju mišljenja.“ Kvotni sustav mora se zamijeniti modelom koji će u svim segmentima na jednak način, ako ne i bolje od kvonog sustava, pružati jamstva za zaštitu domaćeg tržišta rada.</p>	<p>Nije prihvaćen U pogledu zamjene akta „mišljenja“ s aktom „suglasnost“ valja istaknuti da oba akta proizvode pravne učinke u okviru upravnog postupka koji će se voditi pred MUP-om. Izdavanje suglasnosti HZZ-a u upravnom postupku otežalo bi i oduljilo cjelokupan postupak izdavanja dozvole za boravak i rad. S obzirom da se prvotno vrši provjera u evidenciji nezaposlenih osoba, a potom posredovanje pri zapošljavanju, radi se o aktivnostima koje su redovne djelatnosti HZZ-a i u okviru istih HZZ može ispitati uvjete koji se traže za poslodavca. Jednako tako, izvan upravnog postupka, HZZ ispituje identične i slične uvjete kod dodjeljivanja potpora za zapošljavanje/samozapošljavanje u okviru mjera aktivne politike zapošljavanja. U slučaju uskraćivanja mišljenja, poslodavac može pokrenuti upravni spor sukladno članku 91. stavak 2. Prijedloga Zakona.</p>
102	<p>Hrvatska udruga turizma VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 97. Predlažemo u stavku 3. nadopuniti odredbu na način da se nakon riječi u poljoprivredi doda riječi „ te ugostiteljstvu i turizmu“ čime će se omogućiti zapošljavanje sezonskih radnika i u turizmu i ugostiteljstvu bez obveze prilaganja mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Obrazloženje: S obzirom na i nadalje izraženu sezonalnost poslovanja u turizmu, stanje na tržištu rada te sve veće nedostatke upravo sezonskih radnika, nužno je omogućiti predmetnu iznimku za sezonsko zapošljavanje stranaca u turizmu i ugostiteljstvu.</p>	<p>Prihvaćen Odredba je dopunjena s navedenim djelatnostima.</p>
103	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 97. Prema odredbi članka 97. Nacrta, MUP, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ZOS-a, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Mišljenje područne službe odnosno ureda HZZ-a poslodavac je dužan priložiti uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, a mišljenje nije dužan priložiti poslodavac koji namjerava zaposliti sezonskog radnika u poljoprivredi na području RH u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine. Mišljenja smo da predmetnu iznimku treba proširiti i na pojedine druge grane poslovanja, poput ugostiteljsko-turističke djelatnosti, imajući u vidu da tijekom nekoliko posljednjih turističkih sezona RH nema dovoljno sezonskih radnika u okviru nacionalnog tržišta rada.</p>	<p>Prihvaćen Odredba je dopunjena s navedenim djelatnostima.</p>
104	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 97. Uz članak 97. Predlažemo stavak 2. u članku 97.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba je dopunjena s navedenim djelatnostima. S obzirom da je intencija ovih odredbi zapošljavanje domaće radne snage, za očekivati je da se poslodavac</p>

	<p>izmijeniti tako da glasi: „(2) Mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 1. ovog članka nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja pribavlja po službenoj dužnosti nakon zaprimanja zahtjeva za izdavanje ili za produženje dozvole za boravak i rad.“ Iza stavka 2. predlažemo dodati novi stavak 3. koji glasi: „(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, uz zahtjev za produženje dozvole za boravak i rad nije potrebno pribavljati mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka, ako poslodavac i radnik i dalje udovoljavaju uvjetima i radnik radi na radnom mjestu za koje je sklopio ugovor o radu.“ Stavak 3. postaje stavak 4. Iza stavka 4. predlažemo dodati novi stavak 5. koji glasi: „(4) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad državljana treće zemlje te za izdavanje mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u ime obrtnika ovlašteno je podnijeti udruženje obrtnika kojega je obrtnik kao poslodavac član.“ obrazloženje: Smatramo da postupak treba pojednostaviti te, sukladno Vladinom planu administrativnog rasterećenja gospodarstva, poslodavce rasteretiti obveza da jednom tijelu sami dostavljaju dokumente drugog tijela. Stoga i predlažemo da se podnosi samo jedan zahtjev MUP-u za izdavanje dozvole, dok bi MUP sve dokumente za koje je to moguće pribavljao po službenoj dužnosti. Kod produljenja radne dozvole predlažemo skraćanje postupka, tj. da se ne provodi ponovno isti dugotrajan postupak koji je predviđen za prvo traženje dozvole, ako stranac i nadalje radi na istom radnom mjestu i ispunjeni su uvjeti za njegovo zapošljavanje. Također predlažemo omogućiti udruženjima obrtnika da za obrtnika obavljaju potrebne administrativne radnje pribavljanja mišljenja HZZ-a i podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvola, kako bi taj postupak obrtnicima dodatno pojednostavnili i olakšali.</p>
<p>105 Hrvatska udruga turizma VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 98. Predlažemo skratiti rok od 30 dana za provedbu testa tržišta rada te propisati: „Ukoliko u 8 dana nije došlo do dogovora razgovora za posao i/ili dogovora zapošljavanja upućene nezaposlene osobe – test tržišta rada je negativan. (dopuniti također da ukoliko je rezultat testa negativan isti kao takav vrijedi za iste potrebe zapošljavanja istoga poslodavca do 6 mjeseci). Obrazloženje: Važno je postupak testiranja tržišta rada učiniti efikasnim i operativno provedivim u što kraćem roku. Stoga predlažemo skratiti rok i test tržišta rada provesti temeljem odaziva nezaposlenih osoba na oglas za radno mjesto tj. temeljem stvarne reakcije u smjeru zapošljavanja, a ne temeljem stanja u evidenciji nezaposlenih osoba na HZZ-u. - U stavcima 2. i 5. se fokus postavlja na provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba što se može zaključiti iz formulacija kao što su: „obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba“ i „test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba“. Smatramo da nije relevantno samo stanje u evidenciji nezaposlenih osoba već reakcija nezaposlenih osoba i njihov odaziv za razgovor i dogovor zapošljavanja na slobodnim radnim mjestima. Upravo to bi trebalo biti u fokusu testa tržišta rada, a ne statistički podatak o broju</p>	<p>prvo obraća HZZ-u s namjerom zapošljavanja hrvatskog radnika. U suprotnom, poslodavac kada podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad MUP-u, tada već ima namjeru zapošljavanja stranca i pretpostavlja se da je ušao u angažman sa strancem. Stoga, provedba testa tržišta rada, nakon podnošenja zahtjeva pri MUP-u nema smisla, jer je poslodavac već predao zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad konkretnog stranca. Kako se dozvola za boravak i rad izdaje za konkretnog stranog radnika i za njegov rad kod konkretnog poslodavca, mišljenja smo da se udruženja obrtnika ne mogu ovlastiti za podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole, kao ni za pribavljanje mišljenja HZZ-a. Osim toga, u kategoriji poslodavaca nisu samo obrtnici te bi ostali poslodavci bili u nejednakom položaju. U odnosu na prijedlog da se test tržišta rada ne provodi u slučaju produženja dozvole za boravak i rad, isti je prihvaćen.</p> <p>Nije prihvaćen U odnosu na rok od 30 dana u kojem je HZZ dužan obavijestiti poslodavca o rezultatu testa tržišta rada, valja napomenuti da je moguće, ovisno o konkretnom postupku posredovanja, da se isti provede i u kraćem roku. Također, ne treba zaboraviti da će se za deficitarna zanimanja donositi odluka i neće biti potrebno provoditi test tržišta rada. Nezaposlene osobe koje se vode u evidenciji HZZ-a trebaju biti aktivne i raspoložive za rad i ne mogu biti nezainteresirane za posao. Ukoliko se dogodi da nezaposlena osoba koja ispunjava zahtjeve poslodavca odbije zaposlenje, poslodavac će o tome obavijestiti HZZ te će ista biti brisana iz evidencije. Ako, pak, nezaposlena osoba ne može iz određenih osobnih ili drugih razloga raditi, procjenu tih razloga će izvršiti HZZ te ovisno o procjeni, uputiti odnosno ne uputiti osobu kod poslodavca. Navedeno će pokazati test tržišta rada.</p>

	<p>nezaposlenih osoba u evidenciji. - U stavku 4. predlažemo smanjiti rok o slanju obavijesti o rezultatu testa tržišta rada s 30 na 8 dana. Naime, prema Prijedlogu Zakona, cijeli postupak izdavanja dozvole za boravak i rad može trajati 45 dana (5 dana provjera poslodavca od strane HZZ-a + 30 dana test tržišta rada + 10 dana izdavanje dozvole od strane MUP-a) radi čega ne možemo govoriti o sustavu koji je dovoljno brz za praćenje potreba poslovanja. Sustav da bi bio adekvatan potrebama zapošljavanja i kojem bi trebali težiti mora propisati postupak koji će trajati maksimalno 15 dana. Uzimajući u obzir dinamiku suvremenog načina poslovanja i elektroničko vođenje baza podataka i njihovo umrežavanje, brži način rada je svakako moguć i potreban.</p>	
106	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 98. U odnosu na stavak 4. ovoga članka, članice HGK - Županijske komore Dubrovnik ističu kako je predloženi rok od 30 dana za izdavanje rješenja predug te predlažu izmijeniti predmetni stavak na način da glasi: „(4) O rezultatu testa tržišta rada područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 7 dana od dana traženja poslodavca.“ Također, u nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz industrijskog sektora: predlaže se skratiti rok iz stavka 4. ovog članka, odnosno rok u kojem HZZ obavještava poslodavca o rezultatu testa tržišta rada. Rok od 30 dana neprimjereno dug, posebno u slučaju kada je test pokazao da u evidenciji tržišta rada nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca. Predlaže se rok od maksimalno 10 dana, uz pretpostavku da HZZ ima dostupnu analizu stanja tržišta rada. Prijedlog odredbe: „(4) O rezultatu testa tržišta rada područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 10 dana od dana traženja poslodavca.“ Također, postavlja se pitanje primijenjuje li se isti sistem pribavljanja dozvole za rad koji obuhvaća provedbu testa tržišta rada i eventualno mišljenje HZZ-a i u slučaju transferiranja radnika iz ovisnog društva u društvo majku.</p>	<p>Nije prihvaćen Rok od 30 dana je krajnji rok, što znači da u konkretnom postupku posredovanja isti može biti i kraći. Također, ne treba zaboraviti da će se za deficitarna zanimanja donositi odluka i neće biti potrebno provoditi test tržišta rada. U svezi prijedloga premještanja unutar trgovačkih društava, prijedlog se ne prihvaća iz razloga jer je Prijedlogom zakona propisano izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja HZZ-a.</p>
107	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 98. Uz članak 98. Predlažemo da se u stavku 4. brojka „30“ zamijeni brojkom „15“. U stavku 5. predlažemo preciznije urediti propisani uvjet da se zahtjevi poslodavaca „ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji“. obrazloženje: Za poslodavca je zapošljavanje stranaca rješenje koje koristi tek nakon što nije uspio zaposliti domaće radnike. Nerijetko se radi o dugotrajnim pokušajima da se pronađe i zaposli radnika koji ne donose rezultata. U drugim situacijama radi se o uočenoj poslovnoj prilici koja u pravilu ne trpi odgađanje i da bi se iskoristila potrebno je djelovati brzo i u kratkom roku pronaći radnika. Stoga je rok od 30 dana za gospodarstvo neprihvatljivo dug jer znači nemogućnost redovitog poslovanja, a može dovesti i do gubitka poslova. Rok od 15 dana smatramo dovoljno dugim za obavljanje testa tržišta rada jer HZZ vodi dobre i ažurne evidencije, a poslodavcu ujedno nalaže da u isto tako kratkom roku obavi cijeli niz administrativnih obveza.“ Što</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o postupku posredovanja pri zapošljavanju kojeg provodi HZZ te isti, sukladno Zakonu o tržištu rada, obuhvaća stručni odabir i profesionalnu selekciju nezaposlenih osoba prema njihovim osobnim i profesionalnim sposobnostima te utvrđenim zahtjevima poslodavaca. Ovisno o konkretnom postupku posredovanja moguće je da se isti provede i u kraćem roku. Rok od najviše 30 dana za obavijestiti poslodavca o postupku posredovanja je optimalan. Također, ne treba zaboraviti da će se za deficitarna zanimanja donositi odluka i neće biti potrebno provoditi test tržišta rada. U odnosu na uvjet koji propisuje „nemogućnost zadovoljenja uvjeta migracijama u zemlji“, ističemo da je odredba upravo propisana s namjerom da ako ima radnika u zemlji, ali ne na području rada poslodavca, isti može zatražiti mišljenje HZZ-a</p>

	<p>se tiče uvjeta nemogućnosti zadovoljenja uvjeta migracijama u zemlji“ potrebno je jasno propisati što to točno znači da se ne mogu ispuniti, kako bi poslodavci znali što im je očekivati. Ukazujemo na problematičnost ovakvog kriterija jer može dovesti do apsurdne situacije u kojoj poslodavac neće moći zaposliti stranca ako bilo gdje u zemlji postoji evidentirana nezaposlena osoba koja se ne želi ili iz nekog osobnog razloga ne može preseliti kako bi radila u drugom mjestu različitom od svog prebivališta ili boravišta.</p>	
108	<p>EKO MEDIMURJE d.d. Šenkovec VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 98. Članak 98. stavak (4) potrebno je značajno smanjiti rok provođenja testa tržišta rada. Prijedlog je da navedeni članak glasi: (4) O rezultatu testa tržišta rada područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obavijestiti će poslodavca najkasnije u roku od 10 dana od dana traženja poslodavca.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o postupku posredovanja pri zapošljavanju kojeg provodi HZZ te isti, sukladno Zakonu o tržištu rada, obuhvaća stručni odabir i profesionalnu selekciju nezaposlenih osoba prema njihovim osobnim i profesionalnim sposobnostima te utvrđenim zahtjevima poslodavaca. Ovisno o konkretnom postupku posredovanja moguće je da se isti provede i u kraćem roku. Rok od najviše 30 dana za obavijestiti poslodavca o postupku posredovanja je optimalan. Također, ne treba zaboraviti da će se za deficitarna zanimanja donositi odluka i neće biti potrebno provoditi test tržišta rada</p>
109	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99. Iznosimo 12 prijedloga za izmjenu kako slijede: 1. pojam pozitivnog mišljenja zamijeniti s pojmom suglasnosti na način i iz razloga kako to navodimo u komentaru na čl. 97. 2. dodati ključni uvjet da u evidenciji nezaposlenih osoba nema odgovarajućeg tražitelja zaposlenja prema uvjetima poslodavca bez kojeg je sadržajno i nomotehnički nemoguće zamisliti model koji vrši funkciju zaštite hrvatskog tržišta rada 3. dodati ključni uvjet da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete koje poslodavac traži (s obzirom na dokaze iz 8. st. točke 2. istog članka) 4. stavak 1. točku 1. dopuniti na način: „obavlja registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj u kojoj traži zapošljavanje državljanina treće zemlje.“ Temeljem predloženog rješenja čl.99. st.1., a s obzirom na to da je nedavnim izmjenama Zakona o sudskom registru potpuno nevjerovatno djelatnost izbačena kao podatak koji se upisuje, nego se samo evidentira, Hrvatski zavod za zapošljavanje, najplastičnije nema nikakvog načina osigurati da tvrtka koja obavlja djelatnost graditeljstva ne može uvesti masera/maserku i obrnuto! Tražimo da se uvjet definira na način da poslodavac mora obavljati djelatnost u kojoj traži zapošljavanje državljanina treće zemlje, što bi se dokazivalo izvatkom iz evidencije. 5. zamijeniti stavak 1. točku 2. preciziranjem što se smatra obvezama po osnovi javnih davanja prema formulaciji iz čl. 252 Zakona o javnoj nabavi gdje stoji da to znači da „nema nepodmirenih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.,, 6. u st. 1. točka 3. propisati da se uvjet od zaposlenog najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske odnosi samo na poslodavca – fizičku osobu, a da poslodavac – pravna osoba mora imati zaposlena 3 radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno</p>	<p>Nije prihvaćen Razlozi za ne uvođenje termina: „suglasnost“, prethodno su navedeni. U odnosu na dodavanje nova 2 uvjeta koje mora ispunjavati poslodavac, mišljenja smo da predloženi uvjeti proizlaze iz čl. 98. st. 5. Nacrta prijedloga zakona. Naime, uvjet za izdavanje mišljenja je prethodna provedba testa tržišta rada, te će se u okviru provjere uvjeta koje mora ispunjavati poslodavac svakako provjeriti i uvjeti koji važe za stranca, a koje je poslodavac tražio u prijavi potrebe za radnikom. U odnosu na dopunu uvjeta „obavlja registriranu djelatnost u RH u kojoj traži zapošljavanje državljanina treće zemlje, mišljenja smo da je ključna odrednica zapošljavanje stranca pod uvjetom da u evidenciji nezaposlenih nema domaćeg radnika koji ispunjava uvjete poslodavca. Sve uvjete koje je poslodavac tražio za zapošljavanje domaćeg radnika, isti će morati dokazati kod zapošljavanja stranca. U odnosu na preciziranje javnih davanja, ističemo da su ista definirana odredbom čl. 2. Općeg poreznog zakona. Nadalje, mišljenja smo da je uvjet od najmanje jednog zaposlenog radnika prihvatljiv i za poslodavca- pravnu osobu. U odnosu na dodavanje prekršajnog postupka uz kazneni postupak neisplate plaće, mišljenja smo da predložena dopuna nije moguća iz razloga što neisplata plaće predstavlja kazneno djelo, a ne prekršaj. U odnosu na preciziranje da poslodavac posluje sezonski 6 mjeseci, ističemo da je isto definirano Zakonom o obrtu te nema potrebe za preciziranjem U odnosu na brisanje potvrde o sklopljenom ugovoru o radu i dostavljanje samo ugovora o radu u skladu sa Zakonom o radu i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca, ističemo da Direktiva o transparentnim i predvidivim radnim uvjetima nije implementirana u hrvatsko zakonodavstvo te se predmetna odredba može uskladiti samo s važećim Zakonom o radu. Nadalje, izričito propisivanje da ugovor o radu mora biti u skladu s kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca, smatramo suvišnim, s obzirom da iz općeg propisa o radu jasno proizlazi da se kolektivni ugovor koji obvezuje</p>

vrijeme na području Republike Hrvatske. 7. st.1. točku 7. dopuniti na način da se dodaju prekršajni i ovršni postupci zbog neisplata plaća budući da se radi o većini postupaka po osnovi neisplate plaće, naročito u područjima koja su najproblematičnija kao što je to npr. upućivanje u inozemstvo. 8. u st. 2. točka 2. trebalo eksplicitno naznačiti da se poslodavcem koji posluje sezonski smatra poslodavac koji posluje do 6 mjeseci godišnje. 9. iz st.8. točke 1. brisati pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu budući da će zbog implementacije Direktive o transparentnim i predvidivim radnim uvjetima taj institut ionako biti potrebno micati iz hrvatskog pravnog sustava. Ujedno, smatramo da je potrebno uvažiti činjenicu da prošireni kolektivni ugovor u graditeljstvu (koji bi se primjenjivao na strane radnike u građevini) u čl.7. propisuje obvezno potpisivanje ugovora o radu prije početka rada, te da pisana potvrda ne dolazi u obzir. 10. st. 8. točku 1. dodati „u skladu s Zakonom o radu i kolektivnim ugovorima koji obvezuju poslodavca“ Smatramo da je ključno osigurati da će radnici državljani trećih zemalja imati pravo na iste uvjete na koje imaju pravo i domaći radnici, te ukoliko kao država nismo u stanju jamčiti provjeru ove usklađenosti, onda nismo spremni za napuštanje sustava kvota. Zbog toga inzistiramo na uvođenju kontrole proširenih kolektivnih ugovora, pogotovo jer se oni odnose na dva sektora u kojima očekujemo najveći uvoz stranih radnika. 11. st.11 brisati i zamijeniti sljedećom formulacijom: „Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje neće izdati suglasnost ako je broj zaposlenih zaposlenih i traženih radnika državljanina treće zemlje veći od ukupnog broja radnika koji su kod poslodavca zaposleni na neodređeno vrijeme“ uz propisivanje iznimke za poslodavce koji posluju sezonski. Alternativno, predlažemo da se suglasnost ne izdaje ovisno o broju zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EHP-a ili Švicarske Konfederacije na način da broj ukupno zaposlenih i traženih radnika državljanina trećih zemalja ne bude veći od: -1/3 kod poslodavaca koji zapošljava do 30 radnika - 1/5 kod poslodavaca koji zapošljava od 10 do 50 radnika -1/7 kod poslodavaca koji zapošljava više od 50 radnika 12. predlažemo uvrštavanje dodatnog stavka sa sljedećim sadržajem: „Poslodavac koji je u posljednjih 6 mjeseci otkazao ugovor o radu iz poslovno uvjetovanih razloga ne može dobiti suglasnost za izdavanje dozvole za boravak i rad za rad državljanina treće zemlje na tim poslovima.“

poslodavca primjenjuje na sve radnike zaposlene kod poslodavca, bez obzira jesu li domaći ili strani. U odnosu na propisivanje dodatnog uvjeta za zapošljavanje stranaca prema kojem poslodavac ne smije u zadnjih 6 mjeseci otkazati ugovor o radu iz poslovno uvjetovanih razloga, smatramo da su propisani uvjeti koje mora ispunjavati poslodavac za zapošljavanje stranaca garancija da se radi o poslodavcu koji uredno posluje u RH.

110 Hrvatska udruga turizma

VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99.

Predlažemo u stavku 1. brisati većinu predviđenih uvjeta za izdavanje Mišljenja HZZ-a te umjesto predviđenih 8 ostaviti sljedeća 3 uvjeta: registracija djelatnosti u Republici Hrvatskoj, 1 zaposleni državljanin RH i nekažnjavanje za najteže prekršaje iz radnih odnosa (neisplata plaća i sl.) - Prijedlog 1: U stavku 1. brisati točku 2. Obrazloženje: Sam pojam „javna davanja“ mogao bi se jako široko tumačiti. U praksi postoje slučajevi kada poduzetnici imaju minimalne iznose duga za javna davanja, a koji znaju nastati zbog pogrešnog obračuna poreza, krivog knjiženja i sličnih propusta. U situaciji kada nema raspoloživih domaćih radnika smatramo nedopustivim razmjerno tome ograničiti pravo

Djelomično prihvaćen

Predlažu se zadržati sljedeći uvjeti: 1. obavlja registriranu djelatnost u Republici Hrvatskoj 2. ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja 3. u zadnjih 6 mjeseci, ima zaposlenog najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske 4. dokaže da se protiv njega ne vodi kazneni postupak neisplate plaće odnosno prekršajni ili kazneni postupak zbog najtežeg prekršaja ili kaznenog djela iz područja radnih odnosa i 5. nije pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno nije pravomoćno osuđen za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa. Što se tiče pojma „javni davanja“, isti je definiran čl. 2. Općeg poreznog

poduzetnika da zapošljava strance zbog duga koji primjerice poduzetnik osporava sporom. Također, potrebno je uzeti u obzir da ta dugovanja nisu nužno rezultat nebrige za podmirenje javnih davanja već da dugovi postoje jer poduzetnik nije bio plaćen od svojih klijenata i sl. - Prijedlog 2: U stavku 1., u točki 3. brisati „u zadnjih šest mjeseci“. Obrazloženje: Smatramo dovoljnim da barem jedan hrvatski državljanin bude zaposlen kod poslodavca koji zapošljava stranog radnika, te da bi ta obveza za 6 mjeseci prije podnošenja zahtjeva za zapošljavanje stranca mogla biti prepreka za nove poduzetnike. - Prijedlog 3: U stavku 1. brisati točku 4. Obrazloženje: Ovime se onemogućava poslovanje novoosnovanih poduzeća. Nadalje, s obzirom na veliku dinamiku poslovanja, promet prije nije osiguranje da će poslovni rezultati biti dobri i ubuduće te po nama iste nema smisla provjeravati. U vidu sigurnosti važnije je kontrolirati isplatu plaća tj. kontrolirati ispunjavanje obveza poslodavaca općenito tijekom rada stranaca. - Prijedlog 4: U stavku 1. točku 5. brisati ili alternativno razmotriti da se odobri zapošljavanje uz uvjet izlaska iz blokade. - Prijedlog 5: U stavku 1. brisati točke 7. i 8. ili spojiti točke 7. i 8. u jednu odredbu koja bi glasila: „poslodavac nije pravomoćno osuđen za najteže prekršaje i kaznena djela iz područja radnih odnosa“. Obrazloženje: Pozdravljamo svaku namjeru da se zaštiti lokalno tržište rada te da se onemogući zloupotreba sustava zapošljavanja stranih radnika. No, smatramo kako su predložene odredbe svakako preširoko postavljene te smo mišljenja kako je potrebno ograničiti njihov doseg. Poslodavci su često prekršajno kažnjeni radi administrativnih propusta ili prekršaja koji ne ugrožavaju prava i dostojanstvo radnika. Odnosno prekršaji su zapravo rezultat nesnalaženja u silnim zakonskim obvezama, a vrlo često nisu rezultat namjere nanošenja štete radniku. Također, ovime se izravno onemogućuje pribavljanje dozvola za srednja i velika poduzeća koja imaju veći broj radnika. Nije realno za očekivati da takvi poslodavci, koji zapošljavaju stotine zaposlenika, nemaju niti jedan prekršaj ili da se protiv njih ne vodi niti jedan prekršajni postupak, a često se radi o propustima manjeg značaja tj. o lakšim prekršajima. - Prijedlog 6: predlažemo izmijeniti stavak 6. na način da se obrišu riječi „i/ili od poslodavca“. Alternativno, propisati mogućnost traženja podataka od poslodavaca u iznimnim situacijama koje zahtijevaju dodatna objašnjenja. - Prijedlog 7: predlažemo dopuniti stavak 8. točku 1. na način da ista glasi: „1. pismo namjere ili odluku poslodavca o namjeri sklapanja ugovora o radu s određenim kandidatom, predugovor ili ugovor o radu, odnosno pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu“. Obrazloženje: Potrebno je proširiti popis dokumenata koje poslodavac može podnijeti radi veće fleksibilnosti i kako bi se moglo predvidjeti rješenja za različite situacije u postupku dovođenja i zapošljavanja državljanina treće zemlje, a svakako je važno predvidjeti predugovore o radu. - Prijedlog 8: Nadopuniti stavak 8. točku 2. na način da ista glasi: „2. dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti odnosno radnom iskustvu državljanina treće zemlje (diploma, svjedodžba, radna knjižica, majstorski ispit ili uvjerenje o stručnom usavršavanju) ili potvrda poslodavca o radnom iskustvu da je kandidat prema procjeni poslodavca kvalificiran za obavljanje posla“. Obrazloženje: Iako su dokazi o

zakona i sukladno istom Porezna uprava izdaje odgovarajuću potvrdu. Radi stjecanja statusa „urednog poslodavca“ u smislu ovoga Zakona, mišljenja smo da je zapošljavanje jednog hrvatskog državljanina u zadnjih 6 mjeseci prije podnošenja zahtjeva HZZ-u prihvatljivo te predstavlja minimalnu garanciju urednog poslovanja poslodavca u RH. Uvjet koji se odnosi na blokadu računa je brisan. Odredbe su preformulirane na način da jedna točka odredbe obuhvaća vođenje kaznenog postupka zbog neisplate plaće i kaznenog djela iz područja radnih odnosa te prekršajnog postupka zbog najtežih prekršaja iz područja radnih odnosa. Druga točka odredbe obuhvaća pravomoćnu osudu zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa. Što se tiče pribavljanja dokaza po službenoj dužnosti, HZZ će pribaviti sve dokaze po službenoj dužnosti, osim uvjerenja da se protiv poslodavca ne vodi prekršajni/kazneni postupak. Uvjerenje da poslodavac nije pravomoćno osuđen za prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa odnosno kazneno djelo neisplate plaće, HZZ će pribaviti po službenoj dužnosti od Ministarstva pravosuđa. U odnosu na mogućnost sklapanja predugovora o radu umjesto ugovora o radu, ističemo kako sklapanje predugovora o radu nije predviđeno propisima o radu. Međutim, Zakonom o radu omogućeno je sklapanje ugovora o radu u kojem se može predvidjeti odgoda početka rada, kao i druge okolnosti koje nisu poznate u trenutku sklapanja ugovora o radu. Takav ugovor o radu proizvest će pravni učinak tek kada se ishodi dozvola za boravak i rad stranca. Što se tiče dokaza o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji, ističemo da je odredba izmijenjena na način da je poslodavac dužan dostaviti dokaz o ispunjavanju zahtjeva traženih u testu tržišta rada. Navedeno znači da će poslodavac morati dokazati da strani radnik zadovoljava sve uvjete koje je tražio prilikom prijave potrebe za radnikom na HZZ-u. Uvažavajući mišljenje svih socijalnih partnera koji su sudjelovali u izradi odredbi o radu Prijedloga Zakona o strancima, odnos zaposlenih hrvatskih državljanina ili državljanja EGP-a naspram broja zaposlenih državljanina trećih zemalja je smanjen na omjer ¼.

	<p>stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti odnosno radnom iskustvu državljanina treće zemlje navedeni u Pravilniku o statusu i radu državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, smatramo jednostavnijim za adresate da se u Zakonu navede što se smatra relevantnim dokazom. Primjerice, ako poslodavac želi zaposliti konobara, koji nije konobar po zanimanju, ali je kroz radni vijek naučio i usavršio posao konobara te je procjena poslodavca da je sposoban obavljati taj posao, onda bi trebalo omogućiti zapošljavanje takvog radnika. Također, za određena zanimanja ne traže se kvalifikacije, kao što je slučaj s pomoćnim radnicima. U konačnici, potrebno je naglasiti kako je upravo najviše u interesu poslodavca da dobije radnika koji je obučen upravo za to zanimanje za koje ga zapošljava. - Prijedlog 9: Obrisati stavak 11. Obrazloženje: U svim situacijama kada se radi test tržišta rada nema nikakve potrebe ni smisla uvoditi ograničenje u obveznom udjelu broja domaćih radnika jer se hrvatskim radnicima uvijek daje prednost i ako ih nije moguće naći onda znači da se ne može postići 2/3 ili 50 % zaposlenih domaćih radnika. Primjerice, nije jasno što se događa kada se prijeđe dozvoljeni udio stranih radnika i kako bi se to pratilo. Ako nema raspoloživih radnika ovom uvjetu nije moguće udovoljiti te bi se zadržavanjem ove odredbe onemogućio daljnji razvoj poslovanja.</p>	
111	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99. U odnosu na stavak 1. točku 4. članice Županijske komore Dubrovnik ističu kako su propisani najmanji iznosi prometa po mjesecu tijekom zimskih mjeseci u sektoru turizma ograničavajući faktor (primjerice, niti jedan ugostiteljski objekt na najisplativijem lokalitetu Hrvatske – Stradunu od siječnja do ožujka nema mjesečno toliko visok promet, a posebice na otocima ili u ruralnim područjima). Stavcima 3. i 4. potiče se sezonski rad u turizmu, dok djeluje nepovoljno na djelatnost turizma u ostatku godine. U odnosu na stavak 11., predlaže se povećati navedeni omjer u odnosu radnika RH i radnika trećih zemalja na 1/4, s obzirom na već postojeći poremećaj u strukturi zaposlenika u RH koji je okrenut prema radu u inozemstvu te imajući u vidu otvaranje granica za građane BiH i Srbije prema Saveznoj Republici Njemačkoj koje tek slijedi. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz Udruženja poljoprivrede HGK: stavak 1. točka 8. predlaže se preformulirati na način da glasi: „... ako nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz područja radnih odnosa“. Velikom broju poslodavaca otežao bi se ili onemogućio proces zapošljavanja stranaca kada bi samo pokretanje prekršajnog ili kaznenog postupka, kao i prekršajno kažnjavanje iz domene radnih odnosa predstavljalo zapreku za izdavanje pozitivnog mišljenja HZZ.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Uvjeti koji se odnose na promet po računu su brisani. Uvažavajući mišljenje svih socijalnih partnera koji su sudjelovali u izradi odredbi o radu Prijedloga Zakona o strancima, odnos zaposlenih hrvatskih državljanja ili državljanja EGP-a naspram broja zaposlenih državljanja trećih zemalja je smanjen na omjer 1/4. Odredbe su preformulirane na način da jedna točka odredbe obuhvaća vođenje kaznenog postupka zbog neisplate plaće i kaznenog djela iz područja radnih odnosa te prekršajnog postupka zbog najtežih prekršaja iz područja radnih odnosa. Druga točka odredbe obuhvaća pravomoćnu osudu zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno za najteže prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa.</p>
112	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99. Uz članak 99. Predlažemo drugu alineju u točki 4. stavka 1 izmijeniti tako da glasi: „- poslodavac – fizička osoba, ukupni primitak odnosno promet u najmanjem iznosu od 10.000,00 kn mjesečno“ Točke 7. i 8. stavka 1. predlažemo izmijeniti tako da glase: „7. da nije pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela</p>	<p>Djelomično prihvaćen Uvjet koji se odnosi na promet po računu je brisan. Odredbe su preformulirane na način da jedna točka odredbe obuhvaća vođenje kaznenog postupka zbog neisplate plaće i kaznenog djela iz područja radnih odnosa te prekršajnog postupka zbog najtežih prekršaja iz područja radnih odnosa. Druga točka odredbe obuhvaća pravomoćnu osudu zbog počinjenja kaznenog djela neisplate plaće odnosno za najteže prekršaje ili</p>

neisplate plaće i 8. da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz područja radnih odnosa." Stavak 4. predlažemo izmijeniti tako da glasi: „Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. alineje 2. ovoga članka poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora imati primitak odnosno promet u najmanjem iznosu od 10.000,00 kuna mjesečno u prethodnoj sezoni.“ Zahvaljujemo na uvažanim primjedbama i dodanom stavku 5.. Stavak 6. predlažemo izmijeniti na način da se iza riječi „dužnosti“ stavi točka, a riječi „i/ili od poslodavca“ se brišu. Predlažemo dodati novi stavak 10. koji glasi: „Iznimno od odredbe stavka 8. točke 2. ovoga članka, dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji i osposobljenosti državljanina treće zemlje nije potrebno dostavljati za zapošljavanje državljanina treće zemlje na poslovima za koje se traže radnici bez kvalifikacije.“ Stavci 10. i 11. postaju stavci 11. i 12. Stavak 10., koji postaje stavak 11. predlažemo izmijeniti na način da glasi: „Rok važenja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka je 90 dana od dana izdavanja, a može se produžiti ako poslodavac u tom roku nije našao radnika i o tome je obavijestio Zavod.“ obrazloženje: Uvjeti predviđeni ovim člankom su pretjerani, propisani su na način da ih se sve mora kumulativno ispuniti, a osim toga je za veliki dio propisana obveza dokazivanja od strane poslodavca. Polazeći od sličnog modela koji se primjenjuje u Sloveniji, napominjemo da su slovenskim zakonom uvjeti propisani alternativno i svedeni na najnužniju mjeru. Ukazujemo i na činjenicu da je problem nedostatka stručnih radnika prisutan u većini zemalja EU, pri čemu i Slovenija i Hrvatska teže zapošljavanju radnika iz istog kruga zemalja što bi ovako restriktivnom regulativom moglo Hrvatsku dovesti u znatno nepovoljniji položaj u odnosu na Sloveniju. Predviđeni financijski kriteriji ostvarenog prometa za obrtnike su previsoko propisani i za obrtnike izuzetno otežavajući. Stoga predlažemo propisati nešto niže iznose koji su realniji i pri tome predlažemo uzeti u obzir i sezonsko obavljanje obrta na način da je propisane uvjete realno moguće ispuniti. Što se tiče uvjeta da se ne vode postupci, predlažemo ih brisati jer samo vođenje postupka ne smije biti razlog da se zahtjev odbije. Naime, uvijek je moguće da netko zlonamjerno pokrene postupak protiv poslodavca, koji će ga spriječiti da zaposli strane radnike, a tek naknadno će se pokazati da temelja za postupak nije uopće niti bilo pa će obrtnik trpjeti štetu. Dodani stavak 5. kojim se propisuje da se fizička osoba kao poslodavac ubraja u kriterij od najmanje jedne zaposlene osobe izjednačava obrtnike kao poslodavce u mogućnosti zapošljavanja stranaca, što bi bez ove odredbe bilo dvojbeno. Zbog složenog postupka koji zahtjeva cijeli niz administrativnih radnji predlažemo sve provjere provoditi po službenoj dužnosti kako ne bi došlo do dodatnog opterećenja poslodavaca. Za poslove za koje su potrebni nekvalificirani radnici, dostavljanje dokaza o kvalifikaciji je previsoko postavljeni uvjet zapošljavanja. Produženje valjanosti suglasnosti skraćuje postupak izdavanja dozvole i rasterećuje Zavod i poslodavca ukoliko poslodavac ne nađe odgovarajućeg radnika u roku od 3 mjeseca.

kaznena djela iz područja radnih odnosa. Vođenje sudskih postupaka je dugotrajno i iziskuje određene troškove pa nije realno za očekivati da će biti zlonamjerno pokrenutih postupaka. Osim toga, praksa pokazuje da se radnici rijetko odlučuju na pokretanje parnica u području radnih odnosa. Također, u odnosu na vođenje prekršajnog postupka, odredba je izmijenjena na način da je obuhvaćeno samo vođenje postupaka zbog najtežih prekršaja iz područja radnih odnosa. Isto važi i u slučaju kada je poslodavac pravomoćno osuđen zbog prekršaja iz područja radnih odnosa. Što se tiče pribavljanja dokaza po službenoj dužnosti, HZZ će pribaviti sve dokaze po službenoj dužnosti, osim uvjerenja da se protiv poslodavca ne vodi prekršajni/kazneni postupak. Uvjerenje da poslodavac nije pravomoćno osuđen za prekršaje ili kaznena djela iz područja radnih odnosa odnosno kazneno djelo neisplate plaće, HZZ će pribaviti po službenoj dužnosti od Ministarstva pravosuđa. Što se tiče dokaza o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji, ističemo da je odredba izmijenjena na način da je poslodavac dužan dostaviti dokaz o ispunjavanju zahtjeva traženih u testu tržišta rada. Navedeno znači da će poslodavac morati dokazati da strani radnik zadovoljava sve uvjete koje je tražio prilikom prijave potrebe za radnikom na HZZ-u. Rok od 90 dana odnosi se na važenje mišljenja HZZ-a i znači da je poslodavac dužan pokrenuti postupak izdavanja dozvole za boravak i rad tijekom važenja istog. U toj fazi je poslodavac već našao stranog radnika, jer se mišljenje HZZ-a izdaje za konkretnog radnika. Stoga smatramo da je rok važenja mišljenja prikladan za pokretanje postupka izdavanja dozvole za boravak i rad pred MUP-om.

113

HGK
VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99.
Članice HGK iz Udruženja putničkih agencija HGK smatraju kako se uvođenjem HZZ-a između poslodavca i

Nije prihvaćen

Nakon utvrđivanja uvjeta koje mora ispunjavati poslodavac, mišljenja smo da je rok od 5 dana za izdavanje mišljenja sasvim prikladan.

	<p>MUP-a produžuje vrijeme za dobivanje dozvole. Članice su mišljenja kako će rok odgovora od 5 dana u kojemu je područna služba, odnosno ured HZZ-a na zahtjev poslodavca dužan izdati mišljenje, funkcionirati samo u idealnim uvjetima tj. kada poslodavac u mjesecu veljači podnese zahtjev za zapošljavanje stranca za narednu sezonu, no u svim kasnijim pokretanjima postupka, koja su vrlo česta zbog nedostatka radnika na tržištu, ova će procedura otežati zapošljavanje.</p>	
114	<p>EKO MEĐIMURJE d.d. Šenkovec VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 99. U Članku 99. stavak (1), točka 8. potrebno je definirati rok u kojem poslodavac nije počinio prekršaj iz područja radnih odnosa. Nelogično je da ukoliko je poslodavac počinio manji prekršaj prije X godina, da isti ne može dobiti pozitivno mišljenje. Stoga predlažem da navedena točka glasi: 8. se protiv njega ne vodi prekršajni ili kazneni postupak zbog prekršaja ili kaznenog djela iz područja radnih odnosa odnosno ako nije pravomoćno osuđen za prekršaje i kaznena djela iz područja radnih odnosa u zadnjih godinu dana.</p>	<p>Nije prihvaćen Posebnim propisom propisano je kada nastupa rehabilitacija za pravomoćno osuđena kaznena djela odnosno prekršaje te nije prikladno ovim Zakonom određivati rok koji će anulirati posljedice pravomoćnosti za osuđena kaznena djela odnosno prekršaje.</p>
115	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 101. Predlažemo brisanje st.2. OBRAZLOŽENJE: Budući da članak 1. istog stavka već govori o tome o tome na temelju čega će Upravno vijeće donositi odluku (stanje na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba, potrebe gospodarskih djelatnosti), smatramo da se radi o nomotehnički izlišnom i loše napisanom članku, a pogotovo jer je sadržaj točke 3. nejasan, i konzumiran točkom 2. istog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen S obzirom da Upravno vijeće donosi odluku o deficitarnim zanimanjima za koja se neće provoditi test tržišta rada, potrebno je propisati jasne kriterije za izuzeće. Stavak 2. propisuje jasne kriterije na temelju kojih se vrši procjena stanja na tržištu.</p>
116	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 101. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz industrijskog sektora: u stavku 3. navodi se da će se odluka iz stavka 1. (o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada) objaviti na mrežnim stranicama HZZ-a, a nije detaljno regulirano kada će se objaviti, niti hoće li se kontinuirano u određenim periodima objavljivati ažurni podaci. Predlaže se detaljnije reguliranje objava HZZ-a na zakonodavnoj razini.</p>	<p>Prihvaćen Propisana je odredba prema kojoj je Upravno vijeće HZZ-a dužno pratiti stanje i potrebe na tržištu rada i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke o deficitarnim zanimanjima. Također, predviđen je rok za donošenje Odluke i to rok od 8 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>
117	<p>Hrvatska udruga turizma VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 101. Predlažemo dodatnu razradu kriterija i načina definiranja liste deficitarnih zanimanja. Predlažemo propisati način donošenja predmetne odluke prema primjeru donošenja Odluke o kvotama te obavezno uz sudjelovanje predstavnika poslodavaca i socijalnih partnera. Također Odluku predlažemo donijeti krajem godine za iduću godinu uz mogućnost izmjena iste u slučaju većih promjena na tržištu rada. Obrazloženje: Ovom odredbom je predviđeno donošenje odluke o tzv. listi deficitarnih zanimanja za potrebe postupanja u situacijama kada za pojedine poslove postoji izražena deficitarnost i nema smisla/ni potrebe na svaki novi upit poslodavaca iznova testirati tržište rada i dostupnost radnika u Hrvatskoj.</p>	<p>Djelomično prihvaćen S obzirom da je HZZ javna ustanova čija je primarna djelatnost posredovanje pri zapošljavanju te raspolaže podacima o kretanjima na tržištu rada, mišljenja smo da upravo Upravno vijeće Zavoda treba biti nadležno tijelo za donošenje odluke o deficitarnim zanimanjima. Također, predviđen je rok za donošenje liste i to rok od 8 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Osim toga, predvidjet će se odredba prema kojoj je Upravno vijeće HZZ-a dužno pratiti stanje i potrebe na tržištu rada i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke o deficitarnim zanimanjima.</p>

	<p>Smatramo da je pored broja i strukture nezaposlenih za procjenu deficitarnosti na tržištu rada potrebna i procjena HZZ-a o spremnosti nezaposlenih osoba za zasnivanje radnih odnosa na radnim mjestima za koja su kvalificirani kako bi se omogućilo njima primjereno zapošljavanje.</p>	
118	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 101. Uz članak 101. Predlažemo u stavku 1. članka 101. riječi „može donijeti odluku“ zamijeniti riječima „donijet će odluku“. U stavku 2. točki 1. predlažemo riječi „lokalnom i regionalnom“ zamijeniti riječima „lokalnom, regionalnom i nacionalnom,“. obrazloženje: Predložen postupak izdavanja dozvole za boravak i rad državljana treće zemlje vrlo je složen i dugotrajan, zahtjeva cijeli niz administrativnih radnji i dosta vremena, što za poslodavce u deficitarnim zanimanjima može ugroziti nastavak poslovanja. Propisivanje obveze Upravnom vijeću Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na donošenje odluke o deficitarnim zanimanjima te izuzimanje ovih poslodavaca od provođenja testa tržišta rada rasteretit će poslodavce i doprinijet će većoj mogućnosti ispunjenja poslova i nastavka redovitog poslovanja.</p>	<p>Prihvaćen Odredba je preformulirana.</p>
119	<p>Agencija za mobilnost i programe Europske unije VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 101. Komentar na čl. 101 Zakona Poštovani, Članak 101. stavak 3. kaže da će se odluka o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada objaviti na mrežnim stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje no nije jasno navedena u kojem periodu i koliko često će se takva odluka objaviti te smatramo da je navedeni stavak potrebno nadopuniti detaljnijim informacijama o navedenoj odluci. Zahvaljujemo. Srdačno, Agencija za mobilnost i programe Europske unije</p>	<p>Prihvaćen Predvidjet će se odredba prema kojoj je Upravno vijeće HZZ-a dužno pratiti stanje i potrebe na tržištu rada i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke o deficitarnim zanimanjima.</p>
120	<p>HGK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 104. U nastavku iznosimo prijedloge članice iz Udruženja poljoprivrede HGK: 1. Ključno je pojednostavniti postupak izdavanja dozvola za sezonski rad za državljane trećih zemalja. Trenutno se primjenjuje postupak za odobrenje stalnoga boravka. Takva procedura je veoma zahtjevnja i za veće subjekte, dok je za male OPG-ove gotovo neizvediva; 2. Druge razvijene zemlje nemaju praksu ishođenja osobne iskaznice tijekom obavljanja sezonskih poslova boravka u zemlji domaćinu. I u RH turisti mogu boraviti do 3 mjeseca bez obveze prijave boravišta ili ishođenja osobne iskaznice; 3. Predlaže se ukidanje klasifikacije po radnim mjestima i uvođenje klasifikacije po stupnju naobrazbe koje pojedino radno mjesto zahtijeva (NKV, SSS, VSS). Drugim riječima, u slučaju uvoza 20 NKV radnika, oni su ovlašteni raditi sve poslove koji ne zahtijevaju posebne vještine (branje, sortiranje, pakiranje, sadnju,...). Predlaže se dozvole izdavati minimalno na godinu dana s mogućnošću produženja uz manju naknadu umjesto ponovnog izdavanja nove dozvole. 4. Po uzoru na druge razvijene zemlje, potrebno je omogućiti državljanima trećih zemalja obavljanje sezonskih poslova u poljoprivredi do 6 mjeseci. Pritom, ukoliko radnik radi dulje od 90 dana kod istog poslodavca, mora biti zaposlen na određeno vrijeme.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe koje se odnose na izdavanje dozvole za boravaka i rad sezonskim radnicima – državljanima trećih zemalja su usklađene s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.). Prijedlogom Zakona člankom 168. stavkom 2. propisano je da dozvolu boravka (biometrijsku ispravu) nije dužan ishoditi državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana. U dijelu traženih kvalifikacija, u postupku provedbe testa tržišta rada, poslodavac će prilagati onaj dokaz koji je prilagao u postupku traženja mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Navedenom Direktivom dozvola za boravak i rad sezonskom radniku mora biti vremenski ograničena, za djelatnosti koje ovise o izmjeni godišnjih doba, te je tako propisano da sezonski rad može biti do 90 dana, najduže do 6 mjeseci godišnje.</p>

	<p>Inicijalni trošak takvog zapošljavanja u Austriji je cca 25,00 €.</p>	
121	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 105. Prema odredbi članka 105. stavka 1. Nacrta, zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad odbit će se, između ostalog, ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena, prepravljena ili krivotvorena. Predlažemo brisati riječ „prepravljena“, s obzirom da je preinaka isprave dio sadržaja kaznenog djela krivotvorenje isprave iz članka 278. Kaznenog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba je usklađena s odredbom članka 9. Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)</p>
122	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 107. U skladu s odredbom članka 107. stavka 1. Nacrta, MUP će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako, između ostalog, sezonski radnik radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad. Mišljenja smo da u konkretnom slučaju treba propisati moguće iznimke s obzirom da poslodavac iz objektivnih razloga (npr. zbog bolesti) nije u mogućnosti obavljati poslove zbog kojih je sezonskom radniku izdana dozvola za boravak i rad te da bi se u tom slučaju trebalo omogućiti sezonskom radniku da zasnue radni odnos na istim poslovima s drugim poslodavcem.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 88. Prijedloga Zakona stavkom 3. propisano je da državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim je zasnovao radni odnos ako ovim Zakonom nije drugačije propisano. Nadalje, stavkom 4. je propisano da poslodavac može zaposliti državljanina treće zemlje samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.</p>
123	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 110. Predlažemo brisanje točke 4. OBRAZLOŽENJE: Smatramo da nema opravdanja da visokokvalificirane osobe koje ispunjavaju uvjete za EU plavu kartu ne bi trebale biti izuzete od provođenja testa tržišta rada.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe koje reguliraju izdavanje EU Plave karte usklađene su sa odredbama Direktive Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. godine o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.) Budući da se radi o zapošljavanju visokokvalificirnoj radnoj snazi odnosno državljanima trećih zemalja, koji imaju zaključen ugovor o radu u kojem mora biti naznačena 1,5 bruto plaća, te kako dosadašnja praksa ukazuje na mali broj izdanih EU Plavih karti, prijedlog se odbija. Napominjemo, da sada izdavanje EU Plave karte nije bilo utvrđeno niti Odlukama Vlade Republike Hrvatske o godišnjoj kvoti dozvola za zapošljavanje stranaca, te se nije prolazio test tržišta rada, već je državljanin treće zemlje prilagao dokaz o visokoškolskom izobrazbi ili završenim preddiplomskom i diplomskom sveučilišnom studiju ili integriranom preddiplomskom i diplomskom sveučilišnom studiju ili specijalističkom diplomskom stručnom studiju.</p>
124	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 110. Predlažemo izmjenu i dopunu točke 26. na sljedeći način: državljaninu treće zemlje radi obavljanja poslova na plovilima unutarnje plovidbe i koji je upisan u popis posade. OBRAZLOŽENJE: Termin plovila definiran je Zakonom o plovidbi i lukama unutarnjih voda, kojim je u čl. 4, st. 1., pod toč. 5. definirano plovilo kao svaki objekt unutarnje plovidbe namijenjen za plovidbu, uključujući brodove, čamce, skele i plutajuća postrojenja. U Pomorskom zakoniku relevantan je termin brod odnosno plovni objekt. Kako bi se spriječila svaka mogućnost krive interpretacije odredbe, odnosno širokog tumačenja termina plovila koja bi mogla dovesti i do zapošljavanja</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno Zakonu o tržištu rada HZZ ne može posredovati pri zapošljavanju pomoraca, jer je to u nadležnosti Ministarstva mora, prometa i infrastrukture. Osim toga, odredbama Zakona o strancima propisano je da se isti ne primjenjuju na strance članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti dok plovi izvan granica RH. Za strance članove posade broda u unutarnjoj plovidbi, važećim Zakonom propisano je da im se može odobriti dozvola za boravak i rad izvan godišnje kvote.</p>

	<p>državljana trećih zemalja – pomoraca u nacionalnoj plovidbi, smatramo da bi predloženu odredbu trebalo precizirati na način da se u tekstu zakona jasnije istakne da se radi o obavljanju poslova na plovilima isključivo unutarnje plovidbe. Nadalje, u iste svrhe ograničavanja nereguliranog zapošljavanja državljanina trećih zemalja u nacionalnoj plovidbi uslijed nemogućnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje da provede test tržišta rada, predlažemo i izmjene i dopune Zakona o tržištu rada u čl.1, st. 2. kako slijedi: (2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na posredovanje pri zapošljavanju pomoraca u međunarodnoj plovidbi koje je uređeno posebnim propisima, osim ako su korisnici novčane naknade sukladno ovom Zakonu. Navedenim se čini distinkcija između nacionalne i međunarodne plovidbe, te se ostavlja mogućnost posredovanja HZZ-a za pomorce u nacionalnoj plovidbi a time i testa tržišta rada za iste prilikom pokušaja poslodavca zapošljavanja državljanina trećih zemalja u nacionalnoj plovidbi.</p>	
125	<p>HOK VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 110. Uz članak 110. U članku 110. točku 3. predlažemo izmijeniti tako da glasi: „državljaninu treće zemlje radi samozapošljavanja u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51% ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51%“. obrazloženje: Zakonom o obrtu propisana je mogućnost zajedničkog obavljanja obrta od strane dvije ili više fizičkih osoba temeljem sklopljenog ugovora o ortaštvu, stoga predlažemo izjednačiti uvjete samozapošljavanja u obrtu i trgovačkom društvu.</p>	<p>Nije prihvaćen Budući da se odredbe ovog Prijedloga Zakona u dijelu zapošljavanja državljana trećih zemalja u postupku izdavanja dozvole za boravak i rad primjeljuju kao lex specialis, prijedlog se odbija.</p>
126	<p>Danijela Božić VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 113. Privlačenje i zadržavanje stranih poduzetnika bi trebalo biti u interesu Republike Hrvatske s obzirom da su u razvijenim državama mali i srednji poduzetnici pokretači ekonomije. Iz izvještaja Državnog zavoda za statistiku razvidno je da 90% trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj zapošljava do 10 radnika, a većina ih ima temeljni kapital do 20.000,00 kuna. Odredbe članka 113. vezane uz visinu temeljnog kapitala i zapošljavanje hrvatskih državljana s bruto plaćom koja iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku bezrazložno otežavaju pokretanje poslovnih aktivnosti u Republici Hrvatskoj te odbijaju potencijalne male strane poduzetnike iz trećih zemalja.</p>	<p>Nije prihvaćen Temeljni kapital je propisan samo u slučajevima kada se traži izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Ukazujemo da je člankom 115. Prijedloga zakona razrađena odredba koja se odnosi na izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje koja s izričito odnosi na provođenje strateških investicijskih projekata. Za sve druge tvrtke ne postoji zapreka da se u svezi zapošljavanja obrate Hrvatskom zavodu za zapošljavanje koji provode test tržišta rada i daju mišljenje o opravdanosti zapošljavanja državljana trećih zemalja.</p>
127	<p>Danijela Božić VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA , Članak 139. U Zakonu o strancima koji je sada na snazi, prokuristi, ključno osoblje i članovi nadzornog odbora trgovačkog društva koji obavljaju poslove za trgovačko društvo, a nisu u radnom odnosu, mogu obavljati poslove koje iziskuje njihova funkcija ako ishode potvrdu o prijavi rada. To isto važi i za pružatelje revizorskih i konzultantskih usluga. U ovom prijedlogu Zakona o strancima gore navedene kategorije državljana trećih zemalja se uopće ne spominju iako se u praksi često susrećemo s njima, čime nastupa pravna praznina. Mislim da bi se ovaj</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

	<p>prijedlog Zakona o strancima trebao izmijeniti na način da navede da ove kategorije državljana trećih zemalja ne trebaju ishoditi potvrdu o prijavi rada/dozvolu za boravak i rad za pružanje svojih usluga odnosno obavljanje rada koji iziskuje njihova funkcija ili da uvrsti ove kategorije državljana trećih zemalja u članak 139. kao državljana trećih zemalja koje mogu raditi u Republici Hrvatskoj na temelju potvrde o prijavi rada.</p>	
128	<p>Pravobranitelj za djecu RH VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 150. Odredbom članka 150. propisuje se trajanje boravka za dugotrajno boravište. Smatramo nužnim uskladiti i izjednačiti boravišni status djece s boravišnim statusom roditelja, a što je od neizmjerne važnosti za zaštitu prava i dobrobiti djece. Kao argument za takvo stajalište vidimo i odredbe Konvencije o pravima djeteta prema kojima će države stranke osigurati da se dijete ne odvaja od svojih roditelja protiv njihove volje, osim u slučajevima kad nadležne vlasti pod sudbenim nadzorom odluče, u skladu s važećim zakonima i postupcima, da je takvo odvajanje prijeko potrebno u najboljem interesu djeteta, kao i o odredbu prema kojoj se zahtjev djeteta ili njegovih roditelja za ulaskom u državu stranku ili odlaskom iz države stranke radi obiteljskog sjedinjenja, mora razmatrati pozitivno, humano i žurno. Neprimjereno je i posve nelogično da dijete čiji su roditelji stekli dugotrajno boravište ne može isti takav boravak dobiti samo zbog administrativnih prepreka jer, primjerice, nije imalo neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, te takva odredba ide na štetu djeteta.</p>	<p>Nije prihvaćen Napominjeno da je člankom 150. propisano da se dugotrajno boravište može odobriti državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu. Navedena odredba je usklađena s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) Sukladno nacionalnom zakonodavstvu (povoljnije od gore naveden Direktive) je propisano da se stalni boravak može odobriti između ostalih kategorija osoba navedenih u članku 156. stavku 1. točki 5: djetetu koje živi u Republici Hrvatskoj: - čiji jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište (uz suglasnost drugog roditelja) - čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno, odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb. Slijedom gore navedenog, razvidno je da je propisana zakonska mogućnost da državljanin treće zemlje roditelj koji ima odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj, za dijete može dobiti stalni boravak u Republici Hrvatskoj sukladno citiranoj odredbi.</p>
129	<p>PGP Sisak VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 150. U čl. 150.st.1., predlažemo smanjiti rok od pet godina na tri godine jer je riječ o dugotrajnom boravištu koje upućuje na činjenicu da je po snažnosti institut ispod instituta stalnog boravka.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 4. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) stavkom 1. propisano je da države članice odobravaju status dugotrajnog boravišta državljanima treće zemlje koji zakonito i neprekinuto borave na njegovom teritoriju pet godina neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva.</p>
130	<p>PGP Sisak VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 153. U čl. 153., st.2., predlažemo izmjenu na način: "Osobe bez državljanstva i državljani trećih zemalja koji imaju odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, ne moraju ispunjavati uvjet iz stavka 1. točke 1., 2., 3., i 4. ovoga članka." Obrazloženje: Ova kategorija osoba ne može udovoljavati spomenutim uvjetima zbog uzajamno povezanih okolnosti koje se odnose na pravni status osobe bez državljanstva općenito. Dakle, osoba bez državljanstva ne može imati sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje niti nužno poznavati hrvatski jezik i latinično pismo.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlogom Zakona u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta je kao mjera integracije državljana trećih zemalja, propisano da u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta pruže dokaz o poznavanju hrvatskoj jezika latiničnog pisma, a sukladno članku 5. stavku 2. Direktive Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) propisano je da države članice mogu zahtijevati da državljani trećih država ispune uvjete integracije, sukladno nacionalnom zakonodavstvu.</p>
131	<p>Centar za mirovne studije VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 154.</p>	<p>Nije prihvaćen Dugotrajno boravište odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz pet godina zakonitog boravka ima valjanu</p>

	<p>Članak 154. stavak 3. treba mijenjati na način da se iza riječi "zemlje" dodaju riječi "osim ako su materijalne prilike državljanina treće države takve da bi plaćanje ispita moglo ugroziti uzdržavanje podnositelja zahtjeva i članova kućanstva." Obrazloženje: Navedena iznimka osigurala bi poštivanje načela nediskriminacije te jednakost pristupa u ostvarivanju zakonom zajamčenim pravima neovisno o financijskim mogućnostima.</p>	<p>stranu putnu ispravu, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje i dokaz o poznavanju hrvatskog jezika i latiničnog pisma te ne predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost. Kako je jedan od uvjeta da osoba ima dokaz o sredstvima za uzdržavanje već u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta, mišljenja smo da ne stoji tvrdnja da je ovim Prijedlogom Zakona potrebno propisivati subvencioniranje programa učenja hrvatskoj jezika i latiničnog pisma.</p>
132	<p>Centar za mirovne studije VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 154. Ističe kako je za zahtijevanje poznavanja hrvatskog jezika važno osigurati tečajeve istog. Potrebno je ovim Zakonom propisati obvezu provedbe sveobuhvatnog programa učenja subvencioniran od strane države, što će omogućiti jednakost pristupa bez diskriminacije i neovisno o financijskim mogućnostima.</p>	<p>Nije prihvaćen Dugotrajno boravište odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz pet godina zakonitog boravka ima valjanu stranu putnu ispravu, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje i dokaz o poznavanju hrvatskog jezika i latiničnog pisma te ne predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost. Kako je jedan od uvjeta da osoba ima dokaz o sredstvima za uzdržavanje već u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta, mišljenja smo da ne stoji tvrdnja da je ovim Prijedlogom Zakona potrebno propisivati subvencioniranje programa učenja hrvatskoj jezika i latiničnog pisma.</p>
133	<p>Pravobranitelj za djecu RH VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 155. Odredbom članka 155. stavka 4. propisano je da protiv rješenja o ukidanju dugotrajnog boravišta nije dopuštena žalba, nego se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o ukidanju dugotrajnog boravišta može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno odredbama Prijedloga Zakona maloljetna djeca su obuhvaćena zahtjevom podnositeljem za odobrenje dugotrajnog boravišta, te pokretanje upravnog spora ne utječe na daljnji boravak državljanina trećih zemalja koji već moraju boraviti u zakonitom boravku da bi ispunjavali uvjete za odobrenje dugotrajnog boravišta. Tijekom prethodnih izmjena Zakona o strancima, Ministarstvo uprave upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnom tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
134	<p>Ured pučke pravobraniteljice VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 156. U odredbi čl. 156. st.1. 5. Nacrta uređuje se odobravanje stalnog boravka djetetu koji živi u RH : - čiji jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište (uz suglasnost drugog roditelja); - čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno, odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb. Međutim, u praksi je bilo situacija da su u međuvremenu roditelji dobili stalni boravak, a djeca nisu mogla jer su u trenutku rođenja njihovi roditelji imali privremeni boravak. U tom slučaju roditelji koji su već dobili stalni boravak ne mogu zatražiti isto i za svoju maloljetnu djecu nego moraju čekati zakonski rok od 5 godina. Predlažemo da se ova odredba promijeni te se uredi da stalni boravak može dobiti i dijete koje živi u RH, a čiji roditelj ima odobreni stalni boravak (izbrisati u trenutku rođenja).</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbom članka 156. propisani su uvjeti za stjecanje stalnog boravka pod povoljnijim uvjetima za razliku od stjecanja dugotrajnog boravišta. Odredbe koje Prijedlogom Zakona reguliraju dugotrajno boravište su usklađene s odredbama Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljanina trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) Intencija je da u trenutku rođenja djeteta jedan od roditelja ima odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj. Maloljetne osobe mogu se spajati s roditeljem putem instituta privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji do ispunjenja uvjeta za odobrenje dugotrajnog boravišta. Ukazujemo na članak 67. kojim je propisano da roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršanih tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete. Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju. Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na vrijeme na koje je odobren privremeni boravak jednom roditelju ili skrbniku djeteta, odnosno do</p>

		godine dana ako je jedan od roditelja ili skrbnik državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno stalnom boravku.
135	<p>Pravobranitelj za djecu RH</p> <p>VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 156.</p> <p>Odredba članka 156. stavka 1. točke 5. predviđa slučajeve u kojima će se stalni boravak odobriti djetetu koje živi u RH. Smatramo nužnim boravišni status djeteta uskladiti s boravišnim statusom roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva, a ne kao mjerodavan uzimati njihov status u trenutku rođenja djeteta, tako da se riječi „u trenutku rođenja djeteta“ zamijene riječima „u trenutku podnošenja zahtjeva“ kako ne bi dolazilo do toga da roditelj i dijete imaju različit boravišni status.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Odredbom članka 156. propisani su uvjeti za stjecanje stalnog boravka pod povoljnijim uvjetima za razliku od stjecanja dugotrajnog boravišta. Odredbe koje Prijedlogom Zakona reguliraju dugotrajno boravište su usklađene s odredbama Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.)</p> <p>Intencija je da u trenutku rođenja djeteta jedan od roditelja ima odobreno dugotrajno boravište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj. Maloljetne osobe mogu se spajati s roditeljem putem instituta privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji do ispunjenja uvjeta za odobrenje dugotrajnog boravišta. Ukazujemo na članak 67. kojim je propisano da roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršenih tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete. Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju. Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na vrijeme na koje je odobren privremeni boravak jednom roditelju ili skrbniku djeteta, odnosno do godine dana ako je jedan od roditelja ili skrbnik državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno stalnom boravku.</p>
136	<p>PGP Sisak</p> <p>VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 156.</p> <p>Pozdravljamo smanjenje broja godina za stalni boravak. Predlažemo da se čl. 156.st.1.toč.3. i 4. izmijene i na sljedeći način: Toč.3. treba glasniti: "državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak ili je u statusu izbjeglice bio najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje. Toč.4., treba glasniti: „državljaninu treće zemlje koji je imao prebivalište u Republici Hrvatskoj na dan 8. listopada 1991. godine ili je korisnik programa povratka ili obnove ili stambenog zbrinjavanja, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj. Obrazloženje: Kao još jedan važan dio zagovaračkih aktivnosti na koji PGP Sisak upućuje godinama jest činjenica da kumulativno ispunjenje pretpostavki za ostvarivanje prava na stalni boravak je vrlo teško zadovoljiti. Iz prakse PGP-a Sisak bilježimo predmet u kojem stranka iz razloga što nije korisnica obnove ili stambenog zbrinjavanja, a imala je prebivalište u RH na dan 8.10.1991., ne može već dugi niz godina ostvariti pravo na stalni boravak. Nadalje, slučaj izbjeglice iz BIH kojem je RH dala u najam kuću u državnom vlasništvu kao oblik stambenog zbrinjavanja, ima kontinuitet privremenih boravaka u RH no ne može ostvariti pravo na stalni boravak jer mu do punih 10 godina izbjegličkog statusa nedostaje svega nekoliko mjeseci. Nadalje, smatramo da treba dozvoliti kontinuitet boravka. Gore navedeno je u skladu s uvjetima za odobravanje privremenog boravka što mora tako i biti, jer u suprotnom</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Budući da je odredbom članka 156. Prijedloga Zakona olakšano stjecanje stalnog boravka, mišljenja smo da su kriteriji za kategorije osoba iz stavka 1. točke 3. i 4. minimalni uvjeti koje državljanin treće zemlje mora zadovoljiti da bi ostvario stalni boravak. Ističemo da navedena kategorija stranaca može regulirati statut privremenog boravak iz humanitarnih razloga, također pod povoljniji uvjetima, odnosno da državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. Prijedloga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovnih izobrazbi, obrazovanje i studiranje, ako i ne ispunjava uvjete za stalni boravak, nakon 5 godina te ispunjavanja ostalih uvjeta može ostvariti dugotrajno boravište čime im je omogućeno rješavanje trajnijeg statusa u Republici Hrvatskoj. Budući da je odredbom članka 156. Prijedloga Zakona olakšano stjecanje stalnog boravka, mišljenja smo da su kriteriji za kategorije osoba iz stavka 1. točke 3. i 4. minimalni uvjeti koje državljanin treće zemlje mora zadovoljiti da bi ostvario stalni boravak. Ističemo da navedena kategorija stranaca može regulirati statut privremenog boravak iz humanitarnih razloga, također pod povoljniji uvjetima, odnosno da državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. Prijedloga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovnih izobrazbi, obrazovanje i studiranje, ako i ne ispunjava uvjete za stalni boravak, nakon 5 godina te ispunjavanja ostalih uvjeta može ostvariti dugotrajno boravište čime im je omogućeno rješavanje trajnijeg statusa u Republici</p>

	<p>se postavlja svrsishodnost odobravanja privremenog boravka po jednim uvjetima, a stalnog po drugim. Mišljenja smo da Republici Hrvatskoj je u interesu da ove kategorije osoba ostanu živjeti, a to ne mogu na privremenom boravku do kraja života. U st.1. predlažemo dodati toč.7., koja bi glasila: osobi bez državljanstva koja do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno četiri godine odobren privremeni boravak. Obrazloženje: Konvencija o pravnom položaju osobe bez državljanstva iz 1954. propisuje u Članku 32. PRIROĐENJE Države ugovornice će koliko god je to moguće olakšati asimilaciju i prirođenje osoba bez državljanstva. Uložiti će veliki napor kako bi ubrzale postupak dodjeljivanja državljanstva i maksimalno snizile naknade i troškove tog postupka. Smatramo da je neophodno omogućiti kontinuitet boravka za osobe bez državljanstva, a koji omogućuje prirođenje, jer omogućavanje samo privremenog boravka ili dugotrajnog boravišta nije trajno rješenje te samim time nema smisla.</p>	<p>Hrvatskoj. Privremeni boravak iz humanitarnih razloga odobrit će se državljaninu treće zemlje u sljedećim slučajevima iz ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode, te smatramo da nema potrebe za proširivanjem navedene kategorije osoba koje se mogu podvesti pod odredbu za reguliranje privremenog boravka iz humanitarnih razloga, uključujući i osobe bez državljanstva. Ističemo da državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. Prijedloga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovnih izobrazbi, obrazovanje i studiranje. Osobama bez državljanstva koje imaju neprekidno 5 godina boravka te ispunjavaju ostale uvjete odobrit će se dugotrajno boravište. Međutim, obzirom na obrazloženje jasno je da se navedena primjedba odnosi na materiju stjecanja hrvatskog državljanstva a ne Nacrta prijedloga Zakona o strancima.</p>
137	<p>Ivan Zidarević VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 156. Kako u prethodnim člancima PZ nije navedeno da su pod pojmom uže obitelji i životni partneri, članak 156. je bez životnih partnera. Držim da je neophodno navesti i životne partnere, da imaju pravo na stalni boravak ako ispune neophodne zahteve, kao i bračni drugovi.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
138	<p>Pravobranitelj za djecu RH VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 157. Odredbom članka 157. stavka 3. propisano je da protiv rješenja Ministarstva o zahtjevu za odobrenje stalnog boravka nije dopuštena žalba, nego se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebno djeca bez pratnje, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o zahtjevu za odobrenje stalnog boravka može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa izvršenje odluke.</p>	<p>Nije prihvaćen Rješenje o odobrenju stalnog boravka sukladno odredbi članka 157. donosi Ministarstvo u sjedištu, te protiv rješenja nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor. Budući da su maloljetna djeca obuhvaćena zahtjevom roditelja ili zakonskog skrbnika, u slučaju odbijanja stalnog boravka i pokretanja upravnog spora, navedena kategorija osoba ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj temeljem odobrenog privremenog boravka. Ponovno ističemo, da je Ministarstvo uprave upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojom je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.</p>
139	<p>PGP Sisak VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 157. U predmetnom članku izostavljeni su uvjeti za odobrenje stalnog boravka.</p>	<p>Nije prihvaćen Propisani su uvjeti u članku 157. (4) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona ako ima valjanu stranu putnu ispravu i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.</p>
140	<p>Ured pučke pravobraniteljice VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK, Članak 158. U svezi članka 158. Nacrta valja naglasiti da je člankom 9. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (u daljnjem tekstu: Direktiva), pod naslovom Ukidanje ili gubitak statusa, propisano kada osobe s</p>	<p>Nije prihvaćen Direktiva 2003/109 regulira postupak stjecanja statusa "osobe s dugotrajnim boravištem" kao i uvjete pod kojima se taj status može ukinuti. "Osoba s dugotrajnim boravištem" je državljanin treće zemlje koji je taj status stekao ispunjenjem uvjeta kako je predviđeno člancima 4. do 7. navedene Direktive (zakoniti i neprekinuti boravak na njezinu državnom području 5 godina, dokaz</p>

dugotrajnim boravištem nemaju pravo zadržati taj status: - izbjivanje sa područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci (sukladno članku 9. stavku 1. toč. 3. Direktive), - odobrenje stalnog boravka u drugoj državi EGP-a (sukladno članku 9. stavku 4. podstavku 1. Direktive), - izbjivanje sa državnog područja Republike Hrvatske duže od šest godina (sukladno članku 9. stavku 4. podstavku 2. Direktive). Člankom 13. Direktive, pod naslovom Povoljnije nacionalne odredbe, propisano je da države članice mogu izdati boravišne dozvole sa stalnim ili neograničenim rokom važenja pod uvjetima koji su povoljniji od onih utvrđenih Direktivom. Takve boravišne dozvole ne daju pravo boravišta u drugim državama članicama kako je predviđeno poglavljem III Direktive. Odredbom predviđenom člankom 158. Nacrta došlo bi do stvaranja situacije koju Direktiva ne predviđa. Direktiva, temeljem članka 13. koji dopušta primjenu povoljnijih nacionalnih odredbi, očito se dijelom odnosi i na državljane trećih zemalja koji će stalni boravak regulirati sukladno članku 156. stavak 1. ZOS-a. U vezi prestanka stalnog boravka Direktiva ne predviđa, pa niti dopušta, stavljanje tih osoba u nepovoljniji položaj u odnosu na državljane trećih zemalja s odobrenim dugotrajnim boravištem. Direktivom dozvoljava samo jednu nepovoljnost za državljane trećih zemalja koji su stalni boravak regulirali temeljem povoljnijih nacionalnih odredbi, a to je da im se ne daje pravo boravišta u drugim državama članicama kako je predviđeno njenim poglavljem III. U tom smislu ističemo da niti predložena odredba članka 158. stavka 1. točke 2. Nacrta koja predviđa ukidanje stalnog boravka državljaninu treće zemlje ako se iselio iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravio u inozemstvu duže od godinu dana nije u skladu s Direktivom. Pojam „iseljenje“ nije definiran Pojmovnikom ZOS-a pa ostaje mogućnost arbitrarnog postupanja i neodgovarajućeg tumačenja odredbe, što je neprihvatljivo. Jednako tako, dio odredbe koji glasi „neprekidno boravio u inozemstvu duže od godinu dana“ očito podrazumijeva boravak izvan Republike Hrvatske čak i ako se radilo o boravku u državi EGP-a, što je također u suprotnosti s Direktivom. Stoga, smatramo potrebnim odredbu o uvjetima za ukidanje stalnog boravka državljanima trećih zemalja (kojima je stalni boravak odobren pod povoljnijim uvjetima, kao što i predviđa članak 13. Direktive), izjednačiti s odredbom članka 155. stavak 1. ZOS-a kojom se predviđa ukidanje dugotrajnog boravišta.

da imaju za sebe i članove obitelji koji o njima ovise sigurne i redovite izvore sredstava za uzdržavanje, kao i zdravstveno osiguranje, da ne predstavljaju opasnost za javni poredak i nacionalnu sigurnost, te da podnesu zahtjev za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem kojem moraju priložiti naprijed navedene dokaze). Državljanima trećih država koji su stekli stalni boravak sukladno Direktivi 2003/109 u iskaznice dozvola boravka upisuju se riječi: „osoba s dugotrajnim boravištem – EU“. Člankom 13. Direktiva dozvoljava državama članicama da mogu izdati dozvole boravka sa stalnim ili neograničenim rokom važenja pod uvjetima koji su povoljniji od onih utvrđenih tom Direktivom. Međutim, dozvole boravka koje se izdaju državljanima trećih zemalja koji su stekli odobrenja stalnog boravka po nacionalnim propisima (povoljniji uvjeti od uvjeta koje propisuje Direktiva 2003/109) ne daju pravo slobode kretanja u drugim državama članica Europske Unije. Slijedom gore navedenog, člankom 156. Prijedloga Zakona propisani su povoljniji - nacionalni uvjeti (ne traži se zakoniti boravak od 5 godina, ni sredstva za uzdržavanje ni zdravstveno osiguranje) pod kojima određene kategorija državljana trećih zemalja mogu steći stalni boravak, međutim to nisu "osobe s dugotrajnim boravištem" kako je određeno Direktivom 2003/109, kojima se isključivo upisuju riječi: „osoba s dugotrajnim boravištem – EU“. Slijedom navedenog, na strance iz članka 156. Prijedloga Zakona ne primjenjuju se odredbe o prestanku statusa "osobe s dugotrajnim boravištem" kako je određeno Direktivom, već odredbe nacionalnog prava. Stoga se ne prihvaća primjedba da se i na državljane trećih zemalja koji su stekli stalni boravak po nacionalnim propisima moraju primjenjivati uvjeti za prestanak stalnog boravka iz Direktive 2003/109 kao što su: - izbjivanje s područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci - odobrenje stalnog boravka u drugoj državi članici EGP-a. Iz navedenog je vidljivo da su navedeni uvjeti prestanka stalnog boravka direktno povezani s pravom "osoba s dugotrajnim boravištem" da borave na području druge države članice, na što stranci iz članka 156. Prijedloga Zakona nemaju pravo, pa se ni te odredbe o prestanku stalnog boravka na njih ne mogu primjenjivati. Na strance koji su stekli stalni boravak po nacionalnim propisima i nadalje će se primjenjivati odredba članka 158. Prijedloga Zakona. Ističe se da uvjet "iseljenja" za prestanak stalnog boravka koji se navodi u članku 99. ZOS-a nije po Direktivi 2003/109, međutim navedeni članak 99. ZOS-a odnosit će se samo na strance koji su stekli stalni boravak po nacionalnim propisima.

**141 Pravobranitelj za djecu RH
VII. DUGOTRAJNO BORAVIŠTE I STALNI BORAVAK,
Članak 158.**

Odredbom članka 158. stavka 4. propisuje se da protiv rješenja o ukidanju stalnog boravka nije dopuštena žalba, nego se može pokrenuti upravni spor. Predlažemo u ovom članku predvidjeti iznimku ove odredbe u odnosu na djecu. Djeca, a posebno djeca bez pratnje, zahtijevaju posebnu zaštitu te su tijela javne vlasti u obvezi postupati u skladu s njihovim najboljim interesom. S obzirom da izvršnost odluke o ukidanju stalnog boravka može direktno utjecati na realizaciju najboljih interesa djece, držimo da je u odnosu na njih potrebno predvidjeti iznimku te omogućiti djeci pravo na žalbu koja odgađa

Nije prihvaćen

Sukladno odredbama Prijedloga Zakona maloljetna djeca su obuhvaćena zahtjevom podnositeljem za odobrenje stalnog boravka, te pokretanje upravnog spora ne utječe na daljnji boravak državljana trećih zemalja koji već moraju boraviti u zakonitom boravku da bi ispunjavali uvjete za odobrenje stalnog boravka. Rješenje o odobrenju stalnog boravka sukladno odredbi članka 157. donosi Ministarstvo u sjedištu, te protiv rješenja nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor. Budući da maloljetna djeca su obuhvaćena zahtjevom roditelja ili zakonskog skrbnika, u slučaju odbijanja stalnog boravka i pokretanja upravnog spora, navedena kategorija osoba ima pravo boraviti u

	izvršenje odluke.	Republici Hrvatskoj temeljem odobrenog privremenog boravka. Ponovno ističemo, da je Ministarstvo uprave upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09). Slijedom navedenog, Povjerenstvo za žalbe ne može zamijeniti drugostupanjsko tijelo nadležno za rješavanje žalbi, te je bilo potrebno odredbu uskladiti s odredbom članka 12. Zakona o općem upravnom, kojem je propisano pravo stranke na pravni lijek, na način da stranka može pokrenuti upravu spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima.
142	<p>Centar za mirovne studije VIII. BORAVAK I RAD DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA KOJI IMAJU ODOBRENO DUGOTRAJNO BORAVIŠTE U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI EGP-a I ČLANOVA NJIHOVIH OBITELJI, Članak 162. Iza članka 162. stavka 7. treba dodati novi stavak u kojem će stajati: „Državljanin treće zemlje iz članka 184. ovoga Zakona i član njegove obitelji zahtjev za odobrenje privremenog boravka mogu podnijeti i u diplomatskoj misiji, odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u državi članici EGP-a u kojoj imaju odobren boravak.“ Obrazloženje: Ovom odredbom trenutno važećeg Zakona o strancima regulira podnošenje zahtjeva za odobrenje privremenog boravka olakšava njegovo podnošenje. Smatramo da bi predložena promjena nepotrebno otežala pristup pojedincima u specifičnim situacijama.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 15. stavkom 1. Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) propisano je da se najkasnije tri mjeseca nakon ulaska na teritorij države članice osoba koja ima stalni boravak podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka nadležnim tijelima, a člankom 16. koji se odnosi na članove obitelji za podnošenje zahtjeva primjenjuje se gore navedena odredba članka 15. stavka 1.</p>
143	<p>Centar za mirovne studije VIII. BORAVAK I RAD DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA KOJI IMAJU ODOBRENO DUGOTRAJNO BORAVIŠTE U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI EGP-a I ČLANOVA NJIHOVIH OBITELJI, Članak 162. Iza članka 162. stavka 2. Prijedloga Zakona o strancima treba dodati novi stavak u kojem će stajati: „Na člana obitelji iz stavka 1. ovoga članka državljanina treće zemlje kojem je odobrena međunarodna zaštita ne odnose se uvjeti iz točaka 1. i 4. stavka 2. ovog članka.“ Obrazloženje: Osobe kojima je odobrena međunarodna zaštita imaju pravo na spajanje obitelji. Članovi obitelji osobe kojoj je odobrena međunarodna zaštita vrlo često ne mogu zadovoljiti uvjet iz čl. 162. st.2. toč. 1. i 4., odnosno nemaju valjanu putnu ispravu i/ili sredstva za uzdržavanje zbog toga što se nerijetko nalaze u zemljama u kojima zbog političkog ili ratnog stanja ne mogu pribaviti isprave niti privređivati. Nadalje, neki od njih borave u izbjegličkim kampovima izvan države porijekla, a vlastima država porijekla se ne mogu obratiti zbog opasnosti od proganjanja. U tim slučajevima RH bi im prvo trebala odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji te nakon toga sama izdati putnu ispravu za potrebe dolaska i ulaska u RH.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba je usklađena s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. godine o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.) i isključivo se odnosi na odobrenje privremenog boravka članovima obitelji u svrhu spajanja obitelji ako državljanin treće zemlje ima već odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a.</p>
144	<p>HGK X. PRIJAVA BORAVKA, Članak 177. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje naše članice: članica iz Udruženja marina HGK ističe kako ne može biti u saznanju kada državljanin treće zemlje dolazi na svoje plovilo jer je ulaz na koncesijsko područje luke posebne namjene – luke nautičkog turizma članice slobodan za sve posjetitelje i ne prati se. Ulaz i izlaz vozila mogući su, kao i na svako i sa svakog parkirališta, pomoću kartice za parkiranje s automata koji otvara rampu. Također, ulaz i</p>	<p>Nije prihvaćen Koncesionar luke nautičkog turizma bi trebao imati nadzor nad praćenjem osoba koje borave u luci.</p>

	<p>izlaz za pješake te taxi vozila potpuno su slobodni. Gosti ne prijavljuju članici dolazak na plovilo, a područje članice preveliko je za individualno praćenje svakog pojedinog broda. S obzirom na navedeno, članica nije u mogućnosti primijetiti, niti ima ugovoreno nadziranje osoba koje dolaze i odlaze s plovila, a sukladno Pomorskom zakonu nije niti u obvezi osigurati ovu vrstu nadzora. Također, ne postoji web-servis koji je na raspolaganju za marine. Stoga, članica iz Udruženja marina HGK predlaže obvezu prijave prebaciti na stranog državljanina treće zemlje te omogućiti on-line prijavu – u duhu promjena Zakona o boravišnoj pristojbi i on-line prijave boravišne pristojbe, kao i on-line plaćanja naknade za sigurnost plovidbe.</p>	
145	<p>Ured pučke pravobraniteljice X. PRIJAVA BORAVKA, Članak 178. Prema odredbi članka 178. stavka 2. Nacrta, državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od osam dana od dana promjene. Citiranu odredbu članka 178. Nacrta predložimo uskladiti s odredbom članka 4. stavka 1. Zakona o prebivalištu, prema kojoj se prijava prebivališta i boravišta podnosi u roku od 15 dana od dana nastanjenja u mjestu i na adresi prebivališta, odnosno od dana dolaska u mjesto i na adresu boravišta.</p>	<p>Prihvaćen U članku 178. stavku 2. riječi "osam" zamjenjuju se brojem "15".</p>
146	<p>Hrvatski pravni centar XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 181. U članku 181. stavku 4. iza riječi "kretanja" dodaje se zarez (,) i riječi "prava na traženje međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje postupak odobrenja međunarodne zaštite." U članku 181. stavku 6. brišu se riječi "iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka" s obzirom da stavak 3. nema podstavka, te shodno tome precizirati na koju kategoriju državljana treće zemlje se odnosi Pravilnik. Obrazloženje: Člankom 181. stavkom 3. propisuju se kategorije državljana trećih zemalja na koje se mjere za osiguranje povratka ne primjenjuju, što proizlazi iz mogućnosti dane državama članicama člankom 2. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a u skladu s člankom 14. je Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama). Prijedlogom članka 181. stavka 3. od mjera za osiguranje povratka izuzeti su državljani trećih zemalja, između ostalih i oni koji su zatečeni na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska, pri čemu se u stavku 6. referira na Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja. Međutim navedeni Pravilnik daje širu definiciju obuhvaćajući njime i osobe koje su dovedene u dubinu teritorija. U članku 33. Pravilnika o postupanju prema državljanima trećih zemalja navedeno je da se smatra da je državljanin treće zemlje zatečen na granici s trećom zemljom prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska ako je zatečen na području graničnog sektora u smislu propisa kojim se određuju područni sektori ili ako je zatečen u prijevoznom sredstvu kojim je, iz graničnog sektora bez zaustavljanja, doveden u dubinu</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 181. stavak 4. Prijedloga Zakona o strancima je u potpunosti usklađen s člankom 4. Stavkom 4. Direktive o povratku 2008/115/EZ. Primjedba u vezi članka 181. stavka 6. se usvaja.</p>

	<p>državnog teritorija. Predloženim Nacrtom otvara se prostor za postupanje koje nije u skladu niti sa Direktivom 2008/115/EZ, niti s Uredbom (EU) 2016/399. Definicija iz Pravilnika o postupanju prema državljanima trećih zemalja koja kao zaticanje na granici s trećom zemljom navodi i situaciju kada je osoba "iz graničnog sektora bez zaustavljanja, dovezena u dubinu državnog teritorija" u suprotnosti je člankom 2. stavkom 2. točkom a) Direktive 2008/115/EZ kojim se propisuje izuzimanje od mjera za osiguranje povratka, između ostalog državljanina trećih zemalja zadržanih na vanjskoj granici države članice. Pri tome treba naglasiti da Uredba (EU) 2016/399 u članku 2. točki 2. definira "vanjske granice" kao kopnene granice država članica, uključujući granice na rijekama i jezerima, granice na moru i njihove zračne, riječne, pomorske i luke na jezerima, ako se ne radi o unutarnjim granicama. S obzirom na gore navedeno treba jasno u prijedlogu članka 181. razgraničiti postupanje na samoj vanjskoj granici, od onih koja se provode za osobe koje su nezakonite prešle vanjsku granicu i ušle na teritorij RH i to na način da se prema svima provede individualan postupak uz odgovarajuća postupovna jamstva (pristup prevoditelju i odgovarajućoj pravnoj pomoći) i donošenjem odgovarajućih individualnih odluka. Pritom treba imati na umu da Direktiva 2008/115/EZ, kao i Uredba (EU) 2016/399 primjenu izbjegličkog prava i pravne stečevine iz područja azila, te primjenu instituta non refoulement ne dovode u pitanje što se također predlaže jasno naznačiti u članku 181.</p>	
147	<p>Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 185. Odredbom članka 185. propisuju se iznimke od obveze donošenja rješenja o povratku te u stavku 2. propisuje mogućnost određivanja prekida postupka donošenja rješenja o povratku ako je državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka. S obzirom da je člankom 6. stavkom 5. Direktive 2008/115/EZ zastajanje s postupkom propisano kao obveza, a ne kao mogućnost, predlažemo izmijeniti odredbu stavka 2. predloženog članka 185. na način da ista glasi: „(2) Ako je državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a radi se o djetetu ili osobi koja o djetetu skrbi, zastat će se s donošenjem rješenja o povratku.“</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 6. stavkom 5. Direktive o povratku je propisano da ako se u vezi državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi provodi postupak produljenja dozvole boravka, država članica će razmotriti mogućnost zastajanja s donošenjem odluke o povratku.</p>
148	<p>Hrvatski pravni centar XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 186. U članku 186. u stavku 5. brišu se riječi „podstavka 1.“. Obrazloženje: Članak 186. stavak 5. prijedloga zakona glasi „Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 181. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona.“ Članak 181. stavak 3. nema podstavaka.</p>	<p>Prihvaćen U članku 186. stavku 5. brišu se riječi "podstavka 1".</p>
149	<p>Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 186. Odredbom članka 186. propisuje se donošenje rješenja o povratku. Smatramo da bi nadležnost i postupak u kojem se odlučuje o povratku djeteta bez pratnje trebalo jasnije propisati na način da to bude poseban ispitni postupak, u kojem će se uzeti izjava djeteta, njegovog skrbnika te sagledati mišljenje centra za socijalnu skrb te provesti druge nužne radnje, a sve kako bi se na taj način utvrdio najbolji interes djeteta u svakom konkretnom slučaju.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o donošenju rješenja o povratku je u potpunosti usklađen s Direktivom o povratku. Posebna pravila u vezi donošenja rješenja o povratku za maloljetnike bez pratnje uređene su Vladinim Protokolom o djeci bez pratnje.</p>

	<p>Time bi se osigurala zaštita djeteta sukladno odredbi članka 10. Direktive 2008/115/EZ, prema kojoj se „prije izdavanja odluke o vraćanju u pogledu maloljetnika bez pratnje, dodjeljuje pomoć odgovarajućih tijela koja nisu tijela koja izvršavaju prisilno vraćanje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta“, te se „prije udaljavanja maloljetnika bez pratnje s državnog područja države članice, tijela te države članice uvjeravaju da će on ili ona biti vraćeni članu njegove ili njezine obitelji, imenovanom skrbniku ili odgovarajućoj prihvatnoj ustanovi u državi povratka“. Također Preporuka Europske Komisije od 7.3.2017. o učinkovitijoj provedbi vraćanja u okviru Direktive 2008/115/ naglašava da je važno osigurati da se odluke o pravnom statusu maloljetnika bez pratnje uvijek temelje na pojedinačnoj procjeni njihovih najboljih interesa; pri toj bi se procjeni sustavno trebalo uzimati u obzir je li vraćanje maloljetnika bez pratnje u zemlju podrijetla i spajanje s njegovom obitelji u njegovu najboljem interesu te osigurati da procjenu najboljeg interesa djeteta sustavno provode nadležna tijela na temelju multidisciplinarnog pristupa, da maloljetnik bez pratnje bude saslušan i da je u to na primjeren način uključen skrbnik.</p>	
150	<p>Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 188. Odredbom članka 188. propisuje se da ukupno trajanje roka za dragovoljni odlazak iz članka 184. i članka 188. ne može biti dulje od jedne godine. Predlažemo dopuniti odredbu predloženog članka 188. stavka 1. na način da se predvidi iznimka kada se rješenje o povratku odnosi na djecu ili osobe koje o njima skrbe te da se uvažavaju specifične okolnosti pojedinog slučaja neovisno o proteku godine dana: „(1) U opravdanim slučajevima rok za dragovoljni odlazak može se produljiti rješenjem, s tim da ukupno trajanje roka za dragovoljni odlazak iz članka 184. i ovoga članka ne može biti dulje od jedne godine. Iznimno, kada se rješenje o povratku odnosi na djecu ili osobe koje o njima skrbe, rok za povratak može biti i dulji od godine dana, pri čemu se u obzir uzimaju posebne okolnosti pojedinačnog slučaja, primjerice, zdravstveni razlozi, dužina boravka, postojanje obiteljskih i društvenih veza, realizacija prava i obveza djece učenika.“ Obrazloženje: Prijedlog je usklađen s odredbom članka 7. stavka 2. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom, od 16. prosinca 2008. koji glasi: „Ako je to potrebno, države članice produljuju vrijeme za dobrovoljni odlazak za odgovarajuće razdoblje, uzimajući u obzir posebne okolnosti pojedinačnog slučaja, kao što su dužina boravka, djeca koja pohađaju školu i postojanje obiteljskih i društvenih veza.“ Prijedlog je usklađen i s odredbom članka 9. stavka 1. Konvencije o pravima djeteta koja glasi: „Države stranke će osigurati da se dijete ne odvaja od svojih roditelja protiv njihove volje, osim u slučajevima kad nadležne vlasti pod sudbenim nadzorom odluče, u skladu s važećim zakonima i postupcima, da je takvo odvajanje prijeko potrebno u najboljem interesu djeteta.“</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 30. Pravilnika o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 60/2018) propisano je da će se prilikom odlučivanja o trajanju roka za dragovoljni odlazak, osobito uzeti u obzir vrijeme koje je državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj, okolnost da dijete pohađa školu, obiteljske i gospodarske okolnosti, te drugi razlozi zbog kojih državljanin treće zemlje nije mogao ili neće moći napustiti EGP. Jedini stvarni razlog zbog kojeg bi rok trebalo odmah odrediti ili uzastopno produljivati do najdulje jedne godine, je školovanje djece. Također, u slučaju potrebe za duljim ostankom u RH uvijek se može primijeniti institut privremene odgode prisilnog udaljenja, koji stvarno nema vremenskog ograničenja u mogućnosti primjene.</p>
151	<p>Ured pučke pravobraniteljice XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 189. Prema odredbi članka 189. stavka 1. Nacrta, državljanina treće zemlje može se protjerati, između ostalog, ako</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 182. stavkom 4. propisano je da se svaka odluka u vezi s povratkom donosi na temelju individualne procjene u skladu s pravilom razmjernosti. Razlog za</p>

	ponavlja činjenje prekršaja. Mišljenja smo da je navedena odredba neprecizna te predstavlja temelj za potencijalnu arbitrarnost u odlučivanju s obzirom da nije precizirano o kakvoj se vrsti prekršaja radi. Kao primjer ističemo da bi državljani treće zemlje, proizvoljnim tumačenjem citirane odredbe, mogao biti protjeran iz RH zbog lakših prometnih prekršaja, pa stoga predlažemo istu odredbu brisati, posebice što je istim člankom, kao jedan od temelja za protjerivanje, propisano počinjenje prekršaja s elementima nasilja.	protjerivanje može biti svaka ozbiljnija nezakonitost, a ponavljanje bilo koje nezakonitosti može predstavljati ozbiljniju nezakonitost. U svakom slučaju, procjena ozbiljnosti provodi se metodom individualne procjene.
152	Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 193. Odredbom članka 193. propisuje se donošenje rješenja o protjerivanju te je propušteno propisati poseban ispitni postupak kada se odlučuje o protjerivanju djeteta, ali i osobe koja o djetetu skrbi, a sve kako bi se kroz takav postupak utvrdio najbolji interes djeteta. Stoga smatramo potrebnim uvrstiti provođenje posebnog ispitnog postupka kad se odlučuje o protjerivanju djeteta i osobe koja skrbi za dijete.	Nije prihvaćen Odredbe Prijedloga Zakona o strancima o donošenju rješenja o protjerivanju su u potpunosti usklađene s Direktivom o povratku. Posebna pravila u vezi donošenja rješenja o protjerivanju za maloljetnike bez pratnje uređene su Vladinim Protokolom o djeci bez pratnje
153	Hrvatski pravni centar XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 196. U članku 196. stavku 2. brišu se riječi „na zahtjev državljanina treće zemlje” i dodaju se riječi „na jeziku koji državljani treće zemlje razumije ili se opravdano može pretpostaviti da razumije.” Obrazloženje: Mišljenja smo da bi sva rješenja u vezi s povratkom morala biti prevedena na jezik koji državljani treće zemlje razumije ili se opravdano može pretpostaviti da razumije.	Nije prihvaćen Članak 196. stavak 2. Prijedloga Zakona o strancima je usklađen s člankom 12. stavkom 2. Direktive o povratku 2008/115/EZ
154	Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 198. Odredbom članka 198. propisuju se opseg i uvjeti korištenja besplatne pravne pomoći. Držimo da je predložena odredba nepovoljna za djecu kao posebno ranjivu kategoriju. Neovisno o ograničenjima koje propisuju odredbe članka 15. stavaka 3. do 6. Direktive 2005/85/EZ, smatramo da je radi zaštite ljudskih prava djece, a posebice kada se postupci vode u odnosu na djecu ili prema osobama koje o djeci skrbe, pravnu pomoć nužno osigurati već u prvostupanjskom postupku, a ne tek u upravnom sporu. Uporište u tome vidimo u odredbi članka 13. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ koja glasi: „1. Konkretni državljani treće zemlje ima pravo na učinkovit pravni lijek žalbe ili preispitivanja odluke u vezi povratka, kako je navedeno u članku 12. stavku 1., pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili nadležnim tijelom koje je sastavljeno od članova koji su nepristrani i nezavisni.” Za reguliranje besplatne pravne pomoći od presudnog je značaja Opći komentar br. 6 UN Odbora za prava djeteta u kojem se navodi da u slučajevima kada su djeca uključena u proceduru za dobijanje azila ili u administrativne ili sudske procese, pored osiguranog skrbnika, treba im se osigurati i pravni zastupnik, kao i preporuka br. 57. (d) Odbora za prava djeteta UN upućena Republici Hrvatskoj povodom Kombiniranog III. i IV. periodičnog izvješća Hrvatske (CRC/CHRV/CO/3-4) od 19. rujna 2014. godine. Stoga predlažemo da se u članku 198. predvidi dodavanje stavka koji bi glasio: „(2) Pravna pomoć za djecu strance obuhvaća: - opću pravnu informaciju i pravni savjet, - sastavljanje podnesaka pred upravnim tijelom koje vodi postupak, - zastupanje u upravnim postupcima, - pomoć u sastavljanju tužbe i - zastupanje pred upravnim sudom.”	Nije prihvaćen Maloljetnici bez pratnje su u potpunosti pravno zaštićeni, jer je osnovna funkcija rješenja o povratku koje se mora odmah donijeti, reguliranje pravnog statusa maloljetnika radi ostvarivanja njegovih prava (pravo na zdravstvenu zaštitu, pravo na školovanje itd.) dok međuresorno povjerenstvo ne donese odluku o njegovoj daljnjoj sudbini. Maloljetnici u pratnji ne smiju se razdvajati od svojih roditelja i slijede njihovu pravnu sudbinu. Također, EU <i>acquis</i> koji se odnosi na azil i migracije dozvoljava da besplatna pravna pomoć u postupku azila i migracija bude ograničena na postupak u povodu pravnog lijeka, a migranti imaju pravo angažirati pravnog zastupnika o svom trošku.

155	<p>Hrvatski pravni centar XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 201. U članku 201. stavku 1. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se riječi „osim ako prema posebnom propisu imaju obvezu čuvanja tajne“. Obrazloženje: Mišljenja smo da navedena odredba nije u skladu s člankom 13. stavkom 1. Zakona o odvjetništvu prema kojemu je odvjetnik dužan, sukladno zakonu, čuvati kao odvjetničku tajnu sve što mu je stranka povjerila ili što je u zastupanju stranke na drugi način saznao. U konkretnom primjeru smatramo da je Zakon o odvjetništvu lex specialis u odnosu na Zakon o strancima kao lex generalis te se njime ne može isključiti obveza čuvanja tajne.</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza čuvanja službene odnosno profesionalne tajne je već propisana drugim propisom.</p>
156	<p>Hrvatski pravni centar XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 207. U članku 207. stavku 2. na kraju teksta dodati riječi: „sukladno Protokolu o postupanju prema djeci bez pratnje.“. Obrazloženje: Protokolom o postupanju prema djeci bez pratnje iz kolovoza 2018., predviđene su obveze svih relevantnih aktera kada sudjeluju u postupku udaljenja djeteta bez pratnje. S obzirom da iz ovako formulirane odredbe nije vidljivo tko će utvrditi i kako će utvrditi hoće li dijete u državi povratka biti predano članu obitelji, imenovanom skrbniku ili odgovarajućoj ustanovi za prihvata, potrebno je uputiti na dokument koji detaljnije regulira postupak prisilnog udaljenja djeteta bez pratnje.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 207. stavak 2. prijedloga Zakona o strancima je usklađen s člankom 8. stavkom 6. Direktive o povratku 2008/115/EZ i nije potrebno pozivanje na Protokol o djeci bez pratnje.</p>
157	<p>Ured pučke pravobraniteljice XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 211. Odredbom članka 211. st.1. propisano je kako se državljanina treće zemlje može uhititi, privedi i zadržati najdulje 24 sata ako je potrebno donijeti rješenje o odbijanju ulaska, rješenje u vezi s povratkom ili izvršiti prisilno udaljenje, bez definiranja pojmova uhićenja, privođenja i zadržavanja. Kako ne bi došlo do miješanja tih pravnih instituta s onima predviđenim kaznenim ili prekršajnim pravom, predlažemo koristiti pojam zadržavanje sukladno Direktivi 2008/115/EZ. Također, odredbe iz st. 1. i st. 2. istog članka predviđaju mogućnost ograničavanja slobode kretanja bez sudske provjere u razdobljima koja su duljeg trajanja od onih predviđenim prekršajnim, pa čak i kaznenim postupovnim pravom, što je nedopustivo.</p>	<p>Nije prihvaćen Mjere iz članka 211. Zakona o strancima razlikuju se od istoimenih mjera iz prekršajnog i kaznenog postupka, u dovoljnoj mjeri da ne bi trebalo doći do njihovog miješanja. Iako je njihov sadržaj identičan, a to je ograničenje slobode kretanja, njihov temelj, svrha i intenzitet su drugačiji. Ove mjere su propisane samo Zakonom o strancima, a njihova svrha je osiguranje vraćanja. Trajanje je prilagođeno svrsi, jer vraćanje u susjednu državu temeljem readmisijskog ugovora nije moguće izvršiti u roku od 24 sata, a smještaj u udaljene prihvatne centre za strance, imajući u vidu sve propisane formalnosti, nije svrsishodan ukoliko ograničenje slobode neće trajati barem 5 ili 6 dana. Tijekom schengenske evaluacije u RH nije bilo prigovora na vrijeme trajanja inicijalnog policijskog zadržavanja iz Zakona o strancima. U Priručniku o povratku koji je donijela Europska komisija, u poglavlju 15.1. je navedeno da je inicijalno policijsko zadržavanje dopušteno i na vrijeme dulje od 48 sati.</p>
158	<p>Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 211. Odredbom članka 211. stavka 4. propisuje se da će se o zadržavanju maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje obavijestiti centar za socijalnu skrb i diplomatska misija, odnosno konzularni ured države čiji je državljanin. Sukladno Općem komentaru br. 6 Odbora za prava djeteta UN u kojem se navodi da se diplomatsko-konzularno predstavništvo neće izvijestiti o zatjecanju djeteta bez pratnje ako postoji sumnja da je dijete u zemlji porijekla ili prebivališta izloženo progonu, riziku od vojnog regrutiranja i uključivanja u vojne sukobe ili kršenju osnovnih ljudskih prava, predlažemo izmijeniti predloženi stavak 4. na način da isti glasi: „4. O zadržavanju djeteta bez pratnje, državljanina treće zemlje ili bez državljanstva odmah će se obavijestiti centar za socijalnu skrb radi preuzimanja skrbi o djetetu.“</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 20. stavkom 4. Pravilnika o postupanju prema državljanima trećih zemalja, je propisano da se odredbe o izvješćivanju o uhićenju ne primjenjuju ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p>

159	<p>Centar za mirovne studije XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 212. Članak 212. stavak 1. Prijedloga Zakona o strancima treba mijenjati na način da se između riječi "centar" i riječi "ako" doda riječ "jedino". Obrazloženje: U ustavnopravnom uređenju RH ograničavanje slobode jest krajnja mjera koja je kao takva propisana i u ovom Zakonu. No, obveza sagledavanja blažih mjera prije odluke o ograničavanju slobode mora jasnije proizlaziti iz navedenog članka. Ovo je važno zbog toga što se blaže mjere u praksi ne sagledavaju i ne određuju u svrhu prisilnog udaljenja i povratka već se određuje lišenje slobode. Dosad je, prema našim saznanjima, ova mjera bila korištena jedino 2016. kada se jedno krilo Prihvatišta za tražitelje azila Porin koristilo za smještaj osoba koje su iregularno boravile u RH, a došle su putem organiziranog koridora u kojem su sudjelovale vlasti RH.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 212. stavak 1. prijedloga Zakona o strancima je usklađen s člankom 15. stavkom 1. Direktive o povratku 2008/115/EZ</p>
160	<p>Centar za mirovne studije XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 213. U članku 213. stavak 5. nije jasno na što se odnosi izraz 'financijske uplate i druga materijalna davanja', te ukoliko se radi o raspodjeli financijskih sredstava kroz javne natječaje, to treba jasno proizlaziti.</p>	<p>Nije prihvaćen Izraz je jasan i znači financijske isplate (npr. kupnja putne karte) i davanja u naravi (npr. podjela odjeće, higijenskog pribora)</p>
161	<p>Centar za mirovne studije XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 213. Članak 213. stavak 2. treba se mijenjati na način da glasi: "Rješenje o primjeni blažih mjera, donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo unutarnjih poslova u suradnji s ministarstvom nadležnim za obavljanje poslova socijalne skrbi". Obrazloženje: Pri odabiru blaže mjere nužno je sudjelovanje ministarstva nadležnog za obavljanje poslova socijalne skrbi, čija je ocjena adekvatnosti određene mjere važna za osiguranje da će ista polučiti željene rezultate, odnosno osigurati prisilno udaljenje i povratak. Također, time se od samog početka uključuje relevantno ministarstvo koje može osigurati stručne djelatnike u provedbi mjera, čime se također rasterećuje Ministarstvo unutarnjih poslova.</p>	<p>Nije prihvaćen Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi uvijek sudjeluje u postupku povratka kada je to u skladu s propisima koji uređuju poslove socijalne skrbi odnosno na temelju Protokola o djeci bez pratnje</p>
162	<p>Centar za mirovne studije XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 213. Članak 213. stavak 1. točku 4. treba mijenjati na način da glasi: "javljanje u policijsku postaju prema mjestu boravljenja ili rada, u dogovoreno vrijeme". Obrazloženje: Potrebno je jasno i nedvosmisleno odrediti nadležnu policijsku postaju, što bi se predloženom promjenom postiglo.</p>	<p>Nije prihvaćen Mjesna nadležnost u upravnim postupcima je već određena Zakonom o općem upravnom postupku.</p>
163	<p>Centar za mirovne studije XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 213. Članak 213. stavak 1. treba mijenjati na način da se iza točke 4. dodaju sljedeće točke: "5. kućni pritvor, 6. smještaj u objekte otvorenog tipa gdje postoji stručno osoblje, 7. "kuće za povrat" uz individualno upravljanje slučajem".</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 7. stavkom 3. Direktive o povratku 2008/115/EZ propisane su četiri mjere za osiguranje povratka, koje su prenesene u članak 213. stavka 1. Zakona o strancima. Mjere koje se predlažu već su obuhvaćene mjerom zabrane napuštanja određene adrese smještaja.</p>
164	<p>Pravobranitelj za djecu RH XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 213. Odredbom članka 213. stavka 5. navodi se da u vezi s primjenom blažih mjera Ministarstvo može obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva. Međutim, u članku 132. stavku 5. trenutno važećeg Zakona o strancima (NN 74/13, NN 69/17) (koji odgovara</p>	<p>Nije prihvaćen MUP nije ministarstvo koje je nadležno za pružanje skrbi osobama te nije u mogućnosti osigurati smještaj i uzdržavanje za strance koji nisu smješteni u MUP-ove prihvatne centre za strance. Međutim, Međunarodna organizacija za migracije (IOM) provodi program potpomognutog dragovoljnog povratka i reintegracije (AVRR), u okviru kojeg se strancima koji se žele uključiti u program osigurava smještaj i uzdržavanje</p>

članku 213. stavku 5. Prijedloga zakona), navedeno je da u vezi s primjenom blažih mjera „Ministarstvo može osigurati smještaj i uzdržavanje“ dok je u Prijedlogu zakona ta odredba ispuštena. Smatramo važnim u članku 213. stavku 5. Prijedloga zakona dodati odredbu da „će Ministarstvo osigurati smještaj i uzdržavanje kao blažu mjeru u slučaju kada se radi o smještaju djeteta bez pratnje (koje nije smješteno u ustanovu socijalne skrbi) ili kada se smještaju obiteljima s djecom. Detaljnije o važnosti osiguranja alternativnog smještaja u odnosu na detenciju govorimo uz Prijedlog zakona, članak 221. Također napominjemo da Preporuka Europske Komisije (EU) 2017/2338 od 16. studenoga 2017. za uspostavu zajedničkog „Priručnika o vraćanju“ koji trebaju upotrebljavati nadležna tijela država članica pri izvršavanju zadaća povezanih s vraćanjem, osim zaštitnih mjera predviđenih člankom 17. Direktive o vraćanju, naglašava da se moraju poštovati i načela iz članka 15. te Direktive koja se primjenjuju na opća pravila zadržavanja, posebno da se zadržavanje mora provoditi samo kao krajnja mjera, da moraju biti dostupna učinkovita alternativna rješenja zadržavanju i da se mora izvršiti pojedinačna procjena svakog slučaja. U kontekstu zadržavanja maloljetnika i obitelji uvijek treba prvo voditi računa o najboljim interesima djeteta, a države članice potiču se da u sva pitanja povezana sa zadržavanjem uključe tijela za zaštitu djece te, ako postoje razlozi za zadržavanje, moraju se poduzeti svi koraci kako bi se osiguralo da su učinkovita alternativna rješenja zadržavanju maloljetnika (bez pratnje i s obitelji) dostupna i pristupačna.

165 **Centar za mirovne studije**

XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 214.

Članak 214. stavak 2. treba mijenjati na način da se riječi „ne posjeduje dovoljno financijskih sredstava“ i „nema osiguran smještaj“ brišu te da se stavak 3. briše. Obrazloženje: Priručnik o vraćanju (L 339/83), u kojem je u točki 1.6., a u skladu s Preporukom od 7.3.2017. godine gdje su detaljnije razrađeni kriteriji za određivanje rizika od izbjegavanja navodi sljedeće: „Sve odluke koje se donose na temelju Direktive o vraćanju moraju donositi ovisno o svakom pojedinom slučaju. Prethodno navedeni popis kriterija trebalo bi uzeti u obzir kao element u općoj procjeni pojedine situacije, ali on ne može biti isključiva osnova za uopćenu pretpostavku da postoji „opasnost od bijega“. Često će samo kombinacija nekoliko navedenih kriterija moći poslužiti kao osnova za opravdanu pretpostavku postojanja „opasnosti od bijega“. Uopćavanja (kao što je „nezakoniti ulazak = opasnost od bijega“) treba izbjegavati i potrebno je izvršiti pojedinačnu procjenu svakog pojedinog slučaja. Takvom se procjenom moraju uzeti u obzir svi važni čimbenici, uključujući dob i zdravstveno stanje predmetnih osoba, i u određenim slučajevima ona može dovesti do zaključka da nema opasnosti od bijega iako su ispunjeni jedan ili više kriterija utvrđenih u nacionalnom zakonodavstvu“. Nedostatak financijskih sredstava i smještaja po prirodi stvari ne predstavlja okolnost koja ukazuje na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja. Nije jasno zbog čega bi ti razlozi a priori ukazivali na rizik od izbjegavanja, a zbog nepostojanja direktne veze između ovih razloga i svrhe koja se njima želi postići. Osim toga, oduzimanje slobode uvijek treba biti posljednja mjera, pa se postavlja pitanje a opravdanosti, nužnosti,

Nije prihvaćen

U Preporuci Europske komisije od 27.09.2017. godine kojom se donosi zajednički Priručnik o vraćanju, u poglavlju 1.6. „Rizik od izbjegavanja“, neposjedovanje financijskih sredstava i neosiguravanje smještaja su navedeni kao rizici koje države članice trebaju propisati svojim nacionalnim zakonodavstvima.

	<p>razmjernosti takve mjere u gore navedenim okolnostima. Također, stavak je diskriminatoran po socioekonomskoj osnovi što je neustavno. Direktiva 2008/115/EZ jamči provođenje ove Direktive bez diskriminacije u odnosu na imovinsko stanje. Nadalje, za okolnosti navedene u prijedlogu stavka 3. članka 214. nikako se ne može jednoznačno utvrditi da ukazuju na rizik izbjegavanja. Tako izbjeglice i druge ugrožene skupine, poput žrtava trgovanja ljudima, često daju lažne podatke o vlastitom identitetu ili koriste krivotvorene isprave, a sve kako bi zaštitile svoj identitet ili korištenjem krivotvorenih isprava pobjegle iz zemalja u kojima postoji rizik od proganjanja ili se zaštitile od osoba koje ih zlostavljaju ili iskorištavaju. Bilo bi neopravdano takve osobe lišavati slobode. Uopće, propisivanje okolnosti koje nužno vode do pritvaranja nezakonito je u smislu čl. 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja propisuje da se lišavanje slobode može primijeniti samo kao krajnja mjera te se procjena postoje li uvjeti za lišavanje slobode mora individualizirati, a ne provoditi automatizmom. (vidi primjerice predmet O.M. protiv Mađarske, 9912/15, ESLJP 2016). Ova odredba suprotna je i čl. 15. Direktive Vijeća 2003/109/EZ koji također predviđa primjenu detencije kao krajnje mjere te ne navodi ove okolnosti kao one koje jednoznačno upućuju na rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a ili RH.</p>	
166	<p>Ured pučke pravobraniteljice XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 214. Prema odredbi članka 214. Nacrta ograničenje slobode kretanja smještajem u centar može se propisati samo ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a, odnosno RH. Kao okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje takvog rizika, između ostalog navode se neposjedovanje dovoljno financijskih sredstava i neosiguran smještaj. Time se neopravdano dovodi u nepovoljniji položaj strance slabijih imovnih prilika jer državljani trećih zemalja često napuštaju državu podrijetla iz ekonomskih razloga, ali prije svega zbog dugogodišnje izloženosti nesigurnosti, nemogućnosti rada i siromaštvu pa je ograničavanje njihove slobode kretanja iz razloga neposjedovanja financijskih sredstava, a time i osiguranog smještaja, neprihvatljivo. Osim toga, MUP, PU i PP kod primjene blažih mjera mogu osigurati smještaj i uzdržavanje, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, a u tu svrhu mogu osnivati mjesta i centre za privremeni smještaj, pa time i puno ranije doprinijeti izbjegavanju navedenog rizika. Također, Direktiva 2008/115/EZ jamči provođenje postupaka bez diskriminacije u odnosu na imovinsko stanje. Osim toga, u st. 3. taksativno su nabrojene okolnosti za koje se smatra da ukazuju na rizik. Međutim, navedena Direktiva ne dopušta automatsko zaključivanje o postojanju razloga za smještaj, već se sve odluke moraju donositi temeljem pojedinačne procjene svakog slučaja, a sloboda kretanja može se ograničiti samo kada je to nužno, odnosno u situacijama u kojima je jasno da je to jedini način kojim se može osigurati priprema postupka vraćanja i obavljanje postupka udaljavanja. Europska komisija svojom preporukom br. 2017/2338 detaljnije razrađuje institut zadržavanja, pri čemu dopušta propisivanje oborivih pretpostavki o postojanju opasnosti od bijega, dakle onih koje stranac može pobijati, ali nikako onih koje jednoznačno i automatski dovode do zadržavanja.</p>	<p>Prihvaćen U članku 214. stavku 2. brišu se riječi: – državljani treće zemlje nema osiguran smještaj– državljani treće zemlje ne posjeduju dovoljno financijskih sredstava</p>

167	<p>Hrvatski pravni centar</p> <p>XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 214.</p> <p>U članku 214. stavku 2. brišu se točke 2. „državljanin treće zemlje nema osiguran smještaj” i 8. „državljanin treće zemlje ne posjeduje dovoljno financijskih sredstava”. Obrazloženje: Mišljenja smo da su navedene okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja napuštanja EGP-a diskriminatorne na osnovi imovnog stanja. Također, u recitalu 21 Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom jasno je navedeno da bi države članice trebale implementirati odredbe Direktive bez diskriminacije u donosu na spol, rasu, boju, etničko ili društveno podrijetlo, genetske oznake, jezik, vjeroispovijed ili uvjerenja, političko ili drugo mišljenje, pripadnost nacionalnoj manjini, imovinsko stanje, rođenje, invalidnost, starost ili spolno usmjerenje.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>U članku 214. stavku 2. brišu se riječi: – državljani treće zemlje nema osiguran smještaj– državljani treće zemlje ne posjeduju dovoljno financijskih sredstava</p>
168	<p>Hrvatski pravni centar</p> <p>XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 216.</p> <p>Na kraju stavka 9. članka 216. dodati rečenicu: „Ako nadležni upravni sud ne poštuje rokove iz stavaka 4., 5., 6. i 8. ovog članka, smatrat će se da državljaninu treće zemlje prestaje smještaj u centru.” Obrazloženje: S obzirom da smještaj u centru zatvorenog tipa predstavlja ograničenje slobode kretanja kao temeljnog ljudskog prava zajamčenog međunarodnim, europskim i nacionalnim zakonodavstvom, nužno je odrediti posljedice propuštanja roka od strane upravnih sudova. Naime, prema saznanjima Hrvatskog pravnog centra u praksi su se događale situacije da upravni sudovi odlučuju po tužbama na ograničenje kretanja i nakon proteka više mjeseci pa su čak poznate situacije da sud nije odlučio tijekom cijelog smještaja državljana treće zemlje u centru, to jest do proteka vremena na koje je bilo određeno zadržavanje državljanina treće zemlje u centru ili do izvršenja prisilnog udaljenja državljana treće zemlje.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Člankom 220. prijedloga Zakona o strancima je propisano da će se državljani treće zemlje, bez odgode, otpustiti iz centra, ako: – uvjeti za smještaj u centar iz članaka 212., 214. i 215. ovoga Zakona više nisu ispunjeni. Sukladno navedenom, istekom roka koji je određen rješenjem o smještaju stranca se mora otpustiti iz centra, neovisno o trajanju upravnog spora ili drugoj sudskoj kontroli zakonitosti smještaja.</p>
169	<p>Pravobranitelj za djecu RH</p> <p>XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 217.</p> <p>Odredbom članka 217. propisuje se ovlast za obavljanje pretrage državljanina treće zemlje u postupku prisilnog udaljenja i smještaja u centar, te uzimanje biometrijskih podataka i procjena starosne dobi radi utvrđivanja identiteta. Stavkom 8. predviđeno je da će se, u slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. (suglasnost maloljetnika i skrbnika), maloljetnik bez pratnje smatrati punoljetnim. Osim terminološke neusklađenosti s međunarodnim i nacionalnim propisima (maloljetnik → dijete; skrbnik → osoba koja skrbi o djetetu) zabrinjavajuća je smisao ove odredbe koja u određenim slučajevima, može dovesti do ugroze i povreda prava djece. Odbijanje podvrgavanju postupku procjene dobi ne bi smjelo dovesti do neposredne pretpostavke da je riječ o odrasloj osobi budući da odbijanje davanja suglasnosti može biti uvjetovano i drugim razlozima, a ne samo strahom da će se potvrditi da je riječ o odrasloj osobi. Dijete može biti zastrašeno zbog postupka kojeg ne razumije ili postupak može biti protivan djetetovim kulturološkim i tradicionalnim uvjerenjima.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>EU <i>acquis</i> koji se odnosi na azil i migracije dozvoljava provođenje medicinskog ispitivanja u slučaju sumnje u starosnu dob, kao i presumpciju punoljetnosti u slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti od strane osobe koja je izjavila da je maloljetnik, u slučaju opravdane sumnje u izjavu.</p>
170	<p>Hrvatski pravni centar</p>	<p>Nije prihvaćen</p>

	<p>XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 221.</p> <p>U članku 221. stavku 2. riječi „ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način“ zamjenjuju se riječima „kao posljednja mjera“. Obrazloženje: U članku 221. stavku 2. potrebno je jasno propisati da se smještaj djeteta i obitelji u centrima za zadržavanje može primjenjivati samo kao posljednja mjera i na najkraće moguće vrijeme. Time bi se navedeni stavak 2. članka 221. u potpunosti uskladio sa stavkom 1. članka 17. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom. Primjeniti nešto kao posljednju mjeru znači da je prethodno potrebno primijeniti blaže mjere predviđene zakonom.</p>	<p>Direktiva o povratku 2008/115/EZ dozvoljava ograničenje slobode kretanja maloljetnika, pod uvjetima propisanim Direktivom, a članak 221. Prijedloga Zakona o strancima je u potpunosti usklađen s člankom 17. Direktive o povratku.</p>
171	<p>Pravobranitelj za djecu RH</p> <p>XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA, Članak 221.</p> <p>Odredbom članka 221. stavkom 2. propisuje se da se maloljetni državljani treće zemlje bez pratnje i maloljetni državljani treće zemlje u pratnji članova njegove obitelji mogu smjestiti u centar samo ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način i na najkraće potrebno vrijeme. Mišljenja smo da takvo lišavanje slobode djece bez pratnje i djece s obiteljima treba zakonski zabraniti i osigurati njegovo ukidanje u praksi te da je potrebno takvim ranjivim skupinama osigurati alternativni smještaj otvorenog tipa, a razlog detencije obitelji s djecom ne smije biti nepostojanje otvorenih centara. Smatramo da bi maloljetnike bez pratnje i djecu u pratnji obitelji ne bi trebalo smještati u Centar jer takav smještaj predstavlja lišenje slobode odnosno detenciju. Pritom podsjećamo na Zajednički opći komentar br. 4 (2017.) Odbora za zaštitu prava svih radnika migranata i članova njihovih obitelji i br. 23 (2017.) Odbora za prava djeteta o obvezama država u vezi s ljudskim pravima djece u kontekstu međunarodne migracije u zemljama podrijetla, tranzita, odredišta i povratka koji, u odjeljku „Pravo na slobodu“, navodi kako se djecu nikada ne smije zadržavati zbog razloga koji su povezani s njihovim migracijskim statusom ili migracijskim statusom njihovih roditelja, s obzirom na to da svako lišavanje slobode može imati posljedicu na fizičko i mentalno zdravlje djece i njihov razvoj te da države moraju donositi rješenja za ostvarivanje najboljeg interesa djeteta kojima se djeci omogućuje da ostanu s članovima svoje obitelji i/ili skrbnicima na mjestu koje nije detencija, nego smještaj u zajednici dok se rješava njihov migracijski status te prije povratka. Ujedno podsjećamo na presudu Europskog suda za ljudska prava Popov protiv Francuske u kojoj je Sud utvrdio kršenje članka 8. Konvencije (pravo na poštovanje osobnog i obiteljskog života) zbog dvotjednog smještaja na mjestu lišavanja slobode migrantskog para i njihovo dvoje djece s obzirom da navedena mjera, prema mišljenju Suda, nije bila proporcionalna cilju. Smještaj djece bez pratnje neophodno je realizirati u ustanovi socijalne skrbi te primjenjivati pravila smještaja djeteta odvojeno od odraslih osoba. Navedeno pravilo ima uporište u brojnim dokumentima kao što je Konvencija o pravima djeteta te Smjernice za alternativnu skrb o djeci u kojima se u čl. 141. ističe da djeca koja su bez pratnje ili odvojena, a koja se već nalaze u inozemstvu, u načelu trebaju uživati jednaku razinu zaštite i skrbi kao i lokalna djeca u dotičnoj državi. Smještaj djece bez pratnje u Centar podrazumijeva boravak djece u takvim</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Direktiva o povratku 2008/115/EZ dozvoljava ograničenje slobode kretanja maloljetnika, pod uvjetima propisanim Direktivom, a članak 221. prijedloga Zakona o strancima je u potpunosti usklađen s člankom 17. Direktive o povratku.</p>

	<p>ustanovama zajedno s odraslim osobama, a to znači izlaganje djeteta bez pratnje brojnim rizicima, na koje između ostalih upozorava i Lanzarote odbor u Specijalnom izvješću o zaštiti djece pogođene izbjegličkom krizom od seksualnog iskorištavanja i seksualnog zlostavljanja. Djeca bez odgovarajuće roditeljske skrbi koja su hrvatski državljani, smještaju se u ustanove socijalne skrbi i udomiteljske obitelji. Bez odgovarajuće i mjerodavne sudske odluke ne provodi se ograničavanje ili oduzimanje slobode, što među ostalim, jamči i Ustav RH. Također, Konvencija o pravima djeteta u članku 22. navodi kako će se djetetu osigurati ista zaštita kao i svoj drugoj djeci kojoj je iz bilo kojeg razloga privremeno ili trajno uskraćena njihova obiteljska sredina.</p>	
172	<p>HGK KOJEG JE NEZAKONITO ZAPOSŁJAVAO, Članak 232. U nastavku iznosimo izdvojeno mišljenje članice iz Udruženja poljoprivrede HGK: predlaže se propisati da je porezno opterećenje obavljanja sezonskog rada do 90 dana za strance u potpunosti sadržano u vrijednosnom kuponu. Trenutno važeća cijena „markice“ od 23,74 kn (preko 3,15 €) je maksimalna održiva visina poreznih davanja. To znači da je potrebno ukinuti doprinose, porez i prirez za takvu vrstu rada. Takvu praksu ima većina zemalja EGP-a.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
173	<p>HGK XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Predlaže se u cijelosti brisati odredbe ovoga članka (u vezi s komentarom na članak 52).</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).</p>
174	<p>Autotrans d.d. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Predlažemo da se odredbe članka 246. prijedloga Zakona o strancima u cijelosti brišu. Vozno osoblje prijevoznika nema javne ovlasti niti može od putnika zahtijevati predočanje osobnih dokumenata i putnih isprava prilikom ulaska u autobus, niti su im putnici iste dužni predočiti. Kontrola putnih isprava od strane privatnih zaposlenika, a ne javnih službenika, ne može biti u istom opsegu i intenzitetu kao kod graničnih kontrola. Isto tako, naše vozno osoblje nije, niti može biti, adekvatno educirano za provjeru vjerodostojnosti i valjanosti putnih isprava. Prijevoznici bi na ovakav način morali provoditi ocjene i donositi mjere koje su po svojoj naravi u nadležnosti graničnih ili policijskih tijela, bez obzira što nisu dovoljno stručni niti raspolažu sredstvima za provođenje istih. Eventualno moguća odgovornost prijevoznika može opstati samo ukoliko se dokaže da isti u okviru svoje djelatnosti namjerno pomaže državljanima trećih zemalja da nezakonito uđu na državno područje. Također, u članku 246. prijedloga Zakona, prekršajne odredbe pozivaju se na odredbe članka 51. koji članak se ne odnosi na obveze prijevoznika."</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).</p>

175	ČAZMATRANS - NOVA d.o.o. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
176	Autotransport Karlovac d.d. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
177	AUTOTRANSPORT D.D. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
178	Čazmatrans d.o.o. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
179	Čazmatrans Vukovar d.o.o. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
180	ČAZMATRANS DALMACIJA PUTNIČKA AGENCIJA D.O.O. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
181	Čazmatrans Promet d.o.o. XV. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 246. Tražimo da se odredba članka 246 prijedloga Zakona o strancima u cijelosti briše (u vezi sa komentarom na članak 52).	Nije prihvaćen Odredbe prijedloga Zakona o strancima o odgovornosti prijevoznika su u potpunosti usklađene s Direktivom o odgovornosti prijevoznika (Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001, kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.).
182	Ured pučke pravobraniteljice XVII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 261. Vezano uz čl. 261. ZOS-a kojim se propisuje da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama (osim čl. 22., 77, 124. i čl. 243. st.3. t.6. Zakona), predlažemo preispitati spomenuti prijedlog kako bi se u razdoblju od objave Zakona u Narodnim novinama pa do njegovog stupanja na snagu, ostavilo dovoljno vremena za zainteresiranu javnost, osobito poslodavce i strance, ali i službenike MUP-a, HZZ-a, službenika porezne uprave Ministarstva financija, HZMO-	Prihvaćen Prilikom propisivanja roka stupanja na snagu Zakona o strancima vodit će se računa o vremenu potrebnom za pripremu provedbe Zakona.

a, inspektora Državnog inspektorata, za upoznavanje s novim zakonskim rješenjima radi učinkovite provedbe novog zakona.	
---	--

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o strancima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: I. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci 4. stavak 2. točka (j), članci 45.-62., 67.-73., 78.-80.

Ugovor o Europskoj uniji

članak/članci 2.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) (SL L 159, 28.5.2014.)

32014L0067

- Članci 1., 2., 3., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19. i 21. preuzeto: Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika (NN 101/17)
- Članak 4. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prilikom opće procjene privremenosti rada upućenoga radnika i privremenosti poduzimanja ekonomskih aktivnosti poslodavca u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)
- Članak 9. bit će preuzeto: Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (06.07.2020)
- Članak 10. bit će preuzeto: Pravilnik o obliku i sadržaju izjave o upućivanju radnika (06.07.2020)

- Članak 10. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prilikom opće procjene privremenosti rada upućenoga radnika i privremenosti poduzimanja ekonomskih aktivnosti poslodavca u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)

Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27.5.2014.)

32014L0066

- Članci 7., 8. i 15. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 16. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19)
- Članak 10. bit će preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)

Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28.3.2014.)

32014L0036

- Članak 19. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 8/17, 37/17, 129/17, 18/19, 97/19)

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0801

- Članci 21. i 34. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 21. preuzeto: Pravilnik o načinu utvrđivanja mjera za odobrenje privremenog boravka strancima u svrhu znanstvenog istraživanja (NN 92/12, 22/13)
- Članak 36. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19)
- Članak 35. bit će preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15 i 127/17)

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

32011L0095

- Članci 2., 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)

Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997.)

31996L0071

- Članak 3. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19)

Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. o dopuni odredaba članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10.7.2001.)

32001L0051

- Članak 6. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)

Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)

32002L0090

- Članak 2. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)

2002/946/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)

32002F0946

- Članci 1., 1., 1., 4., 4., 4., 4., 4. i 5. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članci 2., 2., 2., 2., 2., 2., 3., 3., 3., 3. i 3. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članak 1. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16)
- Članci 7. i 7. preuzeto: Zakon o pojednostavljenju razmjene podataka između tijela država članica Europske unije nadležnih za provedbu zakona (NN 56/15)

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)

32003L0086

- Članci 5., 6., 11., 17. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 2. bit će preuzeto: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (27.04.2020)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica EGP-a i članovima njihovih obitelji (NN 66/19)

Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja (SL L 155, 18.6.2009.)

32009L0050

- Članak 11. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)

- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19)
- Članak 17. bit će preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (27.04.2020)

Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL L 149, 2.6.2001.)

32001L0040

- Članak 5. preuzeto: Zakon o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (NN 42/18)
- Članak 5. preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja
- Članak 6. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (06.07.2020)

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009)

32009L0052

- Članci 6. i 13. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17)
- Članci 6., 9., 10. i 11. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16)
- Članak 2. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18) (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18)

Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (SL L 132, 19.5.2011.)

32011L0051

Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23.12.2011.)

32011L0098

- Članak 2. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 10. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17)
- Članak 6. preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 52/12, 81/13, 38/15, 100/17)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15 i 127/17)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica EGP-a i članovima njihovih obitelji (NN 66/19)

- Članci 9. i 14. bit će preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)

Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6. 12. 2003.)

32003L0110

- Članci 5., 5., 5., 5., 5., 5., 5., 5., 5., 5., 5. i 5. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (06.07.2020)

Odluka Vijeća 2004/191/EZ od 23. veljače 2004. kojom se utvrđuju kriteriji i praktični dogovori za naknade zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država (SL L 60, 27. 2. 2004.)

32004D0191

- Članci 2., 3. i 3. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (06.07.2020)

Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6.8.2004.)

32004L0081

- Članak 2. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17)
- Članak 11. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18)

Odluka Vijeća 2004/573/EZ od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje državljana trećih zemalja za koje postoji nalog o udaljenju, sa državnog područja dviju ili više država članica (SL L 261, 6.8.2004.)

32004D0573

- Članak 2. bit će preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (06.07.2020)

Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica u vezi s vraćanjem osoba trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24.12. 2008.)

32008L0115

- Članci 12. i 15. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članci 4. i 8. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14)
- Članak 13. preuzeto: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN 80/13, 15/18)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18)

- Članci 16., 16., 16., 16. i 17. preuzeto: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance (NN 101/18)
- Članak 10. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15)
- Članci 4., 4. i 4. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 15. preuzeto: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance
- Članci 1., 8., 8., 9., 11. i 12. preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 68/18)

Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016.)

32016R0399

Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17.11.2016.)

32016R1953

Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135, 22.5.2019.)

32019R0818

Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004.)

32003L0109

- Članci 6., 7., 9., 10., 17., 19., 20. i 23. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članci 2., 7., 8. i 23. bit će preuzeto: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (27.04.2020)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14.7.1995.)

31995R1683

Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23.2.2002.)

32002R0333

Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009.)

32009R0810

Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85, 31.3.2010.)

32010R0265

Uredba (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303, 28.11.2018.)

32018R1806

Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja (SL C 304, 14/10/1996)

31996H1014

Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16.12.1997.)

31997Y1216

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Terezija Gras

državna tajnica za europske i međunarodne poslove

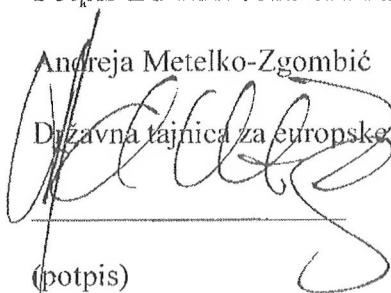
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

Handwritten initials and date: 30/1/2020

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom uspostavlja zajednički okvir skupa odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama potrebnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, uključujući mjere za sprečavanje i kažnjavanje svakog zloupotrebljavanja i zaobilaženja važećih pravila, kojim se ne dovodi u pitanje područje primjene Direktive 96/71/EZ.</p> <p>Ova Direktiva jamči poštovanje odgovarajuće razine zaštite prava upućenih radnika za prekogranično pružanje usluga, posebno provedbu uvjeta zaposlenja koji se primjenjuju u državi članici gdje usluga treba biti pružena u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ istodobno olakšavajući pružateljima usluga ostvarivanje prava na slobodu pružanja usluga te promičući pošteno tržišno natjecanje među pružateljima usluga, te tako podržavajući funkcioniranje unutarnjeg tržišta.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ni na koji način ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava priznatih u državama članicama i na razini Unije, uključujući slobodu ili pravo na štrajk ili na poduzimanje drugih akcija koje pokrivaju posebni sustavi industrijskih odnosa u državama članicama, u skladu s</p>	<p>I. OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 1.</p> <p>(1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja (u daljnjem tekstu: državljani trećih zemalja) te uvjeti rada i prava upućenih radnika u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(6) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći akti europske pravne stečevine:</p> <p>Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (Tekst značajan za EGP) (SL L 159, 28. 5. 2014.)</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika (NN 101/17) članak/članci 1. i čl. 2.</p>
---	--	----------------------------	--

nacionalnim pravom i/ili praksama. Ne utječe se ni na pravo na pregovaranje, zaključivanje i provođenje kolektivnih sporazuma te na poduzimanje kolektivnih akcija u skladu s nacionalnim pravom i praksom.			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „nadležno tijelo” znači tijela, što može uključivati i urede za kontakt iz članka 4. Direktive 96/71/EZ, koje je država članica imenovala za obavljanje funkcija utvrđenih Direktivom 96/71/EZ i ovom Direktivom;</p> <p>(b) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI.;</p> <p>(c) „tijelo koje prima zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne i/ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI.;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika (NN 101/17) članak/članci 3.

<p>Članak 3.</p> <p>Nadležna tijela i uredi za kontakt</p> <p>Za potrebe ove Direktive, države članice, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, imenuju jedno ili više nadležnih tijela, koja mogu uključivati ured(e) za kontakt navedene u članku 4. Direktive 96/71/EZ. Prilikom imenovanja svojih nadležnih tijela države članice uzimaju u obzir potrebu za osiguravanjem zaštite podataka u pogledu razmijenjenih informacija i zakonskih prava fizičkih i pravnih osoba na koje to može utjecati. Države članice ostaju u konačnici odgovorne za zaštitu podataka i zakonskih prava osoba na koje to utječe i uvode primjerene mehanizme zaštite po tom pitanju.</p> <p>Države članice dostavljaju podatke za kontakt nadležnih tijela Komisiji i drugim državama članicama. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis nadležnih tijela i ureda za kontakt.</p> <p>Druge države članice i institucije Unije poštuju odabir(e) nadležnih tijela svake države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika (NN 101/17) članak/članci 8., čl. 5. i čl. 17.
---	--	---------------	--

<p>Članak 4.</p> <p>Utvrdjivanje istinskog upućivanja i sprečavanje zlouporabe i zaobilaženja</p> <p>1. U svrhu provođenja, primjene i izvršavanja Direktive 96/71/EZ, nadležna tijela izrađuju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koje se smatra nužnima, posebice uključujući one iz stavaka 2. i 3. ovog članka. Svrha tih elemenata je da pomognu nadležnim tijelima prilikom provođenja provjera i kontrola te kada imaju razloga vjerovati da radnik ne zadovoljava uvjete za upućenog radnika u skladu s Direktivom 96/71/EZ. Ti elementi su indikativni čimbenici u općoj procjeni koju treba izraditi i stoga ih se ne razmatra izdvojeno.</p> <p>2. Kako bi odredili obavljaju li poduzeća zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela sastavljaju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koji karakteriziraju aktivnosti, uzimajući u obzir širi vremenski okvir, koje je poduzeće provelo u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i, prema potrebi, u državi članici domaćinu. Takvi elementi osobito mogu uključivati:</p> <p>(a) mjesto gdje poduzeće ima svoje registrirano sjedište i upravu, koristi uredski prostor, plaća poreze i doprinose</p>	<p><i>Opća procjena činjeničnih elemenata svojstvenih upućivanju radnika</i></p> <p>Članak 147.</p> <p>(1) Ako tijekom inspekcijskoga nadzora tijelo nadležno za inspekcijski nadzor i provedbu propisa koji se u situacijama upućivanja primjenjuju na uvjete rada upućenih radnika iz članka 144. ovoga Zakona posumnja da nije riječ o upućivanju, izvršit će kontrolu i inspekcijski nadzor na temelju opće procjene činjeničnih elemenata svojstvenih za upućivanje i nužnih za poštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenih radnika i obveze poslodavaca, koja je prilagođena svakom posebnom slučaju i uzimajući u obzir posebnost svake situacije upućivanja.</p> <p>(2) Prilikom inspekcijskoga nadzora mora se poštivati načelo nediskriminacije i proporcionalnosti.</p> <p>(3) Odredba članka 146. ovoga Zakona primjenjuje se na pružanje uzajamne pomoći i administrativne suradnje između tijela nadležnih za inspekcijski nadzor i nadležnih tijela u drugim državama članicama EGP-a.</p> <p>(4) Ako nadležno tijelo iz članka 238. ovoga Zakona u obavljanju kontrole i nadzora utvrdi činjenice koje mogu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o postupanju prilikom opće procjene privremenosti rada upućenoga radnika i privremenosti poduzimanja ekonomskih aktivnosti poslodavca u Republici Hrvatskoj (06.07.2020)</p>
---	---	----------------------------	--

<p>za socijalno osiguranje i, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom ima profesionalnu dozvolu ili je registrirano pri gospodarskim komorama ili stručnim tijelima;</p> <p>(b) mjesto gdje su upućeni radnici zaposleni i iz kojeg su upućeni na rad;</p> <p>(c) pravo koje se primjenjuje na ugovore koje je poduzeće sklopilo sa svojim radnicima s jedne strane, te sa svojim klijentima, s druge strane;</p> <p>(d) mjesto gdje poduzeće obavlja svoju značajnu poslovnu aktivnost i gdje zapošljava administrativno osoblje;</p> <p>(e) broj izvršenih ugovora i/ili veličinu prihoda ostvarenog u državi članici poslovnog nastana, uzimajući u obzir posebnu situaciju, između ostalog, novo osnovanih poduzeća te malih i srednjih poduzeća.</p> <p>3. Kako bi se ocijenilo obavlja li upućeni radnik privremeno svoj rad u državi članici različitoj od one u kojoj uobičajeno radi, razmatraju se svi činjenični elementi koji karakteriziraju takav rad i situaciju radnika. Takvi elementi osobito mogu uključivati:</p> <p>(a) rad se obavlja u ograničenom vremenskom razdoblju u drugoj državi članici;</p> <p>(b) datum na koji upućivanje započinje;</p> <p>(c) upućivanje se provodi u državi članici koja je različita od one u kojoj ili iz koje upućeni radnik uobičajeno obavlja svoj</p>	<p>ukazivati na nepoštivanje pravila koja se primjenjuju na upućivanje, prava upućenih radnika i obveze poslodavaca, o tome će bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo države članice EGP-a u kojoj strani poslodavac ima poslovni nastan.</p> <p>(5) Način postupanja inspektorskog tijela prilikom opće procjene činjeničnih elemenata iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za rad.</p> <p>PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 257. stavak 6.</p> <p>(6) Ministar nadležan za rad donijet će pravilnike iz članka 147. stavka 5. i članka 149. stavka 5. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
---	---	--	--